DOVYDO PSALMĖS

KAUNAS — — — — 1940

„KUNIGŲ MISIJOMS REMTI SĄJUNGOS“
LEIDINYS

BREVIJORIAUS PSALMIŲ

LOTYNIŠKASIS TEKSTAS SU LIETUVIŠKĄJA PARAFRAZE

KAUNAS, ... 1939 M

Nihil obstat.

1939. VIII. 20.

Praelatus Bl. Česnys,
censor deleg.

Nr. 2442. Imprimatur

Datum Kaunae, die 19 Augusti 1939 an.

K. Šaulys,
Vic. Generalis
Praelatus S. S.

Daugelis visuotinės literatūros istorikų, ir krikščionių ir nekrikščionių, sutinka vieningai, kad Dovydo psalmės yra nepasiekiamos aukštumos šedevras. Net Homeras neprilygstąs įkvėptam dainiui.

Ir tikrai jose nepamirštas nė vienas žmogaus sielos jausmų virpesys. Sielos jausmai psalmėse įgauna tokią gyvą ir vaizdingą formą, kokios niekur neužtinkame.

Religiniai jausmai psalmėse pasiekia savo kulminacinį tašką. Dainius ne tik žino, bet jaučia Dievą savo širdyje, jis mato Jį visoje gamtoje; todėl kreipiasi į Dievą su didžiausia pagarba ir meile, jis lenkiasi prieš Jo galybę, išpažįsta savo menkumą; Dievo rūstumas sukrečia jo sielą, bet pagaliau baimės jausmas paveda vietą raminančiam sielą pasitikėjimui Dievo Apvaizda.

Tasai toks gražus genialus literatūrinis kūrinys nuo daugelio skaitytojų slepia savo grožį ar tai per lakoniška forma, ar tai savo alegorijomis. Šioms kliūtims pašalinti čia psalmynu paduodama ne psalmių vertimas, kuris pažodinis negali būti žymiai aiškesnis už originalą, bet tik psalmių parafrazė. Ši parafrazė padaryta, pagal ŠŠ. Ambrozijų, Atanazą, Augustiną, Bazilijų, V. Bedą, Beliarminų, Bonaventurą, abu Grigalių, Hieronimą, Hiliarų, Tomą Akvinietį. Tokie stambūs autoritetai, šventieji Bažnyčios Tėvai ir Daktarai, neleidžia nutolti nuo tikros psalmių prasmės, ypač turint galvoje šv. Augustino pareiškimą, kad psalmių prasmės klausimu mažiausia nutolstoma nuo tiesos, kai jas, kur galima ir kiek galima, taikoma Kristui.

Kiekvienas kunigas turėtų arčiau susipažinti bent su nesupranta-

mų be komentoriaus tekstų reikšme, nes kreiptis į Dievą su visa eile nesuprantamų maldų gali tik tas, kas neturėjo ir neturi progos ir išgalių tinkamai susipažinti su jomis. Susipažinimas su mistine psalmių reikšme atskleidžia tiek slaptų tiesų ir tiek grožio, kad negalima jomis nesižavėti.

Kas iš pasauliečių norėtų būti kontakte su bendra kasdiene Bažnyčios viešąja Brevijoriaus malda, tam ši psalmių parafrazė galėtų atstoti savotišką maldaknygę.

DOMINICA AD MATUTINUM.

Ps. 94.

1. Venite, exsultemus Domino, jubilemus Deo, salutari nostro: praeoccupemus faciem ejus in confessione, et in psalmis jubilemus ei.

(Integrum invitatorium)

2. Quoniam Deus magnus Dominus, et Rex magnus super omnes deos: quoniam non repellet Dominus plebem suam: qia in manu ejus sunt omnes fines terrae, et altitudines montieum ipse conspicit.

(Altera pars)

3. Quoniam ipsius est mare, et ipse fecit illud, et aridam fundaverunt manus eius: venite, adoremus, procidamus ante Deum: ploremus coram Domino, qui fecit nos, qia ipse est Dominus Deus noster; nos autem populus ejus, et oves pascuae ejus.

(Integrum Invitatorium)

4. Hodie, si vocem ejus audieritis,

SEKMADIENIO AUŠRINĖ.

Ps. 94.

(Įžanginė Brevijoriaus psalmė, kasdien kalbama Aušrinės psadžioje).

1. Ateikite, pasidžiaukime Viešpačiu, džiugiai pasveikinkime Dievą, mūsų Gelbėtoją, eikime Jo pasitikti padėkos malda ir psalmėmis pašlovinkime Jį.

2. Nes Dievas yra galingas Viešpats ir didis dangaus ir žemės Karalius. Viešpats neatstums savo tautos nuo savęs. Jo rankoje visi žemės kraštai; Jis mato ir neprieinamas kalnų viršūnes.

3. Jo yra ir jūros, kurias Jis yra padaręs, Jo yra ir žemynas, kurį Jis yra sutvėręs. Ateikite tad, pagerbkime, kniupščia pulkime ties Dievu, kuris mus sutvėrė ir kuris yra mūsų Viešpats ir mūsų Dievas, o mes — Jo tauta ir Jo ganyklos.avys.

4.˙ Šiandien, jei išgirstumėte Jo

nolite obdurare corda vestra, sicut in exacerbatione secundum diem tentationis in deserto: ubi tentaverunt me patres vestri, probaverunt et viderunt opera mea.

(Altera pars)

5. Quadraginta annis proximus fui generationi huic, et dixi: Semper hi errant corde: ipsi vero non cognoverunt vias meas: quibus juravi in ira mea: Si introibunt in requiem meam.

(Integrum Invitatorium)

6. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in saecula saeculorum. Amen.

(Altera pars et integrum)

balsą, nekietinkite savo širdžių, kaip tai jūsų tėvai yra padarę gundymo dienoj tyruose. Ten jie Mane gundė, ar Aš jiems išgausiu vandens iš uolos, jie matė Mano stebuklingus darbus ir dar drįso tirti Mane.

5. Keturiosdešimt metų Aš buvau įširdęs ant tos giminės ir Sau tariau: jie visuomet klysta širdyje. Jie nepažino mano kelių; taigi buvau jau pasiryžęs savo rūstybėje, kad jų neįsileisiu į pažadėtąją žemę.

6. Garbė Tėvui, ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai. Kaip buvo pradžioje, ir dabar, ir visados, ir per amžių amžius. Amen.

(In Adventu: Ant.) Veniet ecce Rex. (Per Annum: Ant.) Beatus vir. (Temp. Paschali: Ant.) Alleluia, lapis revolutus est, alleluja: ab ostio monumenti, alleluja, alleluja.

Psalmus 1.

1. Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, * et in cathedra pestilentiae non sedit:

2. Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

3. Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo:

4. Et folium ejus non defluet: * et omnia quaecumque faciet, prosperabuntur.

Psalmė 1.

(Doro ir nedoro žmogaus vaizdas.)

1. Palaimintas žmogus, kuris nepaiso bedievių patarimo, kuris neina nusidėjėlių keliais ir jų susirinkimuose nedalyvauja.

2. Palaimintas, kuris mėgsta Viešpaties įstatymus ir juos svarsto dieną ir naktį.

3. Jis yra panašus į medį, pasodintą prie šaltinio ir nešantį vaisių savo metu.

4. Jo vilties lapai nevysta ir nekrinta, ir visa, ką tik jis daro, jam sekasi.

5. Non sic impii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a facie terrae.

6. Ideo non resurgent impii in judicio: * neque peccatores in concilio justorum.

7. Quoniam novit Dominus viam justorum: * et iter impiorum peribit.
Gloria Patri...

(In Adventu: Ant.) Veniet ecce Rex excelsus cum potestate magna ad salvandas Gentes, allejuja.
Confortate.

(Per Annum: Ant.) Beatus vir, qui in lege Domini meditatur.
Servite Domino.

Psalmus 2.

1. Quare femuerunt Gentes, * et populi meditati sunt inania?

2. Astiterunt reges terrae, et principes convenerunt in unum * adver-

5. Visai kitaip su bedieviais, visai kitaip. Jie panašūs į dulkes, kurias vėjas blaško žemės paviršiuje.

6. Jie natsilaikys paskutinio teismo dieną; nusidėjėliai teisiųjų tarpe nepasiliks.

7. Viešpats giria teisiųjų pasirinktąjį kelią ir pražūtimi smerkia bedievių takus.
Garbė Tėvui...

Psalmė 2.

(Joje Dovydas piešia, kaip bus persekiojamas Kristus ir Jo Bažnyčia)

1. Kam gi tie pagonys kartu su žydais ruošia sąmokslą?

2. Žemės karaliai, Erodas ir Pilotas, tautos vadai, Anas ir Kaipas, su-

sus Dominum, et adversus Christum eius.

3. Dirumpamus vincula eorum: * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

4. Qui habitat in coelis, irridebit eos: * et Dominus subsannabit eos.

5. Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

6. Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praeceptum ejus.

7. Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

8. Postula a me, et dabo tibi Gentes hereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terrae.

9. Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

tarė vieningai sukilti prieš Viešpatį Dievą ir prieš Jo siųstąjį Kristų, sakydami:

3. Sutraukykime jų įstatymų pančius, meskime šalin nuo savęs jų jungą.

4. Bet kurs gyvena danguje, Jis tik juos pajuoks; pats Viešpats teismo dieną tik pasityčios iš jų.

5. Tuomet Viešpats tars jiems savo rūstybėje: Eikite nuo manęs šalin, ir pasmerks juos amžinai kentėti.

(Kristus:)

6. Aš gi esu savo Tėvo pastatytas būti Bažnyčios karaliumi ir skelbti Jo įsakymus.

7. Tėvas man tarė: Tu esi mano Sūnus; Aš savo laiku pagimdžiau Tave.

8. Reikalauk iš manęs, ir Aš Tau duosiu paveldėti visus pagonių kraštus.

9. Tu juos valdysi geležine valdžia,

10. Et nunc, reges, intelligite: * erudimini, qui judicatis terram.

11. Servite Domino in timore: * et exsultate ei cum tremore.

12. Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

13. Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes qui confidunt in eo.

(In Adventu: Ant.) Confortate manus dissolutas: confortamini, dicite: Ecce Deus noster veniet, et salvabit nos, alleluja.

Gaudete omnes.

(Per Annum: Ant.) Servite Domino in timore: et exsultate ei cum tremore.

Exsurge.

Psalmus 3.

1. Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

o jei jie Tau priešinsis, Tu juos sutrupinsi kaip puodžiaus indą.

(Pranašas:)

10. Todėl, pasaulio valdovai, susipraskite, jūs, žemės teisėjai, leiskite pamokyti save.

11. Jūs tarnaukite Viešpačiui su baime; tarnaudami džiaukitės su virpesiu.

12. Priimkite Kristaus mokslą, kad kartais Viešpats neužsirūstitnų, ir nepražūtumėt, nukrypę nuo tiesaus kelio.

13. Nes, kai nelauktai užsidegs Viešpaties rūstybė, tik tie bus palaiminti, kurie pasitiki Juo.

Psalmė 3.

(Pilnas pasitikėjimas Dievu nelaimėse)

1. Viešpatie, kaipgi daug atsirado tokių, kurie mane kankina! O kaipgi daug priešų sukilo prieš mane!

2. Multi dicunt animae meae: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

3. Tu autem, Domine, susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

4. Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

5. Ego dormivi, et soporatus sum: * et exsurrexi, quia Dominus suscepit me.

6. Non timebo millia populi circumdantis me: * exsurge, Domine, salvum me fac, Deus meus.

7. Quoniam tu percussisiti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

8. Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

(In Adventu: Ant.) Gaudete omnes, et laetamini: ecce quia veniet Dominus ultionis, adducet retributionem: ipse veniet, et salvabit nos.

V. Ex Sion species decoris ejus.

2. Daugelis man sako: Jis gali nelaukti išganymo iš savo Dievo.

3. Tu gi, Viešpatie, esi mano Globėjas, Tavimi aš didžiuojuos, nes Tu man leidi drąsiai žiūrėti į gyvenimą.

4. Aš šaukiausi Viešpaties, ir Jis danguje išgirdo mane ir išklausė.

5. Aš, priešų apsuptas, ramiai ilsėjaus, buvau užmigęs ir vėl džiugus atsikėliau, nes Viešpats globojo mane.

6. Mane supa priešų tūkstančiai, bet aš jų nebijau. Tik kelkis, Viešpatie, ir gelbėk mane, mano Dieve.

7. Iki šiol Tu sumušdavai visus, kurie be pakankamos priežasties puldavo mane. Tu visai sunaikindavai mano priešų jėgas.

8. Mano išgelbėjimas, Viešpatie, Tavo rankose; teina iš jų palaiminimas visai Tavo tautai.

R. Deus noster manifeste veniet.
(Per Annum: Ant.) Exsurge, Domine, salvum me fac, Deus meus.
V. Memor fui nocte nominis tui, Domine.
R. Et custodivi legem tuam.
(In Quadragesimo:)
V. Ipse liberavit me de laqueo venantium.
R. Et a verbo aspero.
(Tempore Passionis:)
V. Erue a framea, Deus, animam meam.
R. Et de manu canis unicam meam.
(Tempore Paschali: Ant.) Alleluja, lapis revolutus est, alleluja: ab ostio monumenti, alleluja, alleluja.
V. Surrexit Dominus de sepulchro, alleluja.
R. Qui pro nobis pependit in ligno, alleluja.

Viešpaties dienos Globėjas,
Pati Švenčiausioji Trejybė.

IN II. NOCTURNO.

(In Adventu: Ant.) Gaude et laetare.

(Per Annum: Ant.) Quam admirabile.

(Tempore Paschali: Ant.) Alleluja, * quem quaeris, mulier? alleluja: viventem cum mortis, alleluja.

Psalmus 8.

1. Domine, Dominus noster, * quam admiarbile est nomen tuum in universa terra!
2. Quam elevata est magnificentia tua, * super coelos.
3. Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultorem.
4. Quoniam videbo coelos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam et stellas, quae tu fundasti.
5. Quid est homo, quod memor es

ANTRAS NOKTURNAS.

Psalmė 8.

(Nuostabus Dievo gerumas)

1. Viešpatie, mūsų Viešpatie, o kaipgi nuostabus yra Tavo Vardas visame pasaulyje!

2. Tavo majestotiškas kilnumas aukštesnis už dangų.

3. Dar žindančių kūdikių burna Tave tinkamai pagarbins, Tavo priešų akivaizdoje, Tavo Sūnui iškilmingai žengiant Jeruzalėn.

4. Kai aš žiūriu į Tavo dangų, šį Tavo pirštų darbą, kai aš žiūriu į mėnulį ir žvaigždes, kurias Tu žmogui leidai,

5. Tuomet aš šaukiu: Kas gi yra

ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

6. Minusti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum: * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

7. Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves et boves universas: insuper et pecora campi.

8. Volucres coeli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

9. Domine, Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

(In Adventu: Ant.) Gaude et laetare, filia Jerusalem: ecce Rex tuus veniet tibi: Sion, noli timere, quia cito venet salus tua.

Rex noster.

(Per Annum: Ant.) Quam admirabile est nomen tuum, Domine, in universa terra!

Sedisti super thronum.

tas žmogus, kad Tu jį dar atsimeni ir jį dar lankai?

6. Tu jį pastatei mažką žemiau už Angelus, garbe ir šlove Tu jį vainikuoji ir padarei jį pasaulio vainiku.

7. Visą pasaulį padėjai po jo kojų; visus naminius gyvulius ir net laukinius žvėris jo valdžiai pavedei.

8. Ir dangaus paukščius ir jūros žuvis, visa, kas plaukioja jūrų takais, Tu jam esi pavedęs.

9. Viešpatie, mūsų Viešpatie, o koks nuostabus Tavo Vardas visame pasaulyje!

Psalmus 9, I.

1. Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo: * narrabo omnia mirabilia tua.

2. Laetabor et exsultabo in te: * psallam nomini tuo, Altissime,

3. In convertendo inimicum meum retrorsum: * infirmabuntur, et peribunt a facie tua.

4. Quoniam fecisti judicium meum et causam meam: * sedisti super thronum, qui judicas justitiam.

5. Increpasti gentes, et periit impius: * nomen eorum delesti in aeternum, et in saeculum saeculi.

6. Inimici defecerunt frameae in finem: * et civitates eorum destruxisti.

Psalmė 9. I.

(Kristaus Teisėjo valdžia)

(Bažnyčia:)

1. Viešpatie, aš šlovinsiu Tave visa savo širdimi, aš pasakosiu Tavo stebuklus.

2. Aš linksminsiuos ir džiaugsiuos Tavimi, Aukščiausiasai; Tavo Vardui aš giedosiu.

3. Giedosiu dėl to, kad privertei mano priešą pasitraukti ir bėgti atgal; jie po to susilpnėjo ir žuvo Tavo akivaizdoje.

4. Giedosiu Tau, Kristau, dėl to, kad gynei mane ir išsprendei mano bylą, už mane mirdamas ant kryžiaus, o dabar atsisėdai ant sosto teisingai teisti žmoniją.

5. Tu per Apaštalus sudraudei tautas, ir dingo stabmeldybė; Tu net jos vardą išdildei amžių amžiams.

6. Tu priešams ištrenkei ginklus iš rankų, o jų miestus Tu išgriovei.

7. Periit memoria eorum cum sonitu: * et Dominus in aeternum permanet.

8. Paravit in judicio thronum suum: * et ipse judicabit orbem terrae in aequitate, judicabit populos in justitia.

9. Et factus est Dominus refugium pauperi: * adjutor in opportunitatibus, in tribulatione.

10. Et sperent in te qui noverunt nomen tuum: * quoniam non dereliquisti quaerentes te, Domine.

(In Adventu: Ant.) Rex noster adveniet Christus, quem Joannes praedicavit Agnum esse venturum.

Ecce venio.

(Per Annum: Ant.) Sedisti super thronum, qui judicas justitiam.

Exsurge, Domine.

Psalmus 9. II.

1. Psallite Domino, qui habitat in Sion: * annuntiate inter Gentes studia ejus:

7. Kaip garsas pranyko net jų atsiminimas, o Viešpats pasilieka per amžius.

8. Jis jau paruošė savo sostą teismui daryti, ir Jis teis pasaulį; visas tautas Jis teis lygiai ir teisingai.

9. Viešpats yra prieglauda beturčiui; kur tik reikia, Jis yra Gelbėtojas nelaimėse.

10. Todėl tepasitiki Tavimi visi, kurie pažino Tavo Vardą, nes Tu, Viešpatie, neapleidi Tavęs ieškančių.

Psalmė 9, II.

1. Giedokit Viešpačiui, kurs gyvena Bažnyčioje; skelbkite tautoms Jo nuostabius darbus.

2. Quoniam requirens sanguinem eorum recordatus est: * non est oblitus clamorem pauperum.

3. Miserere mei, Domine: * vide humilitatem meam de inimicis meis.

4. Qui exaltas me de portis mortis, * ut annuntiem omnes laudationes tuas in portis filiae Sion.

5. Exsultabo in salutari tuo: * infixae sunt Gentes in interitu, quem fecerunt.

6. In laqueo isto, quem absconderunt, * comprehensus est pes eorum.

7. Cognoscetur Dominus judicia faciens: * in operibus manuum suarum comprehensus est peccator.

8. Convertantur peccatores in infernum, * omnes Gentes quae obliviscuntur Deum.

9. Quoniam non in finem oblivio

2. Jis ieško Kankinių pralietojo kraujo; Jis nepamirš beturčių šauksmo.

3. Pasigailėk manęs, Viešpatie, pažvelk į priešo man padarytą skriaudą.

4. Tu esi, kuris mane išplėšei iš mirties nasrų, kad skelbčiau Tavo šlovingus darbus tikinčiųjų tarpe.

5. Aš džiaugsiuos Tavo globojamas; pagonys patys pateko į žabangas, kurias man buvo paruošę.

6. Į tas pačias žabangas, kurias man jie buvo prirengę, jų koja pateko.

7. Visi pažins Viešpatį, nes Jis tik vienas teisingiausiai teisia; [illegible] jie matys, kaip nusidėjėlis įsiveli į savo nuodėmingus darbus.

8. Teeinie nusidėjėliai į pragarą, teeinie ten visos tautos, kurios užmiršta Dievą.

9. Beturtis niekuomet nebus Vieš-

erit pauperis: * patientia pauperum non peribit in finem.

10. Exsurge, Domine, non confortetur homo: * judicentur Gentes in conspectu tuo.

11. Constitue, Domine, legislatorem super eos: * ut sciant Gentes quoniam homines sunt.

(In Adventu: Ant.) Ecce venio cito, et merces mea mecum est, dicit Dominus: dare unicuique secundum opera sua.

V. Emitte Agnum, Domine, Dominatorem terrae.

R. De Petra deserti ad montem filiae Sion.

(Per Annum: Ant.) Exsurge Domine, non praevaleat homo.

V. Media nocte surgebam ad confitendum tibi.

R. Super judicia justificationis tuae.

(In Quadragesima:

V. Scapulis suis obumbrabit tibi.

paties užmirštas; skriaudžiamųjų kantrybė nepražus amžinai.

10. Kelkis, Viešpatie, nubausk nedorėlius, kad jie nesutvirtėtų; nedorų žmonių kraštai tebūnie Tavo tribunolo nuteisti.

11. Duok jiems, Viešpatie, žiaurų baudėją, kad jie žinotų, jog jie dėl savo nusidėjimų yra nelaimingi.

R. Et sub pennis ejus sperabis.
(Tempore Passionis:)
V. De ore leonis libera me, Domine.
R. Et a cornibus unicornium humilitatem meam.
(Tempore Paschali.) Alleluja, quem quaeris, mulier? Alleluja: Viventem cum mortuis, alleluja, alleluja.
V. Surrexit Dominus vere, alleluja.
R. Et apparuit Simoni, alleluja.

IN III. NOCTURNO.

(In Adventu: Ant.) Gabriel Angelus.
(Per Annum:) Ut quid, Domine.
(Tempore Paschali) Alleluja, * noli flere, Maria, alleluja: resurrexit Dominus, alleluja, alleluja.

Psalmus 9, III.

1. Ut quid, Domine, recessisti longe, * despicis in opportunitatibus, in tribulatione?

TREČIAS NOKTURNAS.

Psalmė 9, III.

1. Kodėl Tu, Viešpatie, taip esi toli nuo mūsų atsitraukęs, kodėl nežiūri į mus ir tuo metu, kai esame reikalingi Tavo pagalbos?

2. Dum superbit impius, incenditur pauper: * comprehenduntur in consiliis quibus cogitant.

3. Quoniam laudatur paccator in desideriis aimae suae: * et iniquus benedicitur.

4. Exacerbavit Dominum peccator, * secundum multitudinem irae suae non quaeret.

5. Non est Deus in conspectu eius: * inquinatae sunt viae illius in omni tempore.

6. Auferuntur judicia tua a facie ejus: * omnium inimicorum suorum dominabitur.

7. Dixit enim in corde suo: * Non movebor a generatione in generationem sine malo.

8. Cujus maledictione os plenum est, et amaritudine, et dolo: * sub lingua ejus labor et dolor.

2. Kai bedievis keliasi puikybėn, beturtis dega pavydu, kad bedieviui sekasi; bet bedievių nedori sumanymai jiems neišeina į gera.

3. Nusidėjėlis didžiuojasi, savo geidulius tenkindamas, jis save ir kiti jį laiko laimingu.

4. Tuo jis užrūstino Dievą; jis, dėl savo nuodėmių apakęs, visai Dievo nepaiso.

5. Prieš savo akis neturi jis Dievo; jo gyvenimo keliai visur nuodėmių sutepti.

6. Tavo, Viešpatie, įstatymų jisai visai nepaiso ir klastingai nugali visus savo priešus.

7. Savo širdyje jis mano: Koks aš esu, toks ir pasiliksiu, visą savo amžių aš būsiu laimingas.

8. Ir jis gyvena nedorai, jis nuolat keikiasi, jis kartus savo artimui ir apgaulingas. Jis tik kalba apie tai, kaip įskaudinti ir prislėgti teisinguosius.

9. Sedet in insidiis cum divitibus in occultis, * ut interficiat innocentem.

10. Oculi ejus in pauperem respiciunt: * insidiatur in abscondito, quasi leo in spelunca sua.

11. Insidiatur ut rapiat pauperem: * rapere pauperem, dum attrahit eum.

12. In laqueo suo humiliabit eum: * inclinabit se, et cadet, cum dominatus fuerit pauperum.

13. Dixit enim in corde suo: Oblitus est Deus, * avertit faciem suam ne videat in finem.

(In Adventu: Ant.) Gabriel Angelus locutus est Mariae, dicens: Ave, gratia plena; benedicta tu inter mulieres.

Maria dixit.

(Per Annum: Ant.) Ut quid, Domine, recessisti longe? Exsurge.

9. Jis su nusidėjėliais pasislėpęs tykoja užmušti nekaltąjį.

10. Jis savo akimis ieško beturčio,

jis tyko jo pasislėpęs, kaip liūtas savo oloje.

11. Jis tyko nutverti beturtį, jis nori jį įtraukti į savo spąstų tinklą.

12. Sugavęs jis jį trenkia į žemę, bet tą pačią valandą, kai jis jau yra nugalėjęs beturtį, jis susvyra ir pats krinta.

13. Iki šiol jis manė, kad Dievas neatsimins jo nuodėmių ir visai nežiūrės į jo nedorą gyvenimą.

1. Exsurge, Domine Deus, exaltetur manus tua: * ne obliviscaris pauperum.

2. Propter quid irritavit impius Deum? * Dixit enim in corde suo: Non requiret.

3. Vides quoniam tu laborem et dolorem consideras: * ut tradas eos in manus tuas.

4. Tibi derelictus est pauper: * orphano tu eris adjutor.

5. Contere brachium peccatoris et maligni: * quaeretur peccatum illius, et non invenietur.

6. Dominus regnabit in aeternum, et in saeculum saeculi: * peribiteis, Gentes, de terra illius.

7. Desiderium pauperum exaudivit Dominus: * praeparationem cordis eorum audivit auris tua.

8. Judicare pupillo et humili, * ut

1. Kelkis, Viešpatie Dieve, iškelk savo ranką ir neužmiršk beturčio.

2. Kodėl bedievis rūstina Dievą? Kodėl jis mano savo širdyje, kad Viešpats jo nebaus?

3. Tu matai, nes Tu žiūri į pavargėlių vargus ir skausmus, ir dėl to Tu paimsi bedievius į savo baudžiamąsias rankas.

4. Tau globoti paliktas yra beturtis, ir našlaičiui Tu būsi Globėjas.

5. Sutriuškink, Viešpatie, nusidėjėlio ir nedorojo petį, už jo nuodėmes taip jį nubausk, kad net jo paties visai nebeliktų.

6. Viešpats gi karaliaus per amžius, Jis viešpataus per amžių amžius; jūs, pagonys, pranyksite iš Jo karalystės.

7. Viešpats išklauso beturčių troškimą. Viešpatie, Tu girdi jų širdies maldavimą.

8. Tu tai girdi ir Tu padarysi, kad

non apponat ultra magnificare se homo super terram.

(In Adventu: Ant.) Maria dixit: Putas qualis est ista salutatio, quia conturbata est anima mea, et quia paritura sum Regem, qui claustrum virginitatis meae non violabit?

In adventu.

(Per Annum: Ant.) Exsurge, Domine Deus, exaltetur manus tua.

Justus Dominus.

Psalmus 10.

1. In Domino confido: quomodo dicitis animae meae: * Transmigra in montem sicut passer?

2. Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

3. Quoniam quae perfecisti, destruxerunt: * justus autem quid fecit?

našlaitis ir paniekintas nebūtų skriaudžiamas, kad išdidus jau daugiau nerodytų Dievui savo išdidumo.

Psalmė 10.

(Paraginimas būti ištvermingam)

1. Aš pasitikiu Viešpačiu, kaipgi jūs, gundytojai, galite man sakyti: Kelkis į saugesnę vietą, kaip žvirblis, lekiąs nuo medžiotojo?

2. Štai, nusidėjėliai jau įtempė lanką; jie savo širdyje paruošė savo nuodėmingų pasiūlymų strėles; šiuo ginklu jie taiko į tiesios širdies žmones.

3. Ką Tu, Viešpatie, esi gerose širdyse sukūręs, jie bando sugriauti; o teisusis ką pikta yra padaręs?

4. Dominus in templo sancto suo, * Dominus in coelo sedes ejus.

5. Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebrae ejus interrogant filios hominum.

6. Dominus interrogat justum et impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

7. Pluet super paccatores laqueos: * ignis, et sulphur, et spiritus procellarum pars calicis eorum.

8. Quoniam justus Dominus, et justitias dilexit: * aequitatem vidit vultus ejus.

(In Adventu: Ant.) In adventu summi Regis mundentur corda hominum, ut digne ambulemus in occursum illius: quia ecce veniet, et non tardabit.

V. Egredietur Dominus de loco sancto suo.

R. Veniet, ut salvet populum suum.

(Per Annum: Ant.) Justus Dominus, et justitiam dilexit.

4. Viešpats yra savo šventoje Bažnyčioje; Viešpats yra danguje, ten yra Jo sostas.

5. Jo akys žiūri į beturtį, Jo akių vokai tardo jaunąją kartą.

6. Viešpats tardo ir teisųjį ir bedievį; kas gi mėgsta neteisybę, tas nepakenčia savo sielos.

7. Viešpats lydins ant nusidėjėlių perkūnus, lydins ugnį, sierą ir audrų vėjus. Tokia tat yra jų likimo dalis.

8. Viešpats yra teisus ir myli teisybę; žmonių tarpusaviu teisingumu Jis gėrisi.

V. Praevenerunt oculi mei ad te diluculo.

R. Ut meditarer eloquia tua, Domine.

(In Quadragesima:)

V. Scuto circumdabit te veritas ejus.

R. Non timebis a timore nocturno.

(Tempore Passioni:)

V. Ne perdas cum impiis Deus, animam meam.

R. Et cum viris sanguinum vitam meam.

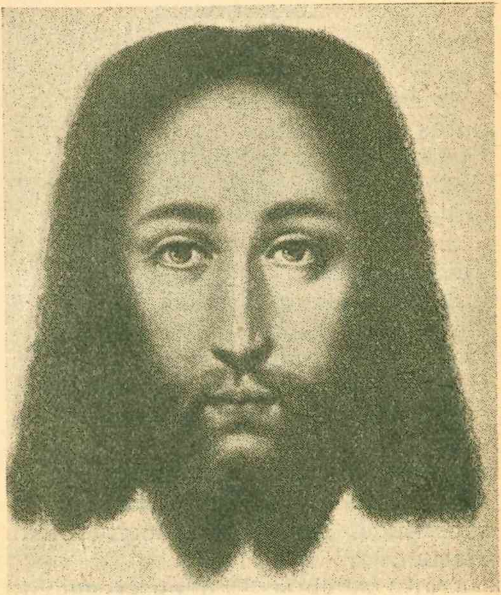
(Tempore Paschali.) Alleluja, noli flere, Maria, alleluja: resurrexit Dominus, alleluja, alleluja.

V. Gavisi sunt discipuli, alleluja.

R. Viso Domino, alleluja.

(Per Annum: Ant.) Alleluja.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

Kristaus Atvaizdas Antverpeno katedroje (Belgijoje), pieštas ant marmuro.

AD LAUDES.

I.

Psalmus 92.

1. Dominus rengavit, decorem indutus est: * indutus est Dominus fortitudinem, et praecinxit se.

2. Etenim firmavit orbem terrae, * qui non commovebitur.

3. Parata sedes tua ex tunc: * a saeculo tu es.

4. Elevaverunt flumina, Domine: * elevaverunt flumina vocem suam.

5. Elevaverunt flumina fluctus suos, * a vocibus aquarum multarum.

6. Mirabiles elationes maris: * mirabilis in altis Dominus.

7. Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitudo, Domine, in logitudinem dierum.

(Ant.) Alleluja, Dominus regnavit, decorem induit, alleluja, alleluja.

Jubilate.

ŠLOVINIMAI.

Psalmė 92.

(Bažnyčia persekiojimo metu)

1. Kristus savo Bažnyčioje viešpatauja; Jis, mirtį nugalėjęs, apsivilko garbės ir galybės rūbais ir susijuosė nenugalimos jėgos juosta.

2. Jis tikėjimo malone pasauliui davė naujos jėgos, ir jis nepajudinamai stovės savo tikėjime.

3. Tavo sostas prirengtas jau nuo amžių, nes Tu pats esi amžinas.

4. Žydai sukilo prieš Tave, Viešpatie, jie šaukė Tavęs nenorį.

5. Pagonys įšėlo prieš Tave, sukeldami persekiojimo audrą.

6. Nuostabūs buvo Tavo Bažnyčios persekiojimai, bet kartu nuostabus Viešpats juos pašalino.

7. Tavo įstatymai tapo visai aiškūs; Tavo Bažnyčiai, Viešpatie, visuomet pritinka šventumas.

Psalmus 99.

1. Jubilate Deo, omnis terra: * servite Domino in laetitia.

2. Introite in conspectu ejus, * in exsultatione.

3. Scitote quoniam Dominus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

4. Populus ejus, et oves pascuae ejus: * introite portas ejus in confessione, atria ejus in hymnis: confitemini illi.

5. Ludate nomen ejus: quoniam suavis est Dominus, in aeternum misericordia ejus, * et usque in generatio veritas ejus.

(Ant.) Jubilate Deo, omnis terra. Benedicam te.

Psalmus 62.

1. Deus, Deus meus, * ad te de luce vigilo.

Psalmė 99.

(Paraginimas išlaikyti dvasios džiaugsmo nuotaiką)

1. Visas pasauli, džiaukis Dievuje; visi pasaulio gyventojai, tarnaukite Viešpačiui su džiaugsmu.

2. Linksmai artinkitės prie Jo.

3. Žinokite, kad Viešpats yra Dievas; žinokite, kad Jis mus padarė, o ne mes patys save.

4. Žinokite, jog mes esame Jo tauta ir Jo ganyklos avys; eikite pro Jo Bažnyčios vartus su giesme, įženkite į Jo Bažnyčios prieangius su himnais ir šlovinkite Jį.

5. Šlovinkite Jo Vardą, nes mūsų Viešpats yra saldus, Jo gailestingumas yra amžinas, ir Jo ištikimybė eina per kartų kartas.

Psalmė 62.

(Dievo pasiilgusi siela)

1. Dieve, mano Dieve, jau nuo pat ankstyvaus ryto aš esu ištroškęs Tavęs.

2. Sitivit in te anima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

3. In terra deserta, et invia, et inaquosa: * sic in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam, et gloriam tuam.

4. Quoniam melior est misericordia tua super vitas: * labia mea laudabunt te.

5. Sic benedicam te in vita mea: * et in nomine tuo levabo manus meas.

6. Sicut adipe et pinguedine repleatur anima mea: * et labiis exsultationis laudabit os meum.

7. Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te: * quia fuisti adjutor meus.

8. Et in velamento alarum tuarum

2. Mano siela trokšta Tavęs, o mano kūnas silpnybėms nusikratyti dar labiau yra pasiilgęs Tavęs.

3. Aš, stovėdamas tuščiame, klaikiame ir išdžiūvusiame lauke, jaučiuos esąs Tavo akivaizdoje, Tavo šventoje bažnyčioje ir joje matau Tavo galybę ir šlovę.

4. Tavo gailestingumas yra geresnis už pačią gyvybę; todėl mano lūpos šlovins Tave.

5. Taip, aš garbinsiu Tave savo gyvenime ir, Tavo Vardo šaukdamasis, aš kelsiu savo rankas prie Tavęs.

6. Mano siela pilnai tepasisotina Tavo malone, ir aš šlovinsiu Tave džiugia širdimi.

7. Kai tik aš Tave, Viešpatie, atsimenu, keldamasis iš ryto, aš jau nuo pat ryto mąstau apie Tave, nes Tu, Viešpatie, esi mano Globėjas.

8. Aš džiaugiuos Tavo apvaizdos

exsultabo, adhaesit anima mea post te: * me suscepit dextera tua.

9. Ipsi vero in vanum quaesierunt animam meam, introibunt in inferiora terrae: * tradentur in manus gladii, partes vulpium erunt.

10. Rex vero laetabitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo: * quia obstructum est os loquentium iniqua.

(Ant.) Benedicam te in vita mea, Domine: et in nomine tuo levabo manus meas, alleluja.

(Ant.) Tres pueri.

(Canticum trium Puerorum. Dan. 3, 57-88 et 56)

1. Benedicite, omnia opera Domini, Domino: * laudate et superexaltate eum in saecula.

2. Benedicite, Angeli Domini, Domino: * benedicite, coeli, Domino.

3. Benedicite, aquae omnes, quae

sparnų uksmėje; mano siela prisiglaudė prie Tavęs, o Tavo dešinė palaiko mane.

9. Mano priešai veltui tykojo mano gyvybės; jie eis į pragarą; jie bus pastatyti po dieviško teisingumo kardu ir pateks į šetonų nagus.

10. Teisusis gi linksminsis Dievuje, su juo džiaugiasi visi Dievo garbintojai; jie visi džiaugiasi tuo, kad teismo dieną neteisybę kalbančiųjų burna turės nutilti.

(Trijų jaunikaičių giesmė)

1. Visi Viešpaties padarai, šlovinkite Viešpatį, girkite ir labai aukštinkite Jį per amžius.

2. Viešpaties angelai, šlovinkite Viešpatį, girkite ir labai aukštinkite Jį per amžius.

3. Visi vandenys viršum dangaus,

super coelos sunt, Domino: * benedicite, omnes virtutes Domini, Domino.

4. Benedicite, sol et luna, Domino: * benedicite, stellae coeli, Domino.

5. Benidicite, omnis imber et ros, Domino: * benedicite, omnis spirtius Dei, Domino.

6. Benedicite, ignis et aestus, Domino: * benedicite, frigus et aestus, Domino.

7. Beendicite, rores et pruina, Domino: * benedicite, gelu et frigus, Domino.

8. Benedicite, glacies et nives, Domino: * benedicite, noctes et dies, Domino.

9. Benedicite, lux et tenebrae, Domino: * benedicite, fulgura et nubes, Domino.

10. Benedicat terra Dominum: * laudet et superexaltet eum in saecula.

11. Benedicite, montes et colles, Domino: * benedicite, universa germinatia in terra, Domino.

šlovinkite Viešpatį, visos Viešpaties galybės, šlovinkite Jį.

4. Saule ir mėnuli, girkite Viešpatį, dangaus žvaigždės, šlovinkite Jį.

5. Visi lietūs ir rasa, šlovinkite Viešpatį; visi Dievo vėjai, šlovinkite Jį.

6. Ugnie ir kaitra, šlovinkite Viešpatį; šalti ir karšti, šlovinkite Jį.

7. Rasa ir šerkšne, šlovinkite Viešpatį; speige ir šalti, šlovinkite Jį.

8. Lede ir sniege, šlovinkite Viešpatį; naktys ir dienos, šlovinkite Jį.

9. Šviesa ir tamsybe, šlovinkite Viešpatį; žaibai ir debesys, šlovinkite Jį.

10. Tešlovina Viešpatį žemė, tegu giria Jį ir labai aukština per amžius.

11. Kalnai ir kauburiai, šlovinkite Viešpatį; visi žemės augalai, šlovinkite Jį.

12. Benedicite, fontes, Domino: * benedicite, maria et flumina, Domino.

13. Benedicite, cete, et omnia, quae moventur in aquis, Domino: * benedicite, omnes volucres coeli, Domino.

14. Benidicite, omnes bestiae et pecora, Domino: * benedicite, filii hominum, Domino.

15. Benedicat Israël Dominum: * laudet et superaxaltet eum in saecula.

16. Benedicite, sacerdotes Domini, Domino: * benedicite, servi Domini, Domino.

17. Benedicite, spiritus, et animae justorum, Domino: * benedicite, sancti, et humiles corde, Domino.

18. Benecite, Anania, Azaria, Misaël, Domino: * laudate et superexaltate eum in saecula.

19. Benedicamus Patrem et Filium cum Sancto Spiritu: * laudemus et superexaltemus eum in saecula.

12. Šaltiniai, šlovinkite Viešpatį; jūros ir upės, šlovinkite Jį.

13. Bangžuvės ir visa, kas juda vandenyse, šlovinkite Viešpatį; visi dangaus paukščiai, šlovinkite Jį.

14. Visi žvėrys ir gyvuliai, šlovinkite Viešpatį; žmonių vaikai, šlovinkite Jį.

15. Tešlovina Viešpatį Izraėlis, tegu giria ir aukština Jį per amžius.

16. Viešpaties kunigai, šlovinkite Viešpatį; Viešpaties tarnai, šlovinkite Jį.

17. Dvasios ir teisiųjų sielos, šlovinkite Viešpatį; šventieji ir nuolankios širdies, šlovinkite Jį.

18. Ananijau, Azarijau, Misaeli, šlovinkite Viešpatį, girkite ir labai aukštinkite Jį per amžius.

19. Šlovinkime Tėvą ir Sūnų su Šventąja Dvasia; girkime ir labai aukštinkime Jį per amžius.

20. Benedictus es, Domine, in firmamento coeli: * et laudabilis, et gloriosus, et superexaltatus in saecula.

(Ant.) Tres pueri jussu regis in fornacem missi sunt, non timentes flammas ignis, dicentes: Benedictus Deus, alleluja. Alleluja.

Psalmus 148.

1. Laudate Dominum de coelis: * laudate eum in excelsis.
2. Laudate eum, omnes Angeli ejus: * laudate eum, omnes virtutes ejus.
3. Laudate eum, sol et luna: * laudate eum, omnes stellae et lumen.
4. Laudate eum, coeli coelorum: * et aquae omnes, quae super coelos sunt, laudent nomen Domini.
5. Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandavit, et creata sunt.
6. Statuit ea in aeternum, et in saeculum saeculi: * praeceptum posuit, et non praeteribit.

20. Pašlovintas esi, Viešpatie, dangaus skliaute; ir girtinas, ir garbingas ir labai išaukštintas per amžius.

Psalmė 148.

(Visi kūriniai kviečiami pagarbinti Dievą)

1. Šlovinkite Viešpatį jūs, dangaus gyventojai; šlovinkite Jį aukštybėse.
2. Šlovinkite Jį visi Jo Angelai; šlovink Jį, visa dangiškoji kariuomenė.
3. Saule ir mėnuli, šlovinkite Viešpatį; visos žvaigždės su šviesa, šlovinkite Jį.
4. Šlovink Jį, aukščiausiasai dangau; visi vandens debesys tešlovina Jo Vardą.
5. Nes Jis tarė: Tebūnie ir įvyko; nes Jis įsakė, ir visas pasaulis buvo kurtas.
6. Jis davė amžinų įstatymų, ir tie įstatymai neatmainomai veiks per amžius; Jis nustatė pasauliui tvarką, ir ji nesikeis.

7. Laudate Dominum de terra, * dracones, et omnes abyssi.

8. Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum: * quae faciunt verbum ejus.

9. Montes, et omnes colles: * ligna fructifera, et omnes cedri.

10. Bestiae, et universa pecora: * serpentes, et volucres pennatae:

11. Reges terrae, et omnes populi: * principes, et omnes judices terrae.

12. Juvenes, et virgines: senes cum junioribus laudent nomen Domini: * quia exaltatum est nomen ejus solius.

13. Confessio ejus super coelum, et terram: * et exaltavit cornu populi sui.

14. Hymnus omnibus sancti ejus: * filiis Israël, populo appropinquanti sibi.

(Per Annum: Ant.) Alleluja, laudate Dominum de coelis, alleluja, alleluja.

7. Šlovinkite Viešpatį, visi žemės gyventojai; banginiai ir visos gelmės su savo gyviais, šlovinkite Viešpatį.

8. Ugnie, kruša, sniege, lede, uraganai, kurie vykdote Jo įsakymus, šlovinkite Viešpatį.

9. Kalnai ir visi kauburiai; visi vaismedžiai bei visi kedrai, šlovinkite Viešpatį.

10. Šlovinkite Viešpatį, žvėrys ir visi gyvuliai, žalčiai ir sparnuočiai.

11. Šlovinkite Viešpatį, žemės karaliai ir visos tautos; šlovinkite Viešpatį, visi kunigaikščiai ir žemės teisėjai.

12. Šlovinkite Viešpatį, jaunikaičiai ir mergaitės, seni ir jauni tešlovina Viešpaties Vardą, nes tik Jo vienas Vardas yra prakilnus.

13. Jo šlovė viršija dangų ir žemę, nes Jis aukštai iškėlė savo tautos garbę.

14. Jį šlovinti dera visiems Jo

(Tempore Paschali.) Alleluja, alleluja, alleluja.

AD PRIMAM.

(Per Annum et Tempore Paschali: Ant.) Alleluja.

Psalmus 117.

1. Confitemini Domino quoniam bonus: * quoniam in saelucum misericordia ejus.
2. Dicat nunc Israël quoniam bonus: * quoniam in saeculum misericordia ejus.
3. Dicat nunc domus Aaron: * quoniam in saeculum misericordia ejus.
4. Dicant nunc qui timent Dominum: * quoniam in saeculum misericordia ejus.
5. De tribulatione invocavi Dominum: * et exaudivit me in latitudine Dominus.
6. Dominus mihi adjutor: * non timebo quid faciat mihi homo.

Šventiesiems, dera visai prie Jo stovinčiai tautai.

PIRMOJI VALANDA.

Psalmė 117.

(Padėkos malda už gautas malones)

1. Šlovinkite Viešpatį, nes Jis yra geras, o Jo gailestingumas amžinas.
2. Tegu Izraėlis skelbia, kad Jis geras, o Jo gailestingumas yra amžinas.
3. Tegu visi kunigai skelbia, kad Jo gailestingumas yra amžinas.
4. Tegu visi, kurie bijosi Viešpaties, skelbia, kad Jo gailestingumas yra amžinas.
5. Nelaimių suspaustas aš šaukiaus į Viešpatį; ir Viešpats išklausė mane, suteikdamas taikos mano kraštui.
6. Viešpats yra mano Globėjas, todėl aš nebijau, ką galėtų man padaryti mano priešas.

7. Dominus mihi adjutor: * et ego despiciam inimicos meos.

8. Bonum est confidere in Domino, * quam sperare in homine.

9. Bonum est sperare in Domino, * quam sperare in principibus.

10. Omnes gentes circuierunt me: * et in nomine Domini quia ultus sum in eos.

11. Circumdantes circumdederunt me: * et in nomine Domini quia ultus sum in eos.

12. Circumdederunt me sicut apes, et exarserunt sicut ignis in spinis: * et in nomine Domini quia ultus sum in eos.

13. Impulsus eversus sum ut caderem: * et Dominus suscepit me.

14. Fortitudo mea, et laus mea Dominus: * et factus est mihi in salutem.

15. Vox exsultationis, et salutis * in tabernaculis justorum.

7. Viešpats mano Globėjas, todėl aš su panieka žiūriu į savo priešus.

8. Geriau yra pasitikėti Viešpačiu kaip žmogumi.

9. Geriau yra turėti vilties Viešpatyje kaip kunigaikščiuose.

10. Visos tautos apgulė mane; bet Viešpaties vardu aš jiems už tai atsilyginau.

11. Jos mane stote apstojo, bet Viešpaties vardu aš joms už tai nepalikau skolingas.

12. Jos apspito mane kaip bitės, jų pagieža užsidegė, kaip erškėtyno ugnis, bet Viešpaties vardu aš joms už tai keršijau.

13. Jų stumiamas aš pasvyrau ir jau buvau beparpuoląs, bet Viešpats palaikė mane.

14. Mano stiprybė ir mano laimė tai patsai Viešpats, nes Jis yra mano Gelbėtojas.

15. Džiugesio ir laimės daina skamba teisiųjų tarpe.

16. Dextera Domini fecit virtutem: dextera Domini exaltavit me, * dextera Domini fecit virtutem.

17. Non moriar, sed vivam: * et narrabo opera Domini.

18. Castigans castigavit me Dominus: * et morti non tradidit me.

19. Aperite mihi portas justitiae, ingressus in eas confitebor Domino: * haec porta Domini, justi intrabunt in eam.

20. Confitebor tibi quoniam exaudisti me: * et factus et mihi in salutem.

21. Lapidem, quem reprobaverunt aedificantes: * hic factus est in caput anguli.

22. A domino factum est istud: * et est mirabile in oculis nostris.

23. Haec est dies, quam fecit Do-

16. Viešpaties dešinė parodė savo galybę, Viešpaties dešinė išaukštino mane, Viešpaties dešinė parodė savo galybę.

17. Aš nemirsiu, bet būsiu gyvas ir šlovinsiu Dievo darbus.

18. Buvo laikas, kai Viešpats mane plakte plakė, bet nuo mirties mane apsaugojo.

19. Angelai, atkelkite man dangaus garbės vartus; aš, įėjęs pro juos, šlovinsiu Viešpatį; yra tai Viešpaties vartai; tik teisieji įeina pro juos.

20. Aš šlovinsiu Tave už tai, kad Tu išklausei mane ir tapai mano Gelbėtoju.

21. Kristus, kurį atmetė žydų kunigaikščiai, tapo savo Bažnyčios kertine uola.

22. Tai yra Viešpaties padaryta mūsų akivaizdoje ir nuostabiai padaryta.

23. Kristaus prisikėlimo dieną

minus: * exsultemus, et laetemur in ea.

24. O Domine, salvum me fac, o Domine, bene prosperare: * benedictus qui venit in nomine Domini.

25. Benediximus vobis de domo Domini: * Deus Dominus, et illuxit nobis.

26. Constituite diem solemnem in condensis, * usque ad cornu altaris.

27. Deus meus es tu, et confitebor tibi: * Deus meus es tu, et exaltabo te.

28. Confitebor tibi quoniam exaudisti me: * et factus es mihi in salutem.

29. Confitemini Domino quoniam bonus: * quoniam in saeculum misericordia ejus.

Viešpats yra padaręs garsią, džiaukimės ir linksminkimės joje.

24. Viešpatie, gelbėk mane; pasisekimo duok man, Viešpatie; palaimintas Kristus, kuris ateina Viešpaties vardu.

(Kunigai:)

25. Mes laiminame jus, tikintieji, Viešpaties bažnyčiose, nes Dievas yra mūsų Viešpats ir Jis mus apšvietė.

26. Švęskite Jo šventes gausiai susirinkę, užpildę bažnyčias iki pat altoriaus.

(Tikintieji:)

27. Dieve, Tu esi mūsų Dievas, Tave šloviname, Tu esi mūsų Dievas, Tave mes garbiname.

28. Mes šlovinsime Tave, nes Tu mus išklausei ir tapai mūsų Gelbėtoju.

29. Šlovinkite Viešpatį, nes Jis geras, o Jo gailestingumas yra amžinas.

Psalmus 118, I.

1. Beati immaculati in via: * qui ambulant in lege Domini.

2. Beati, qui scrutantur testimonia ejus: * in toto corde exquirunt eum.

3. Non enim qui operantur iniquitatem, * in viis ejus ambulaverunt.

4. Tu mandasti * mandata tua custodiri nimis.

5. Utinam dirigantur viae meae, * ad custodiendas justificationes tuas.

6. Tunc non confundar, * cum perspexero in omnibus mandatis tuis.

7. Confitebor tibi in directione cordis: * in eo quod didici judicia justitiae tuae.

8. Justificationes tuas custodiam: * non me dareliquas usquequaque.

9. In quo corrigit adolescentior

Psalmė 118, I.

(Dievo duotieji įstatymai naudingi ir reikalingi)

1. Palaiminti šiame gyvenime nekalti žmonės, kurie vaikšto, Viešpaties įstatymų palaikomi.
2. Palaiminti, kurie gilinasi į šiuos įstatymus ir visa širdimi jų ieško.
3. Kurie gi nedorai gyvena, tie nevaikšto Viešpaties keliais.
4. Tu, Viešpatie, esi įsakęs, kad Tavo įsakymai būtų stropiai vykdomi.
5. O Viešpatie, kaip aš trokštu išlaikyti Tavo įsakymus!
6. Aš nenusiminsiu tuomet, kai laikysiuos visų Tavo įsakymų.
7. Aš atvira širdimi šlovinsiu Tave, šlovinsiu ypač už tai, kad davei man pažinti Tavo įstatymus.
8. Aš laikysiuos Tavo įstatymų, tik Tu, Viešpatie, nė valandėlės neatstok nuo manęs.
9. Žmogau, ar žinai, kuriuo būdu

viam suam? * in custodiento sermones tuos.

10. In toto corde meo exquisivi te: * ne repellas me a mandatis tuis.

11. In corde meo abscondi eloquia tua: * ut non peccem tibi.

12. Benedictus es, Domine: * doce me justificationes tuas.

13. In labiis meis, * pronuntiavi omnia judicia oris tui.

14. In via testimoniorum tuorum delectatus sum, * cicut in omnibus divitiis.

15. In mandatis tuis exercebor: * et considerabo vias tuas.

16. In justificationibus tuis meditabor: * non obliviscar sermones tuos.

jaunuolis taiso savo įpročius? Jis taiso, saugodamas Viešpaties įstatymus.

10. Visa širdimi aš ieškau Tavęs, Viešpatie, neleisk man nukrypti nuo Tavo įsakymų.

11. Tavo šventą valią kaip brangiausią turtą aš paslėpiau savo širdyje, kad Tau nenusidėčiau.

12. Būk pašlovintas, Viešpatie, išmokyk mane savo įstatymų.

13. Aš gyvu žodžiu jau esu paskelbęs kitiems visa, ką Tu esi man apreiškęs.

14. Eidamas Tavo įstatymų keliais, aš džiaugiausi taip, kaip kiti džiaugiasi savo dideliais turtais.

15. Aš mąstysiu apie Tavo įstatymus ir Tavo kelių ieškosiu.

16. Aš svarstysiu Tavo įstatymus ir jų nepamiršiu.

1. Retribue servo tuo, vivifica me: * et custodiam sermones tuos.

2. Revela oculos meos: * et considerabo mirabilia de lege tua.

3. Incola ego sum in terra: * non abscondas a me mandata tua.

4. Concupivit anima mea desiderare justificationes tuas, * in omni tempore.

5. Increpasti superbos: * maledicti qui declinant a mandatis tuis.

6. Aufer a me opprobrium, et contemptum: * quia testimonia tua exquisivi.

7. Eternim sederunt principes, et adversum me loquebantur: * servus autem tuus exercebatur in justificationibus tuis.

8. Nam et testimonia tua meditatio mea est: * et consilium meum justificationes tuae.

1. Suteik, Viešpatie, savo tarnui malonių ir tuo gaivink mane, o aš tuomet išlaikysiu Tavo įstatymus.

2. Apšviesk mano protą, ir stebėsiu Tavo įstatymų mįsles.

3. Aš esu pakeleivis, neslėpk nuo manęs savo įsakymų.

4. Mano siela visuomet trokšte trokšta Tavo įstatymų.

5. Tu baudi išdidžiuosius, jie jau nelaimingi, nes nukrypo nuo Tavo įsakymų kelio.

6. Mane kankina nešlovė ir panieka; nuimk, Viešpatie, jas nuo manęs, nes aš ieškojau ir ieškau Tavo įstatymų.

7. Mano priešai susirinkę kalba prieš mane, o tuo tarpu Tavo tarnas tik galvoja, kaip išlaikyti Tavo įstatymus.

8. Tavo įstatymai tapo mano mąstymų tema, o Tavo nurodymai yra mano patarėjas.

9. Adhaesit pavimento anima mea: * vivifica me secundum verbum tuum.

10. Vias meas enuntiavi, et exaudisti me: * doce me justificationes tuas.

12. Dormitavit anima mea prae taedio: * confirma me in verbis tuis.

13. Viam iniquitatis amove a me: * et de lege tua miserere mei.

14. Viam veritatis elegi: * judicia tua non sum oblitus.

15. Adhaesi testimoniis tuis, Domine: * noli me confundere.

16. Viam mandatorum tuorum cucurri, * cum dilatasti cor meum.

(Per Annum: Ant.) Alleluja, confitemini Domino quoniam in saeculum misericorara ejui, alleluja, alleluja.

(Tempore Paschali.) Alleluja, alleluja, alleluja.

9. Mano siela dar prisirišusi prie žemiškų gėrybių, bet atgaivink ją, Viešpatie, kaip esi žadėjęs.

10. Savo nusidėjimus jau esu Tau išpažinęs; Tu tai išgirdai ir atleidai, o dabar pamokyk mane savo įstatymų.

11. Jų pamokytas, aš pildysiu Tavo nuostabius įsakymus.

12. Mano siela, nuobodulio paveikta, kurį laiką buvo apsnūdusi, todėl sustiprink ją savo įsakymais.

13. Saugok mane nuo nedorybių kelio ir pasigailėk manęs, kaip esi pratęs.

14. Tiesos kelią aš esu sau parinkęs, nes Tavo įstatymų nepamiršau.

15. Aš susijau su Tavo įstatymais, nesmerk manęs.

16. Aš bėgau Tavo įstatymų keliais, kai savo malone Tu lankei mano širdį.

AD TERTIAM.

(Per Annum et Tempore Paschali: Ant.) Alleluja.

Psalmus 118, III.

1. Legem pone mihi, Domine, viam justificationum tuarum: * et exquiram eam semper.

2. Da mihi intellectum, et scrutabor legem tuam: * et custodiam illam in toto corde meo.

3. Deduc me in semitam mandatorum tourum: * quia ipsam volui.

4. Inclina cor meum in testimonia tua: * et non in avaritiam.

5. Averte oculos meos ne videant vanitatem: * in via tua vivificia me.

6. Statue servo tuo eloquium tuum, * in timore tuo.

7. Amputa opprobrium meum quod suspicatus sum: * quia judicia tua jucunda.

8. Ecce concupivi mandata tua: * in aequitate tua vivifica me.

TREČIOJI VALANDA.

Psalmė 118, III.

1. Parodyk man, Viešpatie, savo įstatymus, parodyk man Tavo įstatymų kelią, aš visuomet jo ieškosiu.

2. Duok man gabumų Tavo įstatymams suprasti, ir aš juos saugosiu visa širdimi.

3. Vesk mane savo įsakymų keliu, nes aš to trokštu.

4. Palenk mano širdį prie savo įstatymų ir neduok jai palinkti į godulystę.

5. Nugręžk mano akis, kad nežiūrėtų į tuštybę, gaivink mane doro gyvenimo kelionėje.

6. Ištesėk savo tarnui duotus pažadėjimus, nes jis Tavęs bijo.

7. Apsaugok mane nuo paniekos, kurios bijau, viliuos būsiąs išklausytas, nes Tavo nutarimai man yra meilūs.

8. Štai, trokštu pažinti Tavo įsta-

9. Et veniat super me misericordia tua, Domine: * salutare tuum secundum eloquium tuum.

10. Et respondebo exprobrantibus mihi verbum: * quia speravi in sermonibus tuis.

11. Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque: * quia in judiciis tuis supersperavi.

12. Et custodiam legem tuam semper: * in saeculum et in saeculum saeculi.

13. Et ambulabam in latitudine: * quia mandata tua exquisivi.

14. Et loquebar in testimoniis tuis in conspectu regum: * et non confundebar.

15. Et meditabar in mandatis tuis, * quae dilexi.

tymus, jų teisingumu gaivink mane, Viešpatie.

9. Viešpatie, Tavo gailestingumas telanko mane, o Tavo pažadėtoji pagalba tenesitraukia nuo manęs.

10. Tuomet aš galėsiu atremti savo priešams jų priekaištus; Tu man padėti žadėjai, aš pasitikiu Tavo žodžiais.

11. Duok man tiesos žodžio nepalenkiamos drąsos, Tavo įstatymuose aš tiesą radau ir pasitikiu ja.

12. Aš visuomet saugosiu Tavo įstatymus, aš juos saugosiu per amžius.

13. Jų laikydamasis aš džiūgausiu, džiūgausiu dėl to, kad aš ieškojau Tavo įsakymų.

14. Aš net karaliams skelbsiu apie Tavo įstatymus ir to nesidrovėsiu.

15. Aš mąstysiu apie Tavo įsakymus, nes aš juos myliu.

16. Et levavi manus meas ad mandata tua, quae dilexi: * et execebar in justificationibus tuis.

Psalmus 118, IV.

1. Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedisti.

2. Haec me consolata est in humilitate mea: * quia eloquium tuum vivificavit me.

3. Superbi inique agebant usquequaque: * a lege autem tua non declinavi.

4. Memor fui judiciorum tuorum a saeculo, Domine: * et consolatus sum.

5. Defectio tenuit me, * pro peccatoribus derelinquentibus legem tuam.

6. Cantabiles mihi erant justificationes tuae, * in loco peregrinationis meae.

7. Memor fui nocte nominis tui, Domine: * et custodivi legem tuam.

16. Iš meilės aš tiesiu savo rankas į Tavo įstatymus, aš juose lavinsiuos.

Psalmė 118, IV.

1. Atsimink, Viešpatie, ką esi žadėjęs savo tarnui; Tavo pažadai sustiprino mano viltį.

2. Tavo pažadai paguodė mane nužemintą, nes jie mane gaivina.

3. Išdidūs žmonės visokiais būdais elgiasi nedorai, bet aš nenukrypstu nuo Tavo įstatymų.

4. Viešpatie, aš atsimenu Tavo įstatymus, kuriuos Tu vykdai nuo amžių, ir čia sau randu paguodos.

5. Man širdį skaudėjo, matant, kaip nusidėjėliai nesilaiko Tavo įstatymų.

6. Tavo įstatymai mano gyvenimo kelionėje man buvo malonūs, kaip saldi giesmė.

7. Ir naktį, Viešpatie, aš prisimindavau Tavo Vardą ir saugojau Tavo įstatymus.

8. Haec facta est mihi: * quia justificationes tuas exquisivi.

9. Portio mea, Domine, * dixi custodire legem tuam.

10. Deprecatus sum faciem tuam in toto cordo meo: * miserere mei secundum eloquium tuum.

11. Cogitavi vias meas: * et converti pedes meos in testimonia tua.

12. Paratus sum, et non sum turbatus: * ut custodiam mandata tua.

13. Funes peccatorum circumplexi sunt me: * et legem tuam non sum oblitus.

14. Media nocte surgebam ad confitendum tibi, * super judicia justificationis tuae.

15. Particeps ego sum omnium timentium te: * et custodientium mandata tua.

16. Misericordia tua, Domine, plena est terra: * justificationes tuas doce me.

8. Tai aš darau dėl to, kad ieškojau Tavo įstatymų.

9. Viešpatie, Tu esi mano paveldėjimas; aš žadu laikytis Tavo įstatymu.

10. Aš visa širdimi maldauju Tave, pasigailėk manęs, kaip esi pažadėjęs.

11. Aš, svarstydamas savo gyvenimo kelius, laikiausi Tavo įstatymų linkmės.

12. Aš esu pasiryžęs drąsiai laikytis Tavo įsakymų.

13. Nusidėjėlių pinklės apipynė mane, tačiau aš neužmirštu Tavo įstatymų.

14. Vidunaktį aš keliuos Tavęs šlovinti ir Tavo šventųjų įstatymų pagerbti.

15. Aš esu draugas visų, kurie Tavęs bijo ir saugoja Tavo įsakymus.

16. Tavo gailestingumo, Viešpatie, pilnas pasaulis, mokyk mane savo įstatymų.

Psalmus 118, V.

1. Bonitatem fecisti cum servo tuo, Domine, * secundum verbum tuum.

2. Bonitatem, et disciplinam, et scientiam doce me: * quia mandatis tuis credidi.

3. Priusquam humiliarer ego deliqui: * propterea eloquium tuum custodivi.

4. Bonus es tu: *et in bonitate tua doce me justificationes tuas.

5. Multiplicata est super me iniquitas superborum: * ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.

6. Coagulatum est sicut lac cor eorum: * ego vero legem tuam meditatus sum.

7. Bonum mihi quia humiliasti me: * ut discam justificationes tuas.

8. Bonum mihi lex oris tui, * super millia auri et argenti.

9. Manus tuae fecerunt me, et

Psalmė 118, V.

1. Viešpatie, Tu gera darei savo tarnui, kaip esi pažadėjęs.

2. Mokyk mane gerumo, drausmės ir duok man reikalingų žinių; aš tikiu, kad Tu nori to.

3. Aš Tau, Viešpatie, buvau nusidėjęs, už tai buvau pažemintas, todėl jau saugoju Tavo įstatymus.

4. Tu, Viešpatie, esi geras; dėl savo gerumo mokyk mane savo įstatymų.

5. Išdidžiųjų šmeižtai padaugėjo prieš mane; aš gi visa savo širdimi tyrinėju Tavo įsakymus.

6. Jų širdis nuo prabangos susitraukė kaip pienas; o aš tik mąstau apie Tavo įstatymus.

7. Man gerai išėjo, kad pažeminai mane, nes aš išmokau Tavo įstatymų.

8. Tavo paskelbtas įstatymas man geresnis už tūkstančius aukso ir sidabro.

9. Tavo rankos, Viešpatie, padarė

plasmaverunt me: * da mihi intellectum, et discam mandata tua.

10. Qui timent te videbunt me, et laetabuntur: * quia in verba tua supersperavi.

11. Cognovi, Domine, quia aequitas judicia tua: * et in veritate tua humiliasti me.

12. Fiat misericordia tua ut consoletur me, * secundum eloquium servo tuo.

13. Veniant mihi miserationes tuae, et vivam: * quia lex tua meditatio mea est.

14. Confundantur superbi, quia injuste iniquitatem fecerunt in me: * ego autem exercebor in mandatis tuis.

15. Convetantur mihi timentes te: * et qui noverunt testimonia tua.

mane; jos mane sukūrė; duok man išminties Tavo įstatymams pažinti.

10. Kurie Tavęs bijosi, pamatę mane, linksminsis, nes aš savo viltį remiu Tavo pažadais.

11. Aš žinau, Viešpatie, kad Tavo sprendimai teisingi; žinau, kad Tu vardan savo teisingumo pažeminai mane.

12. Tegu Tavo gailestingumas būna man paguoda taip, kaip esi pažadėjęs savo tarnui.

13. Tegu Tavo gailestingumas aplanko mane, tuomet aš nemirsiu; aš būsiu gyvas, nes Tavo įstatymų mąstymas gaivina mane.

14. Tebūnie sugėdinti išdidieji, nes jie be pagrindo puola mane, aš gi lavinsiuos Tavo įsakymuose.

15. Tegu kreipiasi į mane, kurie bijosi Tavęs ir kurie žino Tavo įstatymus.

16. Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis, * ut non confundar.

(Per Annum: Ant.) Alleluja, deduc me, Domine, in semitam mandatorum tuorum, alleluja, alleluja.

(Tempori Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

AD SEXTAM.

(Per Annum et Tempore Paschali) Alleluja.

Psalmus 118, VI.

1. Defecit in salutare tuum anima mea: * et in verbum tuum supersperavi.

2. Defecerunt oculi mei in eloquium tuum, * dicentes: Quando consolaberis me?

3. Quia factus sum sicut uter in pruina: * justificationes tuas non sum oblitus.

16. Mano širdis, laikydamasi Tavo įstatymų, tebūnie skaisti; aš trokštu, kad ji niekuomet nebūtų sugėdinta.

ŠEŠTOJI VALANDA.

Psalmė 118, VI.

1. Viešpatie, mano siela pasiilgo Tavo išganymo; Tavo pažadais aš remiu savo viltį.

2. Mano proto akys pasiilgsta Tavo žodžio ir jos klausia: kuomet gi paguosi mane?

3. Nors, kritęs dvasia, jau tapau panašus į sudžiūvusį odinį maišą, bet Tavo įstatymų aš neužmiršau.

4. Quot sunt dies servi tui? quando facies de persequentibus me judicium?

5. Narraverunt mihi iniqui fabulationes: * sed non ut lex tua.

6. Omnia mandata tua veritas: * inique persecuti sunt me, adjuva me.

7. Paulo minus consummaverunt me in terra: * ego autem non dereliqui mandata tua.

8. Secundum misericordiam tuam vivifica me: * et custodiam testimonia oris tui.

9. In aeternum, Domine, * verbum tuum permanet in coelo.

10. In generationem et generationem veritas tua: * fundasti terram, et permanet.

11. Ordinatione tua perseverat dies: * quoniam omnia serviunt tibi.

4. Viešpatie, kiek dar liko dienų iki teismo, kuriame Tu teisi mano persekiotojus?

5. Nedorieji man pasakojo sugalvotų dalykų, bet tai ne tas, kas Tavo įstatymai.

6. Visi Tavo įsakymai teisingi; aš jų laikiausi; už tai priešai persekiojo mane; Viešpatie, padėk man.

7. Jie bemaž ko čia nepadarė man galo, bet aš neapleidau Tavo įsakymų.

8. Dėl savo gailestingumo atgaivink mane; Viešpatie, ir aš saugosiu Tavo paskelbtus įsakymus.

9. Par amžius, Viešpatie, trunka danguje padaryti Tavo sprendimai.

10. Tavo paskelbtos tiesos eina iš kartos į kartą; Tu žemę pastatei ant tvirtų pamatų, o ji taip ir stovi.

11. Tavo įsakymu mes turime dieną; ir visa, kas yra, Tau tarnauja.

12. Nisi quod lex tua meditatio mea est: * tunc forte periissem in humilitate mea.

13. In aeternum non obliviscar justificationes tuas: * quia in ipsis vivificasti me.

14. Tuus sum ego, salvum me fac: * quoniam justificationes tuas exquisivi.

15. Me exspectaverunt peccatores ut perderent me: * testimonia tua intellexi.

16. Omnis consummationis vidi finem: * latum mandatum tuum nimis.

Psalmus 118, VII.

1. Quomodo dilexi legem tuam, Domine? * tota die meditatio mea est.

2. Super inimicos meis prudentem me fecisti mandato tuo: * quia in aeternum mihi est.

12. Jei Tavo įstatymų aš būčiau nemąstęs, tuomet gal būčiau pažemintas ir pražuvęs.

13. Per amžius aš neužmiršiu Tavo įstatymų, nes jais Tu gaivini mane.

14. Viešpatie, aš esu Tavo, todėl gelbėk mane; be to, aš ieškau Tavo įstatymų.

15. Nusidėjėliai norėjo mane pražudyti, o aš tik stengiuosi suprasti Tavo įstatymus.

16. Aš supratau, kad meilė turi būti visų žmogaus veiksmų tikslas, ir kad tasai meilės įsakymas yra labai platus.

Psalmė 118, VII.

1. Kaipgi labai aš myliu Tavo įstatymus, Viešpatie! Aš visą dieną apie juos mąstau.

2. Tu savo įstatymais padarei mane išmintingesnį už mano priešus, nes aš Tavo įstatymus turiu nuolat prieš savo akis.

3. Super omnes docentes me intellexi: * quia testimonia tua meditatio mea est.

4. Super senes intellexi: * quia mandata tua quaesivi.

5. Ab omni via mala prohibui pedes meos: * ut custodiam verba tua.

6. A judiciis tuis non declinavi: * quia tu legem posuisti mihi.

7. Quam dulcia faucibus meis eloquia tua, * super mel ori meo.

8. A mandatis tuis intellexi: * propterea odivi omnem viam iniquitatis.

9. Lucerna pedibus meis verbum tuum, * et lumen semitis meis.

10. Juravi, et statui * custodire judicia justitiae tuae.

11. Humiliatus sum usquequaque, Domine: * vivifica me secundum verbum tuum.

3. Aš supratau daugiau už visus savo mokytojus, nes Tavo įstatymas buvo mano nuolatinis mąstymas.

4. Aš supratau daugiau už senius, nes aš ieškojau Tavo įsakymų.

5. Aš ryžausi neiti nė vienu piktu keliu, nes Tavo įstatymai to nori.

6. Aš nenukrypau nuo Tavo valios, nes Tavo valia man yra įstatymas.

7. Kaipgi yra saldūs mano sielai Tavo pamokymai; jie tikrai saldesni už medų.

8. Tavo įsakymai apšvietė mano protą, ir todėl neteisybės keliai tiesiog man nepakenčiami.

9. Tavo žodis — tai žiburys mano kelionėje, tai šviesa mano gyvenimo takuose.

10. Aš su priesaika pasiryžau laikytis Tavo įstatymų.

11. Viešpatie, aš esu labai pažemintas, atgaivink mane, kaip esi pažadėjęs.

12. Voluntaria oris mei beneplacita fac, Domine: * et judicia tua doce me.

13. Anima mea in manibus meis semper: * et legem tuam non sum oblitus.

14. Posuerunt peccatores laqueum mihi: * et de mandatis tuis non erravi.

15. Hereditate acquisivi testimonia tua in aeternum: * quia exsultatio cordis mei sunt.

16. Inclinavi cor meum ad faciendas justificationes tuas in aeternum, * propter retributionem.

Psalmus 118, VIII.

1. Iniquos odio habui: * et legem tuam dilexi.

2. Adjutor et susceptor meus es tu: * et in verbum tuum supersperavi.

12. Padaryk, Viešpatie, kad mano šlovinimo auka, kurią taip noromis Tau aukoju, būtų Tau meili, ir mokyk mane savo įstatymų.

13. Mano gyvybė visokių pavojų yra apsupta, bet aš nepamiršau Tavo įstatymų.

14. Mano priešai spendžia man žabangas, bet aš nenuklystu nuo Tavo įsakymų.

15. Aš paveldėjau iš Tavęs Tavo įstatymus; jie yra tikras mano širdies džiaugsmas.

16. Aš palenkiau savo širdį, kad ji laikytųsi Tavo įstatymų, kad gaučiau už tai amžiną atpildą.

Psalmė 118, VIII.

1. Aš nekenčių nedorųjų, o Tavo įstatymus myliu.

2. Tu man padedi dorai gyventi ir mane globoji, todėl aš turiu viltį, kad manęs neapleisi.

3. Declinate a me, maligni: * et scrutabor mandata Dei mei.

4. Suscipe me secundum eloquium tuum, et vivam: * et non confundas me ab exspectatione mea.

5. Adjuva me, et salvus ero: * et meditabor in justificationibus tuis semper.

6. Sprevisti omnes discedentes a judiciis tuis: * quia injusta cogitatio eorum.

7. Praevaricantes reputavi omnes peccatores terrae: * ideo dilexi testimonia tua.

8. Confige timore tuo carnes meas: * a judiciis enim tuis timui.

9. Feci judicium et justitiam: * non calumnientur me superbi.

3. Atstokite nuo manęs, piktadariai, nes aš noriu gilintis į mano Dievo įstatymus.

4. Priimk mane į savo malone, kaip esi jau žadėjęs, kad Tau vienam aš gyvenčiau, ir neapvilk manęs laukiančio.

5. Padėk man, ir aš būsiu išgelbėtas, ir be paliovos aš gilinsiuos į Tavo įstatymus.

6. Tu niekais laikai visus, kurie nesilaiko Tavo įstatymų, nes jie, tai darydami, elgiasi neteisingai.

7. Visus pasaulio nusidėjėlius aš laikau Tavo įstatymų laužytojais; todėl aš myliu Tavo įstatymus.

8. Sukrėsk mane, Viešpatie, taip, kad bijočiau Tavęs, tuomet aš bijosiu ir Tavo teismo.

9. Žmonėms aš esu bešališkas ir teisingas, todėl neatiduok manęs į mano prispaudėjų rankas.

10. Suscipe servum tuum in bonum: * non calumnientur me superbi.
11. Oculi mei defecerunt in salutare tuum: * et in eloquium justitiae tuae.
12. Fac cum servo tuo secundum misericordiam tuam: * et justificationes tuas doce me.
13. Servus tuus sum ego: * da mihi intellectum, ut sciam testimonia tua.
14. Tempus faciendi, Domine: * dissipaverunt legem meam.
15. Ideo dilexi mandata tua, * super aurum et topazion.
16. Propterea ad omnia mandata tua dirigebar: * omnem viam iniquam odio habui.

(Per Annum: Ant.) Alleluja, tuus sum ego, salvum me fac, Domine, alleluja, alleluja.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

10. Būk, Viešpatie, palankus savo tarnui; neleisk išdidiesiems draskyti mano vardo.
11. Mano sielos akys pasiilgo Tavo pažadėto išgelbėjimo; jos pasiilgo Tavo skelbiamos tiesos.
12. Viešpatie, pasielk gailestingai su savo tarnu, ir pamokyk mane savo įstatymų.
13. Aš esu Tavo tarnas, duok man išminties, kad gerai pažinčiau Tavo įstatymus.
14. Jau, Viešpatie, atėjo metas nubausti nusidėjėlius, nes jie niekais pavertė Tavo įstatymus.
15. Aš myliu Tavo įstatymus labiau kaip auksą ir topazijų.
16. Todėl aš pildau visus Tavo įsakymus. ir nekenčiu nė vieno nedoro kelio.

AD NONAM.

(Per Annum et Tempore Paschali: Ant.) Alleluja.

Psalmus 118, IX.

1. Mirabilia testimonia tua: * ideo scrutata est ea anima mea.

2. Declaratio sermonum tuorum illuminat: * et intellectum dat parvulis.

3. Os meum aperui, et attraxi spiritum: * quia mandata tua desiderabam.

4. Aspice in me, et miserere mei, * secundum judicium diligentium nomen tuum.

5. Gressus meos dirige secundum eloquium tuum: * et non dominetur mei omnis injustitia.

6. Redime me a calumniis hominum: * ut custodiam mandata tua.

7. Faciem tuam illumina super servum tuum: * et doce me justificationes tuas.

DEVINTOJI VALANDA.

Psalmė 118, IX.

1. Viešpatie, Tavo įstatymai tikrai nuostabūs, todėl aš juos tyrinėju.

2. Tavo įstatymų aiškinimas apšviečia protą ir net mažutėliams duoda išminties.

3. Visa siela ir kūnu aš trokštu Tavo įstatymų.

4. Pažvelk į mane ir pasigailėk manęs, Viešpatie, taip, kaip esi pratęs pasigailėti tų, kurie myli Tavo Vardą.

5. Rodyk man kelią, kaip esi žadėjęs, ir jokia neteisybė neras manyje vietos.

6. Išvaduok mane iš tų, kurie drasko mano gerą vardą, kad galėčiau ramiai saugoti Tavo įstatymus.

7. Giedriu veidu pažvelk, Viešpatie, į savo tarną ir mokyk mane savo įstatymų.

8. Exitus aquarum deduxerunt oculi mei: * quia non custodierunt legem tuam.

9. Justus es, Domine: * et rectum judicium tuum.

10. Mandasti justitiam testimonia tua: * et veritatem tuam nimis.

11. Tabescere me fecit zelus meus: * quia obliti sunt verba tua inimici mei.

12. Ignitum eloquium tuum vehementer: * et servus tuus dilexit illud.

13. Adolescentulus sum ego et contemptus: * justificationes tuas non sum oblitus.

14. Justitia tua, justitia in aeternum: * el lex tua veritas.

15. Tribulatio, et angustia invenerunt me: * mandata tua meditatio mea est.

8. Ašarų upės veržiasi iš mano akių, kai matau, kaip nusidėjėliai nesilaiko Tavo įstatymų.

9. Viešpatie, Tu esi teisingas, ir Tavo teismas tikras.

10. Tu paskelbei savo įsakymus ir įstatymus, kad jie būtų griežtai laikomi.

11. Aš visai nerymauju, matydamas, kaip mano nedori priešai Tavo įstatymų nepaiso.

12. Tavo įstatymai kaip brangus metalas ugnyje lydytas, todėl Tavo tarnas juos pamėgo.

13. Aš esu mažutis ir menkutis padaras, bet Tavo įstatymų aš nepamiršau.

14. Tavo apreikštoji tiesa truks per amžius, o Tavo įstatymai yra teisingiausieji.

15. Visokios nelaimės suspaudė mane, nepaisydamas to aš gilinuos į Tavo įstatymus.

16. Aequitas testimonia tua in aeternum: * intellectum da mihi, et vivam.

Psalmus 118, X.

1. Clamavi in toto corde meo, exaudi me, Domine: * justificationes tuas requiram.

2. Clamavi ad te, salvum me fac: * ut custodiam mandata tua.

3. Praeveni in maturitate et clamavi: * quia in verba tua supersperavi.

4. Praevenerunt oculi mei ad te diluculo: * ut meditarer eloquia tua.

5. Vocem meam audi secundum misericordiam tuam, Domine: * et secundum judicium tuum vivifica me.

6. Appropinquaverunt persequentes me iniquitati: * a lege autem tua longe facti sunt.

16. Tavo įstatymai yra ir bus teisingi per amžius; duok man juos gerai suprasti, ir aš amžinai gyvensiu.

Psalmė 118, X.

1. Viešpatie, aš šaukiuos į Tave, išklausyk manęs; Viešpatie, aš ieškosiu Tavo įstatymų.

2. Aš šaukiuos į Tave, gelbėk mane, kad vykdyčiau Tavo įstatymus.

3. Aš pranokstu aušrą ir šaukiuos, nes turiu vilties, kad būsiu išklausytas.

4. Dienai dar auštant jau mano sielos akys ieško Tavęs, kad su Tavim aš gilinčiaus į Tavo įstatymus.

5. Viešpatie, pasigailėjęs manęs, išgirsk mano balsą ir atgaivink mane savo malone, kaip esi žadėjęs.

6. Mano priešai, mane persekiodami, kas kart grimsta į didesnes nuodėmes ir nutolsta nuo Tavo įstatymų.

7. Prope es tu, Domine: * et omnes viae tuae veritas.

8. Initio cognovi de testimoniis tuis: * quia in aeternum fundasti ea.

9. Vide humilitatem meam, et eripe me: * quia legem tuam non sum oblitus.

10. Judica judicium meum, et redime me: * propter eloquium tuum vivifica me.

11. Longe a peccatoribus salus: * quia justificationes tuas non exquisierunt.

12. Misericordiae tuae multae, Domine: * secundum judicium tuum vivifica me.

13. Multi qui persequuntur me, et tribulant me: * a testimoniis tuis non declinavi.

14. Vidi praevaricantes, et tabescebam: * quia eloquia tua non custodierunt.

7. Tu, Viešpatie, esi arti visų, kurie šaukiasi Tavęs; visi Tavo keliai, kuriais vedi žmones pas save, yra tikriausieji.

8. Nuo pat pradžios aš esu pastebėjęs, kad Tavo įstatymai amžini.

9. Pažvelk, Viešpatie, į mano nusižeminimą ir išgelbėk mane, nes aš nepamiršau Tavo įstatymų.

10. Imk mano bylą ir leisk man laimėti; atgaivink mane savo malone, kaip esi žadėjęs.

11. Nusidėjėliams išganymas yra toli, nes jie neieško Tavo įstatymų.

12. Tavo gailestingumas, Viešpatie, yra didelis; gaivink mane, kaip esi žadėjęs.

13. Daug aš turiu persekiojančių ir varginančių mane, bet aš nenukrypstu nuo Tavo įstatymų.

14. Matydamas nesilaikančius Tavo įstatymų, aš nykte nykau.

15. Vide quoniam mandata tua dilexi, Domine: * in misericordia tua vivifica me.

16. Principium verborum tuorum, veritas: * in aeternum omnia judicia justitiae tuae.

Psalmus 118, XI.

1. Principes persecuti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidavit cor meum.

2. Laetabor ego super eloquia tua: * sicut qui invenit spolia multa.

3. Iniquitatem odio habui, et abominatus sum: * legem autem tuam dilexi.

4. Septies in die laudem dixi tibi, * super judicia justitiae tuae.

5. Pax multa diligentibus legem tuam: * et non est illis scandalum.

15. Stebėk, Viešpatie, kaip aš myliu Tavo įstatymus, pasigailėjęs atgaivink mane savo malone.

16. Amžinoji tiesa yra Tavo įstatymų esmė; todėl visi Tavo įstatymai yra amžini.

Psalmė 118, XI.

1. Nedorieji persekiojo mane be pagrindo, bet aš jų nebijau; mano širdis tik bijo įžeisti Tavo įstatymus.

2. Tavo įstatymai man duoda džiaugsmo; aš džiaugiuos, kaip radęs didelį grobį.

3. Nedorybių aš nekenčiu ir jomis bodžiuos, Tavo gi įstatymus aš myliu.

4. Septynis sykius per dieną aš šlovinu Tave, šlovinu dėl Tavo teisingųjų įstatymų.

5. Daug ramybės turi tie, kurie myli Tavo įstatymus, ir jiems nėra ko bijoti jokių kliūčių.

6. Exspectabam salutare tuum, Domine: * et mandata tua dilexi.

7. Custodivit anima mea testimonia tua: * et dilexit ea vehementer.

8. Servavi mandata tua, et testimonia tua: * quia omnes viae meae in conspectu tuo.

9. Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo, Domine: * juxta eloquium tuum da mihi intellectum.

10. Intret postulatio mea in conspectu tuo: * secundum eloquium tuum eripe me.

11. Eructabunt labia mea hymnum, * cum docueris me justificationes tuas.

12. Pronuntabit lingua mea eloquium tuum: * quia omnia mandata tua aequitas.

13. Fiat manus tua ut salvet me: * quoniam mandata tua elegi.

6. Išganymo aš laukiu iš Tavęs, Viešpatie, ir myliu Tavo įstatymus.

7. Mano siela saugoja Tavo įstatymus ir labai juos myli.

8. Aš pildžiau Tavo įsakymus, aš laikiaus Tavo įstatymų, nes Tu matei visus mano kelius.

9. Tepasiekia Tave, Viešpatie, šis mano maldavimas; duok man išminties, kaip esi žadėjęs.

10. Testoja mano prašymas Tavo akivaizdoje; gelbėk mane, Viešpatie, kaip esi žadėjęs.

11. Iš mano lūpų ir širdies tesiveržia šlovinimo giesmė, kai Tu mokysi mane savo įstatymų.

12. Aš skelbsiu pasauliui Tavo įstatymus, nes jie visi yra teisingi.

13. Mano išgelbėjimui, Viešpatie, pavartok savo galingą petį, nes aš esu Tavo įsakymų vykdytojas.

14. Concupivi salutare tuum, Domine: * et lex tua meditatio mea est.

15. Vivet anima mea, et laudabit te: * et judicia tua adjuvabunr me.

16. Erravi, sicut ovis, quae periit: * quaere servum tuum, quia mandata tua non sum oblitus.

(Per Annum: Ant.) Alleluja, faciem tuam, Domine, illuminia super servum tuum, alleluja, alelluja.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

AD VESPERAS.

(Per Annum: Ant.) Dixit Dominus.

(Tempore Paschali: Ant.) Alleluja, alleluja, alleluja.

Psalmus 109.

1. Dixit Dominus Domino meo: * Sede a dextris meis:

2. Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

14. Viešpatie, mąstydamas Tavo įstatymus, aš trokštu iš Tavęs susilaukti išgelbėjimo.

15. Mano siela gyvens ir garbins Tave, o Tavo įstatymai padės man dorai gyventi.

16. Kol kas aš klaidžioju, kaip paklydusi avis; ieškok, Viešpatie, savo tarno, nes aš nepamiršau Tavo įsakymų.

MIŠPARAI.

Psalmė 109.

(Kristus Dievas, Žmogus, Karalius ir Kunigas)

(Pranašas:)

1. Pasaulio Viešpats, Dievas Tėvas, tarė Kristui, mano Viešpačiui: Sėskis mano dešinėje.

2. O Aš iš Tavo priešų padarysiu Tavo kojoms suolelį.

3. Virgam virtutis tuae emittet Dominus ex Sion: * dominare in medio inimicorum tuorum.

4. Tecum principium in die virtutis tuae in splendoribus sanctorum: * ex utero ante luciferum ego hodie genui te.

5. Juarvit Dominus, et non poenitebit eum: * Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech.

6. Dominus a dextris tuis, * confregit in die irae suae reges.

7. Judicabit in nationibus, implebit ruinas: * conquassabit capita in terra multorum.

8. De torrente in via bibet: * propterea exaltabit caput.

(Ant.:) Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis.

Magna opera Domini.

3. Tavo karališkąją valdžią Viešpats nuo Siono kalno praplatins po visą pasaulį; ir Tu viešpatausi savo priešų tarpe.

(Dievas Tėvas:)

4. Sūnau, Tų Šventųjų apsuptas paskutinio teismo dieną nužengsi teistų pasaulio; šią teisę Tau duodu, nes iš savo esmės prieš amžius Tave Aš pagimdžiau.

(Pranašas:)

5. Dievas Tėvas tvirtai pažadėjo Kristui Jį padaryti amžinuoju Kunigu; Jis Jam tarė: Tu Kunigas per amžius Melchizedeko būdu. Padarė, ir to nesigailės.

6. Kristau, Dievas Tėvas Tavo dešinėje, kad rūstybės dieną nutrenktų Tavo tikinčiųjų tironus.

7. Tu kartu su Tėvu teisi pasaulį, Tu sunaikinsi savo priešus, Tu jiems suskaldysi galvas.

8. Tą padarys Kristus, kuris iš nelaimių srauto gėrė kančias, todėl Jį Tėvas taip išaukštins.

Psalmus 110.

1. Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo: * in consilio justirum, et congregatione.

2. Magna opera Domini: * exquisita in omnes voluntates ejus.

3. Confessio et magnificentia opus ejus: * et justitia ejus manet in saeculum saeculi.

4. Memoriam fecit mirabilium suorum, misericors et miserator Dominus: * escam dedit timentibus se.

5. Memor erit in saeculum testamenti sui: * virtutem operum suorum annuntiabit populo suo:

6. Ut det illis hereditatem Gentium: * opera manuum ejus veritas, et judicium.

7. Fidelia omnia mandata ejus: confirmata in saeculum saeculi, * facta in veritate et aequitate.

Psalmė 110.

(Nuostabūs Dievo žygiai Jo garbinimo pagrindas)

1. Aš šlovinsiu Tave, Viešpatie, visa mano širdimi; aš šlovinsiu Tave teisiųjų taryboje ir tikinčiųjų susirinkimuose.

2. Viešpaties žygiai yra didi; jie atlikti taip, kaip Jis norėjo.

3. Jo darbas šlovingas ir puikus, o Jo teisybė amžina.

4. Savo stebuklams priminti Jis įsteigė šventes; Viešpats yra maloningas ir gailestingas; Jis davė maisto tiems, kurie Jo bijo.

5. Jis atsimena per amžius savo sutartį; Jis davė pažinti tautai savo galybę.

6. Jis leido jai paveldėti pagonijos kraštus; Jo galybės darbai yra ištikimi ir teisingi.

7. Visi Jo įsakymai teisingi, tai tvirtina amžių amžiai; jie remiasi ištikimybe ir teisingumu.

8. Redemptionem misit populo suo: * mandavit in aeternum testamentum suum.

9. Sanctum, et terribile nomen ejus: * initium sapientiae timor Domini.

10. Intellectus bonus omnibus facientibus eum: * laudatio ejus manet in saeculum saeculi.

(Ant.) Magna opera Domini: exquisita in omnes voluntates ejus.

Qui timet Dominum.

Psalmus 111.

1. Beatus vir, qui timet Dominum: *in mandatis ejus volet nimis.

2. Potens in terra erit semen ejus: * genratio rectorum benedicetur.

3. Gloria, et divitiae in domo ejus: * et justitia ejus manet in saeculum saeculi.

8. Jis siuntė savo tautai atpirkimą; Jis liepė per amžius laikytis padarytos sutarties.

9. Jo vardas yra šventas ir baisus; Viešpaties baimė tai išminties pradžia.

10. Visi yra išmintingi, kurie turi savyje Dievo baimę. Viešpaties garbinimas turi pasilikti amžinai.

Psalmė 111.

(Laimingas žmogus, kuris bijo Dievo)

1. Palaimintas žmogus, kuris bijo Viešpaties; palaimintas, kuris labai mėgsta Jo įstatymus.

2. Jo palikuonys bus galingi; teisiųjų palikuonis Dievas laimina.

3. Ir garbės ir turtų bus jo namuose, o teisingumas jį vainikuos per amžius.

4. Exortum est in tenebris lumen rectis: * misericors, et miserator, et justus.

5. Jucundus homo qui miseretur et commodat, disponet sermones suos in judicio: * quia in aeternum non commovebitur.

6. In memoria aeterna erit justus: * ab auditione mala non timebit.

7. Paratum cor ejus sperare in Domino, cosfirmatum est cor ejus: * non commovebitur donec despiciat inimicos suos.

8. Dispersit, dedit pauperibus: justitia ejus manet in saeculum saeculi, * cornu ejus exaltabitur in gloria.

9. Peccator videbit, et irascetur, dentibus suis fremet et tabescet: * desiderium peccatorum peribit.

(Ant.) Qui timet Dominum, in mandatis ejus cupit nimis.

Sit nomen Domini.

4. Teisiesiems nelaimėse teka paguodos saulė, nes Viešpats yra maloningas, gailestingas ir teisus.

5. Laimingas yra žmogus, kuris pasigaili vargšo ir jam skolina ir vengia nerimtų kalbų; jis bus pastoviai laimingas.

6. Teisiojo žmogaus Dievas nepamirš per amžius; jam neteks bijoti nelaimių.

7. Jo širdis yra pasiryžus tik Viešpačiu vilties; jo širdies jausmai yra stiprūs, jis nesvyruos, kol nesusilauks pilno laimėjimo kovoje su priešais.

8. Jis gausiai žarsto beturčiams, jo pavyzdys eina iš kartos į kartą, jo garbė kaskart žmonėse didėja.

9. Nusidėjėlis gi visa tai mato ir pyksta; jis net iš apmaudo griežia dantimis ir nyksta; jis velija teisiesiems visokių nelaimių, bet jo troškimas neįvyks.

Psalmus 112.

1. Laudate, pueri, Dominum: * laudate nomen Domini.

2. Sit nomen Domini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in saeculum.

3. A solis ortu usque ad occasum, * laudabile nomen Domini.

4. Excelsus super omnes Gentes Dominus, *et super coelos gloria ejus.

5. Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, et humilia respicit in coelo et in terra?

6. Suscitans a terra inopem, * et de stercore erigens pauperem:

7. Ut collocet eum cum principibus, * cum principibus populi sui.

Psalmė 112.

(Dievą privalome garbinti dėl Jo gailestingumo)

1. Viešpaties tarnai, šlovinkite Viešpatį, šlovinkite Šventąjį Jo Vardą.

2. Tebūnie šlovinamas Viešpaties Vardas nuo dabar ir per amžius.

3. Nuo saulėtekių iki saulėleidžių Viešpaties Vardas yra šlovintinas.

4. Kilnus yra Viešpats visose tautose; Jo garbė viršija dangų.

5. Kas, kaip Viešpats, mūsų Dievas, kuris gyvena aukštybėse; o iš ten Jis stebi nuolankius, stebi juos ir ant žemės.

6. Kas, kaip Viešpats, mūsų Dievas, kuris nuopelnais beturtį, prisirišusį prie žemiškų gėrybių, ragina keltis ir jį kelia iš savo silpnybių.

7. Kas, kaip Viešpats, mūsų Dievas, kuris iš nuodėmių purvo pakeltą nusidėjėlį sodina su Angelais ir savo tautos Apaštalais?

8. Qui habitare facit sterilem in domo, * matrem filiorum laetantem.

(Ant.) Sit nomen Domini benedictum in saecula.
Deus autem noster.

Psalmus 113.

1. In exitu Israël de Aegypto, * domus Jacob de populo barbaro:

2. Facta est Judaea sanctificatio ejus, * Israël potestas ejus.

3. Mare vidit, et fugit: * Jordanis conversus est retrorsum.

4. Montes exsultaverunt ut arietes, * et colles sicut agni ovium.

8. Kas, kaip Viešpats, mūsų Dievas, kuris padaro, kad pradžioje Jo Bažnyčioje nuopelnais bevaisė tauta vėliau tampa nėščia nuopelnais ir džiaugiasi savo vaisiais?

Psalmė 113.

(Nurodoma, kaip Dievas buvo geras žydams, taip Šventoji Dvasia yra gera tikintiesiems)

1. Izraėliui išeinant iš Egipto, Jokūbo namams išeinant iš tos žiaurios egiptiečių tautos,
2. Žydų tauta tapo šventa jos Dievo šeimyna; patsai Dievas valdė Izraėlį.
3. Izraėliui prieinant, Raudonoji jūra pajuto Dievo ranką ir persiskyrė; o jam priėjus prie Jordano, upės vanduo pasitraukė atgal.
4. Dievui duodant įsakymus ant Sinajaus kalno, gretimi kalnai šokinėjo, kaip avys, o kauburiai — kaip avinėliai.

5. Quid est tibi, mare, quod fugisti: * et tu, Jordanis, quia conversus es retrorsum?

6. Montes, exsultastis sicut arietes, *et colles, sicut agni ovium.

7. A facie Domini mota est terra, * a facie Dei Jacob.

8. Qui convertit petram in stagna aquarum, * et rupem in fotnes aquarum.

9. Non nobis, Domine, non nobis: * sed nomini tuo da gloriam.

10. Super misericordia tua, et veritate tua: * nequando dicant Gentes: Ubi est Deus eorum?

11. Deus autem noster in coelo: * omnia quaecumque voluit, fecit.

12. Simulacra Gentium argentum et aurum, * opera manuum hominum.

13. Os habent, et non loquentur: * oculos habent, et non videbunt.

5. Jūra, pasakyk, kas tau atsitiko, kad tu persiskyrei; Jordanai, pasakyk, kas atsitiko, kad tu grįžai atgal?

6. Kalnai, kas jums atsitiko, kad jūs šokinėjote kaip avys, o jūs kauburiai, — kaip avinėliai?

7. Žemė sudrebėjo nuo Viešpaties Vardo; ji sudrebėjo nuo Jokūbo Dievo veido.

8. Ji sudrebėjo nuo Dievo, kuris iš uolos išvedė vandenų liūnus, kuris iš akmens ištrėškė vandens šaltinius.

9. Ne mums, Viešpatie, ne mums, bet savo Vardui duok garbę.

10. Tu parodei savo gailestingumą ir savo ištikimybę, kad kartais pagonys nesakytų: Kame jų Dievas?

11. Mūsų Dievas danguje; Jis daro visa, ką tik nori.

12. Pagonių stabai tai tik sidabras ir auksas; tai žmonių rankų darbai.

13. Jie turi burną, bet ja nekalba; jie turi akis, bet jomis neregi.

14. Aures habent, et non audient: * nares habent, et non odorabunt.

15. Manus habent, et non palpabunt: pedes habent, et non ambulabunt: * non clamabunt in gutture suo.

16. Similes illis fiant qui faciunt ea: * et omnes qui confidunt in eis.

17. Domus Israël speravit in Domino: * adjutor et protector eorum est,

18. Domus Aaron speravit in Domino: * adjutor eorum et protector eorum est,

19. Qui timent Dominum, speraverunt in Domino: * adjutor eorum et protector eorum est.

20. Dominus memor fuit nostri: * et benedixit nobis:

21. Benedixit domui Israël: * benedixit domui Aaron.

22. Benedixit omnibus, qui timent Dominum, * pusillis cum majoribus.

14. Jie turi ausis, bet jomis negirdi; jie turi nosis, bet jomis neuosto.

15. Jie turi rankas, bet jomis neliečia; jie turi kojas, bet jomis nevaikščioja; jie garso neduoda.

16. Tebūnie panašūs į juos tie, kurie juos daro; visi, kurie jais pasitiki, tebūnie panašūs į juos.

17. Izraėlio tauta turi vilties Viešpatyje, nes Jis yra ju Šelpėjas ir Globėjas.

18. Aarono namai turi vilties Viešpatyje, nes Jis yra jų Šelpėjas ir Globėjas.

19. Kurie bijosi Viešpaties, tie turi Jame vilties, nes Jis yra jų Šelpėjas ir Globėjas.

20. Viešpats atsimena mus ir laimina mus.

21. Jis laimina Izraėlio namus; Jis laimina Aarono namus.

22. Jis laimina visus, kurie bijo Viešpaties; Jis laimina kaip mažus taip ir didžius.

23. Adjiciat Dominus super vos: * super vos, et super filios vestros.

24. Benedicti vos a domino, * qui fecit coelum et terram.

25. Coelum coeli Domino: * terram autem dedit filiis hominum.

26. Non mortui laudabunt te, Domine: * neque omnes, qui descendunt in infernum.

27. Sed nos qui vivimus, benedicimus Domino, * ex hoc nunc et usque in saeculum.

(Per Annum: Ant.) Deus autem noster in coelo: omnia quaecumque voluit, fecit.

(Tempore Paschali: Ant.) Alleluja, alleluja, alleluja.

23. Tegu Viešpats jus padaugina, jus ir jūsų vaikus.

24. Būkite palaiminti Viešpaties, kuris padarė dangų ir žemę.

25. Aukščiausiame danguje Jis pasirinko vietą savo sostui, žemę gi Jis pavedė žmonėms.

26. Viešpatie, mirę Tavęs jau nuopelningai nešlovina; o kurie eina į pragarą, tie visai nešlovina Tavęs.

27. Mes gyvi šloviname Viešpatį nuo dabar ir per amžius.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Miserere.

(Tempore Paschali: Ant.) Alleluja.

Psalmus 4.

1. Cum invocarem exaudivit me Deus justitiae meae: * in tribulatione dilatasti mihi.
2. Miserere mei, * et exaudi orationem meam.
3. Filii hominum, usquequo gravi corde? *ut quid diligitis vanitatem, et quaeritis mendacium?
4. Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me cum clamavero ad eum.
5. Irascimini, et nolite peccare: * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Psalmė 4.

(Priežastys, dėl kurių reikia atsiduoti Dievui.)

1. Kai aš šaukiuos į Dievą, savo Gynėją, Jis išklauso manęs; Tu, Viešpatie, man esant varguose, mano širdį praplėtei džiaugsmu.
2. Dabar pasigailėk manęs, Viešpatie, ir išklausyk mano maldos.
3. Žmonės, iki kol jūs širdimi būsite prisirišę prie žemės; kam jūs branginate tuštybę ir ieškote apgaulingų gėrybių?
4. Žinokite, kad Dievas Tėvas savo Sūnui padarė nuostabių dalykų. Jis mus išklausys, kai šauksimės į Jį.
5. Pykite ant savo sugedusios prigimties ir daugiau nenusidėkite; kai piktą ką savo širdyje galvodami nusidėjote, naktį gailesčio ašaromis apvalykite savo sielą.

6. Sacrificate sacrificium justitiae, et sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

7. Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine: * dedisti laetitiam in corde meo.

8. A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

9. In pace in idipsum * dormiam, et requiescam;

10. Quoniam tu, Domine, singulariter in spe * constituisti me.

Psalmus 90.

1. Qui habitat in adjutorio Altissimi, * in protectione Dei coeli commorabitur.

2. Dicet Domino: Susceptor meus es tu, et refugium meum: * Deus meus sperabo in eum.

6. Tinkamai Viešpačiui atnašaukite ir Jame turėkite vilties. Nepaisykite tų, kurie sako: Ar susilauksime iš tų aukų ko gero?

7. Viešpatie, mus apšviečia Tavo veido šviesia; Tu duodi džiaugsmo mano širdžiai.

8. Yra žmonių, kuriems užderėjo javai, kurie apsčiai gavo ir vyno ir aliejaus; jie tuo praturtėjo.

9. Aš gi, to neturėdamas, eidamas poilsio, tuojau užmiegu ramiai Viešpatyje ir ilsiuosi.

10. Nes Tu, Viešpatie, ypatingu būdu sutvirtinai mano viltį.

Psalmė 90.

(Atsidavusio Dievui žmogaus laimė)

1. Kas pasitiki Aukščiausiojo pagalba, tas pasilieka Dievo globoje.

2. Jis tars Viešpačiui: Tu mano Šelpėjas ir mano prieglauda, Tu mano Dievas, kuriuo aš pasitikiu.

3. Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, * et a verbo aspero.

4. Scapulis suis obumbrabit tibi: * et sub pennis ejus sperabis.

5. Scuto circumdabit te veritas ejus: * non timebis a timore nocturno.

6. A sagitta volante in die, a negotio perambulante in tenebris: * ab incursu, et daemonio meridiano.

7. Cadent a latere tuo mille, et decem millia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquabit.

8. Veruntamen oculis tuis considerabis: * et retributionem peccatorum videbis.

9. Quoniam tu es, Domine, spes mea: * Altissimum posui refugium tuum.

3. Jis išgelbėjo mane iš piktųjų dvasių žabangų ir nuo visokių nusižengimų.

4. Savo pečiais Jis tave uždengs; po Jo globos sparnais būsi saugus.

5. Jis ištikimybės skydu apsups tave, ir tu nebijosi naktį tau gresiančių pavojų.

6. Tu nebijosi nei dieną, nei naktį tau gresiančių nelaimių, tu nebijosi nei užpuolimo, nei jokios viešos nelaimės.

7. Tavo kairėje kardas ar maras paguldys tūkstantį, o tavo dešinėje jis paguldys dešimt tūkstančių žmonių, bet ši nelaimė prie tavęs neprisiartins.

8. Iš tikrųjų, tu regėsi savo akimis ir matysi atlyginimą nusidėjėliams.

9. Kadangi tu tarei Viešpačiui: Viešpatie, Tu mano viltis, ir Aukščiausiąjį Dievą pasirinkai Globėju,

10. Non accedet ad te malum: * et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

11. Quoniam Angelis suis mandavit de te: * ut custodiant te in omnibus viis tuis.

12. In manibus portabunt te: * ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

13. Super aspidem, et basiliscum ambulabis: * et conculcabis leonem et draconem.

14. Quoniam in me speravit, liberabo eum: * protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

15. Clamabit ad me, et ego exaudiam eum: * cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum et glorificabo eum.

16. Longitudine dierum replebo eum: * et ostendam illi salutare meum.

10. Todėl nieko bloga tau neatsitiks, jokia nelaimė tavo namų nepalies.

11. Nes Jis davė savo Angelams įsakymą saugoti tave visuose tavo keliuose.

12. Jis tave neš ant rankų, kad kartais neužgautumei sau kojos į akmenį.

13. Tu mindžiosi angis ir žalčius, tu paminsi po savo kojų liūtą ir slibiną.

(Dievas:)

14. Kai žmogus pasitiki Manimi, Aš išlaisvinu jį, Aš jį apsaugosiu nuo pavojų, nes jis šaukiasi Mano Vardo.

15. Kai jis šauksis į Mane, Aš jį išklausysiu; su juo Aš būsiu jo varguose, Aš jį išgelbėsiu ir jį išaukštinsiu.

16. Aš jam duosiu ilgą amžių ir duosiu jam regėti mano garbę.

Psalmus 133.

1. Ecce nunc benedicite Dominum, * omnes servi Domini:

2. Qui statis in domo Domini, * in atriis domus Dei nostri.

3. In noctibus extollite manus vestras in sacnta, * et benedicite Dominum.

4. Benenicat te Dominus ex Sion, * qui fecit coelum et terram.

(Extra Tempus Paschale) Miserere mihi, Domine, et exaudi orationem meam.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

Psalmė 133.

(Paraginimas garbinti Dievą)

1. Štai, dabar šlovinkite Viešpatį, visi Viešpaties tarnai.

2. Šlovinkite Viešpatį, kurie stovite Viešpaties namuose, kurie stovite mūsų Dievo namų prieangiuose.

3. Naktimis kelkite savo rankas į dangų ir šlovinkite Viešpatį.

4. Už tai telaimina jus Viešpats iš dangiškojo Siono; telaimina jus Dievas, kuris sutvėrė dangų ir žemę.

Pirmadienio Dangiškas Globėjas,
Šv. Mykolas Arkangelas.

FERIA SECUNDA.
AD MATUTINUM.
IN I NOCTURNO.
Psalmus 13.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Dominus de coelo * prospexit super filios hominum.

(Tempore Paschali:) Alleluja, * alleluja, alleluja.

1. Dixit insipiens in corde suo: * Non est Deus.

2. Corrupti sunt, et abominabiles facti sunt in studiis suis: * non est qui faciat bonum, no nest usque ad unum.

3. Dominus de coelo prospexit super filios hominum, * ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.

4. Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt: * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

5. Sepulchrum patens est guttur eorum: linguis suis dolose agebant, * venenum aspindum sub labiis eorum.

6. Quorum os maledictione et ama-

PIRMADIENIS.
AUŠRINĖ.
Psalmė 13.

(Bedievybė eina iš sugedusios žmogaus širdies).

1. Pagalvojo sau kvailys: Juk Dievo tikrai nėra.

2. Juo pasekė daugybė, sugedo, ir jau nebeliko doro žmogaus.

3. O Dievas iš aukštybių žiūri, Jis stebi jaunąją kartą, Jis akimis ieško, argi nebus jau nė vieno, kuris savo gyvenime ieškotų Dievo.

4. Jis žiūri, žiūri ir neranda nė vieno; visi lik vieno pakriko, visi lik vieno sugedo, neliko nė vieno, kuris dorai gyventų.

5. Jų burna dvokia kaip atidaras pūvančio lavono kapas už tai, kad jų liežuvis nedoras kalbas kalbėo, o jų lūpose buvo piktųjų nuodų.

6. Jų veidas pilnas pagiežos, o bur-

ritudine plenum est: * veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem.

7. Contritio et infelicitas in viis eorum, et viam pacis non cognoverunt: * non est timor Dei ante oculos eorum.

8. Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem, * qui devorant plebem meam sicut escam panis?

9. Dominum non invocaverunt, * illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

10. Quoniam Dominus in generatione justa est, consilium inopis confudistis: * quoniam Dominus spes ejus est.

11. Quis dabit ex Sion salutare Israël? * cum averterit Dominus captivitatem plebis suae, exsultabit Jacob, et laetabitur Israël.

(Ant.) Dominus de coelo prospexit super filios hominum.

Qui operatur justitiam, * requiescet in monte sancto tuo, Domine.

na keiksmo; jie yra pasiruošę net nekalto žmogaus kraują pralieti.

7. Jie tik galvoja, kaip žmogų nuskriausti; taikos kelio jie visai nepažino; Dievo baimės jie visai neturi savo širdyje.

(Dievas:)

8. Ar visi nusidėjėliai, kurie tiesiog ryja kaip duoną mano išrinktąją tautą, nežino, kad Aš juos už tai bausiu?

(Pranašas:)

9. Ir tiesa, kad jie verti pabaudos; juk jie Dievo nešaukiasi, o iš baimės dreba ten, kur nėra ko bijoti, o tik reikia pasitikėti Dievu.

10. O kadangi Dievas visuomet yra teisingųjų tarpe, jūs, nedorėliai, veltui pajuokiate teisinguosius, nes jie savo išganymo viltį turi Viešpatyje.

11. Kas gi kitas duos iš dangaus Išganytoją, jei ne pats Dievas, kuris atitolins nuo savo tautos vergovės nelaimę? Tuomet nudžiugs Jo tauta, tuomet džiaugsis visi tikintieji.

Psalmus 14.

1. Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

2. Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam:

3. Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

4. Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

5. Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat.

6. Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Psalmė 14.

(Žydų tautoje lyrika gaubia visas minties sritis; ten menas ne menui, bet doriniam gėriui tarnauja. Šioje psalmėje nurodytas Dievo apreikštasis kelias į dangų).

1. Viešpatie, kas gyvens Tavo dangiškoje padangtėje ir kas ilsėsis Tavo dangiškojo kalno viršūnėje?

(Dievas atsako:)

2. Kieno gyvenimas be dėmės, ir kieno darbai teisingi.

3. Kieno širdis tiesakalbė, kieno liežuvis neklastingas.

4. Kas savo artimui žalos nedaro, kas biauriasi artimui daroma skriauda.

5. Kas niekais laiko žmogų nedorą ir aukštai vertina bijančius įžeisti Dievą.

6. Kas padarytus savo artimui pažadus vykdo, kas skolina ne dėl procentų, kas nesiduoda paperkamas artimui nuskriausti.

7. Qui facit haec, * non movebitur in aeternum.

(Ant.) Qui operatur justitiam, requiescet in monte sancto tuo, Domine.

Inclina, Domine, aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

Psalmus 16.

1. Exaudi, Domine, justitiam meam: * intende deprecationem meam.

2. Auribus percipe orationem meam, * non in labiis dolosis.

3. De vultu tuo judicium meum prodeat: * oculi tui videant aequitates.

4. Probasti cor meum, et visitasti nocte: * inge me examinasti, et non est inventa in me iniquitas.

5. Ut non loquatur os meum opera hominum: * propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras.

7. Kas tai daro, gyvens amžinai danguje.

Psalmė 16.

(Persekiojamo žmogaus sielos jausmai: tai džiaugsmas, tai baimė, tai viltis, tai nusiminimas).

1. Viešpatie, išklausyk mano teisingus maldavimus; išgirsk mano prašymą.

2. Išgirsk mano tiesakalbių lūpų meldimą.

3. Iš Tavo burnos duok man išgirsti mano bylos sprendimą; savo akimis pažvelk į ją.

4. Juk Tu patikrinai mano širdį, Tu aplankei mane vargais, priespaudų ugnimi mane išbandei ir neradai manyje nedorybių.

5. Mano lūpos vengia visa, kas šlykštu; visa aš pildau, ką man esi įsakęs, aš einu sunkiais Tavo nurodytais keliais.

6. Perfice gressus meos in semitis tuis: * ut non moveantur vestigia mea.

7. Ego clamavi, quoniam exaudisti me, Deus: * inclina aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

8. Mirifica misericordias tuas, * qui salvos facis sperantes in te.

9. A resistentibus dexterae tuae custodi me, * ut pupillam oculi.

10. Sub umbra alarum tuarum protege me: * a facie impiorum qui me afflixerunt.

11. Inimici mei animam meam circumdederunt, adipem suum concluserunt: * os eorum locutum est superbiam.

12. Projicientes me nunc circumdederunt me: * oculos suos statuerunt declinare in terram.

13. Susceperunt me sicut leo para-

6. Sutvirtink mano žingsnius šioje mano gyvenimo kelionėje, kad joje nepaklysčiau.

7. Aš Tavęs šaukiausi, nes jau ne kartą esi mane išklausęs; ir dabar palenk savo ausį ir išgirsk mano maldos žodžius.

8. Parodyk man savo nuostabų gailestingumą, Tu, kuris gelbsti visus, kurie pasitiki Tavimi.

9. Gelbėk mane nuo tų, kurie priešinasi Tavo dešinei, saugok mane, kaip akies lėlutę.

10. Savo sparnų ūksmėje saugok mane nuo persekiojančių mane nedorėlių.

11. Mano priešai apstojo mane; jų širdys nedorybėmis aptuko; jų kalba išdidi.

12. Jie mane apsupo ir trenkė į žemę ir į mane perblokštą nukreipė savo akis.

13. Jie žiūri į mane kaip liūtas, pa-

tus ad praedam: * et sicut catulus leonis habitans in abditis.

14. Exsurge, Domine, praeveni eum, et supplanta eum: * erue animam meam ab impio, frameam meam ab inimicis manus tuae.

15. Domine, a paucis de terra divide eos in vita eorum: * de absconditis tuis adimpletus est venter eorum.

16. Saturati sunt filiis: * et dimiserunt reliquias suas parvulis suis.

17. Ego autem in justitia apparebo conspectui tuo: * satiabor cum apparuerit gloria tua.

(Ant.) Inclina, Domine, aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

V. Mirifica, Domine, misericordias tuas.

R. Qui salvos facis sperantes in te.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

V. Deus regeneravit nos in spem vivam, alleluja.

sirengęs pulti savo grobį; jie tykojo mane kaip jaunas pasislėpęs lindynėje liūtukas.

14. Kelkis, Viešpatie, užeik jiems už akių, ir nutrenk juos, išlaisvink mane iš nedorėlių tarpo; išplėšk iš jų rankų savo kardą, kurį jiems esi davęs, nes jie Tavo priešai.

15. Viešpatie, išskirk juos iš teisiųjų tarpo ir neduok jiems gyvenimo laimės, nes jų širdis patvino gašliais geiduliais.

16. Jų širdys tik nuodėmėmis minta; jie tik prakeikimą palieka savo vaikams.

17. Aš gi trokštu teisingas stoti Tavo akyse ir tenai pas Tave pasisotinti Tavo teisingumu, kai pamatysiu Tavo garbės pilnumą.

R. Per resurrectionem Jesu Christi ex mortuis, alleluja.

IN II NOCTURNO.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Diligam te, * Domine, virtus mea.

(Tempore Paschali) Alleluja, * alleluja, alleluja.

Psalmus 17, I.

1. Diligam te, Domine, fortitudo mea: * Dominus firmamentum meum, et refugium meum, et liberator meus.
2. Deus meus adjutor meus, * et sperabo in eum.
3. Protector meus es, et cornu salutis meae, * et susceptor meus.
4. Laudans invocabo Dominum: * et ab inimicis meis salvus ero.
5. Circumdederunt me dolores mortis: * et torrentes iniquitatis conturbaverunt me.
6. Dolores inferni circumdederunt

ANTRAS NOKTURNAS.

Psalmė 17, I.

(Dovydas pranašauja, kaip Kristus dėkos Dievui Tėvui už tai, kad Jį išgelbėjo iš Jo priešų).

(Kristus:)

1. Viešpatie, Tu mano stiprybe, aš Tave myliu visa širdimi; juk Tu esi mano išsigelbėjimas, Tu esi mano tvirtovė ir mano išlaisvintojas.
2. Tu man padėjai išsigelbėti, ir todėl turiu ir turėsiu viltį Tavyje.
3. Tu esi mano globėjas ir mano sveikatos šaltinis ir mano gynėjas.
4. Todėl Tavęs šaukiuos, Tave garbindamas, ir būsiu išgelbėtas nuo savo priešų.
5. Mirties bangos jau buvo pagrobusios mane; nedorieji žmonės kaip kalnų srautas puolė mane.
6. Pragaro kančios buvo suspaudę

me: * praeoccupaverunt me laquei mortis.

7. In tribulatione mea invocavi Dominum, * et ad Deum meum clamavi:

8. Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam: * et clamor meus in conspectu ejus, introivit in aures ejus.

9. Commota est, et contremuit erra: * fundamenta montium conturbata sunt, et commota sunt, quoniam iratus est eis.

10. Ascendit fumus in ira ejus: et ignis a facie ejus exarsit: * carbones succensi sunt ab eo.

11. Inclinavit coelos, et descendit: * et caligo sub pedibus ejus.

12. Et ascendit super Cherubim, et volavit: * volavit super pennas ventorum.

13. Et posuit tenebras latibulum

mane, kai buvau prikaltas prie kryžiaus; ten mane slėgė mirties kančios.

7. Šiuose skausmuose aš šaukiaus Viešpaties, šaukiausi Dievo, kad mane prikeltų iš numirusių.

8. Ir išklausė mane Tėvas iš savo šventojo dangaus; Mano šauksmas į Jį nukreiptas pasiekė Jo ausis.

9. Man mirus, sukrėsta žemė sudrebėjo, net kalnų apačios sujudo, nes Viešpats parodė žydams savo rūstybę.

10. Iš rūstaus Viešpaties veido kilo gaisrų pašvaistė; Jis sukūrė ugnį, kuris sudegino Jeruzalę.

(Pranašas:)

11. Kristus pasinaudojo savo galybe, nužengė į pragarus, piktoji dvasia atsidūrė po Jo kojų.

12. Ir Jis grįžo atgal į Angelų aukštybes; Jis nuskrido į dangų; Jis skrido vėjo sparnų nešamas.

13. Jis įstatė Eucharistiją savo pa-

suum, in circuitu ejus tabernaculum ejus: * tenebrosa aqua in nubibibus aëris.

14. Prae fulgore in conspectu ejus nubes transierunt, * grando et carbones ignis.

15. Et intonuit de coelo Dominus, et Altissimus dedit vocem suam: * grando et carbones ignis.

16. Et misit sagittas suas, et dissipavit eos: * fulgura multiplicavit, et conturbavit eos.

17. Et apparuerunt fontes aquarum, * et revelata sunt fundamenta orbis terrarum:

18. Ab increpatione tua, Domine, * ab inspiratione spiritus irae tuae.

(Ant.) Diligam te, Domine, virtus mea.

Retribuet mihi Dominus * secundum justitiam meam.

dangtėje; ji bus apsupta tikinčiųjų; šis įvykis buvo pranašų pranašautas.

14. Senas Įstatymas Naujojo šviesoje pranyks; naujas mokslas kaip kruša nukrito į pasaulį ir kaip žarija jame suliepsnojo.

15. Kaip griaustinis sugriaudė Viešpats iš dangaus; per Apaštalus Aukščiausiasis prabilo pasauliui; užkietėjusias širdis Jis pliekė kaip kruša, kaip žariją Ji jas uždegė.

16. Savo žodžius Jis paleido kaip strėles ir išsklaidė netikinčiuosius; Jis padaugino savo stebuklus ir privedė nusidėjėlius prie atgailos.

17. Ir paaiškėjo Šventojo Rašto tiesos ir jos apšvietė pasaulio didžiūnus.

18. Viešpatie, Tavo pabarimas ir Tavo įdiegta baimės dvasia juos atvers.

Psalmus 17, II.

1. Misit de summo, et accepit me: * et assumpsit me de aquis multis.

2. Eripuit me de inimicis meis fortissimis, et ab his qui oderunt me: * quoniam confortati sunt super me.

3. Praevenerunt me in die afflictionis meae: * et factus est Dominus protector meus.

4. Et deduxit me in latitudinem: * salvum me fecit, quoniam voluit me.

5. Et retribuet mihi Dominus secundum justitiam meam, * et secundum puritatem manuum mearum retribuet mihi.

6. Quia custodivi vias Domini, * nec impie gessi a Deo meo.

7. Quoniam omnia judicia ejus in conspectu meo: * et justitias ejus non repuli a me.

Psalmė 17, II.

(Bažnyčia:)

1. Iš aukštybių Viešpats man suteikė pagalbos; paėmė mane į savo globą ir išgelbėjo mane iš mano persekiotojų.

2. Išgelbėjo mane iš galingiausių tironų, išgelbėjo mane iš klaidatikių, kurie nekentė manęs; o juk jau buvo jie labai sustiprėję.

3. Persekiojimo laikais jie buvo jau benugalį mane, bet Viešpats paėmė mane į savo globą.

4. Jis suteikė man džiaugsmo, Jis išgelbėjo mane, nes pamilo mane.

5. Viešpats atlygins man pagal mano nuopelnus, Jis man atlygins pagal mano darbų teisumą.

6. Nes aš laikiausi Viešpaties nurodytų kelių ir nenutolau nuo mano Dievo.

7. Nes visus Dievo įsakymus aš turiu prieš savo akis, nė vieno iš jų nepamiršęs.

8. Et ero immculatus cum eo: * et observabo me ab iniquitate mea.

9. Et retribuet mihi Dominus secundum justitiam meam: * et secundum puritatem manuum mearum in conspectu oculorum ejus.

10. Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocente innocens eris.

11. Et cum electo electus eris: * et cum perveso perverteris.

12. Quoniam tu populum humilem salvum facies: * et oculos superborum humiliabis.

13. Quoniam tu illuminas lucernam meam, Domine: * Deus meus, illumina tenebras meas.

14. Quoniam in te eripiar a tentatione, * et in Deo meo transgrediar murum.

15. Deus meus, impolluta via ejus:

8. Ir aš būsiu nekaltas Viešpaties akyse ir suislaikysiu nuo nuodėmės.

9. Ir Viešpats už tai man atlygins; atlygins man už tą, ką Jo akivaizdoje esu gera padaręs.

(Pranašas:)

10. Viešpatie, Tu šventai gyvenantiems esi labai geras, Tu myli nekaltuosius.

11. Tu savo išrinktiesiems esi meilus, o nedorėliams esi baisus.

12. Tu nuolankiems duodi išganymą, o išdidžiuosius pažemini.

13. Kadangi Tu, Viešpatie, esi jau apšvietęs mano protą, maldauju, mano Dieve, apšviesk taipgi ir mano širdies tamsybes.

14. Tik per Tave aš būsiu išgelbėtas nuo pagundų, tik, Tavo padedamas, aš perlipsiu skiriantį nuo Tavęs nuodėmių mūrą.

15. Mano Viešpatie, Tavo keliai ne-

eloquia Domini igne examinata: * protector est omnium sperantium in se.

16. Quoniam quis Deus praeter Dominum? * aut quis Deus praeter Deum nostrum?

17. Deus, qui praecinxit me virtute: * et posuit immaculatam viam meam.

18. Qui perfecit pedes meos tamquam cervorum, * et super excelsa statuens me.

19. Qui docet manus meas ad praelium: * et posuisti, ut arcum aereum, brachia mea.

(Ant.) Retribuet mihi Dominus secundum justitiam meam.

Vivit Dominus, * et benedictus Deus salutis meae.

Psalmus 17, III.

1. Et dedisti mihi protectionem salutis tuae: * et dextera tua suscepit me:

kalti; Tavo duoti pažadai tikriausieji; Tu esi Globėjas visų Tavyje turinčių viltį.

16. Nes ar gali būti kitas Viešpats, kaip tik Tu vienas, kitas dievas, kaip tik Tu, mūsų visų Dievas?

17. Tu esi Dievas, kuris man davei jėgų kovai su priešais ir skaisčiai gyventi padėjai.

18. Tu esi, kuris man padarei, kad elnio greičiu galėjau bėgti Tavo nurodytais keliais ir pasiekti dorybių viršūnių.

19. Tu esi, kuris mano ginkluotą ranką nukreipei prieš mano priešą, o mano pečiams suteikei tiek jėgos, kiek jos turi vario lankas.

Psalmė 17, III.

1. Tu man padėjai savo globa; Tu man ištiesei savo dešinę.

2. Et disciplina tua correxit me in finem: * et disciplina tua ipsa me docebit.

3. Dilatasti gressus meos subtus me: * et non sunt infirmata vestigia mea.

4. Persequar inimicos meos, et comprehendam illos: * et non convertar, donec deficiant.

5. Confringam illos, nec poterunt stare: * cadent subtus pedes meos.

6. Et praecinxisti me virtute ad bellum: * et supplantasti insurgentes in me subtus me.

7. Et inimicos meos dedisti mihi dorsum, * et odientes me disperdidisti.

8. Clamaverunt, nec erat qui salvos faceret, ad Dominum: * nec exaudivit eos.

9. Et comminuam eos, ut pulverem ante faciem venti: * ut lutum platearum delebo eos.

2. Tu rykšte kreipei mane prie mano galutinio tikslo ir Tavo rykštė rodys man tikrąjį gyvenimo kelią.

3. Tu iš meilės palengvinai man gyvenimo kelionę, ir todėl aš tvirtai jaučiuos, eidamas prie Tavęs.

(Kristus:)

4. Aš persekiosiu savo priešus, suimsiu juos ir nesiliausiu, kol jie nežus.

5. Aš juos sutriuškinsiu, kad jau daugiau man negalėtų priešintis; jie puls po mano kojų.

6. Nes Tu, Viešpatie, mano Tėve, apjuosei mane karine jėga ir suklupdei visus, kurie kyla prieš mane.

7. Tu privertei mano priešus bėgti nuo manęs ir išblaškei visus, kurie manęs nekenčia.

8. Jie ėmė šauktis pagalbos, bet niekas jų šauksmo neišgirdo.

9. Aš juos sutrinsiu kaip vėjo nešamą dulkę, ir kaip gatvės purvą sumindžiuosiu juos.

10. Eripies me de contradictionibus populi: * constitues me in caput Gentium.

11. Populus, quem non cognovi, servivit mihi: * in auditu auris obedivit mihi.

12. Filii alieni mentiti sunt mihi, * filii alieni inveterati sunt, et claudicaverunt a semitis suis.

13. Vivit Dominus, et benedictus Deus meus, * et exaltetur Deus salutis meae.

14. Deus, qui das vindictas mihi, et subdis populos sub me, * liberator meus de inimicis meis iracundis.

15. Et ab insurgentibus in me exaltabis me: * a viro iniquo eripies me.

16. Propterea confitebor tibi in nationibus, Domine: * et nomini tuo psalmum dicam.

10. Tu mane išgelbėsi iš žydų pinklių ir paskirsi mane tautų vadu.

11. Man tarnaus atsivertusių pagonių tautos; jos klausys mano mokslo.

12. Mano tautos vaikai nepriėmė mano mokslo; jie nugrimzdo į nuodėmių purvus, jie paklydo, išėję iš pranašų jiems rodomo kelio.

13. Danguje gyvena mano Viešpats, Mano palaimintas Dievas Tėvas, tebūnie Jam garbė, nes Jis yra mano Gelbėtojas.

14. Dieve, Tu esi, kurs davei man galią bausti mano priešus ir man pavedei tautas, kuris išgelbėjai mane nuo piktųjų mano priešų.

15. Tu mane išgelbėsi ir iš tų, kurie dar ateityje kils prieš mane; ir iš piktojo priešo rankų Tu mane išplėši.

16. Už tai, Viešpatie, aš garbinsiu Tave visose tikinčiųjų tautose ir psalmėmis šlovinsiu Tavo Vardą.

17. Magnificans salutes Regis ejus, et faciens misericordiam Christo suo David, * et semini ejus usque in saeculum.

(Ant.) Vivit Dominus, et benedictus Deus salutis meae.

V. Confitebor tibi in nationibus, Domine.

R. Et nomini tuo psalmum dicam.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

V. Deus suscitavit Christum a mortuis, alleluja.

R. Ut fides nostra et spes esset in Deo, alleluja.

17. Viešpatie, Tu mane išgelbėjai iš mano priešų, Tu parodei savo gailestingumą, parodei man, Dovydo Sūnui, ir visoms tikinčiųjų tautoms.

IN III. NOCTURNO.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Exaudiat te * Dominus in die tribulationis.

(Tempore Paschali: Ant.) Alleluja, * alleluja, alleluja.

Psalmus 19.

1. Exaudiat te Dominus in die tribulationis: * protegat te nomen Dei Jacob.
2. Mittat tibi auxilium de sancto: * et de Sion tueatur te.
3. Memor sit omnis sacrificii tui: * et holocaustum tuum pingue fiat.
4. Tribuat tibi secundum cor tuum: * et omne consilium tuum confirmet.
5. Laetabitur in salutari tuo: * et in nomine Dei nostri magnificabimur.
6. Impleat Dominus omnes petitiones tuas: * nunc cognovi quoniam salvum fecit Dominus Christum summ.

TREČIAS NOKTURNAS.

Psalmė 19.

(Tauta savo Vadui maldauja iš Dievo pergalės)

1. Teišgirsta tave Viešpats tavo prispaudimuose; tegu Jokūbo Dievo Vardas tave globoja.
2. Tegu tau pasiunčia pagalbos iš dangaus ir iš dangiškojo Siono tave tegina.
3. Tegu Jis prisimena tavo didelius pasišventimus, ir tegu tavo auka Jam būna meili.
4. Tepatenkina Viešpats tavo sielos troškimus, ir testiprina visus tavo sumanymus.
5. Mes džiaugsimės, susilaukę tavo laimėjimų, ir mūsų Dievo Vardu triumfuosime.
6. Tegu Viešpats išklauso visus tavo prašymus; tvirtai vilimės, kad Viešpats apsaugos savo pateptąjį karalių.

7. Exaudiet illum de coelo sancto suo: * in potentatibus salus dexterae ejus.

8. Hi in curribus, et hi in equis: * nos autem in nomine Domini, Dei nostri invocabimus.

9. Ipsi obligati sunt, et ceciderunt: * nos autem surreximus et erecti sumus.

10. Domine, salvum fac regem: * et exaudi nos in die, qua invocaverimus te.

(Ant.) Exaudiat te Dominus in die tribulationis.

Domine, * in virtute tua laetabitur rex.

Psalmus 20.

1. Domine, in virtute tua laetabitur rex * et super salutare tuum exsultabit vehementer.

2. Desiderium cordis ejus tribuisti ei: * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

7. Jis išklausys jo maldavimus, teikdamas jam savo galingos pagalbos.

8. Mūsų priešai pasitiki savo kariškais pabūklais, o mes savo Viešpaties Dievo Vardu.

9. Jie suklups ir kris, mes gi kelsimės ir tapsime jų nugalėtojais.

10. Viešpatie, gelbėk mūsų karalių, gelbėk visuomet, kai šauksimės Tavo pagalbos.

Psalmė 20.

(Bažnyčios džiaugsmas dėl Kristaus laimėjimo)

1. Viešpatie, Tavo galybe džiaugsis Kristus; dėl Tavo suteiktos pagalbos Jis bus to džiaugsmo pagautas.

2. Juk Tu dėl mūsų išganymo išpildei Jo troškimus ir Jo maldavimų neapvylei.

3. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

4. Vitam petiit a te: * et tribuisti ei longitudinem dierum in saeculum, et in saeculum saeculi.

5. Magna est gloria ejus in salutari tuo: * gloriam et magnum decorem impones super eum.

6. Quoniam dabis eum in benedictionem in saeculum saeculi: * laetificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

7. Quoniam rex sperat in Domino: * et in misericordia Altissimi non commovebitur.

8. Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

9. Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui: * Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

3. Tu Jam suteikei malonių ir ant Jo galvos uždėjai aukščiausiąjį brangiausiais žemčiugais papuoštą kunigystės vainiką.

4. Jis iš Tavęs maldavo amžino gyvenimo, ir amžių ilgumą Tu Jam suteikei amžiams ir amžių amžiams.

5. Tau padedant Jo garbė iškilo aukščiausiai; garbe ir šlove apgaubei Jį.

6. Tikintiesiems pavesi Jį garbinti per amžius; savo meiliu veidu teiksi Jam džiaugsmo.

7. Kadangi Kristus pasitiki savo dangiškuoju Tėvu, todėl bus galingas.

8. Viešpatie, Tu neatitrauk Tavo baudžiančios rankos nuo visų savo priešų; Tavo dešinė tesuranda visus, kurie Tavęs nekentė.

9. Tu savo rūstybėje paversk juos ugnies įkaitintomis krosnėmis; Tavo rūstybė tesukrečia juos, ir ugnis tepraryja juos.

10. Fructum eorum de terra perdes: * et semen eorum a filiis hominum.

11. Quoniam declinaverunt in te mala: * cogitaverunt consilia, quae non potuerunt stabilire.

12. Quoniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis praeparabis vultum eorum.

13. Exaltare, Domine, in virtute tua: * cantabimus et psallemus virtutes tuas.

(Ant.) Domine, in virttue tua laetabitur rex.

Exaltabo te, * Domine, quoniam suscepisti me.

Psalmus 29.

1. Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me: * nec delectasti inimicos meos super me.

2. Domine, Deus meus, clamavi ad te, * et sanasti me.

10. Jų likusius žemėje vaikus Tu, Viešpatie, išnaikinsi ir jų ainius pašalinsi iš teisiųjų tarpo.

11. Nes jie sukils prieš Tave, jie pins Tau pinkles, bet tuo jie nieko nepasieks.

12. Tu tikrai juos atmesi nuo savęs ir jiems sugėdinti paruoši tinkamų bausmių.

13. Viešpatie, pasirodyk galingas savo galybėje; tuomet garbinsime ir šlovinsime Tavo galybę.

Psalmė 29.

(Padėka Dievui už išgelbėjimą iš pavojų)

1. Garbinsiu Tave, Viešpatie, už tai, kad mane priėmei į savo globą ir nedavei mano priešams džiaugtis mano nelaime.

2. Viešpatie, mano Dieve, aš šaukiaus į Tave, ir išgelbėjai mane.

3. Domine, eduxisti ab inferno animam meam: * salvasti me a descendentibus in lacum.

4. Psallite Domino, sancti eius: * et confitemini memoriae sanctitatis ejus.

5. Quoniam ira in indignatione ejus: * et vita in voluntate ejus.

6. Ad vesperum demorabitur fletus: * et ad matutinum laetitia.

7. Ego autem dixi in abundantia mea: * Non movebor in aeternum.

8. Domine, in voluntate tua, * praestitisti decori meo virtutem.

9. Avertisti faciem tuam a me, * et factus sum conturbatus.

10. Ad te. Domine, clamavi: * et ad Deum meum deprecabor.

11. Quae utilitas in sanguine meo, * dum descendo in corruptionem?

3. Viešpatie, apsaugojai mane nuo pražūties, atskyrei mane nuo tų, kurie eina pražūtin.

4. Dievo šventieji, šlovinkite Viešpatį ir skelbkite, kad Jo šventumą prisiminti jau yra šventas darbas.

5. Dievo baudžianti rūstybė trunka trumpai; Jis daugiau velyja, kad mes gyventume dorai, negu kad už nuodėmes būtume baudžiami.

6. Teisiojo skausmai trunka tik iki vakaro, o iš ryto jis jau džiūgauja.

7. Pasisekimo valandoje aš esu sau taręs: pasiliksiu laimingas.

8. Bet greit patyriau, kad tik per Tavo malonę aš tegaliu jaustis laimingas.

9. Tu kartą esi nusigręžęs nuo manęs, ir tuojau aš buvau sukrėstas.

10. Į Tave, Viešpatie, šauksiuos, Tave, Dieve, maldausiu, tardamas:

11. Kokios aš turėsiu naudos iš savo gyvenimo, jei man teks eiti į amžiną pražūtį?

12. Numquid confitebitur tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam?

13. Audivit Dominus, et misertus est mei: * Dominus factus est adjutor meus.

14. Convertisti planctum meum in gaudium mihi: * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me laetitia.

15. Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar: * Domine, Deus meus, in aeternum confitebor tibi.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me.

V. Psallite Domino, sancti ejus.

R. Et confitemini memoriae sanctitatis ejus.

(In Adventu) V. Ex Sion species decoris ejus.

R. Deus noster manifeste veniet.

(In Quadragensima) V. Ipse liberavit me de laqueo venantium.

12. Ar Tave galės šlovinti žūstąs nusidėjėlis, ar jis galės skelbti Tavo tiesas?

13. Viešpats išklausė mane ir pasigailėjo manęs, Viešpats tapo mano Globėju.

14. Tu, Viešpatie, mano nuliūdimą pavertei džiaugsmu, Tu pašalinai mano liūdesį ir apgaubei mane džiaugsmu,

15. Kad mano siela skelbtų Tavo garbę ir kad daugiau jau nebūčiau kankinamas sąžinės priekaištų; Viešpatie, mano Dieve, per amžius šlovinsiu Tave.

R. Et a verbo aspero.

(Tempore Passionis) V. Erue a framea, Deus, animam meam.

R. Et de manu canis unicam meam.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

V. Deus et Dominum suscitavit, alleluja.

R. Et nos suscitabit per virtutem suam, alleluja.

AD LAUDES.

I.

(Per Annum: Ant.) Jubilate * Deo in voce exsultationis.

(Tempore Paschali: Ant.) Alleluja, * alleluja, alleluja.

Psalmus 46.

1. Omnes Gentes, plaudite manibus: * jubilate Deo in voce exsultationis.

2. Quoniam Dominus excelsus, ter-

ŠLOVINAMOJI DALIS.

I.

Psalmė 46.

(Laimėjęs didelį mūšį, Dovydas gieda triumfo himną ir kviečia visą pasaulį jame dalyvauti. Ši psalmė buvo giedama, Dovydui iškilmingai nešant sandoro skrynią į pastatytą ant Siono kalno laikinę šventyklą)

1. Visas pasauli, plok ir džiūgesio šūkiais minėk Dievą.

2. Nes Aukščiausias Dievas yra ga-

ribilis: * Rex magnus super omnem terram.

3. Subjecit populos nobis: * et Gentes sub pedibus nostris.

4. Elegit nobis hereditatem suam: * speciem Jacob, quam dilexit.

5. Ascendit Deus in jubilo: * et Dominus in voce tubae.

6. Psallite Deo nostro: * psallite Regi nostro, psallite.

7. Quoniam Rex omnis terrae Deus: * psallite sapienter.

8. Regnabit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

9. Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham: * quoniam dii fortes terrae vehementer elevati sunt.

(Ant.) Jubilate Deo in voce exsultationis.

Intende * voci orationis meae, Rex meus et Deus meus.

lingas ir didis viso pasaulio Karalius.

3. Jis ištisas tautas mums pavergė, Jis jas padėjo po mūsų kojų.

4. Jis mus laiko savo palikuonims, mus, Jokūbo vaikučius, kuriuos pamilo.

5. Dievas su Dovydo arka įžengė į Siono kalną, tautai džiūgaujant; Viešpats pasilieka joje trimitams gaudžiant.

6. Giedokite mūsų Dievui, giedokite; giedokite mūsų Karaliui, giedokite.

7. Nes viso pasaulio Karalius yra Dievas, todėl protingai Jį garbinkite.

8. Dievas valdo visas tautas; Jis sėdi savo šventame soste.

9. Pavergtų tautų kunigaikščiai atsivertę jau garbina Abraomo Dievą, nes jie pasidavė nugalėtojų įtakai.

Psalmus 5.

1. Verba mea auribus percipe, Domine, * intellige clamorem meum.

2. Intende voci orationis meae, * Rex meus et Deus meus.

3. Quoniam ad te orabo: * Domine, mane exaudies vocem meam.

4. Mane adstabo tibi et videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

5. Neque habitabit juxta te malignus: * neque permanebunt injusti ante oculos tuos.

6. Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

7. Virum sanguinum et dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiae tuae.

8. Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Psalmė 5.

(Rytmetinė malda bažnyčioje)

1. Viešpatie, išgirsk mano maldos žodžius, suprask mano šauksmą.

2. Mano Karaliau ir mano Dieve, išklausyk mano maldavimą.

3. Viešpatie, kadangi aš Tave maldausiu, Tu mane išklausysi.

4. Nuo pat ryto jau būsiu pas Tave; aš matau, kad Tu nesi koks nedorybei pataikaująs dievas.

5. Nedorėlis pas Tave vietos neranda; neteisusis Tavo akivaizdoje nepasiliks.

6. Tu nekenti visų piktadarių, Tu žudai melagius.

7. Žmogžudžiais ir skriaudėjais Tu, Viešpatie, biauriesi; man gi Tu buvai gausiai gailestingas.

8. Aš įeisiu į Tavo namus ir su Tau tinkama pagarba aš kniupščias pulsiu prieš Tave.

9. Domine, deduc me in justitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

10. Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

11. Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant, * judica illos, Deus.

12. Decidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum exepelle eos, * quoniam irritaverunt te, Domine.

13. Et laetentur omnes, qui sperant in te, * in aeternum exsultabunt: et habitabis in eis.

14. Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices justo.

15. Domine, ut scuto bonae voluntatis tuae * coronasti nos.

(Ant.) Intende voci orationis meae, Rex meus et Deus meus.

Deus majestatis * intonuit: afferte gloriam nomini ejus.

9. Viešpatie, dėl mano priešų vesk mane pagal savo teisingumą; vesk man skirtu gyvenimo keliu.

10. Kadangi mano priešai nemyli tiesos, jų širdys yra sugedusios.

11. Jų burna dvokia kaip atidaras kapas, jų liežuvis klastingas; už tai nuteisk juos, Dieve.

12. Viešpatie, Tu juos išblaškyk, Tu jų planus suardyk, už taip dideles nuodėmes išvyk juos, nes jie Tau buvo pasipriešinę.

13. Visi, kurie Tavimi pasitiki, tesidžiaugia visuomet, nes Tu jų širdyse gyvensi.

14. Tesididžiuoja Tavimi visi, kurie myli Tavo Vardą, nes Tu, Viešpatie, laimini teisinguosius.

15. Tu, Viešpatie, kaip šarvu juos gaubi savo meilės jausmais.

Psalmus 28.

1. Afferte Domino, filli Dei: * afferte Domino filios arietum.

2. Afferte Domino gloriam et honorem, afferte Domino gloriam nomini ejus: * adorate Dominum in atrio sancto ejus.

3. Vox Domini super aquas, Deus majestatis intonuit: * Dominus super aquas multas.

4. Vox Domini in virtute: * vox Domini in magnificentia.

Psalmė 28.

(Ši psalmė yra gražiausias Senojo Oriento lyrinės poezijos kūrinys. Joje Dievas apsireiškia audroje, kuri sukrėčia žemę; Dievas kalba iš debesų sosto; žaibai tai Jo rūstumo strėlės; bet audros rezultatas ne išgąstis, o garbė Dievo, kuris ramiai žygiuoja ir jūrų ir žemyno audroje. Net ir graikų poezija neturi kūrinio, kuris prilygtų šios psalmės grožiui).

1. Jūs, kunigai, Dievo vaikai, neškite Viešpačiui aukų.

2. Garbinkite ir šlovinkite Viešpatį, teikite Jo Vardui priderančią garbę; tą garbę teikite Viešpačiui Jo šventoje bažnyčioje.

3. Dievo balsas pasigirdo iš jūrų audros; galybių Dievas sugriaudė iš debesų sosto; jis sugriaudė be ribų plačiųjų jūrų vandenyse.

4. Viešpaties balsas galingas, skandindamas egiptiečius Raudonoje Jūroje, Viešpaties balsas didingas, skelbdamas įsakymus nuo Sinajaus kalno.

5. Vox Domini confringentis cedros: * et confringet Dominus cedros Libani.

6. Et comminuet eas tamquam vitulum Libani: * et dilectus quemadmodum filius unicornium.

7. Vox Domini intercidentis flammam ignis: * vox Domini concutientis desertum: et commovebit Dominus desertum Cades.

8. Vox Domini praeparantis cervos, et revelabit condensa: * et in templo ejus omnes dicent gloriam.

9. Dominus diluvium inhabitare facit: * et sedebit Dominus rex in aeternum.

10. Dominus virtutem populo suo dabit: * Dominus benedicet populo suo in pace.

(Ant.)Deus majestatis intonuit: afferte gloriam nomini ejus.
Laudamus nomen tuum * inclytum, Deus noster.

5. Viešpaties balsas triuškina galiūnus; Viešpaties balsas nušluos pagonis, kaip audra triuškina Libano kedrus.

6. Jis sukrės pagonis, kaip audra sukrečia Libane besiganantį veršelį; o Jo pamiltas Izraėlis — Katalikų Bažnyčia — bus galinga, kaip stiprus yra jaunas vienragis.

7. Viešpaties balsas gesina gaisrus savo Bažnyčioje, nuo Viešpaties balso dreba žemė; Kadėse ji sudrebėjo ir prarijo Korę, Dataną ir Abiromą.

8. Viešpaties balsas iš Izraėlio tautos parinko sau Apaštalus; per juos apreiškė savo paslaptis; ir ateis laikas, kad Jo Bažnyčioje visi Jį pagarbins.

9. Dievas apgyvendins žemėje daugybę tautų ir jas amžinai valdys iš savo dangiškojo sosto.

10. Savo įkurtajai Bažnyčiai Jis suteiks jėgų kovai su priešais, Viešpats suteiks jai taikos.

Canticum David.
1. par. 29, 10-13.

1. Benedictus es, Domine, Deus Israël patris nostri, * ab aeterno in aeternum.
2. Tua est, Domine, magnificentia, et potentia, * et gloria, atque victoria.
3. Et tibi laus: cuncta enim quae in coelo sunt, et in terra, tua sunt:
4. Tuum, Domine, regnum, * et tu es super omnes principes.
5. Tuae divitiae, et tua est gloria: * tu dominaris omnium,
6. In manu tua virtus et potentia: * in manu tua magnitudo, et imperium omnium.
7. Nunc igitur, Deus noster. confitebimur tibi, * et laudamus nomen tuum inclytum.

(Ant.) Laudamus nomen tuum inclytum, Deus noster.

Laudate * Dominum, omnes Gentes.

Dovydo giesmė.

1. Par. 29, 10-13.

1.Palaimintas esi, Viešpatie, mūsų tėvo Izraėlio Dieve, nuo amžių ir per amžius.

2. Tavo, o Viešpatie, didenybė ir galybė, ir garbė, ir nugalėjimas;

3. Ir Tau šlovė, nes visa, kas danguje ir žemėje, yra Tavo;

4. Tavo, o Viešpatie, karalystė, ir Tu vyresnis už visus kunigaikščius.

5. Tavo yra turtai ir Tavo garbė, Tu viešpatauji visiems dalykams;

6. Tavo rankoje jėga ir galybė, Tavo rankoje didumas ir viešpatavimas visam.

7. Taigi dabar, mūsų Dieve, šloviname Tave ir garbiname Tavo šlovingą vardą.

1. Laudate Dominum, omnes Gentes: * laudate eum, omnes populi:

2. Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus: * et veritas Domini manet in aeternum.

(Per Annum: Ant.) Laudate Dominum, omnes Gentes.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

(Yra tai gražus žydų liturgijos mūsų „Garbė Tėvui". Manoma, kad šia psalme buvo baigiamos žydų sinagogose liturginės apeigos. Nors ji yra iš visų psalmių trumpiausia, bet savyje turi užmazgą plačiausiojo mokslo apie krikščioniškojo kulto katališkumą. Nė viena tauta pasaulyje neturėjo tikėjimo, kad jų dievai bent tolimiausioje ateityje bus garbinami viso pasaulio, tik vienų viena žydų tauta buvo tikra, kad visas pasaulis garbins jų Dievą. Todėl dainius šioje psalmėje kreipiasi į visas pasaulio tautas, ragindamas pagarbinti Viešpatį, nes jis numatė, kad tikrojo tikėjimo malonė, Sename Įstatyme suteikta žydams, Naujame ji bus suteikta visam pasauliui ir ji pasiliks amžių amžiams.)

1. Viso pasaulio atsivertę prie Kristaus kraštai, garbinkite Viešpatį; garbinkite Jį, visos tautos.

2. Nes Jo gailestingumas pasireikš Mesijo atėjimu, ir Dievo tiesa — Dievo duotas pažadas atsiųsti Išganytoją — įvyks ir pasiliks amžinai.

(Per Annum: Ant.) Innocens manibus.

(Tempore Paschali) Alleluja.

Psalmus 23.

1. Domini est terra, et plenitudo ejus: * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

2. Quia ipse super maria fundavit eum: * et super flumina praeparavit eum.

3. Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

4. Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Psalmė 23.

(Ši psalmė buvo giedama, nešant Arką iš Karjatiarim į Jeruzalę. Pirmoji dalis buvo giedama kelionėje, antroji — atėjus į vietą. Abi dalys dialoguotos. Antroji dalis nepaprastai dramatiška).

I dalis.

(Choras:)

1. Viešpaties yra visa žemė ir visa, kas joje yra; Jo yra visas pasaulis ir visi jo gyventojai.

2. Nes jis iškėlė žemę iš jūrų ir ją laiko viršum upių.

(Pirmas solo:)

3. Kas gali įkopti į Viešpaties dangiškąjį kalną ir pasilkti toje šventoje vietoje?

(Antras solo:)

4. Kieno rankos nekaltos ir tyra širdis, kas pasaulio tuštybių nepaiso ir neteisingų priesaikų nedaro.

(Choras:)

5. Hic accipiet benedictionem a Domino: * et misericordiam a Deo, salutari suo.

6. Haec est generatio quaerentium eum, * quaerentium faciem Dei Jacob.

7. Attollite portas, principes, vestras, et elevamini, portae aeternales: * et introibit Rex gloriae.

8. Quis est iste Rex gloriae? * Dominus fortis et potens: Dominus potens in praelio.

9. Attollite portas, principes, vestras, et elevamini, portae aeternales: * et introibit Rex gloriae.

5. Tas amžiams gaus iš Viešpaties palaiminimą; iš Dievo, savo Išganytojo, jis susilauks teisingo atpildo.

6. Toks bus likimas tų, kurie stengiasi Tau, Viešpatie, įtikti ir kurie ieško Tavo veido šypsenos, Jokūbo Dieve.

(II dalis.)

(Pranašas mato būsimąjį Kristaus įžengimą į dangų)

7. Dangaus kunigaikščiai, Angelai, atkelkite dangaus vartus, patys vartai, atsikelkite, nes garbės Karalius įžengs pro juos.

(Nustebinti Angelai klausia)

8. O kas gi yra šis garbės Karalius? (Pranašas atsako:) Jis Viešpats karingas ir galingas savo kantrumu kančiose.

9. Todėl, dangaus kunigaikščiai, atkelkite savo vartus, patys vartai atsikelkite, ir pro juos įžengs garbės Karalius.

(Angelai dar kartą klausia)

6. Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me: *et ab alienis parce servo tuo.

7. Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: * et emundabor a delicto maximo.

8. Et erunt ut complaceant eloquia oris mei: * et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

9. Domine, adjutor meus, * et redemptor meus.

(Per Annum: Ant.) Innocens manibus et mundo corde ascendet in montem Domini.

(Temp. Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

AD TERTIAM.

(Per Annum: Ant.) Illuminatio mea.

(Tempore Paschali) Alleluja.

Psalmus 26, I.

1. Dominus illuminatio mea, et salus mea, * quem timebo?

6. Kas gi gali pilnai suprasti nusidėjimo piktybę? Todėl, Viešpatie, apvalyk mane nuo jų ir saugok mane nuo bendravimo su Tavo priešais.

7. Jei priešai manęs neįveiks, aš būsiu nekaltas, aš išvengsiu sunkiųjų nuodėmių.

8. Ir tuo būdu įvyks, kad mano šlovinimas bus Tau meilus; mano nuoširdūs mąstymai apie Tave tebūnie Tau, Viešpatie, visuomet meilūs.

9. Viešpatie, padėk man dorai gyventi ir saugok mane nuo pikta.

TREČIAJAI VALANDAI.

Psalmė 26, I.

(Ir džiaugsmas ir liūdesys privalo žmogų vesti prie Dievo)

1. Viešpatie, Tu esi mano šviesa ir mano išganymas, todėl ko aš turiu bijoti?

2. Dominus protector vitae meae, * a quo trepidabo?

3. Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas:

4. Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

5. Si consistant adversum me castra, * non timebit cor meum.

6. Si exsurgat adversum me praelium, * in hoc ego sperabo.

7. Unam petii a Domino, hanc requiram, * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitae meae:

8. Ut videam voluptatem Domini, * et visitem templum ejus.

9. Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

10. In petra exaltavit me: * et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

2. Tu esi mano gyvenimo Globėjas, tai ko aš turiu drebėti?

3. Nedorieji mane puolė ir bandė mane nužudyti.

4. Bet mano kenkėjai nusilpo ir sukniubo.

5. Jei prieš mane būtų sukilę net priešų pulkai, mano širdis jų nebijos.

6. Jei jie man karą paskelbs, aš jį laimėsiu.

7. Vieno dalyko prašiau iš Viešpaties, prašiau ir prašysiu, kad patekčiau į dangų ir ten amžinai gyvenčiau.

8. Kad galėčiau žavėtis Dievo grožiu, kad galėčiau regėti Jo visą dangų.

9. Iki šiol mane Viešpats saugojo savo padangtėje, nelaimių valandomis Jis mane globojo, slėpdamas mane pačioje jos gilumoje.

10. Dabar Jis mane išaukštino, ir man leido nugalėti mano priešus.

11. Circuivi, et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis: * cantabo, et psalmum dicam Domino.

Psalmus 26, II.

1. Exaudi, Domine, vocem meam, qua clamavi ad te: * miserare mei, et exaudi me.

2. Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: * faciem tuam, Domine, requiram.

3. Ne avertas faciem tuam a me: * ne declines in ira a servo tuo.

4. Adjutor meus esto: * ne derelinquas me, neque despicias me, Deus, salutaris meus.

5. Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me: * Dominus autem assumpsit me.

6. Legem pone mihi, Domine, in vita tua: * et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

7. Ne tradideris me in animas tri-

11. Už tai apsupau Jo altorių, pagarbos atnašą sudėjau ant jo, giedosiu ir skambinsiu Jo garbei.

Psalmė 26, II.

1. Viešpatie, išgirsk mano balsą, kuriuo šaukiuosiu Tavęs; pasigailėk manęs ir išklausyk mane.

2. Tave maldavo mano širdis, Tavęs ieškojo mano protas; Viešpatie, aš ieškojau ir ieškosiu Tavo Veido.

3. Neslėpk savo veido nuo manęs, Viešpatie, savo rūstybėje nenusigręžk nuo savo tarno.

4. Būk mano gelbėtojas, nepalik manęs, Dieve, mano Išganytojau.

5. Jei mano tėvas ir motina mane būtų palikę, Viešpats manęs nebūtų apleidęs.

6. Apšviesk mane, Viešpatie, apšviesk savo kelius ir dėl mano priešų tiesiuoju takeliu vesk mane pas Save.

7. Neatiduok manęs į mano ken-

bulantium me: * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

8. Credo videre bona Domini * in terra viventium.

9. Exspecta Dominum, viriliter age: * et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

Psalmus 27.

1. Ad te, Domine, clamabo, Deus mesus, ne sileas a me: * nequando taceas a me, et assimilabor descendentibus in lacum.

2. Exaudi, Domine, vocem deprecationis meae dum oro ad te: * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

3. Ne simul trahas me cum peccatoribus: * et cum operantibus iniquitatem ne perdas me.

4. Qui loquuntur pacem cum proximo suo, * mala autem in cordibus eorum.

kėjų rankas; jie savo šmeižtais sukilo prieš mane, jie tik smurtu alsuoja.

8. O, kas būtų buvę, jei neturėčiau tikėjimo, kad ateityje džiaugsiuos Tavo gėrybėmis danguje!

9. Mano siela, tu lauk Viešpaties, veik drąsiai ir lauk ištvermingai.

Psalmė 27.

(Malda už tautą)

1. Tavęs, Viešpatie, šaukiuosi; mano Dieve, išgirsk mane; o jei neišgirsi, aš tapsiu panašus į tuos, kurie eina į pražūtį.

2. Išgirsk, Viešpatie, mano maldavimo balsą, išgirsk tą valandą, kai Tavęs maldausiu, kai savo rankas tiesiu į Tavo šventąjį dangų.

3. Netempk manęs į pražūtį kartu su nusidėjėliais ir nežudyk manęs kartu su jais.

4. Nežudyk manęs su tais, kurie tik žodžiais skelbia taiką, o širdyje pilni klastos.

5. Da illis secundum opera eorum, * et secundum nequitiam adinventionum ipsorum.

6. Secundum opera manuum eorum tribue illis: * redde retributionem eorum ipsis.

7. Quoniam non intellexerunt opera Domini, et in opera manuum ejus * destrues illos, et non aedificabis eos.

8. Benedictus Dominus: * quoniam exaudivit vocem deprecationis meae.

9. Dominus adjutor meus, et protector meus: * in ipso speravit cor meum, et adjutus sum.

10. Et refloruit caro mea: * et ex voluntate mea confitebor ei.

11. Dominus fortitudo plebis suae: * et protector salvationum Christi sui est.

5. Atlygink jiems pagal jų darbus, nubausk juos pagal jų pinklių niekšybę.

6. Siųsk jiems nelaimių už jų rankų nedorus darbus, duok jiems atpildą, kuri teiki nedoriesiems.

7. Bausk juos už tai, kad jie nenorėjo Viešpaties darbų pažinti ir todėl jų nesuprato; panaikink juos visai ir jiems daugiau negrąžink savo malonės.

8. Palaimintas Viešpats, kuris išklausė mano maldavimų balsą.

9. Viešpats tapo mano išgelbėtoju ir globėju; Juo pasitikėjo mano širdis ir susilaukė pagalbos.

10. Aš net kūnu atgijau ir dabar laisvas aš garbinsiu Jį.

11. Viešpats yra savo tautos galybė, Jis yra laisvės davėjas.

5. Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: * quoniam tu es protector meus.

6. In manus tuas commendo spiritum meum: * redemisti me, Domine, Deus veritatis.

7. Odisti observantes vanitates, * supervacue.

8. Ego autem in Domino speravi: * exsultabo, et laetabor in misericordia tua.

9. Quoniam respexisti humilitatem meam, * salvasti de necessitatibus animam meam.

10. Nec conclusisti me in manibus inimici: * statuisti in loco spatioso pedes meos.

Psalmus 30, II.

1. Miserere mei, Domine, quoniam tribulor: * conturbatus est in ira oculus meus, anima mea, et venter meus.

5. Išvesk mane iš man slaptai pastatytų spąstų, nes Tu esi mano Globėjas.

6. Į Tavo rankas atiduodu savo sielą, nes Tu, Viešpatie, tiesos Dieve, esi atpirkęs mane.

7. Tu nekenti stabmeldžių, kurie veltui laukia pagalbos iš savo dievaičių.

8. Aš pasitikėjau Viešpačiu; aš džiaugsiuos ir linksminsiuos dėl Tavo, Viešpatie, gailestingumo.

9. Tu pažvelgei į mano nelaimes ir išlaisvinai mano sielą iš priespaudų.

10. Tu nepalikai manęs mano priešų rankose, bet pastatei mane saugioje vietoje.

Psalmė 30, II.

1. Pasigailėk manęs, Viešpatie, nes esu varginamas; Tau užsirūstinus, mano protas, mano atmintis ir valia neteko jėgų.

2. Quoniam defecit in dolore vita mea: * et anni mei in gemitibus.

3. Infirmata est in dolore vita mea: * et ossa mea conturbąta sunt.

4. Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium et vicinis meis valde: * et timor notis meis.

5. Qui videbant me, foras fugerunt a me: * oblivioni datus sum, tamquam mortuus a corde.

6. Factus sum tamquam vas perditum: * quoniam audivi vituperationem multorum commorarantium in circuitu.

7. In eo dum convenirent simul adversum me, * accipere animam meam consiliati sunt.

8. Ego autem in te speravi, Domine: * dixi: Deus meus es tu: in manibus tuis sortes meae.

9. Eripe me de manu inimicorum meorum, * et a persequentibus me.

10. Illustra faciem tuam super ser-

2. Mano gyvenimas suspaustas skausmų; mano gyvenimo ištisi metai ašaromis pasruvo.

3. Nuo nelaimių nusilpo mano jėgos; net ir mano kaulai džiūsta nuo mano priešų daugybės.

4. Pasibiaurėjimo dalyku virtau savo priešams, net juo esu ir mano kaimynams ir pabaisa mano pažįstamiems.

5. Kurie anksčiau mane lankydavo, dabar bėga nuo manęs; jų širdyse esu kaip miręs pamirštas.

6. Aš esu jau kaip nenaudingas indas; iš daugelio savo kaimynų aš girdžiu tik papeikimų.

7. Jie tarėsi kaip pražudyti mane.

8. O aš Tavim, Viešpatie, pasitikėjau; tariau pats sau: Tu esi mano Dievas, mano likimas Tavo rankose.

9. Gelbėk mane iš mano priešų ir mano persekiotojų rankų.

10. Pažvelk, Viešpatie, meiliai į

vum tuum, salvum me fac in misericordia tua: * Domine, non confundar, quoniam invocavi te.

11. Erubescant impii, et deducantur in infernum: * muta fiant labia dolosa.

12. Quae loquuntur adversus justum inquitatem, * in superbia, et in abusione.

Psalmus 30, III.

1. Quam magna multitudo dulcedinis tuae, Domine, * quam abscondisti timentibus te.

2. Perfecisti eis, qui sperant in te. * in conspectu filiorum hominum.

3. Abscondes eos in obscondito faciei tuae * a conturbatione hominum.

4. Benedictus Dominus: * quoniam mirificavit misericordiam suam mihi in civitate munita.

mane ir dėl savo gailestingumo išgelbėk mane; nenusiminsiu, Viešpatie, nes šaukiausi Tavęs.

11. Tesusigėdina nedorieji, teinie jie į pragarą; klastingos lūpos tenetenka žado.

12. Tevirsta nebyliais tie, kurių lūpos išdidžiai ir su panieka šmeižia teisųjį.

Psalmė 30, III.

1. Viešpatie, kiek Tavyje yra gėrybių, kurias Tu palaikei tiems, kurie Tavęs bijos!

2. Tu viltį turintiems Tavyje šių gėrybių esi suteikęs viešai šio pasaulio akyse.

3. Tu juos surinkai ir priglaudei savo širdies padangtėje, apgindamas juos nuo piktųjų priešo liežuvių.

4. Palaimintas Viešpats, nes, globodamas mane, Jis parodė savo gailestingumą.

2. Beatus vir, cui non imputavit Dominus peccatum, * nec est in spiritu ejus dolus.

3. Quoniam tacui, inveteraverunt ossa mea, * dum clamarem tota die.

4. Quoniam die ac nocte gravata est super me manus tua: * conversus sum in aerumna mea, dum configitur spina.

5. Delictum meum cognitum tibi feci: * et injustitiam meam non abscondi.

6. Dixi: Confitebor adversum me injustitiam meam Domino: * et tu remisisti impietatem peccati mei.

7. Pro hac orabit ad te omnis sanctus, * in tempore opportuno.

8. Verumtamen in diluvio aquarum multarum, * ad eum non approximabunt.

9. Tu es refugium meum a tribula-

2. Laimingas tas, kurio Viešpats jau nelaiko nusikaltėliu, ir kurio sieloje jau nėra klastos.

3. Kai slėpiau savyje savo nuodėmes, jų slėgiamas šaukiau dieną ir naktį, net mano kaulai ėmė džiūti.

4. Dieną ir naktį mane slėgė Tavo ranka, ir todėl, kai mano širdį gėlė sąžinės priekaištų gyliai, savo nelaimėje aš atsiverčiau prie Tavęs.

5. Savo nusikaltimą aš Tau išpažinau, savo neteisybių neslėpiau nuo Tavęs.

6. Kai apgailėjęs išpažinau Tau savo nuodėmes, tuojau Tu man jas atleidai.

7. Dėl to Tavo gailestingumo kiekvienas doras žmogus tinkamu laiku gaus iš Tavęs savo silpnybių atleidimo,

8. Nors daugelis žmonių net sunkiose nelaimėse nesikreips prie Dievo.

9. Tu, Viešpatie, esi mano gelbėto-

tione, quae circumdedit me: * exsultatio mea, erue me a circumdantibus me.

10. Intellectum tibi dabo, et instruam te in via hac qua gradieris: * firmabo super te oculos meos.

11. Nolite fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intellectus.

12. In camo et freno maxillas eorum constringe, * qui non approximant ad te.

13. Multa flagella peccatoris, * sperantem autem in Domino misricordia circumdabit.

14. Laetamini in Domino et exsultate, justi, * et gloriamini, omnes recti corde.

jas iš nelaimių, kurios mane ištiko, Tu mano džiaugsmas, gelbėk mane iš mano nelaimių.

(Dievas:)

10. Tau duosiu išminties, pamokysiu tave eiti tiesiu keliu ir savo akių nenuleisiu nuo tavęs.

11. Tik savo darbais nebūk panašus į beprotį arklį ar asilėną.

(Pranašas:)

12. Viešpatie, kamanomis ir žąslais suveržk nusidėjėlių žandus, kurie neina prie Tavęs.

13. Daug nelaimių pritiria nusidėjėlis; kuris gi pasitiki Dievu, tą gaubs Jo gailestingumas.

14. Linksminkitės Viešpatyje ir džiaukitės, teisieji, ir didžiuokitės visi, kurių širdis neklastinga.

Psalmus 32, I.

1. Exsultate, justi, in Domino: * rectos decet collaudatio.

2. Confitemini Domino in cithara: * in psalterio decem chordarum psallite illi.

3. Cantate ei canticum novum: * bene psallite ei et in vociferatione.

4. Quia rectum est verbum Domini, * et omnia opera ejus in fide.

5. Diligit misericordiam et judicium: * misericordia Domini plena est terra.

6. Verbo Domini coeli firmati sunt: * et spiritu oris ejus omnis virtus eorum.

7. Congregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesauris abyssos.

8. Timeat Dominum omnis terra: *

Psalmė 32, I.

(Dievo globa vertingesnė už visas žemės gerybes)

1. Teisingieji žmonės, šlovinkite Viešpatį, nes doriems dera tai daryti.

2. Šlovinkite Viešpatį, pritariant gitarai ir dešimtstygiai arfai.

3. Giedokit Jam naują giesmę, atlikite tai su džiaugsmu,

4. Nes Dievo mums duoti pažadai yra tikri, ir Jo visi darbai yra ištikimi.

5. Jis myli gailestingumą ir teisingumą, Jo gailestingumo yra pilna žemė.

6. Viešpaties Žodis sukūrė dangų ir žemę, ir Jo dvasia laikosi visa pasaulio tvarka

7. Jis į pasaulio didžiausius slėnis kaip į vandens indą suėmė vandenynus ir kalnų bedugnes pripildė vandens.

8. Kiekviena žemės būtybė tesibijo

ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem.

9. Quoniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandavit, et creata sunt.

10. Dominus dissipat coosilia Gentium: * reprobat autem cogitationes populorum, et reprobat consilia principum.

11. Consilium autem Domini in aeternum manet: * cogitationes cordis ejus in generatione et generationem.

Psalmus 32, II.

1. Beate gens, cujus est Dominus, Deus ejus: * populus, quem elegit in hereditatem sibi.

2. De coelo respexit Dominus: * vidit omnes filios hominum.

3. De praeparato habitaculo suo * respexit super omnes, qui habitant terram.

4. Qui finxit sigillatim corda eorum: * qui intelligit omnia opera eorum.

Viešpaties, nes ties Juo sudrebės visi pasaulio gyventojai,

9. Nes Jis tik tarė, ir viskas atsirado, Jis įsakė, ir viskas įvyko.

10. Viešpats ardo pagonių planus, atmeta tautų ir jų vadų užsimojimus.

11. Viešpaties gi valia pasilieka amžiams, ji eina iš kartos į kartą.

Psalmė 32, II.

1. Palaiminta tauta, kurios viešpačiu yra jos Dievas; palaiminta tauta, kurią Dievas sau pasirinko.

2. Viešpats iš dangaus nuolat stebi visus; Jis mato visus žmonių vaikus.

3. Iš savo dangiškos buveinės Jis žiūri į visus žemės gyventojus.

4. Žiūri tas, kuris atskirai sukūrė kiekvieną žmogaus širdį ir todėl gerai pažįsta visus jos darbus.

5. Non salvatur rex per multam virtutem: * et gigas non salvabitur in multitudine virtutis suae.

6. Fallax equus ad salutem: * in abundatia autem virtutis suae non salvabitur.

7. Ecce oculi Domini super metuentes eum: * et in eis, qui sperant super misericordia ejus:

8. Ut eruat a morte animas eorum: * et alat eos in fame.

9. Anima nostra sustinet Dominum: * quoniam adjutor et protector noster est.

10. Quia in eo laetabitur cor nostrum: * et in nomine sancto ejus speravimus.

11. Fiat misericordia tua, Domine, super nos: * quemadmodum speravimus in te.

(Per Annum: Ant.) Exsultate, justi, et gloriamini, omnes recti corde.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

5. Nė karaliaus laimėjimas nepriklauso nuo jo stiprios kariuomenės, nei kariūnas nelaimi dėl savo drąsos.

6. Be Viešpaties pagalbos nieko jam nepadės jo žirgas; nors jis būtų vikriausias, jis neišgelbės savo jojiko.

7. Viešpaties akys yra nukreiptos į tuos, kurie Jo privengia, ir į tuos, kurie laukia iš Jo pasigailėjimo,

8. Kurie laukia, kad gelbėtų jų sielas nuo pražūties ir juos maitintų bado metu.

9. Todėl tegu mūsų siela pasitiki Viešpačiu, nes Jis yra mūsų gelbėtojas ir Globėjas.

10. Jis yra mūsų širdžių linksmybė, Jo šventame Varde mūsų viltis.

11. Viešpatie, tenužengia Tavo malonė ant mūsų, kaip to laukiame iš Tavęs.

(Extra Temus Paschale: Ant.) Inclinavit Dominus * autem suam mihi.

(Tempore Paschali) Alleluja, * alleluja, alleluja.

Psalmus 114.

1. Dilexi, quoniam exaudiet Dominus * vocem orationis meae.

2. Quia inclinavit aurem suam mihi: * et in diebus meis invocabo.

3. Circumdederunt me dolores mortis: * et pericula inferni invenerunt me.

4. Tribulationem et dolorem inveni: * et nomen Domini invocavi.

5. O Domine, libera animam meam: * misericors Dominus, et justus, et Deus noster miseretur.

6. Custodiens parvulos Dominus: * humiliatus sum, et liberavit me.

7. Convertere, anima mea, in requiem tuam: * quia Dominus benefecit tibi.

Psalmė 114.

(Amžinos laimės troškimas ir sielvartas dėl pagundų bei kitų pavojų)

1. Aš myliu Viešpatį, nes Jis išklauso mano maldavimus.

2. Jis palenkė prie manęs savo galvą, todėl aš Jo šaukiuosi.

3. Sunkiausios pagundos buvo suėmusios mane, ir pragaro pavojai buvo ištikę mane.

4. Mano širdis buvo sukrėsta ir prityrė skausmo, bet aš šaukiausi Viešpaties tardamas:

5. Viešpatie, gelbėk mano sielą, nes esi gailestingas, ir teisingas, ir gebi daugiau pasigailėti, negu bausti nusidėjėlį.

6. Kadangi Viešpats globoja nuolankius, todėl aš nusižeminau, ir išgelbėjo mane.

7. Mano siela, žadink savyje amžino poilsio troškimą, nes Viešpats tave laimina.

8. Quia eripuit animam meam de morte: * oculos meos a lacrimis, pedes meos a lapsu.

9. Placebo Domino * in regione vivorum.

(Ant.) Inclinavit Dominus aurem suam mibi.

Vota mea * Domino reddam coram omni populo ejus.

Psalmus 115.

1. Credidi, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

2. Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mandax.

3. Quid retribuam Domino, * pro omnibus, quae retribuit mihi?

4. Calicem salutaris accipiam: * et nomen Domini invocabo.

5. Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

8. Jis išgelbėjo mano sielą nuo nuodėmės mirties, apsaugojo ją nuo skausmo ašarų, o žingsnius nuo klaidingų kelių.

9. Ir todėl aš turiu vilties, kad įtiksiu Viešpačiui palaimintųjų krašte.

Psalmė 115.

(Ši psalmė vaizduoja kankinį, aukojantį Kristui savo gyvybę)

1. Įtikėjau į Kristų ir todėl Jį išpažinau, už tai buvau persekiojamas.

2. Kančių baimėje aš tariau: kiekvienas žmogus silpnas.

3. Bet ką aš duosiu Viešpačiui už visą, ką Jis man yra davęs?

4. Dėl Jo priimsiu kankinio mirties taurę ir šauksiuos Viešpaties pagalbos, kad kankinamas ištverčiau.

5. Viešai visų akyse aš savo krauju paliudysiu tikėjimą į Viešpatį, nes Šventųjų mirtis Dievo akyse yra brangi.

6. O Domine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillae tuae.

7. Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

8. Vota mea reddam in conspectu omnis populi ejus: * in atriis domus Domini, in medio tui, Jerusalem.

(Ant.) Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus.

Clamavi, * et Dominus exaudavit me.

Psalmus 119.

1. Ad Dominum cum tribularer clamavi: * et exaudivit me.

2. Domine, libera animam meam a labiis iniquis, * et a lingua dolosa.

3. Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam?

6. Viešpatie, štai, esu Tavo tarnas, Tavo ir Tavo Bažnyčios sūnus.

7. Tu sutraukei mano nuodėmių pančius, todėl aukomis pagarbinsiu Tave ir šauksiuos Viešpaties Vardo.

8. Savo krauju visų akyse paliudysiu savo tikėjimą, tą padarysiu Tavo Bažnyčios, tos dangiškos Jeruzalės, akivaizdoje.

Psalmė 119.

(Joje vaizduojama visa žydų tauta; ji sako, ką ji kenčia)

1. Viešpatie, nelaimėje aš šaukiuos į Tave, ir Tu išklausai mane.

2. Viešpatie, gelbėk mane nuo piktų liežuvių ir nuo pataikaujančiųjų klastingos kalbos.

3. Nedorėli, ką tau padės tavo šmeižtai, ir ką tu pelnysi savo klastinga kalba?

4. Tave ištiks skaudžios bausmės; skaudžios kaip įkaitintos strėlės.

4. Saigttae potentis acutae, * cum carbonibus desolatoriis.

5. Heu mihi, qui incolatus meus prolongatus est: habitavi cum habitantibus Cedar: * multum incola fuit anima mea.

6. Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus: * cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

(Ant.) Clamavi, et Dominus exaudivit me.

Auxilium meum * a Domino, qui fecit coelum et terram.

Psalmus 120.

1. Levavi oculos meos in montes, * unde veniet auxilium mihi.

2. Auxilium meum a Domino, * qui fecit coelum et terram.

3. Non det in commotionem pedem tuum: * neque dormitet qui custodit te.

4. Ecce non dormitabit neque dormiet, * qui custodit Israël.

5. Nelaimingas aš, nes man tenka gyventi tarp ištvirkusiųjų, tenka labai ilgai būti jų tarpe.

6. Aš taikoj gyvenu su tais, kurie nekenčia taikos, aš su jais kalbuosi taikai, o jie nori karo.

Psalmė 120.

(Ši dialoginė psalmė buvo giedama išleidžiant maldininkus Jeruzalėn. Dialogas eina tarp maldininkų ir liekančių namie)

(Maldininkai:)

1. Aš kreipsiu savo žvilgį į dangų, iš kur man ateis pagalba.

2. Iš Viešpaties, dangaus ir žemės Kūrėjo, lauksiu aš jos.

(Likę:)

3. Jis neduos tau kelionėje nusilpti, nes tavo Globėjas budi.

(Maldininkai:)

4. Tikrai akių nesumerks ir neužmigs Izraėlio Globėjas.

5. Dominus custodit te, Dominus protectio tua, * super manum dexteram tuam.

6. Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

7. Dominus custodit te ab omni malo: * custodiat animam tuam Dominus.

8. Dominus custodiat introitum tuum, et exitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in saeculum.

(Ant.) Auxilium meum a Domino, qui fecit coelum et terram.

Laetatus sum * in his, quae dicta sunt mihi.

Psalmus 121.

1. Laetatus sum in his, quae dicta sunt mihi: * In domum Domini ibimus.

2. Stantes erant pedes nostri, * in atriis tuis, Jerusalem.

(Likusiųjų linkėjimai:)

5. Viešpats yra tavo Saugotojas, Viešpats yra tavo Globėjas, Jis nuolat stovi tavo dešinėje.

6. Nei pasisekimai tavęs neiškels į puikybę, nei jokia nelaimė tavęs neištiks.

7. Viešpats tave saugoja nuo visų nelaimių; tegul Viešpats globoja tavo sielą.

8. Tegul Viešpats saugoja tave kelionėje ten ir atgal; tegul tau padeda nuo šios valandos ir tesaugoja nuolat.

Psalmė 121.

(Artėjančių prie Jeruzalės maldininkų entuziazmas)

1. Nudžiugau, patyręs, kas man buvo žadėta: jau įeiname į Viešpaties buveinę.

2. Jeruzale, jau esame tavo padangtėse.

3. Jerusalem, que aedificatur ut civitas: * cujus participatio ejus in idipsum.

4. Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini: * testimonium Israël ad confitendum nomini Domini.

5. Quia illic sederunt sedes in judicio, * sedes super domum David.

6. Rogate quae ad pacem sunt Jerusalem, * et abundantia diligentibus te.

7. Fiat pax in virtute tua: * et abundantia in turribus tuis.

8. Propter fratres meos, et proximos meos, * loquebar pacem de te:

9. Propter domum Domini Dei nostri, * quaesivi bona tibi.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Laetatus sum in his, quae dicto sunt mihi.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

3. Jeruzale, paties Dievo mieste, iš gyvųjų žmonių pastatytas,

4. Jeruzale, kur suplaukia Viešpaties tautos, kur žmonės eina gauti paskelbtų Izraėliui įsakymų, kur eina minios pagerbti Viešpaties Vardo.

5. Ten stovės Kristaus ir šventųjų teisėjų sostai žmonėms teisti paskutinio teismo dieną.

6. O, šventieji dangaus gyventojai, išmelskite taikos Kristaus Bažnyčiai, o Tu, Kristau, Tave mylintiesiems gausių suteik malonių.

7. Tavo kovojančioje Bažnyčioje teviešpatauja taika, ir tegul ji turi savo vadų apsčiai.

(Kristus sako Bažnyčiai:)

8. Dėl mano ištikimųjų sekėjų ir dėl šventųjų, kurie gyvena mano Bažnyčioje, aš už ją meldžiausi.

9. Tau, mano Bažnyčia, aš maldausiu iš Tėvo, mūsų Viešpaties Dievo, kad Jis tau suteiktų savo gėrybių.

AD COMPLETORIUM.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Salvum me fac.

(Tempore Paschali: Ant.) Alleluja.

Psalmus 6.

1. Domine, ne in furore tuo arguas me, * neque in ira tua corripias me.

2. Miserere mei, Domine, quoniam infirmus sum: * sana me, Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.

3. Et anima mea turbata est valde: * sed tu, Domine, usquequo?

4. Convertere, Domine, et eripe animam meam: * salvum me fac propter misericordiam tuam.

5. Quoniam non est in morte qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitebitur tibi?

6. Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum: * lacrimis meis stratum meum rigabo.

KOMPLETOS.

Psalmė 6.

(Nusigandusio nusidėjėlio malda)

1. Viešpatie, neplak manęs savo įnirtime, nebausk manęs savo rūstybėje.

2. Pasigailėk manęs, Viešpatie, nes esu silpno išmanymo; pagydyk mane, Viešpatie, nes nusilpo mano dvasios jėgos.

3. Mano siela susijaudino, pasibiaurėdama nuodėmėmis; Viešpatie, ar atsigręši prie manęs?

4. Atsigręžk, Viešpatie, ir apsaugok mano sielą nuo pražūties; gelbėk mane dėl savo gailestingumo.

5. Juk po mirties niekas negalės vaisingai apgailėti savo nusikaltimų. Kas Tave šlovins patekęs į pragarą?

6. Todėl visai pavargau, raudodamas už nuodėmes; be to, dar kiekvieną naktį raudosiu ir ašaromis aplaistysiu savo guolį.

7. Turbatus est a furore oculus meus: * invetaravi inter omnes inimicos meos.

8. Discedite a me, omnes, qui operamini iniquitatem: * quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

9. Exaudivit Dominus deprecationem meam, * Dominus orationem meam suscepit.

10. Erubescant, et conturbentur vehementer omnes inimici mei: * convertatur et erubescant valde velociter.

Psalmus 7, I.

1. Domine, Deus meus, in te speravi: * salvum me fac ex omnibus persequentibus me, et libera me.

2. Nequando rapiat ut leo animam meam, * dum non est qui redimat, neque qui salvum faciat.

3. Domine, Deus meus, si feci istud, * si est iniquitas in manibus meis:

7. Mano siela nusigando dėl Tavo didelės rūstybės; seniai aš jau gyvenu mano sielos priešų tarpe.

8. Eikite nuo manęs šalin visi pikto patarėjai, nes Viešpats jau išgirdo mano raudas.

9. Viešpats išklausė mano maldavimus, Viešpats priėmė mano prašymą.

10. Tesusigėstie ir labai tesumyšta mano visi priešai ir sugėdinti teatsitraukia atgal nuo manęs.

Psalmė 7, I.

(Teisiojo malda nelaimėje)

1. Viešpatie, mano Dieve, Tavimi pasitikiu, išlaisvink mane nuo persekiojančių mane ir išgelbėk mane.

2. Jei to nepadarysi, jei niekas manęs neišgelbės, jie kaip liūtas pagrobs mane.

3. Viešpatie, mano Dieve, jei ką nors pikta būčiau padaręs, jei mano darbai būtų buvę nedori,

4. Si reddidi retribuentibus mihi mala, * decidam merito ab inimicis meis.

5. Persequatur inimicus animam meam, et comprebendat, et conculcet in terra vitam meam, * et gloriam meam in pulverem deducat.

6. Exsurge, Domine, in ira tua: * et exaltare in finibus inimicorum meorum.

7. Et exsurge, Domine, Deus meus, in praecepto quod mandasti: * et synagoga populorum circumdabit te.

8. Et propter hanc in altum regredere: * Dominus judicat populos.

9. Judica me, Domine, secundum justitiam meam, * et secundum innocentiam meam super me.

4. Jei būčiau bloguoju atsilyginęs tiems, kurie man pikta darė, tuomet būčiau vertas sukniubti prie mano priešų kojų.

5. Jei taip būtų buvę, mano priešas tepersekioja mane, tetrenkia mane po savo kojų, tesuspardo mane, tesudrasko mano gerą vardą; bet aš esu nekaltas.

6. Todėl kelkis, Viešpatie, su savo teisingu atpildu už nuodėmes ir pasirodyk galingas mano priešų kraštuose.

7. Viešpatie, mano Dieve, kelkis vardan Tavo įsakymo, įsakančio bausti nusikaltėlius, ir už tai tautos Tave pagarbins.

8. Todėl sėskis į teismo sostą, nes Viešpats yra tautų Teisėjas.

9. Todėl ir mane teisk, Viešpatie, pagal tai, kiek buvau teisingas ir nekaltas.

10. Consumetur nequitia peccatorum, et diriges justum, * scrutans corda et renes, Deus.

Psalmus 7, II.

1. Justum adjutorium meum a Domino, * qui salvos facit rectos corde.

2. Deus judex justus, fortis, et patiens: * numquid irascitur per singulos dies?

3. Nisi conversi fueritis, gladium suum vibrabit: * arcum suum tetendit, et paravit illum.

4. Et in eo paravit vasa mortis: * sagittas suas ardentibus effecit.

5. Ecce parturiit injustitiam: * concepit dolorem, et peperit iniquitatem.

6. Lacum aperuit, et effodit eum: * et incidit in foveam quam fecit.

7. Convertetur dolor ejus in caput ejus: * et in verticem ipsius iniquitas ejus descendet.

10. Tegauna galą nusidėjėlio nuodėmės, o teisingiesiems, kurių širdį ir mintis matai, suteik ištvermės.

Psalmė 7, II.

1. Aš pamatuotai viliuos iš Viešpaties gauti pagalbos, nes Jis gelbsti teisinguosius.

2. Viešpats yra teisus Teisėjas, Teisėjas gailestingas ir kantrus, todėl Jis nuolat nesirūstina.

3. Jei nesiliaus pikta darę, Jis užsimos savo kardu, savo lanką Jis jau yra įtempęs ir paruošęs.

4. Mirtį nešantieji ginklai jau paruošti: paruoštos užnuodytos strėlės.

5. Štai, mano priešas padarė netiesą, tuo jis man skausmą sukėlė ir taip nusikalto.

6. Jis man iškasė duobę, ją pagilino, bet jon pats įkrito.

7. Jo piktybė tekrinta ant jo galvos, jo nedorybė tesilaiko jo viršugalvio.

8. Confitebor Domino secundum justitiam ejus: * et psallam nomini Domini altissimi.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Salvum me fac, Domine, propter misericordiam tuam.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

---

8. Aš garbinsiu Aukščiausiąjį Viešpatį dėl Jo teisingumo ir Jo Vardą šlovinsiu.

Kristaus Apaštalai,
antradienio dangiški Globėjai

FERIA TERTIA.

AD MATUTIMUM.

IN I NOCTURNO.

Psalmus 34, I.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Expugna, Domine, * impugnantes me.

(Tempore Paschali: Ant.) Alleluja, * alleluja, alleluja.

1. Judica, Domine, nocentes me, * expugna impugnantes me.
2. Apprehende arma et scutum: * et exsurge in adjutorium mihi.
3. Effunde frameam, et conclude adversus eos, qui persequuntur me: * dic animae meae: Salus tua ego sum.
4. Confundantur et revereantur, * quaerentes animam meam.
5. Avertantur retrorsum, et confundantur * cogitantes mihi mala.
6. Fiant tamquam pulvis ante fariem venti: * et Angelus Domini coarctans eos.

ANTRADIENIS.

AUŠRINĖ.

PIRMAS NOKTURNAS.

Psalmė 34, I.

(Teisusis maldauja iš Dievo pagalbos ir savo priešams pranašauja Dievo bausmę)

1. Nuteisk, Viešpatie, mano kenkėjus, pulk puolančius mane.
2. Pagriebk ginklus ir skydą ir kelkis man padėti.
3. Ištrauk kardą ir pastok kelią mano persekiotojams; tark mano sielai: Aš esu tavo išganymas.
4. Tebūnie sugėdinti ir tesusigėstie, kurie tykoja mano gyvybės.
5. Tegu pasitraukia atgal ir tesusigėstie, kurie man trokšta nelaimių.
6. Tepavirsta jie vėjo blaškoma dulke, ir Dievo Angelas tesuspaudžia juos.

7. Fiat via illorum tenebrae et lubricum: * et Angelus Domini persequens eos.

8. Quoniam gratis absconderunt mihi interitum laquei sui: * supervacue exprobraverunt animam meam.

9. Veniant illi laqueus, quem ignorat: et captio, quam abscondit, apprehendat eum: * et in laqueum cadat in ipsum.

10. Anima autem mea exsultabit in Domino: * et delectabitur super salutari suo.

11. Omnia ossa mea dicent: * Domine, quis similis tibi?

12. Eripies inopem de manu fortiorum ejus: * egenum et pauperem a diripientibus eum.

(Ant.) Expugna, Domine, impugnantes me.

Restitue animam meam * a malefactis eorum, Domine.

7. Jų keliai tebūnie tamsūs ir slidūs, o Dievo Angelas tepersekioja juos.

8. Tebūnie jiems taip už tai, kad slaptai pastatė pinkles man nužudyti ir be pagrindo smerkė mane.

9. Tepatenka jie į spąstus, ir man pastatyta kilpa juos tesugauna, ir taip sugauti tesukniumba jie.

10. Mano gi siela iš nelaimių išlaisvinta džiaugsis Viešpatyje ir gerėsis Jo išgelbėta.

11. Visa mano prigimtis šauks: Viešpatie: Kas Tau yra lygus?

12. Kas Tau yra lygus, kuris išlaisvini pavargėlį iš jo engėjų rankų, kuris vargšus ir beturčius apsaugoji nuo plėšikų.

1. Surgentes testes iniqui, * quae ignorabant interrogabant me.

2. Retribuebant mihi mala pro bonis: * sterilitatem animae meae.

3. Ego autem cum mihi molesti essent, * induebar cilicio.

4. Humiliabam in jejunio animam meam: * et oratio mea in sinu meo convertetur.

5. Quasi proximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacebam: * quasi lugens et contristatus, sic humiliabar.

6. Et adversum me laetati sunt, et convenerunt: * congregata sunt adversum me flagella, et ignoravi.

7. Dissipati sunt, nec compuncti, tentaverunt me, subsannaverunt me subsannatione: * frenduerunt super me dentibus suis.

1. Neteisingi liudytojai sukilo prieš mane ir mane smerkė dėl dalykų, kurių aš ir žinote nežinojau.

2. Jie man nuliudinti atsilygino piktu už gera.

3. Kai jie mane skaudino, aš vilkėjau ašutine.

4. Aš alkiu marinau savo sielą ir dažnai meldžiausi.

5. Kaip savo prietelį ir brolį aš juos mylėjau, už jų nuodėmes aš gedėjau ir liūdau.

6. O jie džiūgavo dėl mano nelaimių ir susibūrė mane pražudyti; jie plakė mane, o aš nežinojau, už ką jie man tai daro.

7. Jie už tai buvo nubausti, bet nesigailėjo, nes dar mane gundė, tyčiote tyčiojosi iš manęs ir griežė dantimis.

8. Domine, quando respicies? * restitue animam meam a malignitate eorum, a leonibus unicam meam.

(Ant.) Restitue animam meam a malefactis eorum, Domine.

Exsurge, Domine, * et intende judicio meo.

Psalmus 34, III.

1. Confitebor tibi in ecclesia magna, * in populo gravi laudabo te.

2. Non supergaudeant mihi qui adversantur mihi inique: * qui oderunt me gratis et annuunt oculis.

3. Quoniam mihi quidem pacifice loquebantur: * et in iracundia terrae loquentes, dolos cogitabant.

4. Et dilataverunt super me os suum: * dixerunt: Euge, euge, viderunt oculi nostri.

5. Vidisti, Domine, ne sileas: * Domine, ne discedas a me.

6. Exsurge et intende judicio meo: *

8. Viešpatie, kada Tu pažvelgsi į mane? Išlaisvink mano sielą iš jų nelabumo; išlaisvink iš tų liūtų mano vienatinę sielą.

Psalmė 34, III.

1. Aš Tave išpažinsiu Tavo Bažnyčioje, Tave aš šlovinsiu gausiame žmonių susirinkime.

2. Tenesidžiaugia iš mano nelaimių mano priešai, kurie manęs nekenčia ir tyčiojasi iš manęs.

3. Tiesa, jie su manimi kalbasi taikiai, bet už akių jie pinkles man pina.

4. Jie plačia burna apie mane kalbėjo: Gerai jam, gerai, mūsų akys regėjo, ko norėjo.

5. Tu, Viešpatie, tai matei; netylėk ir nesitrauk nuo manęs, Viešpatie.

6. Kelkis, mano Dieve, palaikyk

Deus meus, et Dominus meus in causam meam.

7. Judica me secundum justitiam tuam, Domine, Deus meus, * et non supergaudeant mihi.

8. Non dicant in cordibus suis: Euge, euge, animae nostrae: * nec dicant: Devoravimus eum.

9. Erubescant et revereantur simul, * qui gratulantur malis meis.

10. Induantur confusione et reverentia * qui magna loquuntur super me.

11. Exsultent et laetentur qui volunt justitiam meam: * et dicant semper: Magnificetur Dominus, qui volunt pacem servi ejus.

12. Et lingua mea meditabitur justitiam tuam, * tota die laudem tuam.

(Ant.) Exsurge, Domine, et intende judicio meo.

V. Lingua mea meditabitur justiam tuam.

mano teises; mano Viešpatie, gink mano bylą.

7. Viešpatie, mano Dieve, teisk mane pagal savo teisingumą, ir tegu jie nesidžiaugia dėl mano nelaimių.

8. Jie man tenesako savo širdyje: O, gerai, gerai mums pavyko; tegu jie nesako: Mes jį prarijome.

9. Teparaustie ir susigėstie kartu visi, kurie džiaugiasi dėl mano nelaimių.

10. Tebūnie paniekinti ir sugėdinti visi, kurie giriasi mane esą nugalėję.

11. Kurie gi yra palankūs mano teisingai bylai, kurie man, Viešpaties tarnui, linki ramybės, tedžiūgauja ir tesilinksmina; jie tesako: Būk, Viešpatie, pagarbintas.

12. Mano burna skelbs, Viešpatie, Tavo teisingumą, per visas dienas ji Tave šlovins.

R. Tota die laudem tuam, Domine.
(Tempore Paschali:) Alleluja, alleluja, alleluja.
V. Deus regeneravit nos in spem vivam, alleluja.
R. Per resurrectionem Jesu Christi ex mortuis, alleluja.

IN II NOCTURNO.

(Extra Tempus Paschale:) Noli aemulari * in eo, qui prosperatur, et facit iniquitatem.
(Tempore Paschali:) Alleluja, * alleluja, alleluja.

Psalmus 36, I.

1. Noli aemulari in malignantibus: * neque zelaveris facientes iniquitatem.
2. Quoniam tamquam foenum velociter arescent: * et quemadmodum olera herbarum cito decident.
3. Spera in Domino, et fac bonita-

Antras Nokturnas.

Psalmė 36, I.

(Ji pataria nepavydėti nedoriems, kuriems čia viskas sekasi)

1. Nesisielok dėl to, kad nedoriems čia sekasi, ir jiems nepavydėk.

2. Nes jie kaip žolė greit nudžiūsta ir nuvys kaip žalios daržovės.

3. Pasitikėk Viešpačiu ir būk ge-

tem: * et inhabita terram et pasceris in divitiis ejus.

4. Delectare in Domino: * et dabit tibi petitiones cordis tui.

5. Revela Domino viam tuam, et spera in eo: * et ipse faciet.

6. Et educet quasi lumen justitiam tuam: et judicium tuum tamquam meridiem: * subditus esto Domino, et ora eum.

7. Noli aemulari in eo, qui prosperatur in via sua: * in homine faciente injustitias.

8. Desine ab ira, et derelinque furorem: * noli aemulari ut maligneris.

9. Quoniam qui malignantur, exterminabuntur: * sustinentes autem Dominum, ipsi hereditabunt terram.

10. Et adhuc pusillum, et non erit peccator: * et quaeres locum ejus, et non invenies.

ras, ir laimingai gyvensi ir naudosis žemės gėrybėmis.

4. Džiaukis Viešpačiu, ir Jis išklausys tavo širdies troškimus.

5. Atskleisk Viešpačiui savo rūpesčius ir turėk Jame viltį, ir Jis viską padarys.

6. Jis viešumon iškels tavo teisumą, o tavo dora per Jį užtekės ir švies kaip vidudienio saulė, būk todėl klusnus Viešpačiui ir nuolat Jį melsk.

7. Nesisielok dėl to, kai kam čia sekasi ir neteisingam žmogui nepavydėk.

8. Nepyk ir mesk įnirtimą; nepavydėk nuodėmingai.

9. Nes nusidėjėliai bus išnaikinti, o Viešpatyje turintieji viltį paveldės dangų.

10. Dar truputį lukterėk, ir nebus nusidėjėlio, net ieškodamas jo vietos nerasi.

11. Mansueti autem hereditabunt terram: * et delectabuntur in multitudine pacis.

12. Observabit peccator justum: * et stridebit super eum dentibus suis.

13. Dominus autem irridebit eum: * quoniam prospicit quod veniet dies ejus.

14. Gladium evaginaverunt peccatores: * intenderunt arcum suum,

15. Ut dejiciant pauperem et inopem: * ut trucident rectos corde.

16. Gladius eorum intret in corda ipsorum: * et arcus eorum confringatur.

(Ant.) Noli aemulari in eo, qui prosperatur, et facit iniquitatem.

Brachia peccatorum * conterentur: confirmat autem justos Dominus.

Psalmus 36, II.

1. Melius est modicum justo, * super divitias peccatorum multas.

11. Romieji gi paveldės amžiną gyvenimą ir džiaugsis jo laime.

12. Nusidėjėlis tyko teisingojo žmogaus, kad jam pakenktų, jis iš apmaudo dantimis griežia.

13. O Dievas tik pašieps jį, numatydamas jo pražūties dieną.

14. Nusidėjėliai griebėsi kardo ir lanko,

15. Jie griebėsi pulti beturtį ir pavargėlį, norėjo juos nužudyti.

16. Jų kardas teperveria jų pačių širdį, o jų lankas tenulūžta.

Psalmė 36, II.

1. Teisingam žmogui daugiau neša naudos jo menka manta, negu nusidėjėliui dideli turtai.

2. Quoniam brachia peccatorum conterentur: * confirmat autem justos Dominus.

3. Novit Dominus dies immaculatorum: * et hereditas eorum in aeternum erit.

4. Non confundentur in tempore malo, et et in diebus famis saturabuntur: * quia peccatores peribunt.

5. Inimici vero Domini mox ut honorificati fuerint et exaltati: * deficientes, quemadmodum fumus deficient.

6. Mutuabitur peccator, et non solvet: * justus autem miseretur et tribuet.

7. Quia benedicentes ei hereditabunt terram: * maledicentes autem ei disperibunt.

8. Apud Dominum gressus hominis dirigentur: * et viam ejus volent.

9. Cum ceciderit, non collidetur: * quia Dominus supponit manum suam.

2. Nes nusidėjėlių jėga bus sutriuškinta, o teisiuosius Viešpats stiprina.

3. Viešpats giria nekaltųjų gyvenimą, todėl jų paveldėtas dangus bus amžinas.

4. Jie ir nelaimių metu nepraras geros nuotaikos; bado metu jie bus pasotinti, o nusidėjėliai pražus.

5. Viešpaties priešai vos tik garbės pasiekę ir joje iškilę kaip garas nykte pranyks.

6. Nusidėjėlis skolinasi, bet skolos negrąžina, teisusis gi yra gailestingas ir kitiems skolina.

7. Kurie Dievą šlovina, paveldės dangų, kurie gi Jį plūsta, pražus.

8. Teisiojo žmogaus žingsnius veda pats Dievas ir jo žygiams pritaria.

9. Krisdamas jis neužsigaus, nes jis kris jau ant Dievo ištiestos rankos.

10. Junior fui, etenim senui: * et non vidi justum derelictum, nec semen ejus quaerens panem.

11. Tota die miseretur et commodat: * et semen illius in benedictione erit.

12. Declina a malo, et fac bonum: * et inhabita in saeculum saeculi.

13. Quia Dominus amat judicium, et non derelinquet sanctos suos: * in aeternum conservabuntur.

14. Injusti punientur: * et semen impiorum peribit.

15. Justi autem hereditabunt terram: * et inhabitabunt in saeculum saeculi super eam.

(Ant.) Brachia peccatorum conterentur: confirmat autem justos Dominus.

Custodi innocentiam, * et vide aequitatem.

Psalmus 36, III.

1. Os justi meditabitur sapientiam, * et lingua ejus loquetur judicium.

10. Buvau jaunas, jau pasenau ir niekados nepastebėjau, kad teisusis būtų apleistas, arba kad jo vaikai elgetautų.

11. Jis visuomet pasigaili ir skolina, ir jo vaikai bus laimingi.

12. Šalinkis nuo pikta ir daryk gera ir gyvensi amžinai.

13. Dievas mėgsta teisumą ir savo šventųjų Jis neapleidžia; jie amžinai bus Jo globojami.

14. O žmonės neteisūs bus nubausti, žus net ir jų vaikai.

15. Teisieji gi paveldės dangų ir jame gyvens amžinai.

Psalmė 36, III.

1. Teisusis pradžioj išmintingai pagalvoja, ką mano sakyti, ir tik paskui jo burna kalba tiesą.

2. Lex Dei ejus in corde ipsius: * et non supplantabuntur gressus ejus.

3. Considerat peccator justum: * et quaerit mortificare eum.

4. Dominus autem non derelinquet eum, cum judicabitur illi.

5. Exspecta Dominum, et custodi viam ejus: et exaltabit te ut hereditate capias terram: * cum perierint peccatores videbis.

6. Vidi impium superexaltatum, * et elevatum sicut cedros Libani.

7. Et transivi, et ecce non erat: * et quaesivi eum, et non est inventus locus ejus.

8. Custodi innocentiam, et vide aequitatem: * quoniam sunt reliquiae homini pacifico.

9. Injusti autem disperibunt simul: reliquiae impiorum interibunt.

2. Jo Dievo įstatymas veiks jo širdyje, ir jis nepaklys nuo tikrojo kelio.

3. Nusidėjėlis seka teisųjį ir ieško jį nužudyti.

4. Bet Viešpats jo nepaliks nusidėjėlio rankose ir neapleis jo, kai jis bus nusidėjėlio teisiamas.

5. Padėk savo viltį Viešpatyje ir laikykis Jo nurodyto kelio, o Jis tave išaukštins, tu paveldėsi dangų ir tu regėsi, kaip žus nusidėjėliai.

6. Aš mačiau bedievį labai labai išaukštintą, jis buvo tvirtas kaip Libano kedrai.

7. Vos tik pro jį praėjau, žiūriu, jau jo nebėr, ieškojau, kur jis dingo, ir net neradau jo vietos.

8. Todėl, žmogau, saugok nekaltumą ir būk teisus, nes teisingam žmogui Dievo skirta daug daug gėrybių.

9. Neteisieji gi žmonės visi žus kartu, žus jų garbė ir visi jų turtai.

10. Salus autem justorum a Domino: * et protector eorum in tempore tribulationis.

11. Et adjuvabit eos Dominus et liberabit eos: * et eruet eos a peccatoribus, et salvabit eos: quia speraverunt in eo.

(Ant.) Custodi innocentiam, et vide aequitatem.

V. Exspecta Dominum, et custodi viam ejus.

R. Exaltabit te ut hereditate capias terram.

(Tempore Paschali:) Alleluja, alleluja, alleluja.

V. Deus suscitavit Christum a mortuis, alleluja.

R. Ut fides nostra et spes esset in Deo, alleluja.

10. Teisiesiems gi išganymas eina iš Viešpaties; Jis yra jų Globėjas nelaimių metu.

11. Viešpats jiems padės ir juos išlaisvins iš vargų; išplėš juos iš nusidėjėlių rankų ir išgelbės juos; visa tai padarys už tą, kad Juo pasitikėjo.

IN III NOCTURNO.

(Extra Tempus Paschale:) Ne in ira tua * corripias me, Domine.

(Tempore Paschali:) Alleluja, * alleluja, alleluja.

Psalmus 37, I.

1. Domine, ne in furore tuo arguas me, * neque in ira tua corripias me.

2. Quoniam sagittae tuae infixae sunt mihi: * et confirmasti super me manum tuam.

3. Non est sanitas in carne mea a facie irae tuae: * non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum.

4. Quoniam inquitates meae supergressae sunt caput meum: * et sicut onus grave gravatae sunt super me.

5. Putruerunt et corruptae sunt cicatrices meae, * a facie insipientiae meae.

6. Miser factus sum, et curvatus sum usque in finem: * tota die contristatuus ingrediebar.

Trečias Nokturnas.

Psalmė 37, I.

(Sąžinės priekaištų kankinamas nusidėjėlis maldauja iš Dievo pasigailėjimo)

1. Viešpatie, mano nuodėmių įskaudintas nesmerk manes nei savo šventoje rūstybėje nebausk manęs.

2. Tavo strėlės jau įsmigo į mane, ir savo ranka Tu stipriai spaudi mane.

3. Tau užsirūstinus, mano kūnas neteko sveikatos, net mano kaulai susipurtė mano nuodėmių akivaizdoje.

4. Nes mano nusikaltimai siekia jau viršum mano galvos ir kaip labai sunki našta slėgia mane.

5. Mano sielos žaizdos pūva ir puliuoja dėl to, kad iki šiol nedariau atgailos.

6. Tapau vargšas ir labai nusiminiau; per kiauras dienas vaikščiojau nuliūdęs.

7. Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus: * et non est sanitas in carne mea.

8.Afflictus sum, et humiliatus sum nimis: * rugiebam a gemitu cordis mei.

9. Domine. ante te omne desiderium meum: * et gemitus meus a te non est absconditus.

10. Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea: * et lumen oculorum meorum non est mecum.

(Ant.) Ne in ira tua corripias me, Domine.

Intende in adjutorium meum, * Domine, virtus salutis meae.

Psalmus 37, II.

1. Amici mei, et proximi mei * adversum me appropinquaverunt, et steterunt.

2. Et qui juxta me erant, de longe steterunt: * et vim faciebant qui quaerebant animam meam.

7. Šlykšti aistra suėmė mane, ir todėl netekau sveikatos.

8. Sutrenktas ir labai paniekintas tiesiog rėkiau, ir mano širdis vaitojo.

9. Viešpatie, Tu matai visus mano troškimus ir girdi mano vaitojimus.

10. Mano širdis buvo sukrėsta, netekau savo narsumo, ir mano akys nusilpo.

Psalmė 37, II.

1. Mano draugai ir kaimynai atėjo pas mane ir sustojo.

2. Ir kurie anksčiau buvo atėję, sustojo atstu; jie ieškojo mano gyvybės ir griebėsi prievartos.

3. Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates: * et dolos tota die meditabantur.

4. Ego autem tamquam surdus non audiebam: * et sicut mutus non aperiebam os suum.

5. Et factus sum sicut homo non audiens: * et non habens in ore suo redargutiones.

6. Quoniam in te, Domine, speravi: * tu exaudies me, Domine, Deus meus.

7. Quia dixi: Nequando supergaudeant mihi inimici mei: * et dum commoventur pedes mei, super me magna locuti sunt.

8. Quoniam ego in flagella paratus sum: * et dolor meus in conspectu meo semper.

9. Quoniam iniquitatem meam annuntiabo: * et cogitabo pro peccato meo.

3. Kurie pinkles man pynė, tie melavo ir galvojo apie man statomas klastas.

4. O aš lyg kurčias ir nebylys negirdėjau ir nekalbėjau.

5. Atrodžiau, kad negirdžiu ir nesugebu atsakyti į man keliamus priekaištus.

6. Kadangi Tavimi, Viešpatie, pasitikėjau, Tu, mano Dieve, išklausysi mane.

7. Tavęs aš prašau, kad nesidžiaugtų mano priešai iš mano nelaimių; kai aš klydau, jie išdidžiai mane smerkė.

8. Aš esu pasiruošęs priimti bausmę už savo nuodėmes, jau dabar aš už jas nuolat gailiuosi.

9. Aš išpažinsiu savo nuodėmes ir rūpinsiuos už jas atgailauti.

10. Inimici autem mei vivunt, et confirmati sunt super me: * et multiplicati sunt qui oderunt me inique.

11. Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi: * quoniam sequebar bonitatem.

12. Ne derelinquas me, Domine, Deus meus: * ne discesseris a me.

13. Intende in adjutorium meum, * Domine, Deus salutis meae.

(Ant.) Intende in adjutorium meum, Domine, virtus salutis meae.

Amove, Domine, * a me plagas tuas.

Psalmus 38.

1. Dixi: Custodiam vias meas: * ut non delinquam in lingua mea.

2. Posui ori meo custodiam, * cum consisteret peccator adversum me.

3. Obmutui, et humiliatus sum, et silui a bonis: * et dolor meus renovatus est.

10. Mano priešai džiūgauja, jie jau stipresni už mane; manęs nekenčiančių skaičius žymiai padidėjo.

11. Jie už gera atsilygina piktu, jie draskė mano šlovę, o aš jiems gera dariau.

12. Neapleisk manęs, Viešpatie, mano Dieve, neatstok nuo manęs.

13. Ryžkis man padėti, Viešpatie, mano laimės Dieve.

Psalmė 38.

(Dainius tyliai kenčia, maldauja, kad nelaimių našta nebūtų per sunki, išpažįsta nuodėmes ir šaukiasi Dievo gailestingumo)

1. Pats sau tariau: Visas padėsiu pastangas, kad kalba nenusikalsčiau.

2. Prie savo burnos pastačiau sargybą net tuomet, kai nusidėjėlis mane puolė savo šmeižtais.

3. Nusižeminęs tylėjau, galėdamas gintis, todėl naujo skausmo prityriau.

4. Concaluit cor meum intra me: * et in meditatione mea exardescet ignis.

5. Locutus sum in lingua mea: * Notum fac mihi, Domine, finem meum.

6. Et numerum dierum meorum quis est: * ut sciam quid desit mihi.

7. Ecce mensurabiles posuisti dies meos: * et substantia mea tamquam nihilum ante te.

8. Verumtamen universa vanitas, * omnis homo vivens.

9. Veruntamen in imagine pertransit homo: * sed et frustra conturbatur.

10. Thesaurizat: * et ignorat cui congregabit ea.

11. Et nunc quae est exspectatio mea? Nonne Dominus? * Et substantia mea apud te est.

4. Pagavo mane pagieža; ir man tą valandą begalvojant suliepsnojo manyje apmaudas.

5. Tuomet tariau Dievui: Viešpatie, pasakyk, kada ateis mano gyvenimo galas.

6. Pasakyk, Viešpatie, kiek dienų dar liko man gyventi; aš noriu žinoti, ko man dar trūksta.

7. Juk nedaug man paskyrei dienų gyventi; mano visas gyvenimas Tavo akyse taip trumpas, kaip visai nebuvęs.

8. Iš tikrųjų viskas ir kiekvienas gyvas žmogus yra gryniausia tuštybė.

9. Jis eina per gyvenimą it šešėlis, o dar rūpinasi tuščiais dalykais.

10. Jis kriauna lobį, o nežino, kam jis teks.

11. Tai ko aš dabar laukiu, ar ne Tavęs, Viešpatie, kuriam priklausau visa savo būtybe?

12. Ab omnibus iniquitatibus meis erue me: * opprobrium insipienti dedisti me.

13. Obmutui, et non aperui os meum, quoniam tu fecisti: * amove a me plagas tuas.

14. A fortitudine manus tuae ego defeci in increpationibus: * propter iniquitatem corripuisti hominem.

15. Et tabescere fecisti sicut araneam animam ejus: * verumtamen vane conturbatur omnis homo.

16. Exaudi orationem meam, Domine, et deprecationem meam: * auribus percipe lacrimas meas.

17. Ne sileas: quoniam advena ego sum apud te, et peregrinus, * sicut omnes patres mei.

18. Remitte mihi, ut refrigerer priusquam abeam, * et amplius non ero.

(Extra Tempus Paschale: Ant.)

Amove, Domine, a me plagas tuas.

12. Apsaugok mane nuo visų nedorybių, dėl kurių mane buvai atidavęs į nedorėlių rankas, kad paniekos patirčiau.

13. Klausydamas priekaištų, aš tylėjau kaip nebylys, net savo burnos nepravėrau, nes Tu man šią bausmę paskyrei, bet gelbėk mane nuo šių nelaimių.

14. Tavo galybės sukrėstas, aš sukniubau po Tavo smūgiais; ir taip turėjo būti, nes Tu baudi kiekvieną žmogų už jo nuodėmes.

15. Kaip voras pindamas savo tinklus nusilpsta, taip lygiai netenka malonės jėgų kiekvienas susirūpinęs tuščiais žemiškais dalykais.

16. Viešpatie, išklausyk mano prašymą ir mano maldavimą; nebūk kurčias mano ašaroms.

17. Nepaniekink manęs, nes aš buvau Tavo keleivis—maldininkas, kaip ir visi mano tėvai.

V. Deus, ne sileas a me, remitte mihi.

R. Quoniam incola ego sum apud te, et peregrinus.

(In Adventu)

V. Emitte Agnum, Domine, Dominatorem terrae.

R. De Petra deserti ad montem filiae Sion.

(In Quadragesima)

V. Scapulis suis obumbrabit tibi.

R. Et sub pennis ejus sperabis.

(Tempore Passionis)

V. De ore leonis libera me, Domine.

R. Et a cornibus unicornium humilitatem meam.

(Tempore Paschali: Ant.) Alleluja, alleluja, alleluja.

V. Deus et Dominum suscitavit, alleluja.

R. Et nos suscitabit per virtutem suam, alleluja.

18. O kai man teks keliauti amžinybėn ir daugiau nebegrįžti, tą valandą atleisk man ir duok man džiugesio.

AD LAUDES.

I.

(Per Annum: Ant.)

Cantate * Domino, et benedicite nomini ejus.

(Tempore Paschali) Alleluja, * alleluja, alleluja.

Psalmus 95.

1. Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino, omnis terra.
2. Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: * annuntiate de die in diem salutare ejus.
3. Annuntiate inter Gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.
4. Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes Deos.
5. Quoniam omnes dii Gentium daemonia: * Dominus autem coelos fecit.
6. Confessio, et pulchritudo in con-

ŠLOVINIMO DALIS.

I.

Psalmė 95.

(Kvietimas visoms pasaulio tautoms dėtis į bendrą Dievo kultą)

1. Giedokite Viešpačiui naują giesmę; giedokite Jam visi pasaulio gyventojai.
2. Giedokite Viešpačiui ir šlovinkite Jo Vardą; kasdien skelbkite Jo išganingus žygius.
3. Visiems kraštams skelbkite Jo garbę ir Jo nuostabius žygius.
4. Nes didis yra Viešpats ir vertas didžiausios pagarbos; Jo reikia bijotis daugiau už visas kitas galybes.
5. Visi pagonių dievai tai tušti stabai, o tuo tarpu mūsų Viešpats dangų padarė.
6. Didingumas ir spindesys Jį supa,

spectu ejus: * sanctimonia et magnificentia in sanctificatione ejus.

7. Afferte Domino, patriae Gentium, afferte Domino gloriam et honorem: * afferte Domino gloriam nomini ejus.

8. Tollite hostias, et introite in atria ejus: * adorate Dominum in atrio sancto ejus.

9. Commoveatur a facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus quia Dominus regavit.

10. Etenim correxit orbem terrae qui non commovebitur: * judicabit populos in aequitate.

11. Laetentur coeli, et exsultet terra: commoveatur mare, et plenitudo ejus: * gaudebunt campi, et omnia quae in eis sunt.

12. Tunc exsultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

galybė ir grožis puošia Jo dangiškąją šventyklą.

7. Tautų grupės su savo palikuonimis, neškit Viešpačiui garbę ir šlovę; garbinkite Viešpaties Vardą šventai ir iškilmingai.

8. Imkite aukas ir eikite į Jo svetainę, ir garbinkite Viešpatį Jo šventojoje buveinėje.

9. Visa žemė tesudreba Jo akivaizdoje, visoms tautoms skelbkite, kad mūsų Viešpats yra tikras Karalius.

10. Jis tvirtai laiko pasaulį, kad nesiūbuotų; tautas Jis teisia teisingai.

11. Tesilinksmina dangūs, tesidžiaugia žemė, jūros aukščiau tekelie savo bangas, tesujuda visa, kas jose glūdi; tedžiūgauja laukai ir visa, kas juose yra.

12. Tesidžiaugia Viešpačiu visi miškų medžiai, jie tedžiūgauja Viešpaties akivaizdoje, kad Jis jau ateina teisti pasaulio.

13. Judicabit orbem terrae in aequitate, * et populos in veritate sua.

(Ant.) Cantate Domino, et benedicite nomini ejus.

Salutare vultus mei * Deus meus.

Psalmus 42.

1. Judica me, Deus, et discerne causam meam de gente non sancta, * ab homine iniquo, et doloso erue me.

2. Quia tu es, Deus, fortitudo mea: * quare me repulisti? et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

3. Emitte lucem tuam et veritatem tuam: * ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

4. Et introibo ad altare Dei: * ad Deum, qui laetificat juventutem meam.

5. Confitebor tibi in cithara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, anima mea? et quare canturbas me?

13. Jis teis visus žmones lygiai, visas tautas teis Jis teisingai.

Psalmė 42.

(Žmogus patekęs į priešų kraštą, pasiilgęs Jeruzalės, reiškia vilties, kad Viešpats jam leis grįžti atgal ir dalyvauti Jeruzalės bažnyčioje šventose apeigose)

1. Teisybės, Viešpatie, maldauju; nuo pikto ir klastingo priešo apsaugok mane.

2. Juk Tu, Dieve, esi mano Globėjas; kam mane atstūmei ir kam mano priešams leidai mane pulti?

3. Pasigailėjęs ištiesk man pagalbos ranką; o ji mane nuves į Tavo šventąjį kalną ir įves į Tavo amžinas padangtes.

4. Ir taip aš stosiu ties Tavo altoriumi; stosiu ties Tavim, mano džiugios jaunatvės Dieve.

5. Dieve, mano Dieve, aš Tau skambinsiu kanklėmis; o tu, mano siela, ko esi nuliūdusi ir ko būkštauji?

6. Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

(Ant.) Salutare vultus mei Deus meus.

Illumina, Domine, * vultum tuum super nos.

Psalmus 66.

1. Deus misereatur nostri, et benedicat nobis: * illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri.
2. Ut cognoscamus in terra viam tuam: * in omnibus Gentibus salutare tuum.
3. Confiteantur tibi populi, Deus: * confiteantur tibi populi omnes.
4. Laetentur et exsultent Gentes: * quoniam judicas populos in aequitate, et Gentes in terra drigis.
5. Confiteantur tibi populi, Deus, confiteantur tibi populi omnes: * terra dedit fructum suum.

6. Tu tik pasitikėk Dievu, nes aš Jį dar šlovinsiu; Jis yra mano Išganytojas ir mano Dievas.

Psalmė 66.

(Karšta malda, kad Dievas save apreikštų visam pasauliui)

1. Tepasigaili mus Dievas ir telaimina mus; Jo veidas tebūnie mums šviesus ir gailestingas,
2. Kad galėtume čia žemėje pažinti savo išganymo kelią, ir kad visas pasaulis pažintų savo Išganytoją.
3. Tautos tešlovina Tave, Dieve; tešlovina Tave viso pasaulio tautos.
4. Tesilinksmina ir tedžiūgauja pasaulis, nes Tu teisingai teisi tautas ir jas vedi išganymo keliu.
5. Tautos tešlovina Tave, Dieve, tešlovina Tave visas pasaulis, nes Marija davė mums Išganytoją.

6. Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus: * et metuant eum omnes fines terrae.

(Ant.) Illumina, Domine, vultum tuum super nos.

Exaltate * Regem saeculorum in operibus vestris.

Canticum Tobiae.

Tob. 13, 1-10.

1. Magnus es, Domine, in aeternum, * et in omnia saecula regnum tuum.

2. Quoniam tu flagellas, et salvas: deducis ad inferos, et reducis: * et non est qui effugiat manum tuam.

3. Confitemini Domino, filii Israël, * et in conspectu Gentium laudate eum:

4. Quoniam ideo dispersit vos inter Gentes, quae ignorant eum, * ut vos enarretis mirabilia ejus,

6. Telaimina mus mūsų Dievas, telaimina mus; ir tegu Jo bijosi visi žemės kraštai.

Tobijo giesmė.

Tob. 13, 1-10.

1. Didis esi, Viešpatie, per amžius, ir Tavo karalystė visiems amžiams,

2. Nes Tu plaki ir išgelbi, nuvedi į pažemes ir atgal atvedi, ir nėra, kas ištrūktų iš Tavo rankos.

3. Dėkokite Viešpačiui, Izraėlio sūnūs! ir šlovinkite Jį tautų akivaizdoje:

4. Nes todėl Jis išsklaidė jus tarp tautų, kurios Jo nežino, kad jūs pasakotumėte Jo nuostabius dalykus,

5. Et faciatis scire eos, * quia non est alius Deus omnipotens praeter eum.

6. Ipse castigavit nos propter iniquitates nostras: * et ipse salvabit nos propter misericordiam suam.

7. Aspicite ergo quae fecit nobiscum, et cum timore et tremore confitemini illi: * Regemque saeculorum exaltate in operibus vestris.

8. Ego autem in terra captivitatis meae confitebor illi: * quoniam ostendit majestatem suam in gentem peccatricem.

9. Convertimini itaque peccatores, et facite justitiam coram Deo, * credentes quod faciat vobiscum misericordiam suam:

10. Ego autem, et anima mea * in eo laetabimur.

11. Benedicite Dominum, omnes electi ejus: * et confitemini illi.

5. Ir pamokytumėte jas, jog nėra kito visagalinčiojo Dievo, kaip tik Jis.

6. Jis nuplakė mus už mūsų neteisybes, ir jis išgelbės mus dėl savo gailestingumo.

7. Pažvelkite tat, ką Jis yra padaręs su mumis, ir su baime ir drebėjimu šlovinkite Jį ir amžių Karalių aukštinkite savo darbais.

8. Aš gi šlovinsiu Jį savo nelaisvės žemėje, nes Jis parodė savo didenybę nusidėjėlei tautai.

9. Pasitaisykite tat, nusidėjėliai, ir darykite teisybę Dievo akivaizdoje, tikėdami, kad Jis padarys jums savo gailestingumą.

10. Aš gi ir mano siela Jame linksminsimės.

11. Šlovinkite Viešpatį, visi Jo išrinktieji ir dėkokite Jam.

(Ant.) Exaltate Regem saeculorum in operibus vestris.

Laudate * nomen Domini, qui statis in domo Domini.

Psalmus 134.

1. Laudate nomen Domini, * laudate, servi, Dominum.
2. Qui statis in domo Domini, * in atriis domus Dei nostri.
3. Laudate Dominum, quia bonus Dominus: * psallite nomini ejus, quoniam suave.
4. Quoniam Jacob elegit sibi Dominus, * Israël in possessionem sibi.
5. Quia ego cognovi quod magnus est Dominus, * et Deus noster prae omnibus diis.
6. Omnia quaecumque voluit, Dominus fecit in coelo, et in terra, * in mari, et in omnibus abyssis.
7. Educens nubes ab extremo terrae: * fulgura in pluviam fecit.

Psalmė 134.

(Joje teisieji žmonės raginami garbinti Dievą. Graži poetinė mozaika, sudėta iš gražiausių Šv. Rašto gėlučių)

1. Viešpaties tarnai, šlovinkite Jo Vardą.
2. Jūs, kurie stovite Viešpaties namuose, mūsų Dievo namų svetainėje,
3. Garbinkite Viešpatį, nes Jis yra geras, apdainuokite Jo Vardą, nes Jis saldus.
4. Jokūbą sau Viešpats parinko; išrinko Jis sau Izraėlį, kad būtų Jo nuosavybė.
5. Tikrai aš žinau, kad Viešpats didis ir kad mūsų Dievas galingesnis už visas galybes.
6. Juk visa, ką tik Viešpats nori, tą daro ir danguje, ir žemėje ir visose vandenynų gelmėse.
7. Nuo žemės paviršiaus Jis kelia rūkus į viršų ir ten daro debesis, o po žaibų duoda lietaus.

8. Qui producit ventos de thesauris suis: * qui percussit primogenita Aegypti ab homine usque ad pecus.

9. Et misit signa, et prodigia in medio tui, Aegypte: * in Pharaonem, et in omnes servos ejus.

10. Qui percussit gentes multas: * et occidit reges fortes:

11. Sehon, regem Amorrhaeorum, et Og, regem Basan, * et omnia regna Chanaan.

12. Et dedit terram eorum hereditatem, * hereditatem Israël, populo suo.

13. Domine, nomen tuum in aeternum: * Domine, memoriale tuum in generationem et generationem.

14. Quia judicabit Dominus populum suum: * et in servis suis deprecabitur.

15. Simulacra Gentium argentum et aurum, * opera mannum hominum.

8. Iš slaptingų kraštų Jis sukelia vėjus; Egipte Jis siuntė mirtį visiems, ir žmonių ir gyvulių, pirmagimiams.

9. Egipte, į tavo širdį Jis siuntė ženklų ir stebuklų; Jis siuntė juos prieš Faraoną ir jo tarnus.

10. Jis nugalėjo daugybę tautų su galingais karaliais:

11. Jis nugalėjo amoriečių karalių, Sehoną, ir Bazano karalių, Ogą, ir visas Kanaano karalystes.

12. O jų žemę davė paveldėti savo tautai, Izraėliui.

13. Viešpatie, Tavo Vardas bus garbinamas amžinai; Viešpatie, Tavo atsiminimas eis iš kartos į kartą.

14. Viešpats gins savo tautą, ir duosis savųjų permaldaujamas.

15. Pagonių stabai tai tik sidabras ir auksas, tai tik žmonių rankų padariniai.

16. Os habent, et non loquentur: * oculos habent, et non videbunt.

17. Aures habent, et non audient: * neque enim est spiritus in ore ipsorum.

18. Similes illis fiant qui faciunt ea: * et omnes, qui confidunt in eis.

19. Domus Israël, benedicite Domino: * Domus Aaron, benedicite Domino.

20. Domus Levi, benedicite Domino: * qui timetis Dominum, benedicite Domino.

21. Benedictus Dominus ex Sion, * qui habitat in Jerusalem.

(Per Annum: Ant.) Laudate nomen Domini, qui statis in domo Domini.

(Tempore Paschali:) Alleluja, alleluja, alleluja.

16. Jie turi burną, bet nekalba, jie turi akis, bet jomis nemato,

17. Jie turi ausis, bet jomis negirdi; jie visai nealsuoja.

18. Tebūnie į juos panašūs tie, kurie juos pagamino; tebūnie į juos panašūs visi, kurie jais pasitiki.

19. Izraėlio tauta, tu šlovink Viešpatį; jūs, kunigai, garbinkite Viešpatį.

20. Jūs, levitai, šlovinkite Viešpatį; visi, kurie bijotės Viešpaties, garbinkite Jį.

21. Tebūnie pašlovintas Viešpats ant Siono kalno; tebūnie pagarbintas Jis, kuris gyvena Jeruzalėje.

(Per Annum: Ant.) Deus meus.
(Tempore Paschali: Ant.) Alleluja.

Psalmus 24, I.

1. Ad te, Domine, levavi animam meam: * Deus meus, in te confido, non erubescam.

2. Neque irrideant me inimici mei: * etenim universi, qui sustinent te, non confundentur.

3. Confundantur omnes iniqua agentes * supervacue.

4. Vias tuas, Domine, demonstra mihi: * et semitas tuas edoce me.

5. Dirige me in veritate tua, et doce me: * quia Tu es, Deus, salvator meus, et te sustinui tota die.

6. Reminiscere miserationum tuarum, Domine, * et misericordiarum tuarum, quae a saeculo sunt.

Psalmė 24, I.

(Graži malda lūpose persekiojamo žmogaus, joje beveik kiekvienas sakinys sudaro atskirą mintį, tarpusavy ryšio joje visai nėra)

1. Į Tave, Viešpatie, aš keliu savo sielą; mano Dieve, Tavim aš pasitikiu, už tai neteks man drovėtis.

2. Tegu mano priešai nesijuokia iš manęs, nes visiems, kurie pasitiki Tavimi, neteks drovėtis.

3. Visi, kurie be pagrindo puola mane, tebūnie sugėdinti.

4. Viešpatie, parodyk man savo kelius ir pamokyk mane apie savo takus.

5. Vesk mane pagal savo įstatymus ir pamokyk mane eiti tiesiais keliais, nes Tu, Dieve, esi mano Išganytojas, Tavimi aš pasitikėjau visą savo gyvenimą.

6. Atsimink, Viešpatie, savo amžiną gailestingumą ir savo amžiną gerumą.

7. Delicta juventutis meae, * et ignorantias meas ne memineris.

8. Secundum misericordiam tuam memento mei tu: * propter bonitatem tuam, Domine.

Psalmus 24, II.

1. Dulcis et rectus Dominus: * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

2. Diriget mansuetos in judicio: * docebit mites vias suas.

3. Universae viae Domini, misericordia et veritas, * requirentibus testamentum ejus et testimonia ejus.

4. Propter nomen tuum, Domine, propitiaberis peccato meo: * multum est enim.

5. Quis est homo, qui timet Dominum? * legem statuit ei in via, quam elegit.

6. Anima ejus in bonis demorabitur: * et semen ejus hereditabit terram.

7. Mano jaunatvės nusikaltimų ir mano silpnybių neatsimink.

8. Prisimink mane, Viešpatie, nes Tu esi gailestingas ir geras.

Psalmė 24, II.

1. Viešpats yra dosnus ir teisingas, todėl čia nusikalstantiems Jis rodo savo kelius.

2. Romiuosius Jis veda teisybės takais; lėtuosius Jis moko savo kelių.

3. Visi Viešpaties keliai gailestingumas ir tiesa visiems, kurie laikosi Jam duotų pažadų ir pildo Jo įsakymus.

4. Dėl savo Vardo, Viešpatie, atleisk mano nusikaltimą, nors jis yra didelis.

5. Jei kuris žmogus bijo Viešpaties, tam Jis rodo kelią, kuriuo turi eiti.

6. Jis gyvena laimingai, ir jo vaikai paveldės amžiną gyvenimą.

7. Firmamentum est Dominus timentibus eum: * et testamentum ipsius ut manifestetur illis.

Psalmus 24, III.

1. Oculi mei semper ad Dominum: * quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos.

2. Respice in me, et miserere mei: * quia unicus et pauper sum ego.

3. Tribulationes cordis mei multiplicatae sunt: * de necessitatibus meis erue me.

4. Vide humilitatem meam, et laborem meum: * et dimitte universa delicta mea.

5. Respice inimicos meos quoniam multiplicati sunt, * et odio iniquo oderunt me.

6. Custodi animam meam, et erue me: * non erubescam quoniam speravi in te.

7. Visiems, kurie bijo Viešpaties, Jis yra jų tvirtybė, ir Dievo duoti pažadai bus jiems apreikšti.

Psalmė 24, III.

1. Mano akys visuomet yra nukreiptos į Viešpatį, nes Jis apsaugos mane nuo gyvenimo pinklių.

2. Pažvelk į mane, Viešpatie, ir pasigailėk manęs, nes aš esu apleistas ir pavargelis.

3. Mano širdies sielvartai padaugėjo, gelbėk mane iš mano vargų.

4. Pažvelk į mano pažeminimą ir į mano vargus ir atleisk man visus mano nusikaltimus.

5. Pažiūrėk į mano priešus, kaip jų padaugėta ir kaip jie be pagrindo nekenčia manęs.

6. Apsaugok mano sielą ir gelbėk mane; man neteks drovėtis, nes Tavimi aš pasitikėjau.

7. Innocentes et recti adhaeserunt mihi: * quia sustinui te.

8. Libera, Deus, Israël, * ex omnibus tribulationibus suis.

(Per Annum: Ant.) Deus meus, in te confido, non erubescam.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

AD TERTIAM.

(Per Annum: Ant.) Respexit me.
(Tempore Paschali) Alleluja.

Psalmus 39, I.

1. Exspectans exspectavi Dominum, * et intendit mihi.

2. Et exaudivit preces meas: * et eduxit me de lacu miseriae, et de luto faecis.

3. Et statuit super petram pedes meos: * et direxit gressus meos.

4. Et immisit in os meum canticum novum: * carmen Deo nostro.

7. Nekaltumas ir teisumas manęs neapleido, nes Tavyje turiu viltį.

8. Išlaisvink, Dieve, Izraėlį iš visų jo sielvartų.

TREČIOJI VALANDA.

Psalmė 39, I.

(Joje dainius reiškia troškimą susilaukti Kristaus ir duoda būsimojo Išganytojo nuostabiai gražią maldą į Dievą Tėvą)

1. Laukte laukiau Kristaus, ir Jis pažvelgė į mane.

2. Jis išklausė mano maldavimų, išvedė mane iš netikinčiųjų tarpo ir iš nuodėmių purvo.

3. Jis pastatė mane ant tikėjimo uolos ir vedė mane tiesiu keliu.

4. Tinkamai Dievui pagarbinti Jis įkvėpė man naują giesmę.

5. Videbunt multi, et timebunt: * et sperabunt in Domino.

6. Beatus vir, cujus est nomen Domini spes ejus: * et non respexit in vanitates et insanias falsas.

7. Multa fecisti tu, Domine, Deus meus, mirabilia tua: * et cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

8. Annuntiavi et locutus sum: * multiplicati sunt super numerum.

9. Sacrificium et oblationes noluisti: * aures autem perfecisti mihi.

10. Holocaustum et pro peccato non postulasti: * tunc dixi: Ecce venio.

5. Daugelis, ją išgirdę, bijosis Dievo ir Juo pasikliaus.

6. Palaimintas žmogus, kuris pasitiki Viešpaties Vardu, kuris nepaiso nei pasaulio tuštybių, nei jo siūlomos pagalbos.

(Kristus:)

7. Viešpatie, mano Dieve-Tėve, Tu esi padaręs daug nuostabių dalykų: nėra nei vieno, kuris savo išmintimi į Tave būtų buvęs panašus.

8. Aš apie juos paskelbiau, padariau tai viešai, ir tikinčiųjų skaičius nesuskaitomai padidėjo.

9. Nei kruvinų, nei nekruvinų aukų Tu jau daugiau nenori, o man davei kūną, kad kentėčiau.

10. Tu daugiau jau nereikalauji deginamųjų aukų už nuodėmes; mano kančių valandai atėjus, aš pasakiau: Štai, einu pasiaukoti.

11. In capite libri scriptum est de me ut facerem voluntatem tuam: * Deus meus, volui, et logem tuam in medio cordis mei.

Psalmus 39, II.

1. Annuntiavi justitiam tuam in ecclesia magna, * ecce labia mea non prohibebo: Domine, tu scisti.
2. Justitiam tuam non abscondi in corde meo: * veritatem tuam et salutare tuum dixi.
3. Non abscondi misericordiam tuam et veritatem tuam * a concilio multo.
4. Tu autem, Domine, ne longe facias miserationes tuas a me: * misericordia tua et veritas tua semper susceperunt me.
5. Quoniam circumdederunt me mała, quorum non est numerus: * comprehenderunt me iniquitates meae, et non potui ut viderem.

11. Visame Šventame Rašte apie mane parašyta, kad pildyčiau Tavo valią; mano Dieve, to aš norėjau; Tavo įstatymus aš padėjau sau į širdį.

Psalmė 39, II.

(Kristus:)

1. Tave, Tėve, aš paskelbiau daugybei žmonių; aš nesiliausiu toliau Tave skelbęs, Viešpatie, Tu tai žinai.
2. Aš neslėpiau širdyje Tavo teisumo, aš garsinau Tavo teisą ir Tavo gailestingumą aš viešai skelbiau.
3. Sakau Tau, Tėve, jog minių minioms aš skelbiau, jog Tu esi gailestingas ir teisus.
4. Bet už tai Tu, Tėve, nelaikyk toli nuo manęs savo gailestingumo, juk Tu iki šiol buvai man gailestingas ir teisus.
5. Tiesiog nesuskaitomų nelaimių esu ištiktas, ir pasaulio nuodėmės slėgia mane, o jų tiek daug, jog net nesuskaitau.

6. Multiplicatae sunt super capillos capitis mei: * et cor meum dereliquit me.

7. Complaceat tibi, Domine, ut eruas me: * Domine, ad adjuvandum me respice.

Psalmus 39, III.

1. Confundantur et revereantur simul, qui quaerunt animam meam, * ut auferant eam.

2. Convertantur retrorsum, et revereantur * qui volunt mihi mala.

3. Ferant confestim confusionem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

4. Exsultent et laetentur super te omnes quaerentes te: * et dicant semper: Magnificetur Dominus: qui diligunt salutare tuum.

5. Ego autem mendicus sum et pauper: * Dominus sollicitus est mei.

6. Adjutor meus, et protector meus tu es: * Deus meus, ne tardaveris.

6. Jų daugiau nekaip mano galvos plaukų, ir todėl netekau drąsos.

7. Teikis, Viešpatie, išgelbėti mane; Viešpatie, pažvelk ir padėk.

Psalmė 39, III.

(Kristus:)

1. Tenusimina ir tesusigėstie visi, kurie tykojo mano gyvybės.

2. Tegu jie pasitraukia atgal ir tesusigėstie visi, kurie velija man pikta.

3. Tegu tuojau ištinka nusiminimas tuos, kurie tyčiodamies man sako: Šia tau, šia tau.

4. Tegu džiaugiasi Tavimi ir linksminasi visi, kurie ieško Tavęs; ir kurie myli Tavo Kristų, tesako: Viešpačiui šlovė.

5. Aš gi esu nelaimių spaudžiamas vargšas, bet Viešpats rūpinasi manimi.

6. Tu, mano Tėve, esi mano Gelbėtojas ir Globėjas; nesivėlink prikelti mane iš numirusių.

(Per Annum: Ant.) Respexit me, et exaudivit deprecationem meam Dominus.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

AD SEXTAM.

(Per Annum: Ant.) Suscepisti me, Domine.

(Tempore Paschali) Alleluja.

Psalmus 40.

1. Beatus qui intelligit super egenum, et pauperem: * in die mala liberabit eum Dominus.

2. Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciet eum in terra: * et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

3. Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus: * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

ŠEŠTOJI VALANDA.

Psalmė 40.

(Kristaus kančios, išdavimas ir iš numirusių prisikėlimas)

1. Palaimintas, kuris tiki į Kristų, į Kristų apleistą ir nelaimių suspaustą, nes teismo dieną Viešpats duos jam dangų.

2. Tegu Dievas jį saugo, tenepaduodie jo į priešų rankas, teprikelie jį iš numirusių ir tepadaro jį laimingą danguje.

3. Šiame gyvenime padėk jam, Viešpatie, gulinčiam skausmo patale; juk Tu jam kenčiant esi jau sukratęs jo patalą.

4. Ego dixi: Domine, miserere mei: * sana animam meam, quia peccavi tibi.

5. Inimici mei dixerunt mala mihi: * Quando morietur, et peribit nomen ejus?

6. Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur: * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

7. Egrediebatur foras, * et loquebatur in idipsum.

8. Adversum me susurrabant omnes inimici mei: * adversum me cogitabant mala mihi.

9. Verbum iniquum constituerunt adversum me: * Numquid qui dormit non adjiciet ut resurgat?

10. Etenim homo pacis meae, in quo speravi: * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

(Kristus:)

4. Aš tariau: Tėve, pasigailėk manęs, gydyk manųjų sielas. nes jie Tau yra nusidėję.

5. Mano priešai man velijo nelaimių, sakydami: Kada jis mirs ir jo vardas pragaiš.

6. Jie, atėję pas mane, klastingai kalbėjosi su manimi, o jų širdys tvino nedorybėmis.

7. Pasitraukę nuo manęs, jie kitus kurstė prieš mane.

8. Visi mano priešai sukilo prieš mane, jie piktai galvojo apie mane.

9. Jie nedorą sprendimą man išsprendė, bet ar tas, kuris laisvai miršta ir gali keltis iš numirusių, ar Jis savęs neprikels?

10. Štai, mano draugas Judas, kuriuo pasitikėjau, su kuriuo kartu valgėme duoną, man dideles pinkles pastatė.

11. Tu autem, Domine, miserere mei, et resuscita me: * et retribuam eis.

12. In hoc cognovi quoniam voluisti me: * quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

13. Me autem propter innocentiam suscepisti: * et confirmasti me in conspectu tuo in aeternum.

14. Benedictus Dominus, Deus Israël, a saeculo et usque in saeculum: * fiat, fiat.

Psalmus 41, I.

1. Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum: * ita desiderat anima mea ad te, Deus.

2. Sitivit anima mea ad Deum fortem vivum: * quando veniam, et apparebo ante faciem Dei?

11. Bet Tu, Viešpatie, pasigailėk manęs, pirkelk mane, ir aš jiems atsilyginsiu.

12. Iš to pažįstu, kad mane myli, kad neleidi, kad mano priešas džiaugtųsi dėl mano nelaimės.

13. Dėl mano nekaltumo man suteikei aukščiausios garbės, ir Tavo sutvirtintas Tavo akivaizdoje aš pasiliksiu per amžius.

14. Teesie pašlovintas Viešpats, Izraėlio Dievas, teesie pašlovintas nuo amžių per amžius: Tebūnie, tebūnie.

Psalmė 41, I.

(Kartūs nelaimių atsiminimai)

1. Kaip ištroškęs elnias veržiasi į vandens šaltinius, taip mano siela veržiasi prie Tavęs, Dieve.

2. Mano siela trokšta Dievo gyvo ir galingo; kuomet gi aš ateisiu ir pasirodysiu Dievo akivaizdoje?

3. Fuerunt mihi lacrimae meae panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

4. Haec recordatus sum, et effudi in me animam meam: * quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei.

5. In voce exsultationis, et confessionis: * sonus epulantis.

6. Quare tristis es, anima mea? * et quare conturbas me?

7. Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

Psalmus 41, II.

1. Ad meipsum anima mea conturbata est: * propterea memor ero tui de terra Jordanis, et Hermonium a monte modico.

2. Abyssus abyssum invocat, * in voce caractarum tuarum.

3. Mano ašaros buvo mano maistas dieną ir naktį, nes kasdien aš buvau klausiamas: O kur tavo Dievas?

4. Aš tai atsimenu ir išlieju savo sielos troškimą, kad man būtų leista eiti į nuostabiosios padangtės vietą, iki Dievo namų.

5. Ten linksmoje dangiškoje puotoje aš džiaugsiuos ir Tave šlovinsiu.

6. Taigi, mano siela, kodėl esi dar nuliūdus ir kam dar vargini mane?

7. Pasitikėk Dievu, nes aš dar šlovinsiu Jį, nes Jis mano Gelbėtojas ir mano Dievas.

Psalmė 41, II.

1. Mano siela vėl nerami manyje, nes atsimenu Tave, Viešpatį, Jordano šalyje, atsimenu Tavo man suteiktų gėrybių Hermono kalvoje.

2. Nelaimių sūkuryje skurdo bedugnė šaukiasi pasigalėjimo bedugnės.

3. Omnia excelsa tua, et fluctus tui * super me transierunt.

4. In die mandavit Dominus misericordiam suam: * et nocte canticum ejus.

5. Apud me oratio Deo vitae meae, * dicam Deo: Susceptor meus es.

6. Quare oblitus es mei? * et quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?

7. Dum confringuntur ossa mea, * exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei.

8. Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, anima mea? et quare conturbas me?

9. Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

(Per Annum: Ant.) Suscepisti me, Domine: et confirmasti me in conspectu tuo.

3. Visų nelaimių bangos puolė mane.

4. Pasisekimo metu Viešpats įsako skelbti Jo gailestingumą, o nelaimių metu Jį garbinti giesmėmis.

5. Todėl aš nuolat į Dievą meldžiuosi ir melsiuos; aš Jam tarsiu: Juk Tu esi mano stiprybė.

6. Kodėl mane pamiršti, Viešpatie; kodėl man tenka nuliūsti, priešui puolant mane?

7. Kai aš dėl rūpesčių silpstu, mano priešai, vargindami mane, daro man priekaištų.

8. Jie kasdien man sako: O kame gi yra tavo Dievas. Mano siela, ko tu liūsti ir ko mane vargini?

9. Pasitikėk Dievu, nes aš dar šlovinsiu Jį, nes Jis yra mano sielos Gelbėtojas ir mano Dievas.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

AD NONAM.

(Per Annum: Ant.) Salvasti nos.
Tempore Paschali) Alleluja.

Psalmus 43, I.

1. Deus, auribus nostris audivimus: * patres nostri annuntiaverunt nobis.

2. Opus, quod operatus es in diebus eorum, * et in diebus antiquis.

3. Manus tua Gentes disperdidit, et plantasti eos: * afflixisti populos, et expulisti eos.

4. Nec enim in gladio suo possederunt terram, * et brachium eorum non salvavit eos:

5. Sed dextera tua, et brachium tuum, et illuminatio vultus tui: * quoniam complacuisti in eis.

6. Tu es ipse Rex meus et Deus meus: * qui mandas salutes Jacob.

DEVINTOJI VALANDA.

Psalmė 43, I.

(Yra tai baisiausių sopulių suspaustos širdies šauksmas)

1. O Dieve, savo ausimis girdėjome, ir mūsų tėvai mums pasakojo apie nuostabius Tavo darbus,

2. Kuriuos esi padaręs jų dienose ir anksčiau prieš juos.

3. Tavo galinga ranka sunaikino pagonis; Tu prispaudei tautas, jas išvarei ir jų vieton jų žemėje įgyvendinai mūsų tėvus.

4. Jie ne savo kardu paveldėjo žemę, ir ne jų petys išgelbėjo juos.

5. Bet Tavo dešinė, Tavo petys ir Tavo gerumas tai padarė, nes Tu juos buvai pamėgęs.

6. Taip, Tu esi mano Karalius ir mano Dievas, kuris ryžaisi gelbėti išrinktąją savo tautą.

7. In te inimicos nostros ventilabimus cornu: * et in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.

8. Non enim in arcu meo sperabo: * et gladius meus non salvabit me.

9. Salvasti enim nos de affligentibus nos: * et odientes nos confudisti.

10. In Deo laudabimur tota die: * et in nomine tuo confitebimur in saeculum.

Psalmus 43, II.

1. Nunc autem repulisti et confudisti nos: * et non egredieris, Domine, in virtutibus nostris.

2. Avertisti nos post inimicos nostros: * et qui oderunt nos, diripiebant sibi.

3. Dedisti nos tamquam oves escarum: * et in Gentibus dispersisti nos.

7. Tavo padedami perblokšime savo priešus, kaip jautis ragais sviesime juos oran ir kojomis sumindžiosime kylančius prieš mus.

8. Aš nepasitikiu savo lanku, nei mano kardas manęs neišgelbės; o tik Tu vienas tegali tai padaryti.

9. Juk Tu esi jau mus išgelbėjęs nuo mūsų engėjų, ir kurie mūsų nekentė, esi juos sugėdinęs.

10. Todėl mes giriamės Dievu kasdien ir šlovinsime Tavo Vardą per amžius.

Psalmė 43, II.

1. Bet dabar Tu mus atstūmei nuo savęs, ir sugėdinai, ir jau daugiau nebevadovauji mūsų kariuomenei.

2. Mums teko trauktis nuo mūsų priešų, kurie mūsų nekentė ir mus apiplėšė.

3. Tu mus jiems atidavei kaip paskerdimui paskirtas aveles ir be to dar išblaškei mus tarp svetimų tautų.

4. Vendidisti populum tuum sine pretio: * et non fuit multitudo in commutationibus eorum.

5. Posuisti nos opprobrium vicinis nostris, * subsannationem et derisum his, qui sunt in circuitu nostro.

6. Posuisti nos in similitudinem Gentibus: * commotionem capitis in populis.

7. Tota die verecundia mea contra me est, * et confusio faciei meae cooperuit me.

8. A voce exprobrantis, et obloquentis: * a facie inimici, et persequentis.

9. Haec omnia venerunt super nos, nes obliti sumus te: * et inique non egimus in testamento tuo.

10. Et non recessit retro cor nostrum: * et declinasti semitas nostras a via tua:

4. Tu savo tautą joms pardavei beveik už niekniekius; menkiausia kaina buvo už mus mokama.

5. Tavo valia tapome pasibiaurėjimo dalyku mūsų kaimynams; pasityčiojimu ir pajuoka tapome mus supantiems pagonims.

6. Pagonims padarei mus žaisliuku ir pasityčiojimo daiktu.

7. Mūsų išgėdinimas stovi nuolat mūsų akyse, ir nusiminimas slėgia mus.

8. Ištisos tautos mums prikaišioja, mūsų priešai mus apkalba, jie mus persekioja.

9. Visa tai ištiko mus, bet mes Tavęs nepamiršome; mes Tavo duotų įstatymų neperžengėme.

10. Mūsų širdis nenutolo nuo Tavęs, bet mūsų gyvenimo takams Tavo gailestingumas nešviečia,

11. Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis, * et cooperuit nos umbra mortis.

Psalmus 43, III.

1. Si obliti sumus nomen Dei nostri, * et si expandimus manus nostras ad deum alienum:

2. Nonne Deus requiret ista? * ipse enim novit abscondita cordis.

3. Quoniam propter te mortificamur tota die: * aestimati sumus sicut oves occisionis.

4. Exsurge, quare obdormis, Domine? * exsurge, et ne repellas in finem.

5. Quare faciem tuam avertis, * oblivisceris inopiae nostrae, et tribulationis nostrae.

6. Quoniam humiliata est in pulvere anima nostra: * conglutinatus est in terra venter noster.

7. Exsurge, Domine, adjuva nos: * et redime nos propter nomen tuum.

11. Nes esame pažeminti mūsų nelaimių vietoje, ir mirties ūksmė mus gaubia.

Psalmė 43, III.

1. Jei būtume pamiršę mūsų Dievo Vardą, jei savo rankas būtume ištiesę į svetimą dievą,

2. Argi to Dievas nežinotų; juk Jis žino net širdies paslaptis.

3. Už tai, kad į Tave tikime, esame nuolat žudomi ir laikomi paskerdimui paskirtomis avelėmis.

4. Prabusk, Viešpatie, ko miegi, prabusk ir neatstumk mūsų galutinai.

5. Kodėl savo veidą nuo mūsų nugręžei, kodėl pamiršai mūsų skurdą ir mūsų vargus?

6. Mūsų siela it dulkė priplakta prie žemės; mes visu kūnu perblokšti tysome ant jos.

7. Kelkis, Viešpatie, padėk mums ir dėl savo Vardo išgelbėk mus.

(Per Annum: Ant:) Salvasti nos, Domine: et in nomine tuo confitebimur in saecula.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

AD VESPERAS.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Qui habitas in coelis, * miserere nobis.

(Tempore Paschali) Alleluja, * alleluja, alleluja.

Psalmus 122.

1. Ad te levavi oculos meos, * qui habitas in coelis.

2. Ecce sicut oculi servorum, * in manibus dominorum suorum,

3. Sicut oculi ancillae in manibus dominae suae: * ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostri.

4. Miserere nostri, Domine, miserere nostri: * quia multum repleti sumus despectione:

MIŠPARAI.

Psalmė 122.

(Joje maldaujama, kad Dievas išdildytų artimiausių kaimyninių tautų širdyse neapykantą, kurią jos turėjo žydams)

1. Aš keliu, Viešpatie, savo akis į Tave, kurs gyveni danguje.

2. Kaip nelaimingo vergo akys žiūri į savo pono rankas,

3. Kaip tarnaitės akys žiūri į savo ponios rankas, taip mūsų akys žiūri į Viešpatį, mūsų Dievą, kol nesusilauks pasigailėjimo.

4. Pasigailėk mūsų, Viešpatie, pasigailėk mūsų, nes esame labai paniekinti,

5. Quia multum repleta est anima nostra: * opprobrium abundantibus, et despectio superbis.

(Ant.) Qui habitas in coelis, miserere nobis.

Adjutorium nostrum * in nomine Domini.

Psalmus 123.

1. Nisi quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Israël: * nisi quia Dominus erat in nobis,

2. Cum exsurgerent homines in nos, * forte vivos deglutissent nos:

3. Cum irasceretur furor eorum in nos, * forsitan aqua absorbuisset nos.

4. Torrentem pertransivit anima nostra: * forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilem.

5. Benedictus Dominus * qui non dedit nos, in captionem dentibus eorum.

6. Anima nostra sicut passer erepta est * de laqueo venantium:

5. Nes priešų esame labai plūstomi; turtingieji mumis biaurisi, o išdidieji mus niekina.

Psalmė 123.

(Tauta dėkoja Dievui už Jo globą)

1. Izraėlis teskelbie pasauliui: Jei Viešpats nebūtų buvęs mūsų tarpe, jei Jis nebūtų jos globojęs,

2. Kai žmonės mus puolė, jie būtų mus gyvus prarijį.

3. Jų įnirtimas buvo toks baisus, kad nelaimių jūroje būtume žuvę.

4. Mūsų siela nebūtų atlaikiusi smūgių srauto; ji nebūtų išbridusi iš vargų vandenyno.

5. Palaimintas Viešpats, kuris neleido jiems mus praryti.

6. Mūsų siela kaip žvirblis buvo išlaisvinta iš pinklių tinklo.

7. Laqueus contritus est, * et nos liberati sumus.

8. Adjutorium nostrum in nomine Domini, * qui fecit coelum et terram.

(Ant.) Adjutorium nostrum in nomine Domini.

In circuitu populi sui * Dominus, ex hoc nunc et usque in saeculum.

Psalmus 124.

1. Qui confidunt in Domino, sicut mons Sion: * non commovebitur in aeternum, qui habitat in Jerusalem.

2. Montes in circuitu ejus: * et Dominus in circuitu populi sui, ex hoc nunc et usque in saeculum.

3. Quia non relinquet Dominus virgam peccatorum super sortem justorum: * ut non extendant justi ad iniquitatem manus suas.

4. Benefac, Domine, bonis, * et rectis corde.

7. Tinklas buvo sudraskytas, ir mes išlaisvinti.

8. Mūsų pagalba buvo Viešpats, kursai sukūrė dangų ir žemę.

Psalmė 124.

(Kaip Jeruzalės gyventojus gina nuo priešų miesto galinga siena, taip teisiuosius gina nuo pavojų supanti juos Dievo galybė)

1. Kurie žemėje pasitiki Dievu, tie bus tvirti, kaip Siono kalnas; kas gyvena Jeruzalėje, gyvena saugiai.

2. Jeruzalę supa Dievo galybės kalnai; Viešpats gyvena savo tautos tarpe; Jis nuo šio laiko yra ir bus su ja per amžius.

3. Dievas leidžia nusidėjėliams engti teisiuosius, kad jie kartais neimtų tvirkti, bet tas trunka neilgai.

4. Laimink, Viešpatie, geruosius ir tuos, kurių širdis yra teisi.

5. Declinantes autem in obligationes adducet Dominus cum operantibus iniquitatem: * pax super Israël.

(Ant.) In circuitu populi sui Dominus, ex hoc nunc et usque in saeculum.

Magnificavit Dominus * facere nobiscum: facti sumus laetantes.

Psalmus 125.

1. In convertendo Dominus captivitatem Sion: * facti sumus sicut consolati:
2. Tunc repletum est gaudio os nostrum: * et lingua nostra exsultatione.
3. Tunc dicent inter Gentes: * Magnificavit Dominus facere cum eis.
4. Magnificavit Dominus facere nobiscum: * facti sumus laetantes.
5. Converte, Domine, captivitatem nostram, * sicut torrens in Austro.

5. Nukrypstančius gi į kreivus kelius Viešpats baus kartu su neteisingaisiais; Izraėliui gi suteiks ramybę.

Psalmė 125.

(Džiaugsmas žydų, grįžtančių iš Babilono nelaisvės)

1. Kai Viešpats grąžino Siono belaisvius, kaip tuomet buvome paguosti!
2. Tuomet buvome kupini džiaugsmo, o mūsų lūpose skambėjo daina.
3. Tuomet pagonys kalbėjo: Kaip didžių dalykų Viešpats teikėsi jiems padaryti.
4. Ir tikrai, Viešpats daug yra mums gėrybių suteikęs; iš to kyla mūsų džiaugsmas.
5. Grąžink mums, Viešpatie, dar likusius belaisvius, kad galėtume grįžti prie Tavęs, kaip veržiasi srautas, pietų vėjui pučiant.

6. Qui seminant in lacrimis, * in exsultatione metent.

7. Euntes ibant et flebant, * mittentes semina sua.

8. Venientes autem venient cum exsultatione, * portantes manipulos suos.

(Ant.) Magnificavit Dominus facere nobiscum: facti sumus laetantes.

Dominus aedificet * nobis domum, et custodiat civitatem.

Psalmus 126.

1. Nisi Dominus aedificaverit domum, * in vanum laboraverunt qui aedificant eam.

2. Nisi Dominus custodierit civitatem, * frustra vigilat qui custodit eam.

3. Vanum est vobis ante lucem surgere: * surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.

4. Cum dederit dilectis suis somnum: * ecce hereditas Domini filii: merces, fructus ventris.

6. Kurie ašaras beria, gerus darbus dirbdami, tie džiaugsis savo vaisiais.

7. Šventieji čia verkia, sėdami dorybių grūdus,

8. O teismo dieną jie eis su džiaugsmu nuopelnų pėdais nešini.

Psalmė 126.

(Žmogus be Dievo malonės bejėgis)

1. Jei tik Viešpats sau nepastato namų mūsų širdyse, veltui triusia tie, kurie jį bando statyti.

2. Jei Viešpats nesaugoja mūsų sielos, tuščiai budi tie, kurie ją bando apsaugoti.

3. Malonės saulei širdyje neužtekėjus, bergždžios yra pastangos keltis iš nuodėmių; kelkites iš nuodėmių guolio, kurie jau atgailą darote.

4. O kai mirties miegu užmigsite, jūs tapsite Viešpaties paveldėjimu, jūs tapsite Jo vaikais ir Kristaus įvykdyto atpirkimo vaisiu.

5. Sicut sagittae in manu potentis: * ita filii excussorum.

6. Beatus vir qui implevit desiderium suum ex ipsis: * non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Dominus aedificet nobis domum, et custodiat civitatem.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

AD COMPLETORIUM.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Tu, Domine.

(Tempore Paschali) Alleluja.

Psalmus 11.

1. Salvum me fac, Domine, quoniam defecit sanctus: * quoniam diminutae sunt veritates a filiis hominum.

5. Jūs, Apaštalų vaikai, Kristaus rankose būkite tuo, kuo yra strėlė galiūno rankose.

6. Palaimintas žmogus, kurio širdis patenkinta jų skelbiamu mokslu; jis teismo dieną nebus sugėdintas.

KOMPLETOS.

Psalmė 11.

(Nuliūdimas, netiesai triumfuojant)

1. Viešpatie, gelbėk mane; jau pristigome dorų žmonių; jie kaip ir pranyko nedorųjų tarpe.

2. Vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum: * labia dolosa. in corde et corde locuti sunt.

3. Disperdat Dominus universa labia dolosa. * et linguam magniloquam.

4. Qui dixerunt: Linguam nostra magnificabimus, labia nostra a nobis sunt, * quis noster Dominus est?

5. Propter miseriam inopum, et gemitum pauperum, * nunc exsurgam, dicit Dominus.

6. Ponam in salutari: * fiducialiter agam in eo.

7. Eloquia Domini, eloquia casta: * argentum igne examinatum, probatum terrae purgatum septuplum.

8. Tu, Domine, servabis nos: et custodies nos * a generatione hac in aeternum.

2. Vienas kitam ėmė meluoti; jie turi širdis klastingas.

3. Teišblaško Viešpats visus, kurių kalba klastinga, ir kurie mėgsta pasigirti.

4. Te sunaikina Viešpats tuos, kurie sako: Duokime laisvę savo liežuviui; jis tekalba, ką nori, juk jis mums priklauso; ar yra Viešpats, kuris jį suvaldytų?

(Dievas:)

5. Viešpats sako: Dėl nelaimingųjų pavargėlių ir dėl beturčių vaitojimo Aš dabar atsikelsiu.

6. Aš juos išgelbėsiu ir meiliai su jais pasielgsiu.

(Pranašas:)

7. Viešpaties duoti pažadai yra tikriausi, jie kaip atskirtas nuo žemės, ugnyje išmėgintas, septynis kartus šveistas sidabras.

8. Tu, Viešpatie, mus išlaikysi ir apsaugosi nuo šios sugedusios giminės.

9. In circuitu impii ambulant: * secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum.

Psalmus 12.

1. Usquequo, Domine, oblivisceris me in finem? * Usquequo avertis faciem tuam a me?

2. Quamdiu ponam consilia in anima mea, * dolorem in corde meo per diem?

3. Usquequo exaltabitur inimicus meus super me? * respice, et exaudi me, Domine, Deus meus.

4. Illumina oculos meos ne umquam obdormiam in morte: * nequando dicat inimicus meus: Praevalui adversus eum.

5. Qui tribulant me, exsultabunt si motus fuero: * ego autem in misericordia tua speravi.

9. Aplink mus slankioja bedieviai, norėdami mums pakenkti, ir jų daug priviso, Tavo nepasiekiamai Apvaizdai tai leidžiant.

Psalmė 12.

(Skaudus aimanavimas, kodėl dar neateina iš dangaus pagalba kovai su pavojais)

1. Viešpatie, iki kol Tu būsi pamiršęs mane, argi jau visai būsi nusigręžęs nuo manęs?

2. Iki kol mano sielai teks ieškoti ramybės, ar ilgai dar skaudės mano širdį?

3. Ar mano aistros ilgai dar manyje viešpataus? Viešpatie, mano Dieve, pažvelk ir išklausyk manęs.

4. Duok šviesos mano proto akims, kad neužmigčiau amžinos mirties miegu, kad mano priešas nepasidžiaugtų mane nugalėjęs.

5. Mano kenkėjai džiaugsis, jei aš nukrypčiau nuo tiesos kelio; bet aš pasitikiu, Viešpatie, Tavo gailestingumu.

6. Exsultabit cor meum in salutari tuo: cantabo Domino qui bona tribuit mihi: * et psallam nomini Domini altissimi.

Psalmus 15.

1. Conserva me, Domine, quoniam speravi in te. * Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

2. Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

3. Multiplicatae sunt infirmitates eorum: * postea acceleraverunt.

4. Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus, * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

5. Dominus pars hereditatis meae, et calicis mei: * tu es, qui restitues hareditatem meam mihi.

6. Funes ceciderunt mihi in praeclaris: * etenim hereditas mea praeclara est mihi.

6. Mano širdis džiaugsis Tavo man suteikta pagalba; aš giedosiu Viešpačiui, kuris tiek man yra suteikęs gėrybių, ir šlovinsiu Jo švenčiausiąjį Vardą.

Psalmė 15.

(Visa psalmė mesijaninė, joje kalba Kristus)

1. Saugok mane, Tėve, nes aš pasitikiu Tavimi. Tau, Tėve, aš sakiau ir sakysiu: Tu esi mano Tėvas, ne Tu reikalingas mano gėrybių, bet aš reikalingas Tavųjų.

2. Visus mano žygius, nukreiptus į čia gyvenančius šventuosius, Jis padėjo man įvykdyti.

3. Ir jie buvo nusidėję, bet jie skubiai grįžo prie manęs.

4. Aš jau nekviesiu jų kruvinoms aukoms aukoti, nei jų vardų neminėsiu.

5. Patsai Tėvas yra mano paveldėjimo dalis, kaip pilna taurė yra sve-

7. Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: * insuper et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

8. Providebam Dominum in conspectu meo semper: * quoniam a dextris est mihi, ne commovear.

9. Propter hoc laetatum est cor meum, et exsultavit lingua mea: * insuper et caro mea requiescet in spe.

10. Quoniam non derelinques animam meam in inferno: * nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.

11. Notas mihi fecisti vias vitae, adimplebis me laetitia cum vultu tuo: * delectationes in dextera tua usque in finem.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Tu, Domine, servabis nos: et custodies nos in aeternum.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

čių dalis; Tu, Tėve, grąžinsi man tą dalį.

6. Mano troškimas laimingai išsipildė; aš esu laimingas Tavo tėvainis.

7. Aš šlovinsiu Viešpatį, kurs davė man suprasti šio paveldėjimo laimę; aš šlovinsiu Viešpatį, nes mano širdies balsas ragina tai daryti.

8. Nuolat aš turiu Viešpatį prieš savo akis; Jis mano dešinėje, ir todėl nesuklupsiu savo kančiose.

9. Todėl džiaugiuos širdimi ir lūpomis, ypač dėl to, kad ir mano kūnas ras poilsį prisikėlimo viltyje.

10. Tu nepaliksi mano sielos pragaruose ir neleisi, kad Tavo Sūnaus kūnas kape patirtų sugedimą.

11. Tu man davei pažinti amžino gyvenimo kelius, Tu man suteiksi džiaugsmo danguj; būdamas Tavo dešinėje, aš būsiu laimingas amžinai.

Visų Šventųjų Karalienė

Trečiadienio Dangiškas Globėjas,
Šv. Juozapas

FERIA QUARTA.
IN I NOCTURNO.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Speciosus forma * prae filiis hominum, diffusa est gratia tua in labiis tuis.

(Tempore Paschali) Alleluja, * alleluja, alleluja.

Psalmus 44, I.

1. Eructavit cor meum verbum bonum: * dico ego opera mea Regi.

2. Lingua mea calamus scribae, * velociter scribentis.

3. Speciosus forma prae filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis: * propterea benedixit te Deus in aeternum.

4. Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime,

5. Specie tua et pulchritudine tua * intende, prospere procede, et regna.

6. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * et deducet te mirabiliter dextera tua.

TREČIADIENIS.

PIRMAS NOKTURNAS.

Psalmė 44, I.

(Graži vestuvinė daina alegoriškai taikoma Kristui ir Bažnyčiai)

1. Iš mano sielos veržiasi graži daina, aš dainuoju dainą Kristui, mano Karaliui.

2. Mano liežuvis bus Šventosios Dvasios greitai rašanti plunksna.

3. Tu, Kristau, esi gražesnis už visus jaunuolius, iš Tavo lūpų plaukia iškalbingi pamokslai, todėl Tau Dievas laimina amžių amžiais.

4. Galingiausias Karaliau, prisijuosk sau kardą prie savo strėnų.

5. Savo šventumu ir savo išmintimi apsijuosęs, imkis darbo, eik laimingai ir karaliauk.

6. Karaliauk tiesa, savo romumu ir teisybe; Tavo galybė stebuklingai ves Tave.

7. Sagittae tuae acutae, pupuli sub te cadent, * in corda inimicorum Regis.

8. Sedes tua, Deus, in saeculum saeculi: * virga directionis virga regni tui.

9. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo laetitiae prae consortibus tuis.

10. Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a domibus eburneis: * ex quibus delectaverunt te filiae regum in honore tuo.

11. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: * circumdata varietate.

(Ant.) Speciosus forma prae filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis.

Confitebuntur tibi * populi, Deus, in aeternum.

7. Tavo žodžiai galingi, jie pataikins į Tavo priešų širdį, tautos Tau pasiduos.

8. Kristau, Tavo sostas tvers per amžių amžius, Tavo valdžia amžina Tavo karalystėje.

9. Tu pamėgai tiesą ir neapkentei netiesos, todėl Dievas, Tavo Tėvas, Tave patepė Karaliumi; Jis karaliaus vainiku išskyrė Tave iš žmonių tarpo.

10. Tavo dieviškasis kūnas ir Tavo tyroji Širdis dvelkia dorybių kvapais, kaip dvelkia myra, balzamas ir lauras; o tyrosios šventųjų širdys savo dorybėmis šlovina Tave, garbės Karaliau.

11. Greta Tavęs Tavo dešinėje stovi Tavo sužieduotinė — Bažnyčia; ji stovi papuošta meilės ir kitų dorybių brangiausiais rūbais.

Psalmus 44, II.

1. Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam: * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

2. Et concupiscet Rex decorem tuum: * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

3. Et filiae Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur: omnes divites plebis.

4. Omnis gloria ejus filiae Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

5. Adducentur Regi virgines post eam: * proximae ejus afferentur tibi.

6. Afferentur in laetitia et exsultatione: * adducentur in templum Regis.

7. Pro patribus tuis nati sunt tibi

Psalmė 44, II.

1. Klausyk, Dievo išrinktoji, stebėk, palenk galvą savo dangiškam sužieduotiniui ir užmiršk, kad tu esi kilusi iš pagonių, o tavo tėvų namas yra buvęs piktosios dvasios valdžioje.

2. O Tavo sužieduotinis pamils tavo grožį, pamils tave Viešpats, tavo Dievas, ir visos tautos Jį šlovins.

3. Visos pasaulio tautos dovanomis nešinos sueis Jo pagarbinti, o tavimi pasidžiaugti.

4. Kristaus sužieduotinės šventumas glūdi jos širdyje, o Dievo ir artimo meilė žiba joje kaip auksas.

5. Kristau Karaliau, sekdami Tavo sužieduotine eis prie Tavęs skaisčių mergelių pulkai ir Tau pasiaukos tarnauti.

6. Jos įžengs į Kristaus Karaliaus Bažnyčią linksmos ir džiugios.

7. Abraomą, Jokūbą, Dovydą pakeitė Tavo Sužieduotinės - Bažnyčios

filii: * constitues eos principes super omnem terram.

8. Memores erunt nominis tui: * in omni generatione et generationem.

9. Propterea populi confitebuntur tibi in aeternum: * et in saeculum saeculi.

(Ant.) Confitebuntur tibi populi, in aeternum.

Adjutor in tribulationibus * Deus noster.

Psalmus 45.

1. Deus noster refugium, et virtus: * adjutor in tribulationibus, quae invenerunt nos nimis.

2. Propterea non timebimus dum turbabitur terra: * et transferentur montes in cor maris.

3. Sonuerunt, et turbatae sunt aquae eorum: * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

šventi sūnūs — Tavo Apaštalai, kuriems pavedei atversti pasaulį.

8. Pasaulis neužmirš Tavo Vardo; Jis eis per amžius iš kartos į kartą.

9. Per amžius Tave garbins tautos; jos šlovins Tave per amžių amžius.

Psalmė 45.

(Padėka už gautą pagalbą; šioji psalmė buvo sukurta akivaizdoje gaubiančios Jeruzalę galingos Sennacheribo kariuomenės; paskutinę didžiausio pavojaus valandą Dievo Angelas vienu kirčiu paguldė 184.000 asiriečių, likusieji pabėgo)

1. Dievas mūsų prieglauda ir stiprybė, pagalba varguose, kurie mus smarkiai suspaudė.

2. Bet mes nebijome ir nebijosime, kad net ir žemė drebėtų, ir kalnai nertųsi į jūros gelmes.

3. Gali sau ūžti ir tvinti jos vandenys, gali sau kalnai virpėti nuo jos galybės.

4. Fluminis impetus laetificat civitatem Dei: * sanctificavit tabernacuum suum Altissimus.

5. Deus in medio ejus, non commovebitur: * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

6. Conturbatae sunt Gentes, et inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

7. Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

8. Venite, et videte opera Domini, quae posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terrae.

9. Arcum conteret, et confringet arma: * et scuta comburet igni.

10. Vacate, et videte quoniam ego sum Deus: * exaltabor in Gentibus, et exaltabor in terra.

4. Paguodos srovė džiugina Dievo miestą — Jeruzalę, nes ten Aukščiausiasis parinko vietą savo buveinei.

5. Dievas jos viduje, todėl miestas nežus; Jis greit mums suteiks savo pagalbos.

6. Ir iš tikrųjų, tautos buvo sukrėstos, griuvo jų valstybės; Dievo rūstybei sugriaudus, žemė sudrebėjo.

7. Galybių Dievas pasilieka mūsų tarpe, Jokūbo Dievas yra mūsų Globėjas.

8. Ateikite ir stebėkite, ką Viešpats yra padaręs, kaip nuostabūs yra Jo darbai, kaip aplink mus Jis sustabdė karus.

9. Priešo lankus, skydus ir jo kitus ginklus Jis sulaužė ir sudegino.

(Dievas:)

10. Dabar jau ilsėkitės ir stebėkite: juk aš esu Dievas, tautų ir viso pasaulio Viešpats.

11. Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

(Ant.) Adjutor in tribulationibus Deus noster.

V. Dominus virtutum nobiscum.

R. Susceptor noster Deus Jacob.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

V. Deus regeneravit nos in spem vivam, alleluja.

R. Per resurrectionem Jesu Christi ex mortuis, alleluja.

IN II NOCTURNO.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Magnus Dominus, * et laudabilis nimis in civitate Dei nostri.

(Tempore Paschali) Alleluja, * alleluja, alleluja.

Psalmus 47.

1. Magnus Dominus, et laudabilis nimis * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

(Pranašas:)

11. Taip, galybių Dievas yra su mumis, Jokūbo Dievas yra mūsų Globėjas.

ANTRAS NOKTURNAS.

Psalmė 47.

(Didingumas Dievo globojamos Jeruzalės)

1. Mūsų Jeruzalėje, Dievo mieste, ant Siono kalno mūsų Dievas turi savo buveinę; Jį visi garbins.

2. Fundatur exsultatione universae terrae mons Sion, * latera Aquilonis, civitas Regis magni.

3. Deus in domibus ejus cognoscetur, * cum suscipiet eam.

4. Quoniam ecce reges terrae congregati sunt: * convenerunt in unum.

5. Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt: * tremor apprehendit eos.

6. Ibi dolores ut parturientis: * in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

7. Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri: * Deus fundavit eam in aeternum.

8. Suscepimus, Deus, misericordiam tuam, * in medio templi tui.

9. Secundum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terrae: * justitia plena est dextera tua.

2. Siono kalnas nepajudinamai stovi viso pasaulio džiaugsmui, o jo šiaurės šlaitė tyso Didžiojo Karaliaus būstinę.

3. Ir šio miesto namuose gyvena Dievas, nes Jis jo Gynėjas.

4. Žemės karaliai jau buvo atėję pulti jį, jau buvo suėję į kruvą,

5. Bet vos tik pamatė, kaip jo gyventojai ramiai laikosi, jie nustebo, sumišo, juos paėmė išgąstis.

6. Juos suėmė gimdančios moters skausmai; ir Tu savo galybe išblaškei mūsų priešus.

7. Apie tai girdėjome, ir patys esame tą matę Dievo galybių mieste, mūsų Jeruzalėje; mes matėme, kad Dievas įstiprino ją amžiams.

8. Dieve, mes pritiriame Tavo gailestingumo Tavo bažnyčios viduje.

9. O kaip dera, kad Tavo Vardo šlovė skambėdama sklistų po visą platųjį pasaulį, nes Tavo dešinė teisybės kupina.

10. Laetetur mons Sion, et exsultent filiae Judae, * propter judicia tua, Domine.

11. Circumdate Sion, et complectimini eam: * narrate in turribus ejus.

12. Ponite corda vestra in virtute ejus, * et distribuite domos ejus, ut enarretis in progenie altera.

13. Quoniam hic est Deus, Deus noster in aeternum, et in saeculum saeculi: * ipse reget nos in saecula.

(Ant.) Magnus Dominus, et laudabilis nimis in civitate Dei nostri.

Os meum loquetur * sapientiam: et meditatio cordis mei prudentiam.

Psalmus 48, I.

1. Audite haec, omnes Gentes: * auribus percipite omnes, qui habitatis orbem:

2. Quique terrigenae, et filii hominum: * simul in unum dives et pauper.

10. Tedžiūgauja Siono kalnas, tesidžiaugia Judo dukros, Judiejos miestai, nes Dievo sprendimai teisingi.

11. Supkite Siono kalną, apstokite jį aplink, kopkite į jo bokštus,

12. Ten visa širdimi pasitikėkite Jo galybe, ir, pažvelgę iš kalno į miesto gyventojus, skelbkite jiems ir jų vaikams,

13. Kad čia yra Dievas, kad Jis yra mūsų Dievas amžinas, kad Jis mus globos ir karaliaus per amžių amžius.

Psalmė 48, I.

(Žmogus neprivalo kreipti dėmesio į tai, kad nedoriems čia dažnai gerai sekasi)

1. Visi paklausykite, ką pasakysiu, klausykite visi pasaulio gyventojai.

2. Klausykite, senoji ir jaunoji karta; klausyk, turtingasai ir beturti.

3. Os meum loquetur sapientiam: * et meditatio cordis mei prudentiam.

4. Inclinabo in parabolam aurem meam: * aperiam in psalterio propositionem meam.

5. Cur timebo in die mala? * iniquitas calcanei mei circumdabit me:

6. Qui confidunt in virtute sua: * et in multitudine divitiarum suarum gloriantur.

7. Frater non redimit, redimet homo: * non dabit Deo placationem suam.

8. Et pretium redemtionis animae suae: * et laborabit in aeternum, et vivet adhuc in finem.

9. Non videbit interitum, cum viderit sapientes morientes: simul insipiens, et stultus peribunt.

3. Mano lūpos paskelbs jums išmintį, o mano širdies svarstymas atskleis jums ateitį.

4. Mano skelbiama tiesa panaši į skambančią arfą, aš priglausiu prie savo širdies ausį ir gitaros akordais aš padainuosiu savo mįslę.

5. Dėl ko man teks bijotis teismo dieną? Dėl to, kad mano nedori darbai tą dieną apguls mane.

6. Todėl tesibijo visi, kurie pasitiki savo jėga ir didžiuojasi savo turtais.

7. Tuomet nei brolis savo broliui nieko nepadės, joks tuomet žmogus neišsigelbės, nieks tuomet negalės Dievo permaldauti.

8. Nes nėra kainos, kuria būtų galima pirkti sielos išganymą, ir ji turės kentėti amžinai, ir ji gyvens ir kentės amžinai.

9. Nedoras žmogus, žiūrėdamas, kaip miršta dorieji ir nedorieji, nepastebės, kaip ateis jo pražūtis.

10. Et relinquent alienis divitias suas: * et sepulchra eorum domus illorum in aeternum.

11. Tabernacula eorum in progenie et progenie: * vocaverunt nomina sua in terris suis.

12. Et homo, cum in honore esset, non intellexit: * comparatus est jumentis insipientibus, et similis factus est illis.

(Ant.) Os meum loquetur sapientiam: et meditatio cordis mei prudentiam.

Ne timueris: * cum divite non descendet in sepulchrum gloria ejus.

Psalmus 48, II.

1. Haec via illorum scandalum ipsis: * et postea in ore suo complacebunt.

2. Sicut oves in inferno positi sunt: * mors depascet eos.

10. Nedorieji mirdami svetimiems palieka savo turtus, o jų kapai taps jų amžinais namais.

11. Tik jų kapai su įrašytais antkapiuose vardais eis iš kartos į kartą.

12. Taip žmogus, dar gyvas būdamas, nesuprato gyvenimo prasmės; jis sugretino save su neprotingais gyvuliais i rtapo į juos panašus.

Psalmė 48, II.

1. Šitoks jų gyvenimas jiems patiems yra pražūtingas, o vis dėlto jie sau randa jame pasitenkinimo.

2. Bet už tai, kaip papiautų avių mėsa rinkoje, taip jie atsidurs pragare, kur amžinoji mirtis doros juos.

3. Et dominabuntur eorum justi in matutino: * et auxilium eorum veterascet in inferno a gloria eorum.

4. Verumtamen Deus redimet animam meam de manu inferi, * cum acceperit me.

5. Ne timueris, cum dives factus fuerit homo: * et cum multiplicata fuerit gloria domus ejus.

6. Quoniam cum interierit, non sumet omnia: * neque descendet cum eo gloria ejus.

7. Quia anima ejus in vita ipsius benedicetur: * confitebitur tibi cum benefeceris ei.

8. Introibit usque in progenies patrum suorum: * et usque in aeternum non videbit lumen.

9. Homo, cum in honore esset, non intellexit: comparatus est jumentis insipientibus, et similis factus est illis.

(Ant.) Ne timueris: cum divite non descendet in sepulchrum gloria ejus.

3. O teisingieji ateityje valdys juos; tie gi, kurie čia gyvendami garbės ieškojo, patekę į pragarą, bus visų apleisti.

4. Mano gi sielą Dievas apsaugos nuo pragaro pinklių ir priims mane pas save.

5. Nebijok, kai žmogus turtais aptenka, kai su turtais jo garsas didėja.

6. Nes mirdamas jis nieko nepasiims su savimi, ir jo šlovė neis draug su juo.

7. Jo siela šiame gyvenime džiaugėsi gėrybėmis ir jautėsi laiminga.

8. O dabar ji turi eiti į savo nedorų tėvų buveinę ir jau amžinai neregės šviesos.

9. Žmogus, šio pasaulio laimėj apsvaigęs, netenka proto; jis prilygsta neturintiems proto gyvuliams ir tampa į juos panašus.

V. Deus redimet animam meam de manu inferi.

R. Cum acceperit me.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

V. Deus susctavit Christum a mortuis, alleluja.

R. Ut fides nostra et spes esset in Deo, alleluja.

IN III NOCTURNO.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Deus deorum, * Dominus locutus est.

(Tempore Paschali) Alleluja, * alleluja, alleluja.

Psalmus 49, I.

1. Deus deorum, Dominus lacutus est:* et vocavit terram.

2. A solis ortu usque ad occasum: * ex Sion species decoris ejus.

3. Deus manifeste veniet: * Deus noster et non silebit.

TREČIAS NOKTURNAS.

Psalmė 49, I.

(Paskutinis Dievo Teismas)

1. Dievas, Angelų ir Šventųjų Viešpats tars: Pasauli, stok į teismą.

2. Tuomet per visą platųjį pasaulį nuo rytų iki vakarų pasirodys nužengusio iš dangiškojo Siono Dievo — Teisėjo garbė.

3. Dievas didingai nužengs; Jis nepataikaus nusidėjėliams.

4. Ignis in conspectu ejus exardescet: * et in circuitu ejus tempestas valida.

5. Advocabit coelum desursum: * et terram discernere populum suum.

6. Congregate illi sanctos ejus: * qui ordinant testamenutm ejus super sacrificia.

7. Et annuntiabunt coeli justitiam ejus: * quoniam Deus judex est.

8. Audi, populus meus, et loquar: Israël, et testificabor tibi: * Deus, Deus tuus ego sum.

9. Non in sacrificiis arguam te: * holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

10. Non accipiam de domo tua vitulos: * neque de gregibus tuis hircos.

11. Quoniam meae sunt omnes ferae silvarum, * jumenta in montibus et boves.

4. Jo akivaizdoje ugnis sudegins pasaulį baisios audros metu.

5. Iš dangaus bus pašaukti Angelai; jie prikels visus iš numirusių ir juos paruoš teismui.

6. O Angelai, išskirkite visus šventuosius, kurie aukščiau vertino Dievo valią už žmonių aukas ir jos laikėti.

7. Ir tuomet dangus paskelbs Dievo tiesą, būtent, kad Dievas yra teisingas Teisėjas.

(Dievas:)

8. Klausyk, mano tauta, Aš tau, Izraėli, kalbėsiu ir įrodysiu, jog Aš esu Dievas, ir kad esu tavo Dievas.

9. Kad tu apsileidai, man teikdamas atnašas, už tai Aš tavęs nebarsiu, nes tavo deginamosios aukos man visuomet aukojamos.

10. Aš daugiau jau neimsiu nei veršių iš tavo namų, nei ožių iš tavo bandos.

11. Nes mano yra ir miškų žvėrys, ir kalnų ir namų gyvuliai.

12. Cognovi omnia volatilia coeli: * et pulchritudo agri mecum est.

13. Si esuriero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terrae, et plenitudo ejus.

14. Numquid manducabo carnes taurorum? * aut sanguinem hircorum potabo?

15. Immola Deo sacrificium laudis: * et redde Altissimo vota tua.

16. Et invoca me in die tribulationis: * eruam te, et honorificabis me.

(Ant.) Deus deorum, Dominus locutus est.

Intelligite, * qui obliviscimini Deum.

Psalmus 49, II.

1. Peccatori autem dixit Deus: * Quare tu enarras justitias meas, et assumis testamentum meum per os tuum?

2. Tu vero odisti disciplinam: * et projecisti sermones meos retrorsum:

12. Mano yra ir dangaus paukščiai ir žaliuoją laukai.

13. Aš nesakau ir nesakysiu, ko Aš galiu trokšti? Juk mano yra visas pasaulis ir visa, kas jame yra.

14. Ar Aš dorosiu jaučių aukas, ar Aš gersiu ožių kraują?

15. Atnašauk man, Dievui, šlovinimo auką, atnašauk savo Aukščiausiajam įžadų auką.

16. Šaukis Manęs, nelaimės ištiktas, Aš tave išgelbėsiu, ir tuo būdu pagarbinsi tu Mane.

Psalmė 49, II.

1. Nusidėjėliui gi Dievas tarė: Kaip tu drįsti skelbti mano įstatymus ir savo nuodėminga burna drįsti tarti mano žodžius?

2. Juk tu nekentei drausmės ir nesilaikei mano mokslo.

3. Si videbas furem, currebas cum eo: * et cum adulteris portionem tuam ponebas.

4. Os tuum abundavit malitia: * et lingua tua concinnabat dolos.

5. Sedens adversus fratrem tuum loquebaris, et adversus filium matris tuae ponebas scandalum: * haec fecisti, et tacui.

6. Existimasti, inique, quod ero tui similis: * arguam te, et statuam contra faciem tuam.

7. Intelligite haec, qui obliviscimini Deum: * nequando rapiat, et non sit qui eripiat.

8. Sacrificium laudis honorificabit me: * et illic iter, quo ostendam illi salutare Dei.

(Ant.) Intelligite, qui obliviscimini Deum.

Acceptabis sacrificium * justitiae super altare tuum, Domine.

3. Juk tu, vagį pamatęs, kartu su juo bėgai vogti, tu palaikei draugystę su svetimoteriais.

4. Juk tavo burna pilna pykčio, o tavo liežuvis pynė klastas.

3. Nedorėlių tarpe būdamas, tu kalbėjai prieš savo brolį, tu jam sląstus statei; tu tai darei, o Aš tylėjau.

6. Tu, nedorėli, manei, kad Aš panašus esu į tave; Aš tave pasmerksiu ir pastatysiu prieš tavo akis tavo paties nuodėmes.

7. Supraskite tai, kurie pamirštate apie Dievą, kad kartais Jis nenubaustų jūsų, jau netekusių savo gelbėtojo.

8. Mane tik gali pagarbinti žmogus šlovinimo auka, ir čia tai yra tikras kelias, kuriuo einantiems aš parodysiu Mano didybę.

1. Miserere mei, Deus, * secundum magnam misericordiam tuam.

2. Et secundum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

3. Amplius lava me ab iniquitate mea: * et a peccato meo mundame.

4. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: * et peccatum meum contra me est semper.

5. Tibi soli peccavi, et malum coram te feci: * ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cum judicaris.

6. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: * et in peccatis concepit me mater mea.

(Dovydo „Peccavi“, jo išpažintis, nuodėmių atleidimo maldavimas ir pažadai)

1. Pasigailėk manęs, Dieve, nes esi didžiai gailestingas.

2. Tu savo begaliniu pasigailėjimu imk ir panaikink mano piktąją nuodėmę.

3. Numazgok nuo manęs visai mano šlykštybę, apvalyk mane nuo mano nuodėmės.

4. Nes aš Tau išpažįstu savo piktąjį darbą; ši nuodėmė stovi nuolat mano akyse, kankindama mane.

5. Tau vienam aš nusidėjau, piktai pasielgiau Tavo akivaizdoje, bet atleisk, kad išsipildytų duoti Tavo gailestingumo pažadai, ir kad nugalėtum tuos, kurie Tave įtartų, jog, smerkdamas mane, savo gailestingumo pažadų nepildai.

6. Aš nusikaltimuose esu pradėtas, nuodėmėj mane pradėjo mano motina.

7. Ecce enim veritatem dilexisti: * incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

8. Asperges meo hyssopo, et mundabor: * lavabis me, et super nivem dealbabor.

9. Auditui meo dabis gaudium et laetitiam: * et exsultabunt ossa humiliata.

10. Averte faciem tuam a peccatis meis: * et omnes iniquitates meas dele.

11. Cor mundum crea in me, Deus: * et spiritum rectum innova in visceribus meis.

12. Ne projicias me a facie tua: * et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

13. Redde mihi laetitiam salutaris tui: * et spiritu principali confirma me.

14. Docebo oniquos vias tuas: * et impii ad te convertentur.

7. Tu, Viešpatie, meiliai priėmei mano prisipažinimą ir davei man suprasti Tavo paslaptingų ir kitiems paslėptų tiesų.

8. Apšlakštyk mane Kristaus krauju, ir jau būsiu švarus, juo mane numazgok, ir būsiu baltesnis už sniegą.

9. Mano sielai duok džiaugsmo ir linksmybės, ir, sunykęs nuo skausmo, visas atgysiu.

10. Nukreipk savo veidą nuo mano nuodėmių ir panaikink visas mano nedorybes.

11. Dieve, duok man naują tyrą širdį ir atnaujink manyje teisingumo jausmą.

12. Neatmesk manęs nuo savo veido ir neatsiimk iš manęs Šventosios savo Dvasios.

13. Grąžink man mano išganymo džiaugsmą ir savo galinga dvasia sustiprink mane savo malonėje.

14. Tuomet aš skelbsiu Tavo kelius, ir nedori žmonės grįš prie Tavęs.

15. Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meae: * et exsultabit lingua mea justitiam tuam.

16. Domine, labia mea aperies: * et os meum annuntiabit laudem tuam.

17. Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem uique: * holocaustis non delectaberis.

18. Sacrificium Deo spiritus contribulatus: * cor contritum, et humiliatum, Deus, non despicies.

19. Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion: * ut aedificentur muri Jerusalem.

20. Tunc acceptabis sacrificium justitiae, oblationes, et holocausta: * tunc imponent super altare tuum vitulos.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Acceptabis sacrificium justitiae super altare tuum, Domine.

V. Auditui meo dabis gaudium et laetitiam.

15. Dieve, mano išganymo Dieve, gelbėk mane nuo nuodėmių, ir tuomet džiūgiai skelbsiu Tavo gailestingumą.

16. Viešpatie, atverk mano lūpas, ir mano burna skelbs Tavo garbę.

17. Jei Tu norėtum deginamų aukų, aš noriai jų Tau duočiau, bet Tu jau jų nenori ir nemėgsti.

18. Dabar jau Dievui meili auka yra gailesčio sugraudinta širdis; Tu, Dieve, nestumi nuo savęs sugraudintos ir nuolankios širdies.

19. Viešpatie, Tu dėl savo gerumo suteik Bažnyčiai savo malonių, kad ją gaubtų šventųjų siena.

20. Tuomet vieton deginamųjų aukų meiliai priimsi Tau teikiamą liturginį kultą, tuomet iš širdžių altorių kils į Tave maldų aukos.

R. Et exsultabunt ossa humiliata.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

(In Festis novem Lectionum:)

V. Deus et Dominum suscitavit, alleluja.

R. Et nos suscitabit per virtutem suam, alleluja.

(In officiis trium Lectionum:)

V. Gavisi sunt discipuli, alleluja.

R. Viso Domino, alleluja.

AD LAUDES.

I.

(Per Annum: Ant.) Dominus regnavit, * exsultet terra.

(Tempore Paschali) Alleluja, * alleluja, alleluja.

Psalmus 96.

1. Dominus regnavit, exsultet terra: * laetentur insulae multae.

SLOVINIMO DALIS.

I.

Psalmė 96.

(Pasaulis kviečiamas nusilenkti Dievo galybei)

1. Tik vienas Dievas tikrai viešpatauja; tesidžiaugia tuo pasaulis, tesidžiaugia jo visi kraštai.

2. Nubes, et caligo in circuitu ejus: * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

3. Ignis ant ipsum praecedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

4. Illuxerunt fulgura ejus orbi terrae: * vidit et commota est terra.

5. Montes, sicut cera fluxerunt a facie Domini: * a facie Domini omnis terra.

6. Annuntiaverunt coeli justitiam ejus: * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

7. Confundantur omnes, qui odarant sculptilia: * et qui gloriantur in simulacris suis.

8. Adorate eum, omnes Angeli ejus: * audivit, et laetate est Sion.

9. Et exsultaverunt filiae Judae, * propter judicia tua, Domine:

10. Quonia tu Dominus Altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

2. Debesys ir tamsa Jį gaubia nuo nedorųjų akių; teisybė ir teismas Jo sosto pagrindai.

3. Ugnis jau ėjo pirm Jo, naikindama Jo priešus,

4. Perkūnai jau trankė žemę; ji tai regėdama drebėjo.

5. Kalnai kaip vaškas tirpo Dievo akivaizdoje; visa žemė tirpo Jo akivaizdoje.

6. Dangus skelbia Dievo teisingumą; visos tautos matė Jo garbę.

7. Tesusigėstie visi dievaičių garbintojai, kurie giriasi savo stabais.

8. Tegarbina Jį visi Angelai; visas šias baisenybes matė ir girdėjo Jeruzalė.

9. Kartu džiūgavo Judiejos miestai dėl Tavo teisingo teismo, Viešpatie.

10. Tu, Viešpatie, esi Aukščiausias visame pasaulyje, esi aukštesnis už visas galybes.

11. Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

12. Lux orta est justo, * et rectis corde laetitia.

13. Laetamini, justi, in Domino: * et confitemini memoriae sanctificationis ejus.

(Ant.) Dominus regnavit, exsultet terra.

Te decet hymnus, * Deus, in Sion.

Psalmus 64.

1. Te decet hymnus, Deus, in Sion: * et tibi reddetur votum in Jerusalem.

2. Exaudi orationem meam: * ad te omnis caro veniet.

3. Verba iniquorum praevaluerunt super nos: * et impietatibus nostris tu propitiaberis.

11. Visi, kurie mylite Viešpatį, biaurėkitės piktu; Viešpats saugoja savo šventųjų sielas; Jis išlaisvins jas iš nusidėjėlių rankų.

12. Pasisekimo šviesa užtekės teisiajam, džiaugsmo saulė užtekės visiems, kurie turi tyrą širdį.

13. Todėl, teisieji, linksminkitės Viešpatyje ir, atsimindami Jo šventumą, garbinkite Jį.

Psalmė 64.

(Pavasario giesmė Dievo gerumui apdainuoti)

1. O, kaip mums dera Tave, Dieve, apdainuoti ant Siono kalno ir atlikti Jeruzalėje Tau padarytus įžadus!

2. Tu išklausysi mano maldavimus; ten rinksis visi maldauti Tave.

3. Nusidėjėlių nedorybės mus ėmė slėgti; bet Tu mums atleisi mūsų nuodėmes.

4. Beatus, quem elegisti, et assumpsisti: * inhabitabit in atriis tuis.

5. Replebitur in bonis domus tuae: * sanctum est templum tuum, mirabile in aequitate.

6. Exaudi nos, Deus, salutaris noster, * spes omnium finium terrae, et in mari longe.

7. Praeparans montes in virtute tua, accinctus potentia: * qui conturbas profundum maris sonum fluctuum ejus.

8. Turbabuntur Gentes, et timebunt qui habitant terminos a signis tuis: * exitus matutini, et vespere delectabis.

9. Visitasti terram, et inebriasti eam: * multiplicasti locupletare eam.

10. Flumen Dei repletum est aquis, parasti cibum illorum: * quoniam ita est praeparatio ejus.

4. Tikrai palaimintas yra tas, kurį esi sau išrinkęs ir paėmęs ir apgyvendinęs savo padangtėje.

5. Mes džiaugsimės Tavo namų gėrybėmis, nes Tavo Bažnyčia šventa; džiaugsimės ir tuo, kad ji visiems yra lygi.

6. Dieve, mūsų Išganytojau, išklausyk mūsų; juk Tu esi visų tautų ir tolimiausių kraštų viltis.

7. Tu, Galybe apsijuosęs, kalnams skiri vietas, Tu išjudini jūrų gelmes ir tramdai bangų ūžesį.

8. Tautos išgąsčio sukrečiamos; visi tolimiausių kraštų gyventojai, regėdami Tavo ženklus, nusigąsta, bet kartu Tu auštančia aušra ir saulėlydžiu džiugini juos.

9. Tu lietumi aplankai žemę ir ją pagirdai ir tuo būdu praturtini ją.

10. Dievo debesys pilni vandens; Tu paruoši maistą žmonėms, nes lietaus vanduo neša žemei derlių.

11. Rivos ejus inebria, multiplica genimina ejus: * in stillicidiis ejus laetaabitur germinans.

12. Benedices coronae anni benignitatis tuae: * et campi tui replebuntur ubertate.

13. Pinguescent speciosa deserti: * et exsultatione colles accingentur.

14. Induti sunt arietes ovium, et valles abundabunt frumento: * clamabunt, etenim hymnum dicent.

(Ant.) Te decet hymnus, Deus, in Sion.

Tibi, Domine, psallam, * et intelligam in via immaculata.

Psalmus 100.

1. Misericordiam, et judicium * cantabo tibi, Domine:

2. Psallam, et intelligam in via immaculata, * quando venies ad me.

3. Perambulabam in innocentia cordis mei, * in medio domus meae.

11. Jos upių vagas užpilk vandeniu, padaugink jos našumą; pati žemė džiaugsis Tavo laistoma.

12. Tu per visų metų ratą teiki žemei savo dovanų, ir laukai neša derlių.

13. Tyrumos virsta riebia ganykla, ir linksmi želmenys supa kalvas.

14. Jėriukai įsivelka į garbanas, o slėnių gyventojai apsčiai turi jiems pašaro; tuomet visi džiūgauja ir dainuoja.

Psalmė 100.

(Dovydas joje nustato savo valdžios programą)

1. Tavo gailestingumą ir Tavo teisingumą aš skelbsiu giesme.

2. Kanklėmis aš skambinsiu ir stengsiuos suprasti nekaltybės kelią, kai savo malone aplankysi mane.

3. Savųjų tarpe aš stengiaus turėti nekaltą širdį.

4. Non proponebam ante oculos meos rem injustam: * facientes praevaricationes odivi.

5. Non adhaesit mihi cor pravum: * declinantem a me malignum non cognoscebam.

6. Detrahentem secreto proximo suo, * hunc persequebar.

7. Superbo oculo, et insatiabili corde, cum hoc non edebam.

8. Oculi mei ad fideles terrae ut sedeant mecum: * ambulans in via immaculata, hic mihi ministrabat.

9. Non habitabit in medio domus meae qui facit superbiam: * qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculorum meorum.

10. In matutino interficiebam omnes peccatores terrae: * ut disperderem de civitate Domini omnes operantes iniquitatem.

4. Aš savo akių nekreipsiu į nedorą dalyką ir nusikaltėlių nepakęsiu.

5. Nedoros širdies žmogus nepritaps prie manęs, nusidėjėlių aš nepaisysiu.

6. Šmeižikus aš persekiosiu.

7. Su išdidžiais ir gobšiais aš nesėsiu prie stalo.

8. Aš draugausiu su dorais žmonėmis, jie gyvens kartu su manim; man tik nekaltas žmogus tegalės tarnauti.

9. Išdidus neturės vietos mano namuose; o kas nedoras kalbas kalba, tas man niekuomet netiks.

10. Kiekvieną rytą aš žudysiu visus krašto piktadarius, kad nė vieno jų nebūtų Viešpaties mieste.

Canticum Judith.

Judith 16, 15-21.

1. Hymnum cantemus Domino, * hymnum cantemus Deo nostro.

2. Adonai, Domine, magnus es tu, et praeclarus in virtute tua, * et quem superare nemo potest.

3. Tibi serviat omnis creatura tua: * quia dixisti, et facta sunt.

4. Misisti spiritum tuum, et creata sunt, * et non est qui resistat voci tuae.

5. Montes a fundamentis movebuntur cum aquis: * petrae, sicut cera, liquescent ante faciem tuam.

6. Qui autem timent te, * magni erunt apud te per omnia.

7. Vae genti insurgenti super genus meum: Dominus enim omnipotens vindicabit in eis, * in die judicii visitabit illos.

8. Dabit enim ignem, et vermes in carnes eorum, * ut urantur, et sentiant usque in sempiternum.

Juditos giesmė.

Judith 16, 15-21.

1. Giedokime Viešpačiui giesmę; naują giesmę giedokime mūsų Dievui.

2. Adonai, Viešpatie, Tu didis ir garbingas savo galybe, ir nei vienas negali paveikti Tavęs.

3. Tau tetarnauja visi Tavo kūriniai, nes Tu tarei, ir įvyko.

4. Tu siuntei savo dvasią, ir buvo sukurta, ir nėra, kas pasipriešintų Tavo balsui.

5. Kalnai pasijudins iš pamatų su vandenimis; uolos sutirps kaip vaškas prieš Tavo veidą.

6. Kurie gi Tavęs bijo, bus pas Tave dideli visukuo.

7. Deja tautai, kylančiai prieš mano giminę; nes visagalis Viešpats atkeršys jiems; teismo dienoje aplankys juos.

8. Nes duos ugnies ir kirminų į jų kūnus, kad jie degtų ir jaustų tai per amžius.

(Ant.) Domine, magnus es tu, et praeclarus in virtute tua.
Laudabo Deum meum * in vita mea.

Psalmus 145.

1. Lauda, anima mea, Dominum, laudabo Dominum in vita mea: * psallam Deo meo quamdiu fuero.

2. Nolite confidere in principibus: * in filiis hominum, in quibus non est salus.

3. Exibit spiritus ejus, et revertetur in terram suam: * in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.

4. Beatus, cujus Deus Jacob adjutor ejus, spes ejus in Domino Deo ipsius: * qui fecit coelum et terram, mare, et omnia, quae in eis sunt.

5. Qui custodit veritatem in saeculum, facit judicium injuriam patientibus: * dat escam esurientibus.

6. Dominus solvit compeditos: * Dominus illuminat caecos.

Psalmė 145.

(Vilties giesmė)

1. Mano siela, tu šlovink Viešpatį savo gyvenime; kol gyvas būsiu, aš Dievui kanklėmis skambinsiu.

2. Nepasitikėk nei kunigaikščiais, nei kitais žmonėmis; juk jie tavęs išgelbėti negali.

3. Juk jų siela paliks jų kūną, ir jų virs dulkėmis, o mirties dieną žus jų visi sumanymai.

4. Palaimintas gi yra tas, kurio gelbėtoju yra Jokūbo Dievas; palaimintas, kuris savo viltį yra padėjęs Viešpatyje Dievuje, kuris yra sukūręs dangų ir žemę, jūras ir visa, kas jose yra.

5. Viešpats visuomet išlaiko duotus pažadus, teisingai teisia skriaudžiamuosius, Jis alkstančius maitina.

6. Viešpats išlaisvina nelaimių ir nuodėmių pančiais sukaustytus, Jis apšviečia neregius.

7. Dominus erigit elisos, * Dominus diligit justos.

8. Dominus custodit advenas, pupillum et viduam suscipiet: * et vias peccatorum disperdet.

9. Regnabit Dominus in saecula, Deus tuus, Sion, * in generationem et generationem.

(Per Annum: Ant.) Laudabo Deum meum in vita mea.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

AD PRIMAM.

(Per Annum: Ant.) Misericordia tua.

(Tempore Paschali) Alleluja.

Psalmus 25.

1. Judica me, Domine, quoniam ego in innocentia mea ingressus sum: * et in Domino sperans non infirmabor.

2. Proba me, Domine, et tenta me: * ure renes meos et cor meum.

7. Viešpats pakelia suklupusius, Viešpats myli teisiuosius.

8. Viešpats globoja ateivius; Jis priglaudžia našlaitį ir našlę, o nusidėjėlių pinkles suardo.

9. O Sione, Viešpats, tavo Dievas, iš kartos į kartą karaliauja per amžius.

PIRMOJI VALANDA.

Psalmė 25.

(Sąžinės kvota ir pasiryžimai)

1. Viešpatie, pažvelk į mano širdies bylą; juk aš nekaltai gyvenau ir, Tavyje savo viltį padėjęs, bylos nepralošiau.

2. Išbandyk mane, Viešpatie, ir išmėgink mane, kvosk mano pojūčius ir širdį.

3. Quoniam misericordia tua ante oculos meos est: * et complacui in veritate tua.

4. Non sedi cum concilio vanitatis: * et cum iniqua gerentibus non introibo.

5. Odivi ecclesiam malignantium: * et cum impiis non sedebo.

6. Lavabo inter innocentes manus meas: * et circumdabo altare tuum, Domine:

7. Ut audiam vocem laudis, * et enarrem universa mirabilia tua.

8. Domine, dilexi decorem domus tuae, * et locum habitationis gloriae tuae.

9. Ne perdas cum impiis, Deus, animam meam, * et cum viris sanguinum vitam meam:

10. In quorum manibus iniquitates sunt: * dextera eorum repleta est muneribus.

3. Ir pastebėsi, kad Tavo gailestingumą turėjau prieš savo akis, kad juo sekčiau, ir pamėgau Tavo įstatymus.

4. Nedraugavau su tuščiais žmonėmis ir su nedorėliais visai nedraugausiu.

5. Piktadarių sueigų neapkenčiau ir su bedieviais nesėdėsiu.

6. Aš draugausiu su nekaltaisiais ir su jais aš supsiu Tavo altorių.

7. Aš klausysiu šventųjų giesmių ir, pats giedodamas, skelbsiu visus Tavo stebuklus.

8. Viešpatie, aš pamėgau Tavo namų grožį, o ypač Tavo Šventųjų Švenčiausiąją vietą.

9. Neduok man, Dieve, žūti siela su bedieviais, neduok man žūti kūnu su kraujageriais,

10. Kurių rankos suterštos sunkiomis nuodėmėmis, kurių dešinė subiaurota kyšiais.

11. Ego autem in innocentia mea ingressus sum: * redime me, et miserere mei.

12. Pes meus stetit in directo: * in ecclesiis benedicam te, Domine.

Psalmus 51.

1. Quid gloriaris in malitia, * qui potens es in iniquitate?

2. Tota die injustitiam cogitavit lingua tua: *sicut novacula acuta fecisti dolum.

3. Dilexisti malitiam super benignitatem: * iniquitatem magis quam loqui aequitatem.

4. Dilexisti omnia verba praecipitationis, * lingua dolosa.

5. Propterea Deus destruet te in finem, * evellet te, et emigrabit te de tabernaculo tuo: et radicem tuam de terra viventium.

11. Aš gi elgiausi nekaltai, todėl apsaugok mane nuo jų ir pasigailėk manęs.

12. Ėjau, einu ir eisiu tiesiu keliu ir tikinčiųjų sueigose Tave, Viešpatie, garbinsiu.

Psalmė 51.

(Dovydo smarkus įtūžimas prieš baisų išdaviką Doegą, savo ranka nudūrusio 85 kunigus)

1. Ko gi tavo piktybėmis giriesi, būdamas toks didelis niekšas?

2. Juk tu visą dieną galvoji, kurį čia nuskriausti; tavo klasta panaši į aštrų peilį.

3. Tu pamėgai piktumą labiau kaip gerumą, neteisybę labiau kaip tiesą.

4. Tu, klastingas liežuvi, pamėgai visas pragaištingas kalbas.

5. Todėl Dievas sunaikins tave amžinai, Jis tave išraus, išmes tave iš tavo padangies ir išnaikins visą tavo giminę gyvųjų žemėje.

6. Videbunt justi, et timebunt, et super eum ridebunt, et dicent: * Ecce homo, qui non posuit Deum adjutorem suum:

7. Sed speravit in multitudine divitiarum suarum: * et praevaluit in vanitate sua.

8. Ego autem, sicut oliva fructifera in domo Dei, * speravi in misericordia Dei in aeternum: et in saeculum saeculi.

9. Confitebor tibi in saeculum, quia fecisti: * et exspectabo nomen tuum, quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

Psalmus 52.

1. Dixit insipiens in corde suo: * Non est Deus.

2. Corrupti sunt, et abominabiles facti sunt in iniquitatibus: * non est qui faciat bonum.

6. Teisieji tai regės ir bus baimės suimti; tave jie pajuoks tardami: Štai žmogus, kuris neieškojo pagalbos pas Dievą,

7. Bet pasitikėjo savo turtų daugybe ir niekšybei leido įsigalėti savyje.

8. Aš gi esu Dievo Bažnyčioje kaip alyvos vaisingas medis, nes pasitikėjau amžinuoju Dievo gailestingumu; Tavyje aš viltį turėsiu per amžių amžius.

9. Aš šlovinsiu Tave per amžius už tai, kad pasigailėjai manęs; aš pasauliui parodysiu, kaip geras Tavo Vardas visiems Tavim pasikliovusiems.

Psalmė 52.

(Bedievybės šaltinis — sugedusi žmogaus širdis)

1. Pagalvojo sau kvailas: Juk Dievo tikrai nėra.

2. Juo pasekė daugybė, sugedo, ir jau nebeliko doro žmogaus.

3. Deus de coelo prospexit super filios hominum: * ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.

4. Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt: * non ets qui faciat bonum, non est usque ad unum.

5. Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem, * qui devorant plebem meam ut cibum panis?

6. Dominum non invocaverunt: * illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

7. Quoniam Deus dissipavit ossa eorum qui hominibus placent: * confusi sunt, quoniam Deus sprevit eos.

8. Quis dabit ex Sion salutare Israël? * cum converterit Deus captivitatem plebis suae, exsultabit Jacob, et laetabitur Israël.

(Per Annum:: Ant.) Misericordia tua, Domine, ante oculos meos: et complacui in veritate tua.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

3. O Dievas iš aukštybių žiūri; Jis stebi jaunąją kartą, Jis akimis ieško, argi nebus jau nė vieno, kuris savo gyvenime ieškotų Dievo.

4. Jis žiūri, žiūri, ir neranda nė vieno; visi lig vieno pakriko, visi lig vieno sugedo, neliko nei vieno, kuris dorai gyventų.

(Dievas:)

5. Ar visi nusidėjėliai, kurie tiesiog ryja kaip duoną mano išrinktąją tautą, nežino, kad Aš juos už tai bausiu?

(Pranašas:)

6. Ir tiesa, kad jie verti baudimo; juk jie Dievo nesišaukia, o iš baimės dreba ten, kur nėra ko bijoti, o tik reikia pasitikėti Dievu.

7. Dievas net kaulus išbarsto tų, kurie tik žmonėms nori įtikti; Dievas juos gėdina ir niekina.

8. Kas gi kitas duos iš dangaus Išganytoją, jei ne pats Dievas, kuris atitolins nuo savo tautos vergovės nelaimę? tuomet nudžiugs Jo tauta, tuomet džiaugsis visi tikintieji.

(Per Annum: Ant.) Deus adjuvat me.

(Tempore Paschali) Alleluja.

Psalmus 53.

1. Deus, in nomine tuo salvum me fac: * et in virtute tua judica me.

2. Deus, exaudi orationem meam: * auribus percipe verba oris mei.

3. Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quaesierunt animam meam: * et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

4. Ecce enim Deus adjuvat me: * et Dominus susceptor est animae meae.

5. Averte mala inimicis meis: * et in veritate tus disperde illos.

6. Voluntarie sacrificabo tibi, * et confitebor nomini tuo, Domine: quoniam bonum est:

7. Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: * et super inimicos meos despexit oculus meus.

Psalmė 53.

(Teisaus malda pavojuje)

1. Dieve, Tu gelbėk mane nuo priešų ir savo galybe nubausk juos.

2. Dieve, išklausyk mano maldavimą, išgirsk mano maldos žodžius.

3. Nes priešai puolė mane, jie, neturėdami Dievo savo akivaizdoje, smarkiai puola mane.

4. Bet, štai, Dievas man neša pagalbos, ir Viešpats apgynė mano gyvybę.

5. Nelaimėmis bausk mano priešus ir pagal savo teisybę išsklaidyk juos.

6. Aš noriai aukosiu Tau, ir visiems skelbsiu Tavo, Viešpatie, Vardą, kad Jis geras.

7. Nes Tu mane išgelbėjai nuo visokių nelaimių ir mano akims davei regėti, kaip Tu mano priešus nubaidei.

Psalmus 54, I.

1. Exaudi, Deus, orationem meam, et ne despexeris deprecationem meam: * intende mihi, et exaudi me.

2. Contristatus sum in exercitatione mea: * et conturbatus sum a voce inimici, et a tribulatione peccatoris.

3. Quoniam declinaverunt in me iniquitates: * et in ira molesti erant mihi.

4. Cor meum conturbatum est in me: * et formido mortis cecidit super me.

5. Timor et tremor venerunt super me: * et contexerunt me tenebrae.

6. Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut columbae, * et volabo, et requiescam?

7. Ecce elongavi fugiens: * et mansi in solitudine.

8. Exspectabam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitate spiritus et tempestate.

Psalmė 54. I.

(Dovydo kančios dėl Absalono maišto)

1. Išklausyk, Dieve, mano prašymą, nepaniekink mano maldavimo; pažvelk į mane ir tikrai išklausyk.

2. Atsiminęs savo nelaimės, nuliūdau ir tapau sukrėstas savo priešo nusidėjėlio.

3. Jie mane kaltina be pagrindo, jie skaudžiai pyko ant manęs.

4. Mano širdis išgąsčio suimta, ir mirties baimė krito ant manęs.

5. Baimė ir išgąstis mane suėmė, ir nuliūdimo tamsa apsiautė mane.

6. Todėl sušukau: Kas man duos karvelio sparnus nuskristi ir rasti ten poilsį pas Dievą?

7. Aš bėgau toli toli nuo žmonių, pasilikau tyruose.

8. Aš laukiau, kad Dievas mane gelbėtų nuo dvasios bailumo ir proto sukrėtimo.

9. Praecipita, Domine, divide linguas eorum: * quoniam vidi iniquitatem, et contradictionem in civitate.

10. Die ac nocte circumdabit eam super muros ejus iniquitas: * et labor in medio ejus, et injustitia.

11. Et non defecit de plateis ejus * usura, et dolus.

12. Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi, * sustinuissem utique.

13. Et si is, qui oderat me, super me magna locutus fuisset, * abscondissem me forsitan ab eo.

14. Tu vero, homo unanimis: * dux meus, et notus meus:

15. Qui simul mecum dulces capiebas cibos: * in domo Dei ambulavimus cum consensu.

16. Veniat mors super illos: * et descendant in infernum viventes:

17. Quoniam nequitiae in habitaculis eorum: * in medio eorum.

9. Viešpatie, išsklaidyk mano priešus, sumaišyk jų kalbas, nes jau pastebėjau sukylančius mieste prieš mane.

10. Dieną ir naktį sukilusių miestą gaubia niekšybė, o jo viduje viešpatauja priespauda ir neteisybė.

11. Jo aikštėse vyksta skriauda ir klasta.

12. Jei mano priešas man būtų piktžodžiavęs, aš būčiau nukentėjęs.

13. Jei manęs nekenčiąs priešas imtų mane skųsti, rasi būčiau nuo jo pasislėpęs.

14. Bet tu, mano mylimasai, mano patarėjas ir mano šeimos narys, kyli prieš mane.

15. Tu tai padarei, su kuriuo kartu valgėme, kartu ėjome į bažnyčią ir draugavome.

16. Tokius žmones kaip tu tegu kerta mirtis, jie gyvi teinie į pragarą.

17. Nes ir jų namuose, ir jų širdyse viešpatauja niekšybė.

Psalmus 54, II.

1. Ego autem ad Deum clamavi: * et Dominus salvabit me.

2. Vespere, et mane. et meridie narrabo et annuntiabo: * et exaudiet vocem meam.

3. Redimet in pace aimam meam ab his, qui appropinquant mihi: * quoniam inter multos erant mecum.

4. Exaudiet Deus, et humiliabit illos, * qui est ante saecula.

5. Non enim est illis commutatio, et non timuerunt Deum: * extendit manum suam in retribuendo.

6. Contaminaverunt testamentum ejus, divisi sunt ab ira vultus ejus: * et appropinquavit cor illius.

7. Molliti sunt sermones ejus super oleum: * et ipsi sunt jacula.

8. Jacta super Dominum curam tuam, et ipse te enutriet: * non dabit in aeternum fluctuationem justo.

Psalmė 54, II.

1. Aš gi šaukiausi Dievo, ir Viešpats išgelbėjo mane.

2. Rytą, vidudienį ir vakare savo vargus išpažindamas, aš juos kelsiu prie Dievo, ir Jis mane išklausys.

3. Jis gelbės mano sielą nuo tų, kurie nori man kenkti, nes jų daug yra.

4. Amžinasis Dievas išklausys mane ir pažemins mano priešus.

5. Jie yra apakę ir neturi Dievo baimės, todėl Dievas jau pakėlė savo ranką jiems nubausti.

6. Jie paniekino Dievo įstatymus, todėl Viešpaties širdis ryžosi juos nubausti, ir Jis juos išblaškė savo veido rūstybėje.

7. Jų kalba atrodo švelni, ji plaukia kaip alyva, bet ji pavojinga kaip strėlės.

8. Tu savo rūpesčius mesk ant paties Dievo, ir Jis išmaitins tave, nes Jis teisingam žmogui neleis vargo pritirti.

9. Te vero, Deus, deduces eos, * in puteum interitus.

10. Viri sanguinum, et dolosi non dimidiabunt dies suos: * ego autem sperabo in te, Domine.

(Per Annum: Ant.) Deus adjuvat me: et Dominus susceptor est animae meae.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

AD SEXTAM.

(Per Annum: Ant.) In Deo speravi.

(Tempore Paschali) Alleluja.

Psalmus 55.

1. Miserere mei, Deus, quoniam conculcavit me homo: * tota die impugnans tribulavit me.

2. Conculcaverunt me inimici mei tota die: * quoniam multi bellantes adversum me.

3. Ab altitudine diei timebo: * ego vero in te sperabo.

9. Tu, Dieve, nedelsdamas nugramzdinsi nedorėlius pražūties klampynėn.

10. Kraujagėriai ir klastingi ilgai žemėje negyvens; aš gi, Tavimi, pasitikėdamas, ramiai gyvensiu.

TREČIOJI VALANDA.

Psalmė 55.

(Padėkojimo malda)

1. Pasigailėk manęs, Dieve, nes mane suspaudė piktas žmogus, visą dieną puldamas mane.

2. Mano priešai spardė mane visą dieną; o kiek daug aš turiu priešų!

3. Nors baimė manyje didėjo su saulės tekėjimu; bet visgi aš Tavimi, Viešpatie, pasitikiu ir pasitikėsiu.

4. In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi: * non timebo quid faciat mihi caro.

5. Tota die verba mea exsecrabantur: * adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

6. Inhabitabunt et abscondent: * ipsi calcaneum meum observabunt.

7. Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos: * in ira populos confringes.

8. Deus, vitam meam annuntiavi tibi: * posuisti lacrimas meas in conspectu tuo.

9. Sicut et in promissione tua: * tunc convertentur inimisi mei retrorsum:

10. In quacumque die invocavero te: * ecce cognovi quoniam Deus meus es.

11. In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem: * in Deo

4. Aš šlovinsiu Viešpatį dėl Jo man duotų pažadų ir nieko nebijosiu, nes ką gi gali man padaryti žmogus?

5. Visą dieną jie drasko mano gerą vardą; jų visi pasitarimai nukreipti prieš mane.

6. Jie slaptai rinkdavosi ir sekė mane.

7. Jie norėjo pražudyti mano sielą; o Tu, Viešpatie, už tai jų ne tik negelbėk, bet savo rūstybėje juos išnaikink.

8. Dieve, aš Tau išpasakojau savo vargingą gyvenimą, pažvelk į mano ašaras.

9. Juk Tu man esi pažadėjęs padėti; padėk, ir tuojau pabėgs nuo manęs mano priešai.

10. Kurią dieną aš Tavęs šaukiuosi, tuoj suprantu, kad esi mano Dievas—Gelbėtojas.

11. Aš garbinu ir garbinsiu Dievą dėl Jo duotojo žodžio, aš šlovinsiu

speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

12. In me sunt, Deus, vota tua, * quae reddam, laudationes tibi.

13. Quoniam eripuisti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Psalmus 56.

1. Miserere mei, Deus, miserere mei: * quoniam in te confidit anima mea.

2. Et in umbra alarum tuarum sperabo, * donec transeat iniquitas.

3. Clamabo ad Deum altissimum: * Deum qui benefecit mihi.

Viešpatį dėl Jo duotų pažadų; aš pasitikėjau Dievu, ir nebijosiu, ką man priešas galėtų padaryti.

12. Viešpatie, aš turiu prieš savo akis Tau duotus pažadus, aš juos įvykdysiu, ir tai bus Tavęs pašlovinimas.

13. Nes Tu išgelbėjai mano gyvybę iš mirties, Tu mano jausmus apsaugojai nuo nuodėmės, kad Tau, Dieve, galėčiau įtikti ir žemėje ir danguje.

Psalmė 56.

(Dovydas, Sauliaus apsuptas, maldauja pagalbos)

1. Pasigailėk manęs, Dieve, pasigailėk manęs, nes Tavim pasitiki mano siela.

2. Tu tiesi ant manęs savo globos sparnus, jų ūksmėje aš esu ir laukiu, kol nepraeis nelaimių metas.

3. Aš šauksiuos į Aukščiausiąjį Dievą, kurs tiek man yra gera padaręs.

4. Misit de coelo, et liberavit me: * dedit in opprobrium conculcantes me.

5. Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam, * et eripuit animam meam de medio catulorum leonum: dormivi conturbatus.

6. Filii hominum dentes eorum arma et sagittae: * et lingua eorum gladius acutus.

7. Exaltare super coelos, Deus: * et in omnem terram gloria tua.

8. Laqueum paraverunt pedibus meis: * et incurvaverunt animam meam.

9. Foderunt ante faciem meam foveam: * et inciderunt in eam.

10. Paratum est cor meum, Deus, paratum cor meum: * cantabo et psalmum dicam.

11. Exsurge, gloria mea, exsurge, psalterium et cithara: * exsurgam diluculo.

4. Iš dangaus atsiuntė pagalbos ir išgelbėjo mane, ir mane spardančius paniekino.

5. Dievas pasiuntė savo gailestingumą ir savo teisybę ir mano sielą išplėšė iš tarpo jaunų liūtų, kurių tarpe būdamas, baimės buvau sukrėstas.

6. O tie jauni liūtai tai jauni žmonės; jų dantys tai ginklas ir strėlės, o jų liežuvis tai aštrus kardas.

7. Dieve, Tu kopk į dangaus viršūnes, o Tavo garbė tesklinda po visą žemę.

8. Mano priešas man pastatė žabangas ir jau buvo mane besuimąs.

9. Jie iškasė ties manim duobę, bet patys jon įkrito.

10. Todėl, mano Dieve, mano širdis ryžte pasiryžusi šlovinti Tave; aš Tau giedosiu ir skambinsiu.

11. Mano siela, kelkis, kelkis greičiau; aš Tau giedosiu ir skambinsiu arfa.

12. Confitebor tibi in populis, Domine: * et psalmum dicam tibi in Gentibus.

13. Quoniam magnificata est usque ad coelos misericordia tua, * et usque ad nubes veritas tua.

14. Exaltare super coelos, Deus: * et super omnem terram gloria tua.

Psalmus 57.

1. Si vere utique justitiam loquimini: * recta judicate, filii hominum.

2. Etenim in corde iniquitates operamini: * in terra injustitias manus vestrae concinnant.

3. Alienati sunt peccatores a vulva, erraverunt ab utero: * locuti sunt falsa.

4. Furor illis secundum similitudinem serpentis: * sicut aspidis surdae, et obturantis aures suas.

5. Quae non exaudiet vocem incantantium: * et venefici incantantis sapienter.

12. Aš šlovinsiu Tave, Viešpatie, tautų tarpe, aš jų tarpe giedosiu Tau psalmes.

13. Nes Tavo pasigailėjimas gaubia žemę ir siekia dangų, o Tavo teisingumas siekia debesis.

14. Mano Dieve, atsistok dangaus viršūnėje, o Tavo garbė tegaubia visą žemę.

Psalmė 57.

(Smarkus nedorųjų žmonių papeikimas)

1. Jūs teisėjai, teisdami žmones, teiskite teisingai.

2. O tuo tarpu jūs savo širdyje turite labai piktų norų, o jūsų rankos juos jau vykdo.

3. Nusidėjėliai nutolo nuo Dievo nuo pat mažens, vos tik gyventi pradėjo, jau ėmė meluoti.

4. Jie įtūžę panašūs į žaltį, jie panašūs į angį, užsikemšančią sau ausis, kad negirdėtų kerėtojo balso,

5. Kad neklausytų išmintingai viliojančio užkalbėtojo.

6. Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum: * molas leonum confringet Dominus.

7. Ad nihilum devenient tamquam aqua decurrens: * intendit arcum suum donec infirmentur.

8. Sicut cera, quae fluit, auferentur: * supercecidit ingnis, et non viderunt solem.

9. Priusquam intelligerent spinae vestrae rhamnum: * sicut viventes, sic in ira absorbet eos.

10. Laetabitur justus cum viderit vindictam: * manus suas lababit in sanguine peccatoris.

11. Et dicet homo: Si utique est fructus justo: * utique est Deus judicans eos in terra.

(Per Annum: Ant.) In Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

6. Dievas sutrupins jų dantis jų žanduose, kaip triuškina liūtų pažandes.

7. Iš jų nieko neliks, kaip nieko nelieka iš nutekėjusio vandens; juos Viešpats savo lanko taikiomis strėlėmis tol žalos, kol jie kris.

8. Kaip tirspta vaškas, taip jie ištirps žemėje, juos puls Dievo rūstybės ugnis, ir jie jau saulės daugiau neregės.

9. O nedorieji, jūs savo piktų sumanymų dar nesuspėsite įvykdyti, o jau, kaip žemė ryja gyvuosius, taip Dievo rūstybė jums padarys.

10. Teisusis džiaugsis, matydamas nupelnytą atpildą; jis nusidėjėlių krauju numazgos savo rankas.

(Per Annum: Ant.) Deus meus.
(Tempore Paschali) Alleluja.

Psalmus 58, I.

1. Eripe me de inimicis meis, Deus meus: * et ab insurgentibus in me libera me.
2. Eripe me de operantibus iniquitatem: * et de viris sanguinum salva me.
3. Quia ecce ceperunt animam meam: * irruerunt in me fortes.
4. Neque iniquitas mea, neque peccatum meum, Domine: * sine iniquitate cucurri, et direxi.
5. Exsurge in occursum meum, et vide: * et tu, Domine, Deus virtutum, Deus Israël,
6. Intende ad visitandas omnes Gentes: * non miserearis omnibus, qui operantur iniquitatem.

Psalmė 58, I.

(Dovydas priešų apsuptas maldauja pagalbos; Alegoriškai taikoma Kristui)

(Kristus:)

1. Mano Dieve, gelbėk mane nuo mano priešų ir išlaisvink mane nuo sukilusių prieš mane.
2. Išplėšk mane iš nedorųjų tarpo, apsaugok mane nuo kraugėrių.
3. Štai jie smarkiai puolė mane ir mane suėmė.
4. Viešpatie, savo nedorybėmis ir nuodėmėmis aš to negalėjau nupelnyti, nes kaip tik bėgte bėgau tiesiu Tavo įsakymų keliu.
5. Tu, Viešpatie, galybių Dieve, Izraėlio Dieve, kelkts, pažvelk į mano nelaimę ir ateik manęs pasitikti su savo pagalba.
6. Pasiskubink nubausti visai nedorai gyvenančias tautas; nesigailėk tų, kurie nedorai gyvena.

7. Convertentur ad vesperam: et famem patientur ut canes, * et circuibunt civitatem.

8. Ecce loquentur in ore suo, et gladius in labiis eorum: * quoniam quis audivit.

9. Et tu, Domine, deridebis eos: * ad nihilum deduces omnes Gentes.

10. Fortitudinem meam ad te custodiam, quia, Deus, susceptor meus es: * Deus meus, misericordia ejus praeveniet me.

Psalmus 58, II.

1. Deus ostendet mihi super inimicos meos, ne occidas eos: * nequando obliviscantur populi mei.

2. Disperge illos in virtute tua: * et depone eos, protector meus, Domine:

7. Jie jau vakare eis prieš mane, jie kaip išalkę šunys puls mane, jie net apsups miestą, kad neištrūkčiau.

8. Štai, jau jie daro sąmokslą, jų lūpose šmeižtų kardas mane nužudyti; jie sau mano ir kalba: O kas tai dabar gali žinoti, ką mes čia darome.

9. Bet Tu, Viešpatie, juos pajuoksi ir visus pagonis išnaikinsi.

10. Aš gi visas savo jėgas saugosiu Tavo tarnybai, nes Tu, Dieve, esi mano Gelbėtojas, Tu esi mano Dievas, o Tavo gailestingumas pasitiks ir lydės mane.

Psalmė 58, II.

1. Dievas duos man regėti, kaip mano priešai bus baudžiami; bet, Viešpatie, Tu jų nežudyk, kad jie būtų mano kančių liudytojai.

2. Tu, Viešpatie, mano Globėji, verčiau išblaškyk juos savo galybe ir pažemink juos.

3. Delictum oris eorum, sermonem labiorum ipsorum: * et comprehendantur in superbia sua.

4. Et de exsecratione et mendacio annuntiabuntur in consummatione: * in ira cansummationis, et non erunt.

5. Et scient quia Deus dominabitur Jacob: * et finium terrae.

6. Convertentur ad vesperam, et famem patientur ut canes: * et circuibunt civitatem.

7. Ipsi dispergentur ad manducandum: * si vero non fuerint saturati, et murmurabunt.

8. Ego autem cantabo fortitudinem tuam: * et exsultabo mane misericordiam tuam.

9. Quia factus es susceptor meus, * et refugium meum, in die tribulationis meae.

10. Adjutor meus, tibi psallam, quia, Deus, susceptor meus es: * Deus meus, misericordia mea.

3. Jų nuodėmingos burnos kalbas išgėdink, ir tebūnie pažemintas jų išdidumas.

4. Jie teismo dieną už keiksmą ir melą bus pasmerkti; juos pasmerks naikinanti Dievo rūstybė; ir po to jie bus, kaip visai būtų nebuvę.

5. Tuomet jie žinos, kad Kristus yra Dievas, Jokūbo ir visų tautų Valdovas, kaip plati yra žemė.

6. Tiesa, jie labai vėlai grįš prie Dievo, grįš išbadėję, kaip pasiutę šunys, ir sups šventųjų miestą.

7. Jie išsiskirstys maisto susirasti, o jei jo neras, ims keiktis.

8. Aš gi giedosiu Tavo galybę ir iš ryto skelbsiu Tavo gailestingumą,

9. Nes Tu esi mano Globėjas ir mano prieglauda mano nelaimėse.

10. Mano Padėjėji, aš šlovinsiu Tave, nes Tu, Dieve, esi mano gailestingas Globėjas.

Psalmus 59.

1. Deus, repulisti nos, et destruxisti nos: * iratus es, et misertus es nobis.

2. Commovisti terram, et conturbasti eam: * sana contritiones ejus, quia commota est.

3. Ostendisti populo tuo dura: * potasti nos vino compunctionis.

4. Dedisti metuentibus te significationem: * ut fugiant a facie arcus:

5. Ut liberentur dilecti tui: * salvum fac dextera tua, et exaudi me.

6. Deus locutus est in sancto suo: * Laetabor: et partibor Sichimam: et convallem tabernaculorum metibor.

Psalmė 59.

(Dovydas, ruošdamasis į žygį prieš idumiečius, maldauja Dievo palaiminimo)

1. Dieve, Tu kadaise esi mus atstūmęs ir mus apnaikinęs, esi ant mūsų supykęs, bet paskui pasigailėjęs.

2. Tu esi sukrėtęs Judėjos žemę, ją esi leidęs priešams nuniokoti, dabar užgydyk žaizdas, nes ji tikrai buvo sukrėsta.

3. Tu buvai mums, Viešpatie, kietas; Tu mus vaišinai nelaimių vynu.

4. Tavęs bijantiems davei ženklą, kada jie turi bėgti prie Tavęs iš kovos lauko.

5. Duok mums mirties pavojų išvengti; gelbėk mane, Viešpatie, savo galinga dešine ir išklausyk mane.

6. Dievas yra man pažadėjęs savo Šventųjų - Švenčiausioje vietoje, kad aš džiaugsiuos laimėjimu, kad Sikeno miestas su Padangčių slėniu bus mano ir kad aš jį valdysiu.

7. Meus est Galaad, et meus est Manasses: * et Ephraïm fortitudo capitis mei.

8. Juda rex meus: * Moab olla spei meae.

9. In Idumaeam extendam calceamentum meum: * mihi alienigenae subditi sunt.

10. Quis deducet me in civitatem munitam? * quis deducet me usque in Idumaeam?

11. Nonne tu, Deus, qui repulisti nos: * et non egredieris, Deus, in virtutibus nostris?

12. Da nobis auxilium de tribulatione: * quia vana salus hominis.

13. In Deo faciemus virtutem: * et ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

(Per Annum: Ant.) Deus meus, misericordia tua praeveniet me.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

7. Jis man pasakė, kad mano bus Galaado žemė, kad mano bus ir Manasės padermė, o Efraim būsiąs mano pagrindinė jėga.

8. Man Jis pasakė, kad tautos karaliai eis iš Jūdos padermės, kad aš pavergsiu sau moabitų kraštą,

9. Kad Idumejon įkelsiu savo leteną; o pilistiniečius jau esu sau pavergęs.

10. Kas gi ves mane į sustiprintą idumiečių tvirtovę?

11. Kas kitas mane ten nuves, jei ne Tu, Dieve, kuris kadaise esi mus atstūmęs nuo savęs; ar Tu, Dieve, jau neeini su mūsų kariuomene?

12. Suteik mums pagalbos priespaudoje, nes tuščia jos laukti iš žmonių.

13. Dievo šelpiami kovosime drąsiai, ir Jis sutrins mūsų priešus.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Beati omnes, * qui timent Dominum.

(Tempore Paschali) Alleluja, * alleluja, alleluja.

Psalmus 127.

1. Beati omnes, qui timent Dominum, * qui ambulant in viis ejus.
2. Labores manuum tuarum quia manducabis: * beatus es, et bene tibi erit.
3. Uxor tua sicut vitis abundans, * in lateribus domus tuae.
4. Filii tui sicut novellae olivarum, * in circuitu mensae tuae.
5. Ecce sic benedicetur homo, * qui timet Dominum.
6. Benedicat tibi Dominus ex Sion: * et videas bona Jerusalem omnibus diebus vitae tuae.
7. Et videas filios filiorum tuorum, * pacem super Israël.

Psalmė 127.

(Gausūs Dievo baimės vaisiai)

1. Palaiminti visi, kurie bijo Viešpaties ir kurie vaikšto Jo keliais.
2. Kai tu valgysi, ką tavo rankos uždirbo, tu būsi palaimintas, ir tau bus gera.
3. Tavyje tavo siela bus panaši į vynmedį, teisingumo kekėmis našų, tavo sielos namuose.
4. Tavo darbai žaliuos kaip alyvų daigai ir sups tavo sąžinės stalą.
5. Štai, koks yra laimingas žmogus, kuris bijo Viešpaties.
6. Telaimina tave Viešpats iš dangiškojo Siono, kad tu regėtum Jeruzalės laimę per visas savo gyvenimo dienas,
7. Kad susilauktum savo darbų gausių vaisių ir regėtum Izraėlio ramybę, kurios pasaulis duoti negali.

(Ant.) Beati omnes, qui timent Dominum.

Confundantur omnes, * qui oderunt Sion.

Psalmus 128.

1. Saepe expugnaverunt me a juventute mea, * dicat nunc Israël:
2. Saepe expugnaverunt me a juventute mea: * etenim non potuerunt mihi.
3. Supra dorsum meum fabricaverunt peccatores: * prolongaverunt iniquitatem suam.
4. Dominus justus concidit cervices peccatorum: * confundantur et convertantur retrorsum omnes, qui oderunt Sion.
5. Fiat sicu foenum tectorum: * quod priusquam evellatur, exaruit:
6. De quo non implevit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manipulos colligit.

Psalmė 128.

(Bažnyčios džiaugsmas, kad niekuomet nesuklups kovoje su savo priešais)
(Bažnyčia:)

1. Vos tik užgimiau, tuoj mane ėmė persekioti mano priešai, taip tegieda tikinčiųjų sueiga.
2. Dažnai nuo pat mažens mane persekiojo, bet jie nieko nelaimėjo.
3. Nusidėjėliai kraute krovė nelaimes ant mano nugaros; jie ilgai dar mane skriaudė.
4. Bet teisingas Dievas nusuko jiems sprandą; tebūnie jie sugėdinti ir tesitraukia atgal visi, kurie nekenčia Bažnyčios.
5. Jie tebūnie panašūs į stogų žolę, kuri, dar neišrauta, jau džiūsta,
6. Iš kurios nei piovėjas neturi ką į rankas paimti, nei rinkėjas sau pėdo surišti.

7. Et non dixerunt qui praeteribant: Benedictio Domini super vos: * benediximus vobis in nomine Domini.

(Ant.) Confundantur omnes, qui oderunt Sion.

De profundis * clamavi ad te, Domine.

Psalmus 129.

1. De profundis clamavi ad te, Domine: * Domine, exaudi vocem meam.

2. Fiant aures tuae intendentes, * in vocem deprecationis meae.

3. Si iniquitates observaveris, Domine: * Domine, quis sustinebit?

4. Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te, Domine.

5. Sustinuit anima mea in verbo ejus: * speravit anima mea in Domino.

7. Tebūnie jų šitoks likimas už tai, kad jie nė karto Bažnyčiai gero nepalinkėjo, kad jie nė karto jai netarė: Dievo palaima su jumis, tikintieji, arba: Viešpaties Vardu mes laiminame jus.

Psalmė 129.

(Troškimas nusikratyti nuodėmę ir jos nešamas nelaimes)

1. Iš nelaimių bedugnės aš šaukiausi į Tave, Viešpatie; Viešpatie, išgirsk mano prašymą.

2. Palenk savo galvą ir išgirsk mano maldavimą.

3. Jei Tu, Viešpatie, su manim griežtai pasielgsi, Viešpatie, kas išsilaikys?

4. Juk Tu, Viešpatie, esi gailestingas; tuo aš remiuos, kaip Tavo įstatymu, ir todėl Tavyje aš padėjau savo viltį.

5. Mano siela, Viešpačiui pažadėjus, laukia iš Jo nuodėmių atleidimo, ir ji turi vilties, kad tai įvyks.

6. A custodia matutina usque ad noctem: * speret Israël in Domino.

7. Quia apud Dominum misericordia: * et copiosa apud eum redemptio.

8. Et ipse redimet Israël, * ex omnibus iniquitatibus ejus.

(Ant.) De profundis clamavi ad te, Domine.

Domine, * non est exaltatum cor meum.

Psalmus 130.

1. Domine, non est exaltatum cor meum: * neque elati sunt oculi mei.

2. Neque ambulavi in magnis: * neque in mirabilibus super me.

3. Si non humiliter sentiebam: * sed exaltavi animam meam:

4. Sicut ablactatus est super matre sua, * ita retributio in anima mea.

5. Speret Israël in Domino, * ex hoc nunc et usque in saeculum.

6. Nuo ankstyvo ryto iki nakties tegu visas Izraėlis pasitiki Viešpačiu,

7. Nes Jis begalo gailestingas ir visiems trokšta išganymo.

8. Jis išvaduos savo tautą iš visų jos nelaimių.

Psalmė 130.

(Ne savimi, bet Dievu reikia pasitikėti)

1. Viešpatie, nesikėliau į puikybę ir nė į ką nežiūrėjau išdidžiai.

2. Nesiekiau mano jėgas pranešančių nei nuostabių žygių.

3. O jei kartais nenuolankiai būčiau galvojęs ir pasikėlęs į puikybę,

4. Kaip atjungtas vaikas graudžiai verkia ant savo motinos kelių, taip teverkia ir mano siela.

5. Tegu Izraėlis pasitiki Viešpačiu, o ne savo jėgomis, tegu pasitiki dabar ir per amžius.

(Ant.) Domine, non est exaltatum cor meum.

Elegit Dominus * Sion in habitationem sibi.

Psalmus 131.

1. Memento, Domine, David, * et omnis mansuetudinis ejus:

2. Sicut juravit Domino, * votum vovit Deo Jacob:

3. Si introiero in tabernaculum domus meae, * si ascendero in lectum strati mei:

4. Si dedidero somnum oculis meis, * et palpebris meis dormitationem:

5. Et requiem temporibus meis: donec inveniam locum Domino, * tabernaculum Deo Jacob.

6. Ecce audivimus eam in Ephrata: * invenimus eam in campis silvae.

7. Introibimus in tabernaculum ejus: * adorabimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Psalmė 131.

(Dovydo karštas troškimas Dievui pastatyti bažnyčią)

1. Atsimink, Viešpatie, Dovydą, ką jis yra nuolankiai žadėjęs;

2. Kad Jokūbo Dievui jis padarė šiuos įžadus:

3. Aš neįeisiu į savo namų pastogę, aš neatsigulsiu,

4. Aš akių neužmerksiu, aš akių vokų nesuversiu,

5. Aš savo smilkinio nepriglausiu prie pagalvio, kolei nerasiu vietos mano Viešpačiui, kol nepastatysiu buveinės Jokūbo Dievui.

6. Girdėjome, kad toji buveinė buvusi Efrato žemėje, paskui ji buvusi miškų lygumose.

7. Bet greit jau įeisime į Dievui pastatytus namus, kur sandaros skrynia bus Jo pakojis.

8. Surge, Domine, in requiem tuam. * tu et arca sanctificationis tuae.

9. Sacerdotes tui induantur justitiam: * et sancti tui exsultent.

10. Propter David, servum tuum, * non avertas faciem Christi tui.

11. Juravit Dominus David veritatem, et non frustrabitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

12. Si custodierint filii tui testamentum meum, * et testimonia mea haec, quae docebo eos:

13. Et filii eorum usque in saeculum, * sedebunt super sedem tuam.

14. Quoniam elegit Dominus Sion: * elegit eam in habitationem sibi.

8. Kelkis, Viešpatie, užimk sau pastovų sostą savo Bažnyčios ciborijoje, apsigyvenk Bažnyčioje, kurią pats sau pastatei, apsigyvenk kartu su savo Švenčiausiuoju Kūnu.

9. Tavo kūnigai tepasipuošia šventumu, o tikintieji tesidžiaugia Tavimi.

10. Dėl savo tarno Dovydo nedelsk su Kristaus atėjimu.

11. Juk Viešpats iškilmingai davė pažadą Dovydui ir jį ištesės; Jis pasakė: Tavo palikuonį aš pasodinsiu ant tavo sosto.

12. Jei tavo sūnūs klausys mano įstatymų ir priims mokslą, kurį aš paskelbsiu,

13. Tai ir jų sūnūs per amžius sėdės tavo soste.

14. Dievas įkūrė Bažnyčią, išrinko ją sau gyventi.

15. Haec requies mea in saeculum saeculi: * hic habitabo quoniam elegi eam.

16. Viduam ejus benedicens benedicam: * pauperes ejus saturabo panibus.

17. Sacerdotes ejus induam salutari: * et sancti ejus exsultatione exsultabunt.

18. Illuc producam cornu David, paravi lucernam Christo meo.

19. Inimicos ejus induam confusione: * super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Elegit Dominus Sion in habitaculu sibi.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

(Dievas:)

15. Ši mano Bažnyčia bus mano poilsio vieta; ji truks per amžių amžius; Aš čia gyvensiu, nes Aš ją išrinkau.

16. Aš laiminte laiminsiu jos našlaičius, o duona penėsiu jos beturčius.

17. Jos kunigus Aš apvilksiu šventumu, o tikintieji tuo džiaugte džiaugsis.

18. Iš ten Aš išvesiu Mesijo karalystę ir ten mano Kristui Aš esu jau paruošęs pirmtaką šv. Joną Krikštytoją.

19. Jos priešus Aš sugėdinsiu, o Mesijo asmenyje pražys mano šventumas.

AD COPLETORIUM.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Immittet Angelus Domini.

(Tempore Paschali) Alleluja.

Psalmus 33, I.

1. Benedicam Dominum in omni tempore: * semper laus ejus in ore meo.

2. In Domino laudabitur anima mea: * audiant mansueti et laetentur.

3. Magnificate Dominum mecum: * et exaltemus nomen ejus in idipsum.

4. Exquisivi Dominum, et exaudivit me: * et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

5. Accedite ad eum, et illuminamini: * et facies vestrae non confundentur.

6. Iste pauper clamavit, et Dominus exaudivit eum: * et de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

7. Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum: * et eripiet eos.

KOMPLETA.

Psalmė 33, I.

(Raginimas pagarbinti Dievą)

1. Visą laiką aš šlovinsiu Viešpatį, aš nesiliausiu Jį garbinęs.

2. Tuo aš didžiuosiuos; težino apie tai nuolankūs žmonės ir tesidžiaugia.

3. Te šlovina jie Viešpatį kartu su manim; visi drauge kelkime Jo Vardą į aukštybes,

4. Nes, kai aš maldavau Viešpatį, Jis mane išklausė ir išgelbėjo mane iš visų mano nelaimių.

5. Vargdieniai, artinkitės prie Jo, ir Jis jus atgaivins, o jūsų veidai džiaugsmu nušvis.

6. Šis Dovydas vargšas šaukėsi į Viešpatį, ir Jis jį išklausė ir išgelbėjo jį iš visų jo nelaimių.

7. Dievo bijančių tarpe visuomet stovi Viešpaties Angelas ir juos saugoja nuo nelaimių.

8. Gustate, et videte quoniam suavis est Dominus: * beatus vir, qui sperat in eo.

9. Timete Dominum, omnes sancti ejus: * quoniam non est inopia timentibus eum.

10. Divites eguerunt et esurierunt: * inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Psalmus 33, II.

1. Venite, filii, audite me: * timorem Domini docebo vos.

2. Quis est homo qui vult vitam: * diligit dies videre bonos?

3. Prohibe linguam tuam a malo: * et labia tua ne loquantur dolum.

4. Diverte a malo, et fac bonum: * inquire pacem, et persequere eam.

5. Oculi Domini super justos: * et aures ejus in preces eorum.

6. Vultus autem Domini super facientes mala: * ut perdat de terra memoriam eorum.

8. Paragaukite ir pažiūrėkite, kaip saldus yra Viešpats; palaimintas, kas Juo pasitiki.

9. Bijokite Dievo visi Jo garbintojai, nes Jo biją stokos nežino.

10. Turtingieji stokoja ir alksta, o Dievo ieškantiesiems nestinga jokių gerybių.

Psalmė 33, II.

1. Ateikite, vaikučiai, paklausykite manęs; aš jus pamokysiu Viešpaties baimės.

2. Ar surasite žmogų, kuris nenorėtų laimingai gyventi, kuris neieškotų gyvenimo laimės?

3. Nori šią laimę pasiekti, suvaldyk savo liežuvį nuo blogų kalbų, budėk, kad tavo lūpos netartų melo.

4. Bėk nuo pikto, daryk, kas gera, ieškok taikos ir vykis ją.

5. Viešpats meiliai žiūri į teisiuosius, ir Jis klausosi jų maldų.

6. Rūstus gi Dievo veidas yra nukreiptas į piktadarius, ir Jis net jų atsiminimą panaikins žemėje.

7. Clamaverunt justi, et Dominus exaudivit eos: * et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

8. Juxta est Dominus iis, qui tribulato sunt corde: * et humiles spiritu salvabit.

9. Multae tribulationes justorum: * et de omnibus his liberabit eos Dominus.

10. Custodit Dominus omnia ossa eorum: unum ex his non conteretur.

11. Mors peccatorum pessima: * et qui oderunt justum, delinquent.

12. Redimet Dominus animam servorum suorum: * et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Psalmus 60.

1. Exaudi, Deus, deprecationem meam: * intende orationi meae.

2. A finibus terrae ad te clamavi: * dum anxiaretur cor meum, in petra exaltasti me.

7. Kai teisieji šaukiasi į Dievą, Viešpats juos išklauso ir juos išlaisvina iš visų jų nelaimių.

8. Dievas stovi visai arti tų, kuriems skauda širdį, ir Jis gelbsti nužemintos dvasios.

9. Daug vargų tenka pritirti teisiesiems, bet iš visų jų Viešpats juos išvaduoja.

10. Viešpats saugoja net visus jų kaulelius, kad nė vienas iš jų nebūtų sutrupintas.

11. O nusidėjėlių mirtis bus baisiausia: žus visi, kurie nekenčia teisiojo žmogaus.

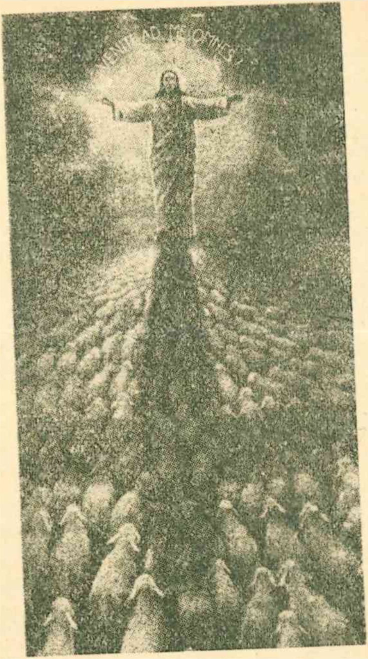
12. Viešpats gi savo tarnų sielas apsaugoja nuo pražūties, ir nieks nežus, kas pasitiki Juo.

Psalmė 60.

(Kristaus karalystės ilgesys)

1. Dieve, pažvelk į mane maldaujantį ir išklausyk mane.

2. Iš žemės slėnio aš šaukiuos Ta-

Aš gerasis ganytojas . . . Jono X. 14.
Ateikite pas mane visi . . . Mato XI. 28.

Ketvirtadienio Globėjas
patsai Kristus Švenčiausiame Sakramente

FERIA QUINTA

AD MATUTINUM

IN I NOCTURNO

(Extra Tempus Paschale: Ant.) In Deo salutare meum, * et gloria mea: et spes mea in Deo est.

(Tempore Paschali) Alleluja, * alleluja, alleluja.

Psalmus 61.

1. Nonne Deo subjecta erit anima mea? * ab ipso enim salutare meum.

2. Nam et ipse Deus meus, et salutaris meus: * susceptor meus, non movebor amplius.

3. Quousque irruitis in hominem? * interficitis universi vos: tamquam parieti inclinato et maceriae depulsae?

4. Verumtamen pretium meum cogitaverunt repellere, cucurri in siti: * ore suo benedicebant, et corde suo maledicebant.

KETVIRTADIENIS

AUŠRINĖ

PIRMAS NOKTURNAS

Psalmė 61.

(Raginimas būti kantriam)

1. Kam, jei ne tik vienam Dievui esu pavedęs savo sielą? nes iš Jo eina mano išganymas.

2. Jis yra mano Dievas, Jis yra mano Išganytojas, Jis mano Globėjas; ir todėl nieko daugiau nebijau ir nebijosiu.

3. Iki kol dar jūs, nedorėliai, mane puldinėsite? jūs tykote mano gyvybės ir ją puolate kaip grivančią trapią molio sieną.

4. Jie norėjo iš manęs paveržti išganymo laimę, bet aš su Dievo meile bėgau ir bėgsiu išganymo keliu; jie gi klastinga kalba norėjo mane suvilioti, o savo širdyje turėjo piktų siekimų.

5. Verumtamen Deo subjecta esto, anima mea: * quoniam ab ipso patientia mea.

6. Quia ipse Deus meus, et salvator meus: * adjutor meus, non emigrabo.

7. In Deo salutare meum, et gloria mea: * Deus auxilii mei, et spes mea in Deo est.

8. Sperate in eo, omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra: * Deus adjutor noster in aeternum.

9. Verumtamen vani filii hominum, mendaces filii hominum in stateris: * ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum.

10. Notile sperare in iniquitate, et rapinas nolite concupiscere: * divitiae si affluant, nolite cor apponere.

5. O tu, mano siela, visiškai atsiduok Dievui, nes Jis man duoda kantrybės.

6. Jis yra mano Dievas, Jis mano Gelbėtojas ir Globėjas, todėl aš nesvyruosiu.

7. Dievuje yra mano išganymas ir mano garbė, Dievuje yra mano pagalba ir mano viltis.

8. Visos tautos, savo susirinkimuose pasitikėkite Juo, išliekite Jam savo širdžių troškimus, nes Dievas yra mūsų Padėjėjas per amžius.

9. Iš tikrųjų jaunoji žmonių karta ir tuščia ir klastinga; ji kitus prigaudinėja ir pati brenda iš apgaulės į apgaulę.

10. Nepasitikėkite savo nedoriais žygiais, negeiskite grobio; o jei atsiranda turtų, juosna savo širdies nedėkite.

11. Semel locutus est Deus, duo haec audivi, quia potestas Dei est, et tibi, Domine, misericordia: * quia tu reddes unicuique juxta opera sua.

(Ant.) In Deo salutare meum, et gloria mea: et spes mea in Deo est.

Videte opera Domini, * et auditam facite vocem laudis ejus.

Psalmus 65, I.

1. Jubilate Deo, omnis terra, psalmum dicite nomini ejus.
2. Dicite Deo: Quam terribilia sunt opera tua, Domine! * in multitudine virtutis tuae mentientur tibi inimici tui.
3. Omnis terra adoret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nomini tuo.
4. Venite, et videte opera Dei: * terribilis in consiliis super filios hominum.
5. Qui convertit mare in aridam, in

11. Kartą Dievas yra aiškiai taręs, ir tai aš esu girdėjęs, kad Tavo, Dieve, galybė yra didžiausia ir kad Tu esi labai gailestingas ir atlygini kiekvienam pagal jo darbų vertę.

Psalmė 65, I.

(Graži alegorija. Bažnyčia džiaugiasi išlaisvinta iš tironų persekiojimų)

1. Džiaukis, pasauli, nes turi Dievą, giedok ir skambink Jo Vardui, tegul Jo šlovė skamba garbingai.
2. Giedokite Jam: Kaip didingi yra Tavo darbai, Viešpatie, nes Tu savo galybe nugali savo priešus.
3. Tegu visa žemė garbina Tave ir tegu Tau skambina ir tegieda psalmes Tavo Vardui.
4. Ateikite ir pamatykite Viešpaties darbus; Jis garbingas savo sumanymuose; iš žmonių tarpo Jam niekas neprilygs.
5. Jis jūrą pavertė sausuma, mes

flumine pertransibunt pede: * ibi laetabimur in ipso.

6. Qui dominatur in virtute sua in aeternum, oculi ejus super Gentes respiciunt: * qui exasperant non exaltentur in semetipsis.

7. Benedicite, Gentes, Deum nostrum: * et auditam facite vocem laudis ejus.

8. Qui posuit animam meam ad vitam: * et non dedit in commotionem pedes meos.

9. Quoniam probasti nos, Deus: * igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

10. Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro: * imposuisti homines super capita nostra.

11. Transivimus per ignem et aquam: * et eduxisti nos in refrigerium.

sausai perėjome patvinusią upę; Viešpatie, kaip mes tuomet džiaugėmės!

6. Savo galybe Jis viešpatauja ir viešpataus per amžius; Jo akys nuolat stebi pasaulį; kurie Jam nusikalsta, tie džiaugsmo savyje neranda.

7. Todėl, pasauli, šlovink mūsų Dievą ir platink Jo garbę,

8. Nes Jis mums suteikė laisvę ir neleido mums suklupti

9. Po to, kai mus išmėgino ir nelaimėmis mus apvalė, kaip ugnimi valomas sidabras.

10. Viešpatie, Tu buvai mus padėjęs į pančius, vargų buvai mums užkriovęs ant mūsų pečių; engėjus esi mums davęs ant mūsų galvos.

11. Mums teko eiti per ugnį ir vandenį, bet paskui davei atsigauti.

(Ant.) Videte opera Domini, et auditam facite vocem laudis ejus.

Audite omnes, * qui timetis Deum, quanta fecit animae meae.

Psalmus 65, II.

1. Introibo in domum tuam in holocaustis: * reddam tibi vota mea, quae distinxerunt labia mea.

2. Et locutum est os meum, * in tribulatione mea.

3. Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum: * offeram tibi boves cum hircis.

4. Venite, audite, et narrate, omnes, qui timetis Deum, * quanta fecit animae meae.

5. Ad ipsum ore meo clamavi, * et exaltavi sub lingua mea.

6. Iniquitatem si aspexi in corde meo, * non exaudiet Dominus.

7. Propterea exaudivit Dominus, * et attendit voci deprecationis meae.

Psalmė 65, II.

1. Viešpatie, aš eisiu į Tavo namus atnašauti ir išpildysiu savo įžadus, kuriuos esu Tau padaręs.

2. Aš kreipiausi į Tave nelaimėje.

3. Aš Tau aukosiu geriausių aukų, aukų su kvepančiais smilkalais; aukosiu Tau jaučių su ožiais.

4. Todėl visi, kurie bijotės Dievo, ateikite šia proga, ir aš jums papasakosiu, kaip didžių dalykų Jis yra padaręs mano sielai.

5. Aš garsiai šaukiausi į Dievą ir kartu viešai Jį šlovinau.

6. Jei savo širdimi būčiau nuodėmę pamėgęs, Viešpats nebūtų manęs išklausęs.

7. Jos nemėgau, todėl, išgirdęs mano maldavimus, mane Viešpats išklausė.

8. Benedictus Deus, * qui non amovit orationem meam, et misericordiam suam a me.

(Ant.) Audite, omnes, qui timetis Deum, quanta fecit animae meae.

(Extra Tempus Paschale:)

V. Non amovit Dominus orationem meam.

R. Et misericordiam suam a me.

(Tempore Paschali:) Alleluja, alleluja, alleluja.

V. Deus regeneravit nos in spem vivam, alleluja.

R. Per resurrectionem Jesu Christi ex mortuis, alleluja.

8. Teesie už tai pašlovintas Dievas, kurs neatstūmė nuo savęs mano maldos ir pasigailėjo manęs.

IN II NOCTURNO

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Exsurgat Deus, * et dissipentur inimici ejus.

(Tempore Paschali) Alleluja, * alleluja, alleluja.

Psalmus 67, I.

1. Exsurgat Deus, et dissipentur inimici ejus, * et fugiant qui oderunt eum, a facie ejus.
2. Sicut deficit fumus, deficiant: * sicut fluit cera a facie ignis, sic pereant peccatores a facie Dei.
3. Et justi epulentur, et exsultent in conspectu Dei: * et delectentur in laetitia.
4. Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus: * iter facite ei, qui ascendit super occasum: Dominus nomen illi.
5. Exsultate in conspectu ejus: * turbabuntur a facie ejus, patris orphanorum, et judicis viduarum.

ANTRAS NOKTURNAS

Psalmė 67, I.

(Kristaus ir Jo Bažnyčios triumfo giesmė)

1. Tesikelia Kristus iš numirusių ir teišblaško savo priešus; tebėga nuo Jo veido visi, kurie Jo nekentė.
2. Tegu jie išnyksta, kaip nyksta dūmai; teištirpsta Dievo akivaizdoje nusidėjėliai taip, kaip vaškas tirpsta nuo ugnies.
3. O teisieji paties Dievo akivaizdoje tesueina į dvasišką pokylį ir juo džiaugte tesidžiaugia.
4. Giedokite Viešpačiui, giedodami skambinkite Jo Vardui; skinkite kelią į savo širdis tam, kuris mirtį nugalėjo; vardu Jis yra Viešpats.
5. Kai nusidėjėliai drebės akivaizdoje To, kuris yra našlaičių Tėvas ir našlių Globėjas, jūs džiaukitės taip gero Dievo akivaizdoje.

6. Deus in loco sancto suo: * Deus qui inhabitare facit unius moris in domo:

7. Qui educit vinctos in fortitudine, * similiter eos, qui exaspereant, qui habitant in sepulchris.

8. Deus, cum egredereris in conspectu populi tui, * cum pertransieris in deserto:

9. Terra mota est, etenim coeli distillaverunt a facie Dei Sinai, * a facie Dei Israël.

10. Pluviam voluntariam segregabis, Deus, hereditati tuae: * et infirmata est, tu vero perfecisti eam.

11. Animalia tua habitabunt in ea: * parasti in dulcedine tua pauperi, Deus.

(Ant.) Exsurgat Deus, et dissipentur inimici ejus.

Deus noster, * Deus salvos faciendi: et Domini sunt exitus mortis.

6. Dievas gyvena savo šventoje Bažnyčioje; Jis savo Bažnyčioje riša tikinčiuosius meilės ryšiais.

7. Jis asvo galinga malone nusidėjėlius išveda iš nedorybių nelaisvės, Jis išveda ir tuos, kurie smarkiai Jį rūstina ir yra jau pikčiausių nuodėmių kapuose.

8. Dieve, Tau kadaise einant Tavo tautos priešakyje ugnies stulpo pavidale, ir Tau einant per tyrus,

9. Žemė drebėjo, dangus žėrė maną ties Siono kalnu, Tau, Izraėlio Dieve, į tai žiūrint.

10. Tu savo malonių apsčiai duodi Bažnyčiai, o, jai silpstant, Tu ją sustiprini.

11. Tavo ganomos avelės ganosi joje; Tu, Dieve, joje esi paruošęs maisto beturčiui.

1. Dominus dabit verbum evangelizantibus, * virute multa.

2. Rex virtutum dilecti dilecti: * et speciei domus dividere spolia.

3. Si dormiatis inter medios cleros, pennae columbae deargentatae, * et posteriora dorsi ejus in pallore auri.

4. Dum discernit coelestis reges super eam, nive dealbabuntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

5. Mons coagulatus, mons pinguis: * ut quid suspicamini montes coagulatos?

1. Kristus savo mokslui skelbti pasiųs Apaštalus su didžia galybe.

2. Kristus, mylimiausias galybių Karalius, leis Bažnyčiai pasidžiaugti savo Misijų vaisiais.

3. Jei jūs laikysitės abiejų Šv. Rašto Įstatymų, jūs būsite gražūs kaip karvelio sparneliai, ir kaip karvelių nugaros žiba gelsvo aukso spalva, taip panašiai ir jūs žibėsite.

4. Kai dangaus Karalius skiria savo Bažnyčiai valdovus, jie šios malonės ūksmėje savo mokslo skaistumu bus balti kaip aukštų kalnų sniegas, nes Dievo Bažnyčia — tai kalnas derlium našus.

5. Dievo Bažnyčia yra kalnas iš vienos tikėjimo uolos, kalnas našus malonėmis; ir kam dar manote, kad ir kitos bažnyčios gali prilygti Dievo Bažnyčiai?

6. Mons, in quo beneplacitum est Deo habitare in eo: * etenim Dominus habitabit in finem.

7. Currus Dei decem millibus multiplex, millia laetantium: * Dominus in eis in Sina in sancto.

8. Ascendisti in altum, cepisti captivitatem: * accepisti dona in hominibus:

9. Etenim non credentes, * inhabitare Dominum Deum.

10. Benedictus Dominus die quotidie: * prosper iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum.

11. Deus noster, Deus salvos faciendi: * et Domini Domini exitus mortis.

6. Dievo Bažnyčia yra kalnas, ant kurio Jam tinka gyventi, ir Jis ten gyvens per amžius.

7. Dievo triumfo ratai — tai tūkstančių tūkstančiai Jo džiugaujančių Angelų; kaip Viešpats su jais nužengė į Sinajų, į tą Šventąją kalną,

8. Taip Tu, Kristau, įžengsi į dangų lydimas iš pragarų išlaisvintų Tėvų ir ten iš savo Tėvo gausi atlygį už žmonių atpirkimą.

9. Tu net atsivertusių netikinčiųjų širdyse paruošei Viešpačiui Dievui buveinę.

10. Kasdien tebūnie šlovinamas Viešpats, nes mums Jis praskynė laimės ir mūsų išganymo kelią.

11. Mūsų Dievas — tai Dievas teikiąs mums laisvę, ir tik per mūsų Viešpatį tegalima apsisaugoti nuo pražūties.

12. Verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum: * verticem capilli perambulantium in delictis suis.

13. Dixit Dominus: Ex Basan convertam, * convertam in profundum maris:

14. Ut intingatur pes tuus in sanguine: * lingua canum tuorum ex inimicis, ab ipso.

(Ant.) Deus noster, Deus salvos faciendi: et Domini sunt exitus mortis.

In ecclesiis * benedicite Domino Deo.

Psalmus 67, III.

1. Viderunt ingressus tuos, Deus. * ingressus Dei mei: regis mei qui est in sancto.

2. Praevenerunt principes conjuncti psallentibus, * in medio juvenculărum tympanistriarum.

12. Iš tikrųjų Dievas sutrupins savo priešams galvas, būtent, tų, kurie išdidžiai jas riečia, o patys braido nuodėmių purvuose.

13. Jau Viešpats apie juos yra taręs: Aš juos išrausiu iš jų ištaigos ir juos įvesiu į tokią nelaimę,

14. Kad tavo kojos braidys jų kraujuje, ir tavo šunų liežuvis bus jų krauju kruvinas.

Psalmė 67, III.

1. Dieve Išganytojau, Tavo nužengimas į šį pasaulį buvo matytas, buvo matytas mano Karaliaus nužengimas iš dangaus,

2. Kur Tave grįžtantį lydėjo Angelai kartu su sielomis, šlovinčiomis Tave giesme ir muzika.

3. In ecclesiis benedicite Deo Domino, * de fontibus Israël.

4. Ibi Benjamin adolescentulus, * in mentis excessu.

5. Principes Juda, duces eorum: * principes Zabulon, principes Nephtali.

6. Manda, Deus, virtuti tuae: * confirma hoc, Deus, quod operatus es in nobis.

7. A templo tuo in Jerusalem, * tibi offerent reges munera.

8. Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in vaccis populorum: * ut excludant eos, qui probati sunt argento.

9. Dissipa Gentes, quae bella volunt: venient legati ex Aegypto: * Aethiopia praeveniet manus ejus Deo.

3. Jūs, tikinčiųjų Kunigaikščiai, šlovinkite Viešpatį savo sueigose.

4. Benjamino padermėj yra ekstazėn pakeltas jaunuolis Paulius.

5. Tikinčiųjų tarpe yra Apaštalai, užėmę Jūdo kunigaikščių vietą, jų tarpe yra Apaštalai, kilę iš Zabuliono ir Neftalio žemės.

6. Dieve, įsakyk savo galybei, kad ji mus gintų; sustiprink mumyse tai, ką esi mumyse nuveikęs.

7. Danguje Tau šventieji aukoja šlovinimo aukas.

8. Žemėje gi Tu sudrausk klaidatikius, tuos nendryno žvėris, kurie, kaip jaučių būrys leido tarp karvių, panašiai elgiasi tikinčiųjų tarpe, kad patrauktų prie savęs Dievui ištikimuosius.

9. Viešpatie, išblaškyk tautas, kurios nori karo; iš Egipto ateis pasiuntiniai prašyti jas priimti į Kristaus Bažnyčią; Etijopija pasiskubins į Dievą ištiesti savo rankas.

10. Regna terrae, cantate Deo: * psallite Domino.

11. Psallite Deo, qui ascendit super coelum coeli, * ad Orientem.

12. Ecce dabit voci suae vocem virtutis, date gloriam Deo super Israël, * magnificentia ejus, et virtus ejus in nubibus.

13. Mirabilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtutem, et fortitudinem plebi suae, * benedictus Deus.

(Ant.) In ecclesiis benedicite Domino Deo.

(Extra Tempus paschale)

V. Mirabilis Deus in sanctis suis.

R. Deus Israël dabit virtutem plebi suae.

(Tempore Paschali:) Alleluja, alleluja, alleluja.

V. Deus suscitavit Christum a mortuis, alleluja.

R. Ut fides nostra et spes esset in Deo, alleluja.

10. Todėl pasaulio karalystės, giedokite Dievui, skambinkite stygomis Viešpačiui.

11. Skambinkite Kristui, kuris žengia į dangaus aukštybes nuo Alyvų kalno.

12. Jis duos savo Evangelijai galingą skambesį, todėl, Jam ištikimas tikinčiųjų pasauli, šlovink Dievą, kurio gerumas ir galybė apsireiškė per Apaštalus.

13. O kaipgi nuostabus Dievas savo Šventųjų tarpe; Izraėlio Dievas suteiks savo tautai jėgų ir drąsos; už tai mūsų Dievas teesie pašlovintas.

IN III. NOCTURNO

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Salvum me fac, * Deus, quoniam intraverunt aquae usque ad animam meam.

(Tempore Paschali) Alleluja, * alleluja, alleluja.

Psalmus 68, I.

1. Salvum me fac, Deus: * quoniam intraverunt aquae usque ad animam meam.

2. Infixus sum in limo profundi: * et non est substantia.

3. Veni in altitudinem maris: * et tempestas demersit me.

4. Laboravi clamans, raucae factae sunt fauces meae: * defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum.

5. Multiplicati sunt super capillos capitis mei, * qui oderunt me gratis.

6. Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iniuste: * quae non rapui, tunc exsolvebam.

TREČIAS NOKTURNAS

Psalmė 68, I.

(Kristus nusiskundžia savo kančiomis ir prašo Tėvo pagalbos)

(Kristus:)

1. Gelbėk mane, Tėve, nes nelaimės kaip vanduo veržiasi į mano sielą.

2. Aš, į priespaudų gelmes patekęs, esu įklimpęs kaip į dumblą ir ten neturiu jokios atramos.

3. Aš patekau į gilią kančių jūrą, ir jos audra paskandino mane.

4. Aš pailsau bešaukdamas pagalbos, užkimo mano balsas, mano akys nusilpo, man belaukiant pagalbos iš Dievo.

5. Daugiau, kaip savo galvos plaukų, turiu savo priešų, kurie be jokios priežasties nekenčia manęs.

6. Mano priešai sustiprėjo, jie mane nekaltą persekioja; tuomet aš Tau atlyginau už nuodėmes, kurių nepapildžiau.

7. Deus, tu scis insipientiam meam: * et delicta mea a te non sunt abscondita.

8. Non erubescant in me qui exspectant te, Domine, * Domine virtutum.

9. Non confundantur super me * qui quaerunt te, Deus Israël.

10. Quoniam propter te sustinui opprobrium: * operuit confusio faciem meam.

11. Extraneus factus sum fratribus meis, * et peregrinus filiis matris meae.

12. Quoniam zelus domus tuae comedit me: * et opprobria exprobrantium tibi, ceciderunt super me.

13. Et operui in jejunio animam meam: * et factum est in opprobrium mihi.

14. Et posui vestimentum meum cilicium: * et factus sum illis in parabolam.

7. Viešpatie, Tu žinai manųjų priešų beprotybę; jų nusikaltimai Tau žinomi.

8. Neduok, Viešpatie, rausti dėl manęs tiems, kurie pasitiki Tavimi, galybių Viešpatie.

9. Neduok nusiminti dėl manęs tiems, kurie ieško Tavęs, Izraėlio Dieve.

10. Tave norėdamas pagerbti aš buvau žydų pajuoktas, ir nusiminimas dengė mano veidą.

11. Savo broliams žydams aš tapau svetimas ir nepažįstamas jų sinagogai.

12. Susirūpinimas Tavo, Tėve, namais graužia mane, o tie, kurie Tave niekino, dabar pajuokia mane.

13. Aš ėmiau pasninkauti, bet už tai buvau pajuoktas.

14. Aš apsiaustą pakeičiau ašutine, už tai iš manęs pasityčiota.

15. Adversum me loquebantur, qui sedebant in porta: * et in me psallebant qui bibebant vinum.

16. Ego vero orationem meam ad te, Domine: * tempus beneplaciti, Deus.

(Ant.) Salvum me fac, Deus: quoniam intraverunt aquae usque ad animam meam.

Propter inimicos meos * eripe me, Domine.

Psalmus 68, II.

1. In multitudine misericordiae tuae exaudi me, * in veritate salutis tuae:

2. Eripe me de luto, ut non infigar: * libera me ab iis, qui oderunt me, et de profundis aquarum.

3. Non me demergat tempestas aquae, neque absorbeat me profundum: * neque urgeat super me puteus os suum.

15. Teisėjai mane kaltino, o girti dainuškomis mane pajuokė.

16. Bet aš kėliau savo maldą prie Tavęs, Viešpatie, nes atėjo jau metas žmoniją sutaikyti su Tavim, Dieve.

Psalmė 68, II.

(Kristus:)

1. Dėl Tavo didelio gailestingumo ir Tavo pažadų tikrumo išklausyk mane.

2. Ištrauk mane iš nelaimių dumblo, kad nenugrimsčiau, apsaugok mane nuo tų, kurie nekenčia manęs, ir nuo vargų bedugnės.

3. Tenepaskandina manęs priespaudų tvanas, tenepraryja manęs nelaimių praraja, ir mirties duobė tenesuveria ant manęs savo angos.

4. Exaudi me, Domine, quoniam benigna est misericordia tua: * secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.

5. Et ne avertas faciem tuam a puero tuo * quoniam tribulor, velociter exaudi me.

6. Intende animae meae, et libera eam: * propter inimicos meos eripe me.

7. Tu scis improperium meum, et confusionem meam, * et reverentiam meam.

8. In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me, * improperium exspectavit cor meum, et miseriam.

9. Et sustinui qui simul contristaretur, et non fuit: * et qui consolaretur, et non inveni.

10. Et dederunt in escam meam fel: * et in siti mea potaverunt me aceto.

4. Išklausyk mane, Viešpatie, nes Tavo gailestingumas yra maloningas; pažvelk į mane savo didelio gailestingumo akimis.

5. Ir nenusigrįžk nuo savo tarno, aš esu priespaudoje, skubiai išklausyk mane.

6. Pažvelk į mano sielą ir gelbėk ją; gelbėk ją dėl mano priešų, kad jie susigėstų.

7. Tu žinai, kaip aš buvau pajuoktas, ir išniekintas, ir išgėdintas.

8. Tavo akivaizdoje stovi visi, dėl kurių aš kenčiu, ir iš kurių aš dar laukiu ir priekaištų, ir nelaimių.

9. Aš laukiau, kad kas mane užjaustų, ir neatsirado,—kurs mane paguostų, ir neradau.

10. Jie vieton maisto davė man tulžies, o man trokštant davė man gerti uksuso.

11. Fiat mensa eorum coram ipsis in laquem, * et in retributiones, et in scandalum.

12. Obscurentur oculi eorum ne videant: * et dorsum eorum semper incurva.

13. Effunde super eos iram tuam: * et furor irae tuae comprehendat eos.

14. Fiat habitatio eorum deserta: * et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

15. Quonium quem tu percussisti, persecuti sunt: * et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

16. Appone iniquitatem super iniquitatem eorum: * et non intrent in justitiam tuam.

17. Deleantur de libro viventium: * et cum justis non scribantur.

(Ant.) Propter inimicos meos eripe me, Domine.

Quaerite Dominum, * et vivet anima vestra.

11. Tegu jų proto akys nusilpsta, kad tiesos neregėtų, o jų sprandas tenulinksta po nelaimių našta.

13. Išpilk ant jų savo rūstybę, ir tepagauna juos Tavo įtūžimas.

14. Jų gyvenamieji namai tebūnie apleisti, o jų padangtėse tenebūnie kam gyventi.

15. Nes Tau mane skiriant kentėti už pasaulio nuodėmes, jie ėmė mane persekioti ir mano žaizdų skausmą jie dar padidino.

16. Duok jiems už tai iš vienų nedorybių grimsti į kitas, kad jie jau neatgautų Tavo malonės.

17. Jų vardai tebūnie išbraukti iš gyvųjų knygos, kad jie nepasiliktų kartu su išrinktaisiais.

1. Ego sum pauper et dolens: * salus tua, Deus, suscepit me.

2. Laudabo nomen Dei cum cantico: * et magnificabo eum in laude:

3. Et placebit Deo super vitulum novellum: * cornua producentem et ungulas.

4. Videant pauperes et laetentur: * quaerite Deum, et vivet anima vestra.

5. Quoniam exaudivit pauperes Dominus: * et vinctos suos non despexit.

6. Laudent illum coeli et terra, * mare, et omnia reptilia in eis.

7. Quoniam Deus salvam faciet Sion: * et aedificabuntur civitates Juda.

8. Et inhabitabunt ibi, * et hereditate acquirent eam.

(Kristus:)

1. Aš beturtis, skausmų suimtas, bet Tavo, Dieve, pagalba išaukštins mane.

2. Giesmėmis aš šlovinsiu Dievo Vardą, ir šlovindamas Jį kelsiu aukštai aukštai.

3. Tai patiks Dievui daugiau kaip deginamoji auka.

(Pranašas:)

4. Tegu tai apsvarsto pavargėliai ir tesidžiaugia; ieškokite Dievo, ir jūsų siela nežus.

5. Nes Viešpats išklauso beturčius ir neatstumia ir nuodėmės belaisvių.

6. Už tai tešlovina Jį dangus ir žemė, tešlovina Jį jūra ir jos gyventojai.

7. Dievas apsaugos savo Bažnyčią žemėje, o Šventųjų sielos danguje sudarys dangiškąją Jeruzalę — amžinai Karaliaujančią Bažnyčią.

9. Et semen servorum ejus possidebit eam, * et qui diligunt nomen ejus, habitabunt in ea.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Quaerite Dominum, et vivet anima vestra.

V. Laudabo nomen Dei cum cantico.

R. Et magnificabo eum in laude.

(Tempore Paschali:) Alleluja, alleluja, alleluja.

(In Festis 9 lectionum:)

V. Deus et Dominum suscitavit, alleluja.

R. Et nos suscitabit per virtutem suam, alleluja.

V. (In Officiis trium lectionem:)

V. Surrexit Dominus de sepulchro, alleluja.

R. Qui pro nobis pependit in ligno, alleluja.

8. Išrinktieji joje gyvens; jie savo šventu gyvenimu ją paveldės.

9. Ši karalystė priklauso Kristaus tarnų palikuonims; kurie Jo Vardą myli, amžinai gyvens joje.

I.

(Per Annum: Ant.) Jubilate * in conspectu regis Domini.

(Tempore Paschali) Alleluja, * alleluja, alleluja.

Psalmus 97.

1. Cantate Domino canticum novum: * quia mirabilia fecit.

2. Salvavit sibi dextera ejus: * et brachium sanctum ejus.

3. Notum fecit Dominus salutare suum: * in conspectu Gentium revelavit justitiam suam.

4. Recordatus est misericordiae suae, * et veritatis suae domui Israël.

5. Viderunt omnes termini terrae * salutare Dei nostri.

6. Jubilate Deo, omnis terra: * cantate, et exsultate, et psallite.

7. Psallite Domino in cithara, in cithara et voce psalmi: * in tubis ductilibus, et voce tubae corneae.

I.

Psalmė 97.

(Tautos džiaugsmas dėl Dovydo laimėjimų)

1. Giedokite Viešpačiui naują giesmą, nes Jis yra nuostabus savo darbais.

2. Savo garbei Jis išlaisvino tautą savo galinga dešine ir savo šventu petimi.

3. Viešpats davė pasauliui pažinti savo išganymo žygį ir tautoms parodė savo teisybę.

4. Jis nepamiršo Izraėlio namams parodyti savo gailestingumą ir jam duoti savo pažadų.

5. Visi žemės kraštai matė Dievo mums tekiamą pagalbą.

6. Todėl džiaukis, visa žeme, giedok, džiaukis ir skambink.

7. Skambinkite Viešpačiui kanklėmis, skambinkite kanklėmis ir giesme, trimituokite lieto metalo trūbomis ir ragais.

8. Jubilate in conspectu regis Domini: * moveatur mare, et plenitudo ejus: orbis terrarum, et qui habitant in eo.

9. Flumina plaudent manu, simul montes exsultabunt a conspectu Domini: * quoniam venit judicare terram.

10. Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in aequitate.

(Ant.) Jubilate in conspectu regis Domini.

Domine, * refugium factus es nobis.

Psalmus 89.

1. Domine, refugium factus es nobis: * a generatione in generationem.

2. Priusquam montes fierent, aut formaretur terra et orbis: * a saeculo et usque in saeculum tu es, Deus.

3. Ne avertas hominem in humilitatem: * et dixisti: Convertimini, filii hominum.

8. Džiaukitės savo Viešpaties Karaliaus akivaizdoje; tesidžiaugia jūra su visais savo gyventojais, tesidžiaugia visas pasaulis su visais savo gyventojais.

9. Ir upės teploja iš džiaugsmo, ir kalnai tesidžiaugia drauge, nes Jis ateina žemės testi.

10. Jis teis pasaulį teisingai, visas tautas Jis teis lygiai.

Psalmė 89.

(Žmogaus rauda dėl trumpo gyvenimo ir vargų daugybės)

1. Viešpatie, Tu tapai mūsų prieglauda iš kartos į kartą.

2. Dar kalnų nebuvo, dar žemė neturėjo savo apvalumo, dar ir pačios žemės nebuvo, o Tu jau, Dieve, esi nuo amžių ir per amžius.

3. Neleisk žmogui prisirišti prie žemės, nes Tu pasakei: Vaikeliai, atsiverskite prie manęs.

4. Quoniam mille anni ante oculos tuos, * tamquam dies hesterna, quae praeteriit,

5. Et custodia in nocte, * quae pro nihilo habentur, eorum anni erunt.

6. Mane sicut herba transeat, mane floreat, et transeat: * vespere decidat, induret et arescat.

7. Quia defecimus in ira tua, * et in furore tuo turbati sumus.

8. Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo: * saeculum nostrum in illuminatione vultus tui.

9. Quoniam omnes dies nostri defecerunt: * et in ira tua defecimus.

4. Nes tūkstantis metų Tavo akyse, kaip praėjusi vakarykštė diena,

5. Kaip jau praėjusios nakties budėjimo trys valandos; kas pas Dievą jokio laiko nesudaro, tas žmogui jau yra metai.

6. Žmogus žūva kaip žolė; žūva jis savo kūdikystėje, kaip žolė žūva ryto metu; žūva jis jaunystėje, kaip pražydusi ir tuojau sudžiūvusi žolė, žūva jis senatvėje, kaip sukietėjusi ir nudžiūvusi žolė.

7. Taip mes nykstame nuo Tavo rūstumo, Viešpatie, mes nykstame nuo Tavo didelio rūstumo.

8. Mūsų nedorybes Tu turi prieš savo akis, Tu mūsų gyvenimo veiksmus matai savo veido šviesoje.

9. Mūsų visas gyvenimas jau praėjo, ir mes sunykome dėl Tavo rūstumo.

10. Anni nostri sicut aranea meditabuntur: * dies annorum nostrorum in ipsis, septuaginta anni.

11. Si autem in potentatibus, octoginta anni: * et amplius eorum, labor et dolor.

12. Quoniam supervenit mansuetudo: * et corripiemur.

13. Quis novit potestatem irae tuae: * et prae timore tuo iram tuam dinumerare?

14. Dexteram tuam sic notam fac: * et eruditos corde in sapientia.

15. Convertere, Domine, usquequo? * et deprecabilis esto super servos tuos.

16. Repleti sumus mane misericordia tua: * et exsultavimus, et delectati sumus omnibus diebus nostris.

10. Mūsų amžius panašus į voratinklį, ilgai audžiamą ir greit sunaikinamą; mūsų amžius trunka septynias dešimtis metų.

11. Stipruolių gi tarpe jis trunka iki aštuoniosdešimt, o kas daugiau, tai jau lieka tik vargas ir skausmas,

12. Nes ateina senatvė ir mirtis.

13. Kas galės, Viešpatie, pažinti Tavo būsimo rūstumo ribas teismo dieną? Ar galėjo kas Tavo rūstumą suprasti? dėl Tavo baimės niekas negalėjo.

14. Taigi, duok mums savo baudžiančią dešinę tiek pažinti, kad pagerėtume ir širdimi ir išmintimi.

15. Atsigrįžk į mus, Viešpatie, ar ilgai dar būsi užsirūstinęs; duokis permaldaujamas savo tarnų.

16. Jau rytoj rytą tegu susilaukiame Tavo gailestingumo, ir tuomet džiaugsimės ir gėrėsimės per visas mūsų dienas.

17. Laetati sumus pro diebus, quibus nos humiliasti: * annis, quibus vidimus mala.

18. Respice in servos tuos, et in opera tua: * et dirige filios eorum.

19. Et sit splendor Domini Dei nostri super nos: * et opus manuum nostrarum dirige.

(Ant.) Domine, refugium factus es nobis.

Domine, * in coelo misericordia tua.

Psalmus 35.

1. Dixit injustus ut delinquat in semetipso: * non est timor Dei ante oculos ejus.

2. Quoniam dolose egit in conspectu ejus: * ut inveniatur iniquitas ejus ad odium.

3. Verba oris ejus iniquitas, et dolus: * noluit intelligere ut bene ageret.

17. Duok mums džiaugsmo už tas dienas, kuriomis buvome Tavo pažeminti, duok mums džiaugsmo už tuos metus, kuriais prityrėme nelaimių.

18. Pažvelk, Viešpatie, į savo tarnus kaip į savo kūrinius ir globok jų vaikus.

19. Ir Viešpaties, mūsų Dievo, malonė tebūnie mums suteikta, mūsų rankų darbus tvarkyk mumyse ir mūsų meilei duok tinkamą kryptį.

Psalmė 35.

(Nusistebėjimas nusidėjėlio piktumu ir Dievo jam rodomu gerumu)

1. Neteisusis jau pasiryžo nusidėti, nes Dievo baimės jis nepaiso.

2. Jis tiek buvo klastingas Dievo akyse, kad jo nedorybės jau žadina neapykantą.

3. Jo kalbos tai pats nedorumas ir klasta; jis nenorėjo suprasti savo pareigų.

4. Iniquitatem meditatus est in cubili suo: * astitit omni viae non bonae, malitiam autem non odivit.

5. Domine, in coelo misericordia tua: * et veritas tua usque ad nubes.

6. Justitia tua sicut montes Dei: * judicia tua abyssus multa.

7. Homines, et jumenta salvabis, Domine: * quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam, Deus.

8. Filii autem hominum, * in tegmine alarum tuarum sperabunt.

9. Inebriabuntur ab ubertate domus tuae: * et torrente voluptatis tuae potabis eos.

10. Quoniam apud te est fons vitae: * et in lumine tuo videbimus lumen.

11. Praetende misericordiam tuam scientibus te, * et justitiam tuam his, qui recto sunt corde.

4. Jis pats vienas savo šardyje galvojo apie nedorybes, palinko į visas blogybes; piktumo neapykantoj nelaikė.

5. Viešpatie, Tavo gailestingumas siekia net dangų, ir nemažesnė Tavo ištikimybė.

6. Tavo teisingumas didis kaip aukšti Dievo kalnai, o Tavo sprendimai gilūs kaip bedugnė.

7. Tu, Viešpatie, ir žmones ir gyvulius išlaikai; o Dieve, koks didis Tavo gailestingumas!

8. Dori žmonės turi vilties, kad Tu juos paimsi po savo sparnų.

9. Jie svaigs nuo Tavo dangaus turtų; džiaugsmo srautas veržis į jų širdis.

10. Nes pas Tave, Viešpatie, yra gyvybės šaltinis, ir Tavo garbės šviesoje regėsime Tave.

11. Būk gailestingas savo garbintojams ir suteik malonių tiems, kurių širdis teisi.

12. Non veniat mihi pes superbiae: * et manus pocatoris non moveat me.

13. Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem: * expulsi sunt, nec potuerunt stare.

(Ant.) Domine, in coelo misericordia tua.

Populus meus, * ait Dominus, bonis meis adimplebitur.

Canticum Jeremiae.

Jer. 31, 10-14.

1. Audite verbum Domini, Gentes, * et annuntiate in insulis, quae procul sunt.

2. Et dicite: Qui dispersit Israël, congregabit eum: * et custodiet eum sicut pastor gregem suam.

3. Redemit enim Dominus Jacob, * et liberavit eum de manu potentioris.

4. Et venient, et laudabunt in monte Sion: * et confluent ad bona Domini,

12. Saugok mane nuo išdidaus priešo letenos, ir jo ranka tenesugeba išvesti manęs iš tiesaus kelio.

13. Puikybėje rado sau galą nusidėjėliai; jie buvo nuvyti, nes negalėjo pasilikti Dievo akivaizdoje.

Jeremijo giesmė.

Jer. 31, 10-14.

1. Klausykitės Viešpaties žodžio, tautos, skelbkite toli esančiose salose,

2. Ir sakykite: Kurs išskirstė Izraėlį, surinks jį ir sergės jį kaip piemuo savo bandą.

3. Nes Viešpats atvadavo Jokūbą ir išgelbėjo jį iš galingesniojo rankos.

4. Jie ateis ir girs Siono kalne, ir

5. Super frumento, et vino, et oleo, * et foetu pecorum et armentorum:

6. Eritque anima eorum quasi hortus irriguus, * et ultra non esurient.

7. Tunc laetabitur virgo in choro, * juvenes et senes simul:

8. Et convertam luctum eorum in gaudium, * et consolabor eos, et laetificabo a dolore suo.

9. Et inebriabo animam sacerdotum pinguedine: * et populus meus bonis meis adimplebitur.

(Ant.) Populus meus, ait Dominus, bonis meis adimplebitur.

Deo nostro * jucunda sit laudatio.

Psalmus 146.

1. Laudate Dominum quoniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucunda, decoraque laudatio.

2. Aedificans Jerusalem Dominus: dispersiones Israëlis congregabit.

suplauks prie Viešpaties gėrybių,

5. Prie javų, vyno, aliejaus, gyvulių ir galvijų vaisių;

6. Jų siela bus kaip laistomas sodas, ir jie daugiau nebetrokš.

7. Tuomet linksminsis mergaitė šokiais, jaunikaičiai ir seniai drauge.

8. Aš paversiu jų gedulą džiaugsmu, paguosiu juos ir palinksminsiu po jų skausmo.

9. Kunigų sieloms Aš suteiksiu gausių malonių, ir mano tauta bus pripildyta mano gėrybių.

Psalmė 146.

(Dievas dėl savo gerumo turi būti labiausiai garbinamas)

1. Šlovinkite Viešpatį, nes tai daryti yra gera, nes Dievo šlovinimas Jam pačiam yra meilus ir gražus.

2. Viešpats surinks tikinčiuosius į savo Bažnyčią, surinks čia plačiai pasklidusius į vieną vietą dangaus karalystėje.

3. Qui sanat contritos corde: * et alligat contritiones eorum.

4. Qui numerat multitudinem stellarum: * et omnibus eis nomina vocat.

5. Magnus Dominus noster, et magna virtus ejus: * et sapientiae ejus non est numerus.

6. Suscipiens mansuetos Dominus: * humilians autem peccatores usque ad terram.

7. Praecinite Domino in confesione: * psallite Deo nostro in cithara.

8. Qui operit coelum nubibus: * et parat terrae pluviam.

9. Qui producit in montibus foenum: * et herbam servituti hominum.

10. Qui dat jumentis escam ipsorum: * et pullis corvorum invocantibus eum.

11. Non in fortitudine equi voluntatem habebit: * nec in tibiis viri beneplacitum erit ei.

3. Jis gydo sugraudintas širdis ir gydo jų žaizdas.

4. Jis žino žvaigždžių kiekį ir vardais jas visas mini.

5. Mūsų Viešpats didis, ir didi Jo galybė, o Jo išmintis neturi ribų.

6. Viešpats aukština nuolankiuosius, o išdidžiuosius lenkia iki pat žemės.

7. Šlovinkite Viešpatį giesmėmis, skambinkite Jam kanklėmis.

8. Jis dangų iškloja debesimis ir iš jų parengia žemei lietaus.

9. Jis gyvuliams pašarą paruošia kalnuose, o augalų duoda žmonių reikalams.

10. Jis pašaru aprūpina galvijus, Jis nepamiršta ir varnaičių, kurie Jo šaukiasi.

11. Jis nemėgsta nei arklio jėgų stiprumo, nei žmogaus blazdų vikrumo.

12. Beneplacitum est Domino super timentes eum: * et in eis, qui sperant super misericordia ejus.

(Per Annum: Ant.) Deo nostro jucunda sit laudatio.

(Tempore Paschali:) Alleluja, alleluja, alleluja.

AD PRIMAM

(Per Annum: Ant.) In loco pascuae.

(Tempore Paschali) Alleluja.

Psalmus 22.

1. Dominus regit me, et nihil mihi deerit: * in loco pascuae ibi me collocavit.

2. Super aquam refectionis educatiae, * propter nomen suum.

3. Deduxit me super semitas justitia, * propter nomen suum.

4. Nam, si ambulavero in medio umbrae mortis, non timebo mala: * quoniam tu mecum es.

5. Virga tua, et beculus tuus: * ipsa me consolata sunt.

12. Viešpats mėgsta tuos, kurie turi vilties susilaukti Jo pasigailėjimo.

PIRMOJI VALANDA

Psalmė 22.

(Mums rodomas nuostabus rūpestingumas)

1. Viešpats manyje, todėl man nieko nestigs; Jis mane patalpins savo Bažnyčioje.

2. Ten man Jis suteiks išganingos išminties; Jis mano sielą traukte trauks prie savęs.

3. Jis dėl savo Vardo mane veda teisybės takais.

4. Nors ir dideliame mirties pavojuje būčiau, aš nebijosiu nelaimių, nes Tu, Viešpatie, esi su manim.

5. Tavo rūpestingumas ir Tavo palankumas ramina mane.

6. Tu dangiškąjį maistą Šv. Sakramente esi man paroušęs mano akivaizdoje, kad galėčiau pasipriešinti mano persekiotojams.

6. Parasti in conspectu meo mensam, * adversus eos, qui tribulant me.

7. Impinguasti in oleo caput meum: * et calix meus inebrians quam praeclarus est!

8. Et misericordia tua subsequetur me * omnibus diebus vitae meae:

9. Et ut inhabitem in domo Domini, * in longitudinem dierum.

Psalmus 71, I.

1. Deus, judicium tuum regi da: * et justitiam tuam filio regis.

2. Judicare populum tuum in justitia, * et pauperes tuos in judicio.

3. Suscipiant montes pacem populo: * et colles justitiam.

4. Judicabit pauperes populi, et salvos faciet filios pauperum: * et humiliabit calumniatorem.

5. Et permanebit cum sole, et ante lunam, * in generatione in generationem.

7. Tu mano širdžiai teiki malonių, ir kokia graži yra meilė, kuria aš Tave myliu ir kaip ji mane svaigina!

8. Tavo gailestingumas lydi mane per visas mano gyvenimo dienas.

9. Duok, Viešpatie, apsigyventi amžinai Tavo dangiškuose namuose.

Psalmė 71, I.

(Būsimosios Kristaus Karalystės vaizdas)

1. Dieve, Tu duosi Mesijui teisti žmones, duosi ją Kristui, Dovydo sūnui.

2. Duosi Jam teisti savo tautą ir pavargėlius teisingai ir lygiai.

3. Tegu Apaštalai nešą evangeliją tautoms ir tuo būdu tikinčiuosius teapvilka nauju mokslu.

4. Jis baus savo tautos pavargėlių skriaudėjus, Jis jų vaikus išlaisvins ir pažemins prispaudėjus.

5. Jis savo Karalystėje viešpataus, kol saulė ir mėnulis joje švies iš kartos į kartą.

6. Descendet sicut pluvia in vellus: * et sicut stillicidia stillantia super terram.

7. Orietur in diebus ejus justitia, et abundantia pacis: * donec auferatur luna.

8. Et dominabitur a mari usque ad mare: * et a flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Psalmus 71, II.

1. Coram illo procident Aethiopes: * et inimici ejus terram lingent.

2. Reges Tharsis, et insulae munera offerent: * reges Arabum et Saba dona adducent.

3. Et adorabunt eum omnes reges terrae: * omnes Gentes servient ei:

4. Quia liberabit pauperem a potente: * et pauperem, cui non erat adjutor.

5. Parcet pauperi et inopi: * et animas pauperum salvas faciet.

6. Jis nužengs į Marijos įsčią taip nejaučiamai, kaip rasa krinta ant vilnų ir kaip krintanti ans žemės migla.

7. Jo dienose užtekės teisybės ir dieviškosios taikos saulė, o mirties mėnulis visai pranyks.

8. Jis viešpataus nuo jūrų iki jūrų, nuo Jordano abiejų krantų iki pasaulio abiejų pakraščių.

Psalmė 71, II.

1. Jį kniupšti pagarbins etiopai ir net Jo priešai Jam nusilenks iki žemės.

2. Tarso karaliai ir jūros salos neš Jam dovanų, arabų ir Sabos karaliai gabens Jam atnašų.

3. Visi žemės karaliai Jį garbins, visos tautos Jam tarnaus.

4. Nes Jis išlaisvins pavargėlį iš engėjo rankų ir jokios pagalbos neturintį beturtį.

5. Jis pasigailės beturčių ir gelbės jų sielas.

6. Ex usuris et iniquitate redimet animas eorum: * et honorabile nomen eorum coram illo.

7. Et vivet, et dabitur ei de auro Arabiae, et adorabunt de ipso semper: * tota die benedicent ei.

8. Et erit firmamentum in terra in summis montium, superextolletur super Libanum fructus ejus: * et florebunt de civitate sicut foenum terrae.

9. Sit nomen ejus benedictum in saecula: * ante solem permanet nomen ejus.

10. Et benedicentur in ipso omnes tribus terrae: * omnes Gentes magnificabunt eum.

11. Benedictus Dominus, Deus Israël, * qui facit mirabilia solus:

12. Et benedictum nomen majestatis ejus in aeternum: * et replebitur majestate ejus omnis terra: fiat, fiat.

6. Jis išvaduos jų sielas nuo išnaudojimo ir kitų skriaudų; ir jų vardas Jo akyse bus pagarbos vertas.

7. Jis gyvuos amžinai, karaliai Jam statys bažnyčias, jose nuolat Jį garbins tikintieji ir visą dieną Jį šlovins.

8. Ir Dievo žodis per Apaštalus pasklis po visą žemę, jo vaisiai sieks aukščiau Libano kalnų, ir tikintieji žydės Bažnyčioje, kaip žydi lauko žiedai.

9. Tebūnie Jo Vardas šlovinamas per amžius, nes Jis yra amžinas.

10. Ir visó pasaulio giminės bus Jo palaimintos, ir visos tautos Jį šlovins.

11. Teesie pašlovintas Viešpats, Izraėlio Dievas, kuris tik vienas nuostabus.

12. Teesie pašlovintas per amžius Jo majestoto Vardas; visas pasaulis tebūnie Jo kupinas: tebūnie, tebūnie.

(Per Annum: Ant.) In loco pascuae, ibi Dominus me collocavit.

(Tempore Paschali:) Alleluja, alleluja, alleluja.

AD TERTIAM

(Per Annum: Ant.) Quam bonus.

(Tempore Paschali) Alleluja.

Psalmus 72, I.

1. Quam bonus Israël Deus, * his, qui recto sunt corde!

2. Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effusi sunt gressus mei.

3. Quia zelavi super iniquos, * pacem peccatorum videns.

4. Quia non est respectus morti eorum: * et firmamentum in plaga eorum.

5. In labore hominum non sunt, * et cum hominibus non flagellabuntur:

6. Ideo tenuit eos superbia, * operti sunt iniquitate et impietate sua.

TREČIOJI VALANDA

Psalmė 72, I.

(Nepavydėti nedoriems jų pasisekimo šiame gyvenime)

1. Kaipgi geras yra Dievas geros širdies tikintiesiems!

2. Ką tik aš neišėjau iš stataus kelio, ką tik neįklimpau į nuodėmių pelkę.

3. Nes aš pavydėjau savo priešams, matydamas nusidėjėlių pasisekimą.

4. Aš klausiau save, kodėl Dievas nepagreitna jų mirtį, ir kodėl jų nelaimės taip neilgai trunka.

5. Juk jie nedalyvauja žmonių varguose ir nebaudžiami kaip kiti žmonės.

6. Jie tapo išdidūs, juos siaučia nedorybės ir niekšybė.

7. Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum: * transierunt in affectum cordis.

8. Cogitaverunt, et locuti sunt nequitiam: * iniquitatem in excelso locuti sunt.

9. Posuerunt in coelum os suum: * et lingua eorum transivit in terra.

Psalmus 72, II.

1. Ideo convertetur populus meus hic: * et dies pleni invenientur in eis.

2. Et dixerunt: Quomodo scit Deus, * et si ets scientia in excelso?

3. Ecce ipsi peccatores, et abundantes in saeculo, * obtinuerunt divitias.

4. Et dixi: Ego sine causa justificavi cor meum, * et lavi inter innocentes manus meas:

7. Iš jų turtų kaip iš riebalų plaukia jų nedorybės; jie visai atsidavė savo širdies geiduliams.

8. Jie prasimano ir kalba piktai, ir, pikta darydami, jie viešai tuo giriasi.

9. Jie burnuoja prieš Dievą, o jų piktas liežuvis tik ieško, ką užgauti, ir už tai jie nebaudžiami.

Psalmė 72, II.

1. Mano ištikimoji Dievui tauta, tai regėdama, ėmė linkti prie bedievių, nes matė, kad jiems sekasi.

2. Jie ėmė kalbėti: O gal Dievas tikrai nemato, ir danguj nežinoma, kas darosi žemėje?

3. Juk nusidėjėliai, pertekę pasaulio malonumų, įsigyja turtų.

4. Ir aš buvau manęs, kad jei gerai klojasi bedievitms, tai nėra ko stengtis gyventi dorai, ir bendrauti vien tik su nekaltais.

5. Et fui flagellatus tota die, * et castigatio mea in matutinis.

6. Si dicebam: Narrabo sic: * ecce nationem filiorum tuorum reprobavi.

7. Existimabam ut cognoscerem hoc, * labor est ante me:

8. Donec intrem in Sanctuarium Dei: * et intelligam in novissimis eorum.

Psalmus 72, III.

1. Verumtamen propter dolos posuisti eis: * dejecisti eos dum allevarentur.

2. Quomodo facti sunt in desolationem, subito defecerunt: * perierunt propter iniquitatem suam.

5. Ir man atrodė, kad veltui liūdėjau ištisas dienas ir nuo mažens tiek vargo esu pakėlęs.

6. Bet dabar taip nemanau, nes aš turėčiau smerkti visus, kuriems Tu siunti nelaimių; o Tu jų siunti ir teisiesiems.

7. Aš galvojau, kaip tai suprasti, kad Tu nebaudi nedorėlių,, vargau ir nesupratau.

8. Vargsiu ir nesuprasiu, kolei neįeisiu į dangišką Dievo šventyklą ir nematysiu, koks bus jų galas paskutinę teismo dieną.

Psalmė 72, III.

1. Iš tikrųjų už jų nuodėmes Tu juos baudi, nes Tu juos žemini tuomet, kai jie nori iškilti.

2. Ir kaip greit jų apgyventos vietos virto tyruma, kaip ūmai jie išnyksta ir žūva dėl savo nedorumo!

3. Velut somnium surgentium, Domine, * in civitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges.

4. Quia inflammatum est cor meum, et renes mei commutati sunt: * et ego ad nihilum redactus sum, et nescivi.

5. Ut jumentum factus sum apud te: * et ego semper tecum.

6. Tenuisti manum dexteram meam: et in voluntate tua deduxisti me, * et cum gloria suscepisti me.

7. Quid enim mihi est in coelo? * et a te quid volui super terram?

8. Defecit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in aeternum.

9. Quia ecce, qui elongant se a te, peribunt: * perdidisti omnes, qui fornicantur abs te.

3. Kaip žmogui prabudus, jo sapnas tuojau pranyksta, taip Tu, Viešpatie, danguje padarysi, kad jų tuščia garbė panašiai pranyktų.

4. Mano širdis buvo užsidegus ant nusidėjėlių pasibiaurėjimu ir mano jausmai buvo sukrėsti, aš sunykau ir to nepastebėjau.

5. Kinkamuoju gyvuliu tapau Tavo akivaizdoje, nemurmėjau ir aš visuomet būsiu su Tavim.

6. Tu man paėmei už dešinės rankos ir savo malone vedei tiesiu keliu ir mane iškilmingai priimsi pas save.

7. Kas man gali būti malonu danguje, jei Tavęs ten nebūtų; o čia žemėje, Tave turėdamas, ko aš galiu daugiau norėti?

8. Mano kūnas ir siela alpste alpsta meile Tau, Viešpatie, mano širdies Dieve, Tu mano lobis per amžius.

9. Štai, atsitolinę nuo Tavęs žus, žus, kurie nedorai gyvena.

10. Mihi autem adhaerere Deo bonum est: * ponere in Domino Deo spem meam:

11. Ut annuntiem omnes praedicationes tuas, * in portis filiae Sion.

(Per Annum: Ant.) Quam bonus Israël Deus, his, qui recto sunt corde!

(Tempore Paschali:) Alleluja, alleluja, alleluja.

AD SEXTAM

(Per Annum: Ant.) Memor esto.
(Tempore Paschali) Alleluja.

Psalmus 73, I.

1. Ut quid, Deus, repulisti in finem: * iratus est furor tuus super oves pascuae tuae?

2. Memor esto congregationis tuae, * quam possedisti ab initio.

3. Redemisti virgam hereditatis tuae: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

10. O kaip man gera Tavęs laikytis, Viešpatie, Dieve, Tavyje turėti viltį

11. Ir viešai Tavo Bažnyčioje skelbti Tavo šlovę.

ŠEŠTOJI VALANDA

Psalmė 73, I.

(Bažnyčia Antikristo laikais)

1. Kam gi, Tu, o Dieve, atstūmei mus amžinai, ir kam Tavo rūstybė taip smarkiai užsidegė prieš savo ganyklos aveles?

2. Atsimink savo mylimą tikinčiųjų būrelį, kurs yra Tavo nuo pat pradžios.

3. Tu jį esi atvadavęs ir atmatavęs kaip savo išrinktąją dalelę, Siono kalną Tavo Bažnyčią, kur Tu gyveni.

4. Leva manus tuas in superbias eorum in finem: * quanta malignatus est inimicos in sancto!

5. Et gloriati sunt qui oderunt te: * in medio solemnitatis tuae.

6. Posuerunt signa sua, signa: * et non cognoverunt sicut in exitu super summum.

7. Quasi in silva lignorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum: * in securi et ascia dejecerunt eam.

8. Incenderunt igni Sanctuarium tuum: * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

9. Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: * Quiescere faciamus omnes dies festos Dei in terra.

10. Signa nostra non vidimus, jam non est propheta: * et nos non cognoscet amplius.

4. Pakelk savo rankas prieš jos priešų begalinę puikybę; kaipgi daug pikta jai priešai yra padarę!

5. Jie neapkenčia Tavęs ir tuo net viešai didžiuojasi pačioje mūsų Bažnyčioje.

6. Savo vėliavas jie iškėlė viršum jos angos; jie nesuprato, kas jiems tą laimėjimą yra davęs.

7. Jie, lyg būtų buvę miške, kirviais iškirto visas jos duris, jie kirviais ir skliutais nugriovė ją.

8. Jie padegė savo šventovę, ją išgriovė ir sutepė Tavo Vardo padangtę.

9. Jie visi galvojo ir sakė: Panaikinkime visoj šalyj visas šventas Dievo dienas.

10. Savo ženklų jau mes nematome, pranašų jau netekome, ir Dievas jau mūsų daugiau nepažįsta.

Psalmus 73, II.

1. Usquequo, Deus, improperabit inimicus: * irritat adversarius nomen tuum in finem?

2. Ut quid avertis manum tuam, et dexteram tuam, * de medio sinu tuo in finem?

3. Deus autem Rex noster ante saecula: * operatus est salutem in medio terrae.

4. Tu confirmasti in virtute tua mare: * contribulasti capita draconum in aquis.

5. Tu confregisti capita draconis: * dedisti eum escam populis Aethiopum.

6. Du diripisti fontes, et torrentes: * tu siccasti fluvios Ethan.

7. Tuus est dies, et tua est nox: * Tu fabricatus es auroram et solem.

8. Tu fecisti omnes terminos terrae: * aestatem et ver tu plasmasti ea.

Psalmė 73, II.

1. Iki kol, Dieve, Tau piktžodžiaus Tavo priešai, iki kol jie niekins Tavo Vardą?

2. Kam atitrauki nuo mūsų savo globonjančią ranką, kodėl nepanaudoji savo galingos dešinės; ištrauk ją iš savo ančio priešui padaryti galą.

3. Juk Dievas yra mūsų Karalius nuo amžių; Jis yra mus išgelbėjęs visų akivaizdoje.

4. Tu savo galybe esi Raudonąją Jūrą perskyręs, Tu jos vandenyse esi sutriuškinęs egiptiečių galvas.

5. Tu sutriuškinai Faraono galvą, Tu jį padarei etiopiečių grobiu.

6. Tu perskėlei uolą, kad duotų versmes ir srautus, Tu dideles upes esi išdžiovinęs.

7. Tavo yra diena ir naktis yra Tavo; Tu sukūrei mėnulį ir saulę.

8. Tu nustatei visas žemės ribas; Tu sutvarkei vasarą ir pavasarį.

Psalmus 73, III.

1. Memor esto hujus, inimicus improperavit Domino: * et populus insipiens incitavit nomen tuum.

2. Ne tradas bestiis animas confitentes tibi, * et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

3. Respice in testamentum tuum: * quia repleti sunt, qui obscurati sunt terrae domibus iniquitatum.

4. Ne avertatur humilis factus confusus: * pauper et inops laudabunt nomen tuum.

5. Exsurge, Deus, judica causam tuam: * memor esto improperiorum tuorum, eorum quae ab insipiente sunt tota die.

6. Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum: * superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper.

(Per Annum: Ant.) Memor esto congregationis tuae, quam possedisti ab initio.

Psalmė 73, III.

1. Atsimink, kad priešas piktžodžiauja Tau, Viešpatie, kad beprotiška tauta rūstina Tavo Vardą.

2. Nepaduok į netikinčiųjų rankas tų, kurie garbina Tave, ir niekuomet nepamiršk savo beturčių sielų.

3. Pažvelk į savo pažadus ir globok mus, nes mūsų žemėje padaugėjo tamsiųjų gaivalų.

4. Neatstumk nuo savęs savo pažemintos ir išniekintos tautos; ir beturtis ir pavargėlis šlovins Tavo Vardą.

5. Kelkis, Viešpatie, ir gink savo bylą, atsimink paniekinimus, kuriuos Tavo neprotingas priešas nuolat Tau rodo.

6. Nepamiršk savo priešų keiksmų, nes Tavęs nekenčiančių puikybė didėja nuolat.

(Tempore Paschali:) Alleluja, alleluja, alleluja.

AD NONAM

(Per Annum: Ant.) Invocabimus.

(Tempore Paschali) Alleluja.

Psalmus 74.

1. Confitebimur tibi, Deus: * confitebimur, et invocabimus nomen tuum.

2. Narrabimus mirabilia tua: * cum accepero tempus, ego justitias judicabo.

3. Liquefacta est terra, et omnes qui habitant in ea: * ego confirmavi columnas ejus.

4. Dixi iniquis: Nolite inique agere: * et delinquentibus: Nolite exaltare cornu.

5. Nolite extollere in altum cor vestrum: * nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

DEVINTOJI VALANDA

Psalmė 74.

(Nusidėjėlių nusiminimas ir gerųjų džiaugsmas paskutiniame teisme)

1. Mes šloviname Tave, Viešpatie, mes šlovinsime ir šauksimės Tavo Vardo.

2. Mes skelbsime nuostabius Tavo darbus, nes Tu sakai: Kai ateis teismo diena, Aš teisiu teisingai.

(Dievas:)

3. Žemė virs dulkėmis ir visi jos gyventojai, nors Aš visa tai esu sukūręs.

(Pranašas:)

4. Aš pasakiau bedieviams: Nesielkite neteisingai; pasakiau ir šiaip jau nusidėjėliams: Nesikelkite į puikybę.

5. Nebūkite išdidūs, nekalbėkite pikta prieš Dievą.

6. Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus: * quoniam Deus judex est.

7. Hunc humiliat, et hunc exaltat: * quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.

8. Et Inclinavit ex hon in hoc: verumtamen faex ejus non est exinanita: * bibent omnes peccatores terrae.

9. Ego autem annuntiabo in saeculum: * cantabo Deo Jacob.

10. Et omnia cornua peccatoris congringam: * et exaltabuntur cornua justi.

Psalmus 75, I.

1. Notus in Judaea Deus: * in Israël magnum nomen ejus.

6. Nes, bėgdami ar į Rytus, ar į Vakarus, ar į kalnus, ar į kalnų dykumas, jūs nepabėgsite nuo Dievo.

7. Dievas yra visų Teisėjas; Jis vieną pažemina, o kitą išaukština; Viešpats savo rankoje laiko tulžies kupiną bausmės taurę.

8. Jis yra jau palenkęs ją tai į vienų, tai ir kitų lūpas; tačiau jos tūris dar neišsemtas; visi nusidėjėliai turės iš jos gerti.

9. Aš gi skelbsiu Jo garbę per amžius, per amžius giedosiu Jokūbo Dievui.

(Dievas:)

10. O Aš nusuksiu sprandą nusidėjėliams, teisiuosius gi išaukštinsiu.

Psalmė 75, I.

(Raginimas Dievą garbinti ir Jo Bažnyčios įsakymų laikytis)

1. Dievas yra žinomas Bažnyčiai; Jo Vardas tikinčiųjų tarpe — didis.

2. Et factus est in pace locus ejus: * et habitatio ejus in Sion.

3. Ibi confregit potentias arcuum, * scutum, gladium, et bellum.

4. Illuminans tu mirabiliter a montibus aeternis: * turbati sunt omnes insipientes corde.

5. Dormierunt somnum suum: * et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

6. Ab increpatione tua, Deus Jacob, * dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Psalmus 75, II.

1. Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

2. De coelo auditum fecisti judicium: * terra tremuit et quievit.

2. Jis sau Bažnyčioje parinko taikos ir ramybės vietą; Jis gyvena tikinčiųjų tarpe.

3. Jų tarpe gyvendamas, Jis sutriuškino piktosios dvasios viešpatavimą, sulaužė ginklus: apgaulės skydą ir kardą, Jis panaikino karus.

4. Tu, Viešpatie, mus apšvietei dangaus šviesa; tai regėdamos, nusiminė supasauliejusios širdys.

5. Jie miegojo aistros miegu, o turtingieji gyvenimo gale, turtų netekę, pasirodė tuščiomis rankomis.

6. Jokūbo Dieve, Tu juos raginai dorai gyventi, o jie miegojo, sekdami pasaulio dvasia.

Psalmė 75, II.

1. Tu, Viešpatie, esi baisus nusidėjėliams, ir kas Tau gali pasipriešinti, kai Tavo rūstumas juos ima veikti?

2. Tavo teismo sprendimų paskelbimas eis iš dangaus; tuomet žemė sudrebės ir iš baimės nutils.

3. Cum exsurgeret in judicium Deus, * ut salvos faceret omnes mansuetos terrae.

4. Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: * et reliquiae cogitationis diem festum agent tibi.

5. Vovete, et reddite Domino Deo vestro: * omnes, qui in circuitu ejus affertis munera.

6. Terribili et ei qui aufert spiritum principum, * terribili apud reges terrae.

(Per Annum: Ant.) Invocabimus nomen tuum, Domine: narrabimus mirabilia tua.

(Tempore Paschali:) Alleluja, alleluja, alleluja.

3. Kai Dievas kelsis ir ateis žmonių teisti, ateis išvaduoti teisiųjų ir nubausti bedievių.

4. Tuomet tikrai Tave garbins teisiųjų širdys, ir jos džiaugte džiaugsis kaip kokio viešojo triumfo metu.

5. Todėl duokite Viešpačiui pažadų, Jam, jūsų Dievui, atsiteiskite, neškite Jam dovanų visi, kurie Jį supate.

6. Neškite jas baisiajam Viešpačiui, kuris, kai nori, ir iš kunigaikščių atima gyvybę, kuris baisus visiems žemės karaliams.

AD VESPERAS

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Ecce quam bonum, * et quam jucundum habitare fratres in umum.

(Tempore Paschali) Alleluja, * alleluja, alleluja.

Psalmus 132.

1. Ecce quam bonum, et quam jucundum * habitare fratres in unum:
2. Sicut unguentum in capite, * quod descendit in barbam, barbam Aaron,
3. Quod descendit in oram vestimenti ejus: * sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion.
4. Quoniam illic mandavit Dominus benedictionem, * et vitam usque in saeculum.

(Ant.) Ecce quam bonum, et quam jucundum habitare fratres in unum.

Confitemini Domino * quoniam in aeternum misericordia ejus.

MIŠPARAI.

Psalmė 132.

(Raginimas broliškai mylėti)

1. Štai, kaip gera ir kaip saldu gyventi broliams vienybėje.

2. Ši vienybė tai šventieji aliejai nuo Aarono galvos teką per visą jo barzdą ir jo rūbų viršūnes,

3. Kurie krinta kaip rasa ant Hermono ir Siono kalno.

4. Ten Viešpats yra pažadėjęs teikti per amžius savo palaiminimų ir savo malonių.

Psalmus 135, I.

1. Confitemini Domino quoniam bonus: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

2. Confitemini Deo deorum: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

3. Confitemini Domino dominorum: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

4. Qui facit mirabilia magna solus: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

5. Qui fecit coelos in intellectu: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

6. Qui firmavit terram super aquas: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

7. Qui fecit luminaria magna: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

8. Solem in potestatem diei: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

Psalmė 135, I.

(Raginimas garbinti Dievą už tautai suteiktas malones litanijos forma)

1. Šlovinkite Viešpatį, nes Jis geras; Jo gailestingumas yra amžinas.

2. Šlovinkite Angelų Dievą, nes Jo gailestingumas amžinas.

3. Šlovinkite viešpačių Viešpatį, nes Jo gailestingumas amžinas.

4. Šlovinkite Viešpatį, kuris pats vienas daro didžių stebuklų, nes Jo gailestingumas amžinas.

5. Šlovinkite Viešpatį, kuris su tokia išmintimi sutvėrė dangų, nes Jo gailestingumas amžinas.

6. Šlovinkite Viešpatį, kuris iškėlė žemę iš vandenų, nes Jo gailestingumas amžinas.

7. Šlovinkite Viešpatį, kuris sutvėrė saulę, mėnulį ir žvaigždes, nes Jo gailestingumas amžinas.

8. Šlovinkite Viešpatį, kuris saulei pavedė viešpatauti dieną, nes Jo gailestingumas amžinas.

9. Lunam et stellas in potestatem noctis: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

(Ant.) Confitemini Domino quoniam in aeternum misericordia ejus.

Confitemini Domino, * quia in humilitate nostra memor fuit nostri.

Psalmus 135, II.

1. Qui percussit Aegyptum cum primogenitis eorum: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

2. Qui eduxit Israël de medio eorum: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

3. In manu potenti, et brachio excelso: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

4. Qui divisit Mare Rubrum in divisiones: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

5. Et eduxit Israël per medium ejus: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

9. Šlovinkite Viešpatį, kuris mėnuliui ir žvaigždėms pavedė veikti naktį, nes Jo gailestingumas amžinas.

Psalmė 135, II.

1. Šlovinkite Viešpatį, kuris mirties Angelą pasiuntė Egipto pirmagimiams, nes Jo gailestingumas amžinas.

2. Šlovinkite Viešpatį, kurs išvedė Izraėlį iš pagonių tarpo, nes Jo gailestingumas amžinas.

3. Šlovinkite Viešpatį, kurio ranka galinga ir petys yra stiprus, nes Jo gailestingumas amžinas.

4. Šlovinkite Viešpatį, kuris perskyrė Raudonąją Jūrą, nes Jo gailestingumas amžinas.

5. Šlovinkite Viešpatį, kuris pervedė Izraėlį per jūros vidurį, nes Jo gailestingumas amžinas.

6. Et excussit Pharaonem, et virtutem ejus in Mari Rubro: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

7. Qui traduxit populum suum per desertum: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

8. Qui percussit reges magnos: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

9. Et occidit reges fortes: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

10. Sehon, regem Amorrhaeorum: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

11. Et Og, regem Basan: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

12. Et dedit terram eorum hereditatem: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

6. Šlovinkite Viešpatį, kuris paskandino Faraoną ir Jo kariuomenę Raudonojoje Jūroje, nes Jo gailestingumas amžinas.

7. Šlovinkite Viešpatį, kuris pervedė savo tautą per tyrus, nes Jo gailestingumas amžinas.

8. Šlovinkite Viešpatį, kuris sumušė didžius karalius, nes Jo gailestingumas amžinas.

9. Šlovinkite Viešpatį, kuris užmušė galingus karalius, nes Jo gailestingumas amžinas.

10. Šlovinkite Viešpatį, kuris pasiuntė mirtį amoriečių karaliui, Sehonui, nes Jo gailestingumas amžinas.

11. Šlovinkite Viešpatį, kuris pasiuntė mirtį Basano karaliui, Ogai, nes Jo gailestingumas amžinas.

12. Šlovinkite Viešpatį, kuris davė mums paveldėti jų žemę, nes Jo gailestingumas amžinas.

13. Hereditatem Israël, servo suo: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

14. Quia in humilitate nostra memor fuit nostri: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

15. Et redemit nos ab inimicis nostris: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

16. Qui dat escam omni carni: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

17. Confitemini Deo coeli: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

18. Confitemini Domino dominorum: * quoniam in aeternum misericordia ejus.

(Ant.) Confitemini Domino, quia in humilitate nostra memor fuit nostri.

Adhaereat lingua mea * faucibus meis, si non meminero tui, Jerusalem.

13. Šlovinkite Viešpatį, kuris jų žemę davė paveldėti savo tautai Izraėliui, nes Jo gailestingumas amžinas.

14. Šlovinkite Viešpatį, kuris atsiminė mus, mums esant priespaudoje, nes Jo gailestingumas amžinas.

15. Šlovinkite Viešpatį, kuris išvadavo mus iš mūsų priešų, nes Jo gailestingumas amžinas.

16. Šlovinkite Viešpatį, kuris duoda maisto kiekvienam gyviui, nes Jo gailestingumas amžinas.

17. Šlovinkite Viešpatį, kuris yra dangaus Dievas, nes Jo gailestingumas amžinas.

18. Šlovinkite Viešpatį, kuris yra viešpačių Viešpats, nes Jo gailestingumas amžinas.

Psalmus 136.

1. Super flumina Babylonis, illic sedimus et flevimus: * cum recordaremur Sion:

2. In salicibus in medio ejus, * suspendimus organa nostra.

3. Quia illic interrogaverunt nos, qui captivos duxerunt nos, * verba cantionum:

4. Et qui abduxerunt nos: * Hymnum cantate nobis de canticis Sion.

5. Quomodo cantabimus canticum Domini * in terra aliena?

6. Si oblitus fuero tui, Jerusalem, * oblivioni detur dextera mea.

7. Adhaereat lingua mea faucibus meis, * si non meminero tui:

8. Si non proposuero Jerusalem, * in principio laetiae meae.

9. Memor esto, Domine, filiorum Edom, * in die Jerusalem:

Psalmė 136.

(Žydų ilgesys Babilonų nelaisvėje)

1. Prie Babilono upių, ten mes sėdėjome ir verkėme, atsiminę savo tėvynę.

2. Į gluosnius Babilono miesto viduryje mes pakabinome savo kankles.

3. Kai išvedusieji mus į nelaisvę reikalavo iš mūsų jiems ką nors padainuoti,

4. Kai jie mums sakė: Pagiedokite mums giesmę iš Siono giesmių,

5. Mes atsakėme: Kaipgi mes galime giedoti Viešpaties giesmę svetimoj šalyj?

6. Jei užmiršiu tave, Jeruzale, tebūnie užmiršta mano dešinė.

7. Teprilimpa liežuvis prie mano gomurio, jei tavęs neminėsiu,

8. Jei tavęs, Jeruzale, nelaikysiu vieninteliu savo džiaugsmo šaltiniu.

9. Atsimink, Viešpatie, idumiečių vaikus, kurie mus kankino išgriautos Jeruzalės metu,

10. Qui dicunt: Exinanite exinanite * usque ad fundamentum in ea.

11. Filia Babylonis misera: * beatus, qui retribueut tibi retributionem tuam, quam retribuisti nobis.

12. Beatus, qui tenebit, * et allidet parvulos tuos ad petram.

(Ant.) Adhaereat lingua mea faucibus meis, si non meminero tui, Jerusalem.

Confitebor * nomini tuo, Domine, super misericordia et veritate tua.

Psalmus 137.

1. Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo: * quoniam audisti verba oris mei.

2. In conspectu Angelorum psallam tibi * adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

3. Super misericordia tua, et veritate tua: * quoniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

10. Kurie šaukė: Naikinkite, griaukite miestą iki jo pamatų.

11. Ir tu, niekšiška Babilono duktė; palaimintas, kas tau atsilygins už tai, ką tu mums esi padariusi.

12. Palaimintas, kurs nutvers tavo vaikelius ir juos trenks į akmenį.

Psalmė 137.

(Dėkojimas Viešpačiui už gautas malones)

1. Aš šlovinsiu Tave, Viešpatie, visa savo širdimi, nes Tu išklausei mane.

2. Aš Tau giedosiu Angelų akivaizdoje, aš Tave garbinsiu tiesia kryptimi atsigręžęs į Tavo bažnyčią ir šlovinsiu Tavo Vardą.

3. Aš šlovinsiu Tave dėl Tavo gailestingumo ir dėl Tavo ištikimybės pažadams ir dėl to, kad Tu užvis labiau išaukštinai savo Vardą.

4. In quacumque die invocavero te, exaudi me: * multiplicabis in anima mea virtutem.

5. Confiteantur tibi, Domine, omnes reges terrae: * quia audierunt omnia verba oris tui:

6. Et cantent in viis Domini: * quoniam magna est gloria Domini.

7. Quoniam excelsus Dominus, et humilia respicit: * et alta a longe cognoscit.

8. Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me: * et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

9. Dominus retribuet pro me: * Domine, misericordia tua in saeculum: opera manuum tuarum ne despicias.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Confitebor nomini tuo, Domine, super misericordia et veritate tua.

(Tempore Paschali:) Alleluja, alleluja, alleluja.

4. Kurią nors dieną, kai aš šauksiuos į Tave, išklausyk mane ir sustiprink mano sielą.

5. Tegu šlovina Tave, Viešpatie, visi žemės karaliai, nes per Apaštalus jie pažino Tavo apreikštąjį mokslą.

6. Tegu Tau gieda tikintieji, eidami Tavo nurodytais keliais, nes Dievo majestotas didis.

7. Viešpats — prakilnus, į nuolankius Jis žiūri iš arti su meile, o išdidžiaisiais Jis iš tolo jau biaurisi.

8. Kai aš būsiu vargų suspaustas, Tu mane globosi ir ant mano priešų už jų nuodėmes Tu ištiesi savo ranką, o Tavo dešinė išgelbės mane.

9. Viešpats atsilygins už mane, nes Tavo gailestingumas, Viešpatie, yra amžinas; nepaniekink, Viešpatie, savo rankų kūrinio.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Adjutor meus.

(Tempore Paschali) Alleluja.

Psalmus 69.

1. Deus, in adjutorium meum intende: * Domine, ad adjuvandum me festina.
2. Confundantur et revereantur, * qui quaerunt animam meam.
3. Avertantur retrorsum, et erubescant, * qui volunt mihi mala.
4. Avertantur statim erubescentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.
5. Exsultent et laetentur in te omnes qui quaerunt te, * et dicant semper: Magnificetur Dominus: qui diligunt salutare tuum.
6. Ego vero egenus, et pauper sum: * Deus adjuva me.
7. Adjutor meus, et liberator meus es tu: * Domine, ne moreris.

Psalmė 69.

(Sunkių vargų kamuojamojo malda)

1. Dieve, ateik man į pagalbą, Viešpatie, skubinkis man padėti.
2. Tesumyštie ir susigėstie, kurie velija man pikto.
3. Tesitraukia atgal ir teparausta, ieško mirties mano sielai.
4. Tuojau tesitraukia atgal paraudę, kurie tyčiojasi iš manęs.
5. Tesidžiaugia Tavimi ir tesilinksmina visi, kurie Tavęs ieško ir kurie myli Tavo Kristų; tekartoja jie nuolat: Tebūnie pašlovintas Viešpats.
6. Aš gi esu vargšas ir beturtis, todėl padėk man, Dieve.
7. Tu esi mano Globėjas ir Gelbėtojas, Viešpatie, negaišk man padėti.

Psalmus 70, I.

1. In te, Domine, speravi, non confundar in aeternum: * in justitia tua libera me, et eripe me.

2. Inclina ad me aurem tuam, * et salva me.

3. Esto mihi in Deum protectorem, et in locum munitum: * ut salvum me facias.

4 Quoniam firmamentum meum, * et refugium meum es tu.

5. Deus meus, eripe me de manu peccatoris, * et de manu contra legem agentis et iniqui:

6. Quoniam tu es patientia mea, Domine: * Domine, spes mea a juventute mea.

7. In te confirmatus sum ex utero: * de ventre matris meae tu es protector meus.

Psalmė 70, I.

(Dovydas maldauja pagalbos — Kristus maldauja malonių savo Bažnyčiai)

1. Tavimi, Viešpatie, aš pasitikiu, todėl per amžius neteks susigėsti; dėl savo teisingumo išvaduok mane ir gelbėk mane nuo nelaimių.

2. Palenk į mane savo galvą ir padėk man.

3. Būk man Dievas Globėjas ir mano tvirtovė ir gelbėk mane.

4. Juk Tu esi mano pilis ir mano prieglauda.

5. Mano Dieve, ištrauk mane iš nusidėjėlių rankų ir tų, kurie nusikalsta Tavo įstatymams; gelbėk mane iš bedievių rankų.

6. Tu, Viešpatie, esi mano lūkesys, Tu, Viešpatie, mano viltis nuo mano jaunystės.

7. Dar motinos įsčioje būdamas jau buvau Tavo stiprinamas; nuo mano motinos nėštumo Tu esi mano Globėjas.

8. In te cantatio mea semper: * tamquam prodigum factus sum multis: et tu adjutor fortis.

9. Repleatur os meum laude, ut cantem gloriam tuam: * tota die magnitudinem tuam.

10. Ne projicias me in tempore senectutis: * cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

11. Quia dixerunt inimici mei mihi: * et qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in unum,

12. Dicentes: Deus dereliquit eum, persequimini et comprehendite eum: * quia non est qui eripiat.

13. Deus, ne elongeris a me: * Deus meus, in auxilium meum respice.

Psalmus 70, II.

1. Confundantur, et deficiant detrahentes animae meae: * operiantur confusione, et pudore qui quaerunt mala mihi.

8. Tave aš visuomet šlovinsiu giesme; daugeliui aš pasidariau lyg stebuklas, nes Tu esi mano galingas Globėjas.

9. Mano balso stygos teskamba Tavo garbei; aš giesme šlovinsiu Tave, aš ją skelbsiu Tavo didybę.

10. Neapleisk manęs senatvėje; kai man trūks sveikatos, neapleisk manęs.

11. Mano priešai kyla prieš mane, jie, tykodami mano gyvybės, susirinkę nusprendė visi kaip vienas,

12. Sakydami: Dievas jį apleido, sugaukite ir sulaikykite jį, nes jau nėra, kas jį gelbėtų.

13. Dieve, neatsitolink nuo manęs; pažvelk, Dieve, kaip aš reikalingas Tavo pagalbos.

Psalmė 70, II.

1. Tebūnie sugėdinti ir tepražūnie mano sielos priešai, tebūnie paniekinti, kurie ieško man nelaimės.

2. Ego autem semper sperabo: * et adjiciam super omnem laudem tuam.

3. Os meum annuntiabit justitiam tuam: * tota die salutare tuum.

4. Quoniam non cognovi litteraturam, introibo in potentias Domini: * Domine, memorabor justitiae tuae solius.

5. Deus, docuisti me a juventute mea: * et usque nunc pronuntiabo mirabilia tua.

6. Et usque in senectam et senium: * Deus, ne derelinquas me.

7. Donec annuntiem brachium tuum * generationi omni, quae ventura est:

8. Potentiam tuam, et justitiam tuam, Deus, usque in altissima, quae fecisti magnalia: * Deus, quis similis tibi?

2. Aš visuomet turėjau ir turėsiu Tavyje viltį, ir stengsiuos kaskart Tave daugiau šlovinti.

3. Aš garsiai skelbsiu Tavo teisingumą, visą laiką skelbsiu, kad Tu esi mano Gelbėtojas.

4. Kadangi neprisirišau prie šio pasaulio mokslų, aš įsigilinsiu į Viešpaties galybės žygius; Viešpatie, aš šlovinsiu ypač Tavo teisingumą.

5. Viešpatie, Tu mane mokei nuo mano jaunystės; iki šiol aš skelbiau ir skelbsiu Tavo stebuklus.

6. Dieve, neapleisk manęs iki senatvės žilų plaukų.

7. Neapleisk manęs, kol aš skelbsiu visoms būsimoms kartoms Tavo paties galybę.

8. Tavo galybė, o Dieve, ir Tavo teisybė siekia dangaus aukštybių; o kaip didžių dalykų Tu esi padaręs. Dieve, kas Tau lygus?

9. Quantas ostendisti mihi tribulationes multas et malas: et conversus vivificasti me: * et de abyssis terrae iterum reduxist me:

10. Multiplicasti magnificentiam tuam: * et conversus consolatus es me.

11. Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam: * Deus, psallam tibi in cithara, Sanctus Israël.

12. Exsultabunt labia mea cum cantavero tibi: * et anima mea, quam redemisti.

13. Sed et lingua mea tota die meditabitur justitiam tuam: * cum confusi et reveriti fuerint, qui quaerunt mala mihi.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Adjutor meus, et liberator meus esto Domine.

(Tempore Paschali:) Alleluja, alleluja, alleluja.

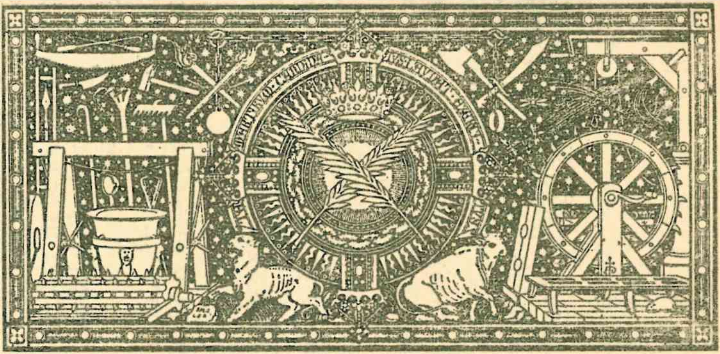
9. Kaipgi daug ir kaip skaudžių nelaimių esi davęs man patirti, tačiau atgaivinai mane ir iš nelaimių bedugnės iškėlei mane.

10. Tu savo gerumą dar daugiau man parodei ir priėjęs paguodei mane.

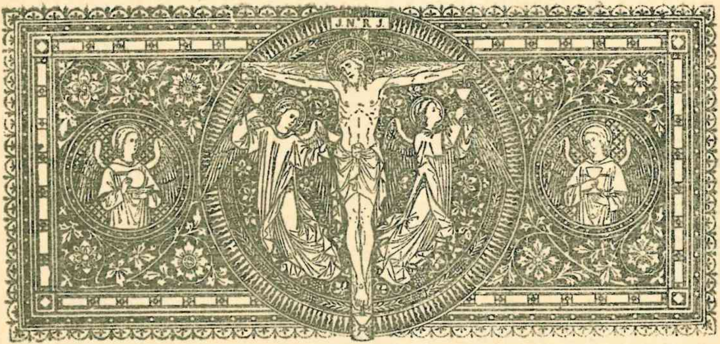
11. Taigi ir aš šlovinsiu Tave kanklėmis ir skelbsiu, o Dieve, Tavo ištikimybę pažadams; aš skambinsiu Tau, Izraėlio Šventasis.

12. Mano lūpos džiaugsis, kai aš Tau giedosiu, taip pat džiaugsis ir mano siela, kurią Tu atvadavai.

13. Taip pat ir mano burna skelbs per visą dieną Tavo teisingumą, kai sugėdinti ir paniekinti bus tie, kurie man ieško nelaimės.

Šventųjų Kentėtojų kančių įrankiai ir
jų pergalės palmės

Penktadienio Globėjas, Kristus,
prikaltas prie kryžiaus

FERIA SEXTA.

AD MATUTINUM

IN I NOCTURNO

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Suscitavit Dominus * testimonium in Jacob: et legem posuit in Israël.

(Tempore Paschali) Alleluja, * alleluja, alleluja.

Psalmus 77, I.

1. Attendite, popule meus, legem meam: * inclinate aurem vestram in verba oris mei.

2. Aperiam in parabolis os meum: * loquar propositiones ab initio.

3. Quanta audivimus et cognovimus ea: * et patres nostri narraverunt nobis.

4. Non sunt occultata a filiis eorum, * in generatione altera.

5. Narrantes laudes Domini, et virtutes ejus, * et mirabilia ejus, quae fecit.

PENKTADIENIS

AUŠRINĖ

PIRMAS NOKTURNAS

Psalmė 77, I.

(Giesmė apie suteiktas Izraėliui malones)

1. Mano tauta, klausyk, ką pasakysiu, palenk savo ausį ir domėkis.

2. Aš tau kalbėsiu prilyginimais, duosiu tau mįslių iš senų senų laikų.

3. Kalbėsiu, ką esame girdėję ir ką mums pasakojo mūsų tėvai ir ką patys esame patyrę.

4. Tebūnie tai žinoma jaunajai kartai.

5. Aš pasakosiu apie Viešpaties šlovę ir Jo galybę, pasakosiu apie stebuklus, kuriuos Jis yra padaręs.

6. Et suscitavit testimonium in Jacob: * et legem posuit in Israël.

7. Quanta mandavit patribus nostris nota facere ea filiis suis: * ut cognoscat generatio altera.

8. Filii qui nascentur, et exsurgent, * et narrabunt filiis suis,

9. Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscantur operum Dei: * et mandata ejus exquirant.

10. Ne fiant sicut patres eorum: * generatio prava et exasperans.

11. Generatio, quae non direxit cor suum: * et et non est creditus cum Deo spiritus ejus.

(Ant.) Suscitavit Dominus testimonium in Jacob: et legem posuit in Israël.

Coram patribus corum * fecit Deus mirabilia.

6. Viešpats davė Jokūbui savo įsakymus, Jis davė Izraėliui įstatymus.

7. Jis liepė mūsų tėvams tai skelbti savo vaikams, kad juos pažintų jaunoji karta.

8. O jos vaikai tuos Viešpaties įstatymus skelbs savo vaikams,

9. Kad jie pasitikėtų Dievu, kad neužmirštų Dievo darbų ir noriai patys ieškotų Dievo įsakymų,

10. Kad nebūtų, kaip jų tėvai, nedora ir Dievą rūstinanti tauta,

11. Kad nebūtų tauta, neturėjusi geros širdies, kad jos dvasia būtų ištikima Dievui.

1. Filii Ephrem intendentes et mittentes arcum: * conversi sunt in die belli.

2. Non custodierunt testamentum Dei: * et in lege ejus noluerunt ambulare.

3. Et obliti sunt benefactorum ejus, * et mirabilium ejus quae ostendit eis.

4. Coram patribus eorum fecit mirabilia in terra Aegypti, * in campo Taneos.

5. Interrupit mare, et perduxit eos: * et statuit aquas quasi in utre.

6. Et deduxit eos in nube diei: * et tota nocte in illuminatione ignis.

7. Interrupit petram in eremo: * et adaquavit eos velut in abysso multa.

8. Et eduxit aquam de petra: * et deduxit tamquam flumina aquas.

1. Nors Izraėlio sūnūs buvo gabūs kilpininkai, bet gavo bėgti nuo priešo mūšio metu.

2. Nes jie nesilaikė Dievo įsakymų ir nenorėjo gyventi pagal Jo įstatymą.

3. Jie užmiršo Viešpaties gerumą, jie neatsiminė Jo padarytų stebuklų.

4. Jų tėvų akivaizdoje Viešpats buvo padaręs stebuklų Egipte Faraono sostinėj.

5. Jis perskėlė jūrą, vanduo sustojo kaip siena.

6. Dieną tamsiam debesiui įsakė juos vesti, o naktį ugnies stulpui.

7. Jis tyrumoje perskėlė uolą, ir jie gėrė kaip iš giliausios prarajos.

8. Jis ištreškė vandenį iš uolos, ir vanduo ėmė veržtis sraunia upe.

(Ant.) Coram patribus eorum fecit Deus mirabilia.

Januas coeli aperuit * Dominus, et pluit illis manna ad manducandum.

Psalmus 77, III.

1. Et apposuerunt adhuc peccare ei: * in iram excitaverum Excelsum in inaquoso.

2. Et tentaverunt Deum in cordibus suis, * ut peterent escas animabus suis.

3. Et male locuti sunt de Deo: * dixerunt: Numquid poterit Deus parare mensam in deserto?

4. Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquae, * et torrentes inundaverunt.

5. Numquid et panem poterit dare, * aut parare mensam populo suo?

6. Ideo audivit Dominus, et distulit: * et ignis accensus est in Jacob, et ira ascendit in Israël:

Psalmė 77, III.

1. O jie dar toliau tęsė savo nuodėmingą gyvenimą, ir, būdami tyruose be vandens, dar rūstino Dievą.

2. Jie gundė Dievą savo širdyse, reikalaudami sau maisto.

3. Jie piktai kalbėjo prieš Dievą, jie dvejojo, ar Dievas galės juos papenėti tyruose.

4. O Viešpats iš uolos tiek davė vandens, kad net srautai patvino.

5. Jie dar abejojo, ar Jis sugebės duoti duonos savo tautai?

6. Tą matė Viešpats ir atmetė juos: Dievo rūstybė ugnimi aplankė Jokūbo vaikus Izraėlio tautoj.

7. Quia non crediderunt in Deo, * nec speraverunt in salutari ejus:

8. Et mandavit nubibus desuper, * et januas coeli aperuit.

9. Et pluit illis manna ad manducandum, * et panem coeli dedit eis.

10. Panem Angelorum manducavit homo: * cibaria misit eis in abundantia.

11. Transtulit Austrum de coelo: * et induxit in virtute sua Africum.

12. Et pluit super eos sicut pulverem carnes: * et sicut arenam maris volatilia pennata.

13. Et ceciderunt in medio castrorum eorum: * circa tabernacula eorum.

14. Et manducaverunt, et saturati sunt nimis, et desiderium eorum attulit eis: * non sunt fraudati a desiderio suo.

7. Aplankė už tai, kad jie netikėjo Dievui ir nepasitikėjo Jo pagalba.

8. Juk Dievas buvo įsakęs debesims atsidaryti aukštybėse; Jis buvo atidaręs dangaus duris.

9. Jis lydino jiems mannos valgyti, davė jiems duonos tiesiai iš dangaus.

10. Angelų duonos valgė žmonės; to maisto Viešpats jiems teikė apsčiai.

11. Jis sukėlė pietryčių vėją.

12. Jis gausiai lydino jiems mėsą; Jis privarė jiems paukščių kaip jūros smilčių.

13. Paukščiai krito į jų stovyklą, krito aplink jų padangtes.

14. Ir jie valgė ir prisivalgė; Viešpats davė jiems, ko jie norėjo; jie neapsivylė.

15. Adhuc escae eorum erant in ore ipsorum: * et ira Dei ascendit super eos.

16. Et occidit pingues eorum, * et electos Israël impedivit.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Januas coeli aperuit Dominus, et pluit illis manna ad manducandum.

V. Deus percussit petram, et fluxerunt aquae.

R. Et torrentes inundaverunt.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

V. Deus regeneravit nos in spem vivam, alleluja.

R. Per resurrectionem Jesu Christi ex mortuis, alleluja.

15. Dar jų valgis buvo jų burnoje, kaip Dievas ant jų jau užsirūstino.

16. Jis išžudė jų vyresniuosius ir mirtimi nubaudė Izraėlio žymesniuosius.

IN II NOCTURNO

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Deus adjutor * est eorum: et Excelsus redemptor eorum est.

(Tempore Paschali) Alleluja, * alleluja, alleluja.

Psalmus 77, IV.

1. In omnibus his peccaverunt adhuc: * et non crediderunt in mirabilibus ejus.
2. Et defecerunt in vanitate dies eorum: * et anni eorum cum festinatione.
3. Cum occideret eos, quaerebant eum: * et revertebantur, et diluculo veniebant ad eum.
4. Et rememorati sunt quia Deus adjutor est eorum: * et Deus excelsus redemptor eorum est.
5. Et dilexerunt eum in ore suo, * et lingua sua mentiti sunt ei.

ANTRAS NOKTURNAS

Psalmė 77, IV.

1. Po viso to dar jie nusidėjo; jie netikėjo Jo stebuklais.

2. Todėl jų dienos nyko kaip dūmai, ir jų gyvenimas bėgo skubiai.

3. Kai Viešpats juos žudė už jų nuodėmes, jie tuomet Jo ieškojo ir skubiai grįždavo prie Jo.

4. Jie tuomet atsimindavo, kad Aukščiausias Dievas jų Globėjas ir kad Jis yra jų Atpirkėjas.

5. Bet jie mylėjo Jį tik žodžiais, o jų širdies kalba buvo melaginga.

6. Cor autem eorum non erat rectum cum eo: * nec fideles habiti sunt in testamento ejus.

7. Ipse autem est misericors, et propitius fiet paccatis eorum: * et non disperdet eos.

8. Et abundavit ut averteret iram suam: * et non accendit omnem iram suam:

9. Et recordatus est quia caro sunt: * spiritus vadens, et non rediens.

10. Quoties exacerbaverunt eum in deserto, * in iram concitaverunt eum in inaquoso?

11. Et conversi sunt, et tentaverunt Deum: * et Sanctum Israël exacerbaverunt.

(Ant.) Deus adjutor est eorum: et Excelsus redemptor eorum est.

Redemit eos * Dominus de manu tribulantis.

6. Jų širdis buvo neteisi, ir sutarties jie nesilaikė.

7. Tačiau Viešpats — gailestingas, Jis atleido jų nuodėmes jiems ir jų nesunaikino.

8. Jis daug kartų savo rūstybės nerodė ir ne kartą visu savo pykčiu nepyko.

9. Jis matė, kad jų kūnas silpnas ir nykus kaip alsavimo kvapas.

10. Kiek tai kartų jie rūstino Viešpatį tyruose, nekantraudami dėl vandens stokos!

11. Jie ėmė elgtis nedorai, jie reikalavo iš Dievo stebuklų; tuo jie rūstino Izraėlio Viešpatį.

1. Non sunt recordati manus ejus, * die qua redemit eos de manu tribulantis,

2. Sicut posuit in Aegypto signa sua, * et prodigia sua in campo Taneos.

3. Et convertit in sanguinem flumina eorum, * et imbres eorum, ne biberent.

4. Misit in eos coenomyiam, et comedit eos: * et ranam, et disperdidit eos.

5. Et dedit aerugini fructus eorum, * et labores eorum locustae.

6. Et occidit in grandine vineas eorum, * et moros eorum in pruina.

1. Jie pamiršo Viešpaties galybę, jie neatsiminė dienos, kurioje Jis išvadavo juos iš Faraono rankų.

2. Jie neatsiminė Jo padarytų stebuklų Egipte, nei Jo nuostabių ženklų Tanies lygumose.

3. Jie neatsiminė, kaip Viešpats ir upes ir lietų pavertė krauju, kad niekas jo negalėtų gerti.

4. Jie neatsiminė, kaip siuntė Viešpats šunmusių, kurios gėrė egiptiečių kraują; jie neatsiminė, kaip Viešpats siuntė varlių, kurios plačiai pasklido kankinti egiptiečių.

5. Jie neatsiminė, kaip Viešpats egiptiečių vaisius pavedė kirmelėms, ir jų visą ūkį atidavė skėriams sugriaužti.

6. Jie neatsiminė, kaip Viešpats kruša išmušė egiptiečių vynuogynus, o šalčiu sunaikino miškinius vynmedžius.

7. Et tradidit grandini jumenta eorum: * et possessionem eorum igni.

8. Misit in eos iram indignationis suae: * indignationem, et iram, et tribulationem: immissiones per angelos malos.

9. Viam fecit semitae irae suae, non pepercit a morte animabus eorum: * et jumenta eorum in morte conclusit.

10. Et percussit omne primogenitum in terra Aegypti: * primitias omnis laboris eorum in tabernaculis Cham.

11. Et abstulit sicut oves populum suum: * et perduxit eos tamquam gregem in deserto.

12. Et deduxit eos in spe, et non timuerunt: * et inimicos eorum operuit mare.

7. Jie neatsiminė, kaip Viešpats egiptiečių gyvulius sunaikino kruša, o jų turtą ugnimi sudegino.

8. Jie neatsiminė, kaip Viešpats buvo baisiai užsirūstinęs ant egiptiečių, kaip jų nekentė, kaip ant jų pyko ir juos vargino, kaip piktoms dvasioms leido juos bausti nelaimėmis.

9. Jie neatsiminė, kaip Viešpats praskynė kelią savo rūstybei, kaip egiptiečiams siuntė mirtį ir jų gyvulius išgaišino.

10. Jie neatsiminė, kaip Viešpats ištiko mirtimi visus Egipto pirmagimius: žmones ir gyvulius.

11. Jie neatsiminė, kad Viešpats kaip avis atsiėmė savo tautą iš egiptiečių ir kaip savo kaimenę vedė ją per tyrus.

12. Jie neatsiminė, kaip Viešpats vedė juos, palaikydamas juose viltį, kaip jiems davė drąsos ir kaip jų priešus paskandino jūroje.

13. Et induxit eos in montem sanctificationis suae, * montem, quem acquisivit dextera ejus.

14. Et ejecit a facie eorum Gentes: * et sorte divisit eis terram in funiculo distributionis.

15. Et habitare fecit in tabernaculis eorum * tribus Israël.

16. Et tentaverunt, et exacerbaverunt Deum excelsum: * et testimonia ejus non custodierunt.

17. Et averterunt se, et non servaverunt pactum: * quemadmodum patres eorum, conversi sunt in arcum pravum.

18. In iram concitaverunt eum in collibus suis: * et in sculptilibus suis ad aemulationem eum provocaverunt.

(Ant.) Redemit eos Dominus de manu tribulantis.

Aedificavit * Deus sanctificium suum in terra.

13. Jie neatsiminė, kaip juos atvedė į pažadėtąją žemę, į kraštą, kurį pats užėmė savo dešine.

14. Jie neatsiminė, kaip Viešpats išmetė iš po jų akių tautas ir burtu padalijo jų žemę.

15. Jie neatsiminė, kaip Izraėlio giminę Jis apgyvendino jų padangtėse.

16. Ir jie dar reikalavo iš Aukščiausiojo Dievo stebuklo ir Jį rūstino, Jo įsakymų nesilaikė.

17. Jie nusigręžo nuo Viešpaties, sutarties nesilaikė; jie taip pat kaip ir jų tėvai tapo panašūs į netikusį lanką.

18. Jie rūstino Dievą, kalvose statydami dievaičius, ir savo drožtais dievaičiais jie kėlė Viešpaties pasibiaurėjimą.

1. Audivit Deus, et sprevit: * et ad nihilum redegit valde Israël.

2. Et repulit tabernaculum Silo, * tabernaculum suum, ubi habitavit in hominibus.

3. Et tradidit in captivitatem virtutem eorum: * et pulchritudinem eorum in manus inimici.

4. Et conclusit in gladio populum suum: * et hereditatem suam sprevit.

5. Juvenes eorum comedit ignis: * et virgines eorum non sunt lamentatae.

6. Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt: * et viduae eorum non plorabantur.

7. Et excitatus est tamquam dormiens Dominus, * tamquam potens crapulatus a vino.

8. Et percussit inimicos suos in posteriora: * opprobrium sempiternum dedit illis.

1. Dievas tai matė, Jis už tai atmetė ir sunaikino Izraėlį.

2. Jis paliko savo šventnamį Siloje, kur Jis gyveno žmonių tarpe.

3. Jis atidavė jų karius į priešų rankas; Jis atidavė ir jų garbę.

4. Priešui Jis leido kardu nugalėti savo tautą; Jis atmetė savo išrinktąją tautą.

5. Jos jaunikaičius prarijo karo ugnis, ir nebuvo kam apraudoti jų sužieduotinių.

6. Jų kunigai buvo kardais iškapoti, ir nebuvo kam apraudoti jų našlių.

7. Bet galop Viešpats lyg iš miego pabudo, lyg karžygys iš pagirų.

8. Ir rėžė Jis priešui iš paskos ir tuo padarė jiems amžiną gėdą.

9. Et repulit tabernaculum Joseph: * et tribum Ephraim non elegit:

10. Sed elegit tribum Juda, * montem Sion quem dilexit.

11. Et aedificavit sicut unicornium sanctificium suum in terra, * quam fundavit in saecula.

12. Et elegit David, servum suum, et sustulit eum de gregibus ovium: * de post foetantes accepit eum,

13. Pascere Jacob, servum suum, * et Israël, hereditatem suam

14. Et pavit eos in innocentia cordis sui: * et in intellectibus manuum suarum deduxit eos.

(Ant.) Aedificavit Deus sanctificium suum in terra.

(Extra Tempus Paschale:)

V. Elegit Dominus tribum Juda.

R. Montem Sion quem dilexit.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

9. Jis nenorėjo, kad Jo šventnamis pasiliktų Juozapo giminėje, Silos vietoje, Jis nenorėjo iš tos giminės savo tautai rinkti karalių.

10. Karaliams rinkti Jis paskyrė Jūdo giminę, šventnamiui vietą Jis parinko Siono kalną, kurį pamilo.

11. Kaip vienragiai mėgsta kalnuotas vietas, taip Viešpats aukštai stovinčioje Jeruzalėje pasistatydino sau šventovę ir ją sutvirtino amžiams.

12. Jis išrinko savo tarną Dovydą, paėmė jį nuo avių kaimenės, paėmė jį nuo avių su ėriukais.

13. Paėmė jį ganyti savo tarno Jokūbo palikuonių, paėmė jį ganyti Izraėlio vaikų.

14. Ir jis ganė juos savo nekalta širdimi ir vedė juos savo išminties rankomis.

V. Deus suscitavit Christum a mortuis, alleluja.

R. Ut fides nostra et spes esset in Deo, alleluja.

IN III NOCTURNO

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Adjuva nos, * Deus, salutaris noster: et propitius esto peccatis nostris.

(Tempore Paschali) Alleluja, * alleluja, alleluja.

Psalmus 78.

1. Deus, venerunt Gentes in hereditatem tuam, polluerunt templum sanctum tuum: * posuerunt Jerusalem in pomorum custodiam.

2. Posuerunt morticina servorum tuorum, escas volatilibus coeli: * carnes sanctorum tuorum bestiis terrae.

3. Effuderunt sanguinem eorum tamquam aquam in circuitu Jerusalem: * et non erat qui sepeliret.

TREČIAS NOKTURNAS

Psalmė 78.

(Žydų vaitojimas Nabuchodonozoro priespaudoje)

1. Dieve, pagonys atėjo į Tavo žemę, jie sutepė Tavo šventąją bažnyčią, o Jeruzalė virto tik sodno vaisių sargų palapine.

2. Jie Tavo mirusius tarnus išmesdavo paukščiams sudraskyti, jie Tavo tikinčiųjų lavonais maitino žvėris.

3. Tikinčiųjų kraujas kaip vanduo apsėmė Jeruzalės apylinkes; nebuvo kas laidoja nužudytuosius.

4. Facti sumus opprobrium vicinis nostris: * subsannatio et illusio his, qui in circuitu nostro sunt.

5. Usquequo, Domine, irasceris in finem: * accendetur velut ignis zelus tuus?

6. Effunde iram tuam in Gentes, quae te non noverunt: * et in regna, quae nomen tuum non invocaverunt:

7. Quia comederunt Jacob: * et locum ejus desolaverunt.

8. Ne memineris inquitatum nostrarum antiquarum, cito anticipent nos misericordiae tuae: * quia pauperes facti sumus nimis.

9. Adjuva nos, Deus, salutaris noster: et propter gloriam nominis tui, Domine, libera nos: * et propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum:

10. Ne forte dicant in Gentibus: Ubi est Deus eorum? * et innotescat in nationibus coram oculis nostris.

4. Mūsų kaimynai juokėsi iš mūsų; mes buvome pasityčiojimo ir pajuokimo objektas mus supantiems kaimynams.

5. Viešpatie, ar jau amžinai pyksi ant mūsų? iki kol truks Tavo užsirūstinimas ant mūsų?

6. Išliek savo rūstybę ant pagonių, kurie Tavęs nepažįsta, ir ant valstybių, kurios nesišaukia Tavo Vardo.

7. Nes jie Izraėlio vaikus ir jų kraštą sunaikino.

8. Neatsimink, Viešpatie, mūsų senųjų kaltybių; tepasitinka mus Tavo gailestingumas, nes mes jau esame labai nuskurdę.

9. Padėk mums, Dieve, mūsų Gelbėtojau; Viešpatie, dėl savo Vardo garbės išvaduok mus ir dėl savo Vardo nesmerk mus už mūsų nuodėmes,

10. Kad kartais pagonys nesakytų: Kame jų Dievas? mums matant, padaryk, Viešpatie,

11. Ultio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est: * introëat in conspectu tuo gemitus compeditorum.

12. Secundum magnitudinem brachii tui, * posside filios mortificatorum.

13. Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum: * improperium ipsorum, quod exprobraverunt tibi, Domine.

14. Nos autem populus tuus, et oves pascuae tuae, * confitebimur tibi in saeculum.

15. In generationem et generationem * annuntiabimus laudem tuam.

(Ant.) Adjuva nos, Deus, salutaris noster: et propitius esto peccatis nostris.

Ego sum Dominus * Deus tuus, Israël, qui eduxi te de terra Aegypti.

Psalmus 80.

1. Exsultate Deo, adjutori nostro: * jubilate Deo Jacob.

11. Kad jie būtų nubausti už Tavo tarnų išlietąjį kraują; išgirsk, Viešpatie, vergijos pančiais sukaustytų vaitojimus ir pažvelk į juos.

12. Viešpatie, Tavo petys galingas, Tu paimk į savo globą nužudytųjų našlaičius.

13. Ir atsilygink septyneriopai mūsų kaimynams iki širdies gilumos už tai, kad jie tyčiojosi iš Tavęs, Viešpatie.

14. Mes gi Tavo tauta, Tavo ganyklos avys, šlovinsime Tave per amžius.

15. Mes skelbsime Tavo šlovę iš kartos į kartą.

Psalmė 80.

(Raginimas dalyvauti bažnytinėse apeigose, ir perspėjimas, kiek žalos daro žmogui apsileidimas šiuo atveju)

1. Džiaukitės, galėdami pagarbinti Dievą, savo Gelbėtoją, linksma širdimi šlovinkite Jokūbo Dievą.

2. Sumite psalmum, et date tympanum: * psalterium jucundum cum cithara.

3. Buccinate in Neomenia tuba, * in insigni die solemnitatis vestrae.

4. Quia praeceptum in Israël est: * et judicium Deo Jacob.

5. Testimonium in Joseph posuit illud, cum exiret de terra Aegypti: * linguam, quam non noverat, audivit.

6. Divertit ab oneribus dorsum ejus: * manus ejus in cophino servierunt.

7. In tribulatione invocasti me, et liberavi te: * exaudivi te in abscondito tempestatis: probavi te apud aquam contradictionis.

2. Užtraukite giesmę su būgnais, arfa ir kanklėmis.

3. Trimitais skelbkite pirmą mėnesio dieną, nes tai žymi religinės iškilmės diena.

4. Nes taip Viešpaties įsakyta Izraėliui, nes toksai yra Jokūbo Dievo nutarimas.

5. Šį įsakymą Viešpats davė Izraėliui, kai jis ėjo iš Egipto žemės, kur jis girdėjo kalbą, kurios nemokėjo.

6. Jis nuėmė nuo jų nugarų sunkią naštą, kurią turėjo nešti, atlikę sunkų molio darbą.

(Dievas:)

7. Anuose varguose tu šaukeisi į mane, ir Aš išvadavau tave, išklausiau tave, perkūnus siųsdamas egiptiečiams; Aš tave mėginau prieštaravimo vietoje, kai, tau murmant, daviau vandens stebuklingu būdu.

8. Audi, populus meus, et contestabor te: * Israël, si audieris me, non erit in te deus recens, neque adorabis deum alienum.

9. Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Aegypti: * dilata os tuum, et implebo illud.

10. Et non audivit populus meus vocem meam: * et Israël non intendit mihi.

11. Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum, * ibunt in adinventionibus suis.

12. Si populus meus audisset me: * Israël si in viis mei ambulasset:

13. Pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliassem: * et super tribulantes eos misissem manum meam.

14. Inimici Domini mentiti sunt ei: * et erit tempus eorum in saecula.

8. Klausyk, mano tauta, Aš perspėju tave; jei tu Manęs klausysi, pas tave nebus naujo dievo ir tu negarbinsi svetimo dievo.

9. Nes Aš Viešpats esu tavo Dievas, kuris išvedžiau tave iš Egipto žemės; padaugink savo maldas ir gausi, ką prašysi.

10. Bet mano tauta neklausė mano balso, ir Izraėlis nepaisė Manęs.

11. Tuomet Aš palikau juos jų širdies geismams, ir jie sekė savo užgaidomis.

12. Jei mano tauta būtų klausiusi Manęs, jei Izraėlis būtų vaikščiojęs mano nurodytais keliais,

13. Aš kaip nieką jų priešus būčiau pažeminęs ir būčiau iškėlęs savo baudžiančią ranką prieš jo engėjus.

(Pranašas:)

14. Bet Viešpačiui pasipriešinę žmonės tapo neištikimi, už tai jų bausmė tęsis per amžius.

15. Et cibavit eos ex adipe frumenti: * et de petra, melle saturavit eos.

(Ant.) Ego sum Dominus Deus tuus, Israël, qui eduxi te de terra Aegypti.

Ne taceas, Deus, * quoniam inimici tui extulerunt caput.

Psalmus 82.

1. Deus, quis similis erit tibi? * Ne taceas, neque compescaris, Deus:

2. Quoniam ecce inimici tui sonuerunt: * et qui oderunt te, extulerunt caput.

3. Super populum tuum malignaverunt consilium: * et cogitaverunt adversus sanctos tuos.

4. Dixerunt: Venite, et disperdamus eos de gente: * et non memoretur nomen Israël ultra.

5. Quoniam cogitaverunt unanimiter: * simul adversum te testamentum disposuerunt, tabernacula Idumaeorum et Ismahelitae:

15. Bet tuo tarpu dar Viešpats juos penėjo geriausiais kviečiais ir sotino juos uolose bičių suneštu medumi.

Paslmė 82.

(Bažnyčia maldauja apsaugojimo nuo priešų)

1. Dieve, kas Tau lygus savo galybe; Viešpatie, netylėk ir neatleisk savo priešams.

2. Nes, štai, Tavo priešai sukilo; kurie Tavęs nekenčia, sukilo prieš tavuosius.

3. Prieš Tavo tautą jie rengia sąmokslą; jie net Tavo šventiesiems pina pinkles.

4. Jie sakė: Eikime, išnaikinkime juos iš tautų tarpo, ir Izraėlio vardas tenebūnie daugiau minimas.

5. Jie tai vieningai nutarė; jie sutarė sukilti prieš Tave kartu su idumitais ir izmaelitais,

6. Moab, et Agareni, Gebal, et Ammon, et Amalec: * alienigenae cum habitantibus Tyrum.

7. Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adjutoriumu filiis Lot.

8. Fac illis sicut Madian, et Sisarae: * sicut Jabin in torrente Cisson.

9. Disperierunt in Endor: * facti sunt ut stercus terrae.

10. Pone principes eorum sicut Oreb, et Zeb, * et Zebee, et Salmana:

11. Omnes principes eorum: * qui dixerunt: Hereditate possideamus Sanctuarium Dei.

12. Deus meus, pone illos ut rotam: * et sicut stipulam ante faciem venti.

13. Sicut ignis, qui comburit silvam: * et sicut flamma comburens montes:

6. Kartu su moabitais, agarėnais, su Gebalio gyventojais, su Amonu ir Amaleku, su pilistinais ir tyrumos gyventojais.

7. Taip pat ir Asuras atėjo draug su jais; jie visi atėjo padėti Loto palikuonims.

8. Padaryk jiems kaip padarei Madianui ir Sisarai ir Jabinui prie Kisono upelio.

9. Jie žuvo ir virto žemės trąša.

10. Pasielk su jų vadais, kaip pasielgei su Orebu ir Zebu, su Zebeja ir Selmana.

11. Taip pasielk su visais jų kunigaikščiais, kurie sakė: Pasiimkime sau Dievo šventnamį.

12. Mano Dieve, suk juos kaip ratą ir blaškyk juos, kaip vėjas blaško šapą.

13. Sudegink juos, kaip ugnis degina mišką, nusvilink juos, kaip kaitra nusvilina kalnus.

14. Ita persequeris illos in tempestate tua: * et in ira tua turbabis eos.

15. Imple facies eorum ignominia: * et quaerent nomen tuum, Domine.

16. Erubescant, et conturbentur in saeculum saeculi: * et confundantur, et pereant.

17. Et cognoscant quia nomen tibi Dominus: * tu solus Altissimus in omni terra.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Ne taceas, Deus, quoniam inimici tui extulerunt caput.

V. Cognoscant quia nomen tibi Dominus.

R. Tu solus Altissimus super omnem terram.

(In Adventu)

V. Emitte Agnum, Domine, Dominatorem terrae.

R. De Petra deserti ad montem filiae Sion.

(In Quadragesima)

14. Taip Tu juos bėgančius pasivyk audra ir savo rūstybe sukrėsk juos.

15. Sugėdink jų veidus, kad jie šauktųsi Tavo Vardo, Viešpatie.

16. Tegu jie parausta, tegu jų sukrėtimas trunka amžių amžius, tebūnie sugėdinti ir ţepražūnie.

17. Tegu jie sužino, kad Tu esi vardu Viešpats, kad Tu viosje žemėje esi vienas Aukščiausias.

V. Scapulis suis obumbrabit tibi.
R. Et sub pennis ejus sperabis.
(Tempore Passionis)
V. De ore leonis libera me, Domine.
R. Et a cornibus unicornium humilitatem meam.
(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.
V. Deus et Dominum suscitavit, alleluja.
R. Et nos suscitabit per virtutem suam, alleluja.

AD LAUDES

I.

(Per Annum: Ant.) Exaltate * Dominum Deum nostrum, et adorate in monte sancto ejus.

(Tempore Paschali) Alleluja, * alleluja, alleluja.

Psalmus 98.

1. Dominus regnavit, irascantur

ŠIOVINIMO DALIS

I.

Psalmė 98.

(Raginimas Dievą garbinti taip, kaip Jį garbino Mozė, Aaronas ir Samuėlis)

1. Viešpats karaliauja, pasaulis te-

populi: * qui sedet super Cherubim, moveatur terra.

2. Dominus in Sion magnus: * et excelsus super omnes populos.

3. Confiteantur nomini tuo magno: quoniam terribile, et sanctum est: * et honor regis judicium diligit.

4. Tu parasti directiones: * judicium et justitiam in Jacob tu fecisti.

5. Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate scabellum pedum ejus: * quoniam sanctum est.

6. Moyses et Aaron in sacerdotibus ejus: * et Samuël inter eos qui invocant nomen ejus:

7. Invocabant Dominum, et ipse exaudiebat eos: * in columna nubis loquebatur ad eos.

8. Custodiebant testimonia ejus, * et praeceptum quod dedit illis.

būnie baimės sukrėstas, nes viešpatauja tas, kuris savo sostą turi viršum Cherubimų; tegu Jo bijosi visa žemė.

2. Didis yra Viešpats ant Siono kalno ir už visas tautas aukštesnis.

3. Tegu jos šlovina Tavo didį Vardą, nes Jis yra ir baisus ir šventas, ir Jo karališkoji garbė mėgsta teisingumą.

4. Tu nustatei teisingą tvarką, Tu teisingai teisi Jokūbo palikuonis.

5. Aukštai iškelkite mūsų Viešpaties Dievo garbę ir pagerbkite Jo pakojį, nes jis šventas.

6. Mozė ir Aaronas buvo Jo kunigų tarpe; ir Samuėlis buvo tarpe jų, kurie šaukiasi Jo Vardo.

7. Jie šaukėsi į Viešpatį, ir Jis išklausė juos; Jis kalbėjo jiems iš debesies stulpo.

8. Jie saugojo Jo įstatymus, jie pildė Jo įsakymus, kuiruos yra jiems davęs.

3. Quia persecutus est inimicus animam meam: * humiliavit in terra vitam meam.

4. Collocavit me in obscuris sicut mortuos saeculi: * et anxiatus est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

5. Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis: * in factis manuum tuarum meditabar.

6. Expandi manus meas ad te: * anima mea sicut terra sine aqua tibi.

7. Velociter exaudi me, Domine: * defecit spiritus meus.

8. Non avertas faciem tuam a me: * et similis ero descendentibus in lacum.

9. Auditam fac mihi mane misericordiam tuam: * quia in te speravi.

3. Mano sielą persekioja piktoji dvasia, ji palenkė mane prie žemiškų gėrybių.

4. Ji temdina mano protą ir stumia mane į tamsybes, kuriose gyvena nusidėjėliai, šio pasaulio gyvi lavonai; dėl to mano dvasia nerami ir mano širdis išsigando.

5. Aš atsimenu senas savo dienas, apmąstau visus savo darbus ir svarstau, ką Tu esi padaręs.

6. Aš tiesiu savo rankas į Tavę, mano siela trokšta Tavęs, kaip išdžiūvusi žemė trokšta vandens.

7. Skubiai išklausyk mane, Viešpatie, nes aš jau alpstu.

8. Nenugręžk nuo manęs savo veido, kad nebūčiau panašus į einančius pragaran.

9. Jau nuo ankstyvaus ryto rodyk man savo gailestingumą, nes savo viltį aš Tavyje padėjau.

10. Notam fac mihi viam, in qua ambulem: * quia ad te levavi animam meam.

11. Eripe me de inimicis meis, Domine, ad te confugi: * doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.

12. Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Domine, vivificabis me, in aequitate tua.

13. Educes de tribulatione animam meam: * et in misericordia tua disperdes inimicos meos.

14. Et perdes omnes, qui tribulant animam meam: * quoniam ego servus tuus sum.

(Ant.) Eripe me de inimicis meis, Domine: ad te confugi.

Benedixisti, * Domine, terram tuam: remisisti iniquitatem plebis tuae.

Psalmus 84.

1. Benedixisti, Domine, terram tuam: * avertisti captivitatem Jacob.

10. Duok man pažinti kelią, kuriuo turiu eiti, nes į Tave, Viešpatie, aš keliu savo sielą.

11. Išgelbėk mane nuo mano priešų, Viešpatie, aš pas Tave bėgu; mokyk mane klausyti Tavęs, nes Tu mano Dievas.

12. Tegu Tavo gera dvasia mane lydi tiesiu keliu; dėl savo Vardo, Viešpatie, atgaivink mane, juk Tu esi teisingas.

13. Tu išvesi iš nelaimių mano sielą, Tu dėl savo gailestingumo išblaškysi mano priešus.

14. Tu pražudysi visus, kurie kankina mano sielą, nes aš esu Tavo tarnas.

Psalmė 84.

(Maldavimas išvaduoti iš piktosios dvasios viešpatavimo)

1. Viešpatie, Tu palaiminsi mūsų kraštą, Tu išvaduosi Jokūbo palikuonis.

2. Remisisti iniquitatem plebis tuae: * operuisti omnia peccata eorum.
3. Mitigasti omnem iram tuam: * avertisti ab ira indignationis tuae.
4. Converte nos, Deus, salutaris noster: * et averte iram tuam a nobis.
5. Numquid in aeternum irasceris nobis: * aut extendes iram tuam a generatione in generationem?
6. Deus, tu conversus vivificabis nos: * et plebs tua laetabitur in te.
7. Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam: * et salutare tuum da nobis.
8. Audiam quid loquatur in me Dominus Deus: * quoniam loquetur pacem in plebem suam.
9. Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertuntur ad cor.
10. Verumtamen prope timentes eum salutare ipsius: * ut inhabitet gloria in terra nostra.

2. Tu atleisi savo tautos nusikaltimą, Tu panaikinsi visas jos nuodėmes.

3. Tu atsileisi savo rūstybėje, Tu ant mūsų daugiau nepyksi.

4. Atversk mus, Dieve, prie savęs ir nugręžk nuo mūsų savo rūstybę.

5. Argi Tu per amžius pyksi ant mūsų? argi Tu tęsi savo užsirūstinimą iš kartos į kartą?

6. Dieve, juk Tu vėl atgaivinsi mus, ir Tavo tauta džiaugsis Tavimi.

7. Parodyk mums, Viešpatie, savo gailestingumą ir išvaduok mus.

8. Dabar aš jau klausysiu, ką man Viešpats Dievas kalbės, nes Jis paskelbs savo tautos laisvę.

9. Jis kalbės apie savo garbintojus, Jis kalbės apie tuos, kurie širdimi grįžta prie Jo.

10. Tikrai, Jis išvadavo tuos, kurie Jo bijosi, kad per juos mūsų žemėje pasireikštų gerumas.

11. Misericordia, et veritas obviaverunt sibi: * justitia, et pax osculatae sunt.

12. Veritas de terra orta est: * et justitia de coelo prospexit.

13. Etenim Dominus dabit benignitatem: * et terra nostra dabit fructum suum.

14. Justitia ante eum ambulabit: * et ponet in via gressus suos.

(Ant.) Benedixisti, Domine, terram tuam: remisisti iniquitatem plebis tuae.

In Domino justificabitur, * et laudabitur omne semen Israël.

Canticum Isaiae.

Is. 45, 15-26.

1. Vere tu es Deus absconditus, * Deus Israël, Salvator.

2. Confusi sunt, et erubuerunt omnes: * simul abierunt in confusionem fabricatores errorum.

11. Gailestingumas ir ištikimybė susitiks ateityje; teisybė pasibučiuos su taika.

12. Ištikimybė Tau, Viešpatie, išdygs žmonių širdyse, o Tavo teisybė pažvelgs į mus iš dangaus.

13. Nes Viešpats suteiks mums savo malonių, ir tikinčiųjų pasaulis atneš savo doro gyvenimo vaisių.

14. Mūsų teisingumas skins mums kelią į dangų, ir mes eisime jo praskintu keliu.

Izaijo giesmė.

Iz. 45, 15-26.

1. Tikrai Tu paslėptas Dievas, Izraėlio Dievas, Gelbėtojas.

2. Visi sugėdinti ir rausta iš gėdos, drauge traukiasi atgal su gėda stabų gamintojai.

3. Israël salvatus est in Domino salute aeterna: * non confundemini, et non erubescetis usque in saeculum saeculi.

4. Quia haec dicit Dominus creans coelos, * ipse Deus formans terram, et faciens eam, ipse plastes ejus:

5. Non in vanum creavit eam, ut habitaretur, formavit eam: * Ego Dominus, et non est alius.

6. Non in abscondito locutus sum, * in loco terrae tenebroso:

7. Non dixi semini Jacob frustra: Quaerite me: * ego Dominus loquens justitiam, annuntians recta.

8. Congregamini, et venite, et accedite simul * qui salvati estis ex Gentibus:

9. Nescierunt qui levant lignum sculpturae suae, * et rogant Deum non salvantem.

3. Izraėlis išgelbėtas Viešpatyje amžinu išgelbėjimu; jūs nebūsite sugėdinti ir nerausite iš gėdos per amžių amžius.

4. Nes štai ką sako Viešpats, kurs sutvėrė dangų, Dievas, kurs padarė žemę ir ją sutvarkė, Jis jos Kūrėjas.

5. Jis ne veltui ją sukūrė, Jis padarė ją, kad būtų gyvenama: Aš Viešpats ir nėra kito.

6. Aš kalbėjau ne slapčia, ne tamsioje žemės vietoje.

7. Ne sakiau Jokūbo palikuonims: Veltui ieškokite Manęs; aš Viešpats, kurs kalbu teisybę, kurs skelbiu, kas tiesu.

8. Susirinkite, ateikite ir prisiartinkite drauge, jūs, išgelbėtieji iš tautų tarpo.

9. Neišmanėliai tie, kurie nešasi savo drožto stabo medį ir meldžia dievą negalintį gelbėti.

10. Annuntiate, et venite, et consiliamini simul: * Quis auditum fecit hoc ab initio, ex tunc praedixit illud?

11. Numquid non ego Dominus, et non est ultra Deus absque me? * Deus justus, et salvans non est praeter me.

12. Convertimini ad me, et salvi eritis, omnes fines terrae: * quia ego Deus, et non est alius.

13. In memetipso juravi, egredietur de ore meo justitiae verbum, * et non revertetur:

14. Quia mihi curvabitur omne genu, * et jurabit omnis lingua.

15. Ergo in Domino, dicet, meae sunt justitiae et imperium: * ad eum venient, et confundentur omnes qui repugnant ei.

16. In Dimono justificabitur, et laudabitur * omne semen Israël.

(Ant.) In Domino justificabitur, et laudabitur omne semen Israël.

Lauda, * Jerusalem, Dominum.

10. Skelbkite, ateikite ir tarkitės drauge. Kas davė tai išgirsti nuo pat pradžios, jau seniai tai apskelbė.

11. Argi ne Aš Viešpats ir ar be manęs yra dar Dievas? Mane išskyrus, nėra teisaus ir gelbinčio Dievo.

12. Gręžkitės į mane ir būsite išgelbėti, nes Aš Dievas ir nėra kito.

13. Aš savimi prisiekiau, iš mano burnos išeina teisybės žodis ir negrįš atgal.

14. Man nusilenks kiekvienas kelias ir prisieks kiekvienas liežuvis!

15. Taipgi, bus sakoma: Yra man teisybės ir jėgos pas Viešpatį; pas Jį ateis ir bus sugėdinti visi, kurie Jam priešinasi.

16. Viešpatyje bus išteisinti ir giriami visi Izraėlio palikuonys.

Psalmus 147.

1. Lauda, Jerusalem, Dominum: * lauda Deum tuum, Sion.

2. Quoniam confortavit seras portarum tuarum: * benedixit filiis tuis in te.

3. Qui posuit fines tuos pacem: * et adipe frumenti satiat te.

4. Qui emittit eloquium suum terrae: * velociter currit sermo ejus.

5. Qui dat nivem sicut lanam: * nebulam sicut cinerem spargit.

6. Mittit crystallum suam sicut buccellas: * ante faciem frigoris ejus quis sustinebit?

7. Emittet verbum suum, et liquefaciet ea: * flabit spiritus ejus, et fluent aquae.

Psalmė 147.

(Pranašas ragina Bažnyčią garbinti Dievą, kad visus tikinčiuosius aprūpintų savo malonėmis)

1. Jeruzale, tu šlovink Viešpatį, tu Jį garbink Siono bažnyčioje.

2. Jis sustiprino tavo vartų velkes, Jis laimino tavo vaikus, tavyje susirinkusius.

3. Jis davė taiką tavo krašto sienoms, Jis tave maitino geriausiais kviečiais.

4. Kai Jis siunčia savo įsakymus žemei, greit skrenda Jo žodis.

5. Jis duoda sniego balto kaip vilnos, o šerkšną žeria kaip pelenus.

6. Jis lydina kruša kaip duonos kepalai; ir kas gali atsilaikyti prieš Jo keliamą speigą?

7. Jis duoda įsakymą ir juo tirpdo ledus; Jo valia pučia šiltas vėjas, ir ledai virsta tekančiu vandeniu.

8. Qui annuntiat verbum suum Jacob: * justitias, et judicia sua Israël.
9. Non fecit taliter omni nationi: * et judicia sua non manifestavit eis.
(Per Annum: Ant.) Lauda, Jerusalem, Dominum.
(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

AD PRIMAM.

(Per Annum: Ant.) Ne discedas a me.
(Tempore Paschali) Alleluja.

Psalmus 21, I.

1. Deus, Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.
2. Deus meus, clamabo per diem, et non exaudies: * et nocte, et non ad insipientiam mihi.
3. Tu autem in sancto habitas, * laus Israël.

8. Jis skelbia savo valią Jokūbui, savo įstatymus ir sprendimus Jis duoda Izraėliui.
9. To Jis nepadarė nė vienai tautai ir savo sprendimų Jis niekam kitam neapreiškė.

PIRMOJI VALANDA

Psalmė 21, I.

(Kristaus malda kančių metu)
(Kristus:)

1. Dieve, mano Dieve, pažvelk į mane, kam mane apleidai? Kaipgi baisiai mane veikia mano priešų šauksmas.
2. Mano Dieve, aš kol dar gyvas maldauju išvadavimo, bet Tu manęs neišklausai, aš šauksiuos Tavęs ir miręs, kad mane prikeltum, ir toji malda bus neveltui.
3. Juk Tu, Tėve, Izraėlio garbė, gyveni manyje.

4. In te speraverunt patres nostri: * speraverunt, et liberasti eos.

5. Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et non sunt confusi.

6. Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

7. Omnes videntes me, deriserunt me: * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

8. Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

9. Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab uberibus matris meae. In te projectus sum ex utero:

10. De ventre matris meae Deus meus es tu, * ne discesseris a me:

4. Tavyje turėjo vilties mūsų tėvai; savo varguose jie pasitikėjo Tavimi, ir Tu juos išvadavai.

5. Jie šaukėsi į Tave, ir buvo išgelbėti; jie Tavyje turėjo vilties ir neapsivylė.

6. Aš gi dabar esu kaip kirminėlis, esu net žmogumi nelaikomas, žmonių pasibiaurėjimas, esu jų visai atmestas.

7. Visi, kurie mane mato ant kryžiaus, juokiasi iš manęs, jie mane šmeižia ir kraipo galvą, sakydami:

8. Jis pasitikėjo Viešpačiu, tai tegu Jis dabar nuima jį nuo kryžiaus, tegu jį išvaduoja, jei jį myli.

9. Tu esi mano Tėvas, kuris priėmei mane iš Panos įsčios; Tu esi mano viltis nuo pat mano Motinos krūčių; Tavo rūpesčiui aš esu pavestas nuo pat mano užuomazgo.

10. Nuo mano prasidėjimo mano Motinos įsčioje Tu esi mano Dievas; neatsitrauk nuo manęs.

11. Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est qui adjuvet.

Psalmus 21, II.

1. Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.
2. Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens et rugiens.
3. Sicut aqua effusus sum: * et dispersa sunt omnia ossa mea.
4. Factum est cor meum tamquam cera liquescens * in medio ventris mei.
5. Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhaesit faucibus meis: * et in pulverem mortis deduxisti me.
6. Quoniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.
7. Foderunt manus meas et pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

11. Jau kančios artėja, o nėra, kas man padėtų, kaip Tu vienas.

Psalmė 21, II.

1. Apstojo mane žydų minia. kaip veršių daugybė; vyriausieji kunigai kaip siaubingi jaučiai apgulė mane.
2. Jie atvėrė savo žiaunas kaip plėšrus krokiąs liūtas.
3. Mano kraujas kaip vanduo pasruvo, visi mano kaulai išsinarstė.
4. Mano širdis kaip vaškas tirpo mano viduriuose.
5. Mano jėgos manyje pranyko, kaip vanduo išdžiūvusioje šukėje, o mano vandens ištroškęs liežuvis prilipo prie mano gomurio; Tu mane atidavei į mirties glėbį.
6. Kaip šunų gauja apstojo mane mano priešai, piktadarių būrys apgulė mane.
7. Jie pervėrė mano rankas ir mano kojas, įtempdami jas taip, kad buvo galima suskaityti visi mano kaulai.

8. Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me: * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

9. Tu autem, Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me: * ad defensionem meam conspice.

10. Erue a framea, Deus, animam meam: * et de manu canis unicam meam:

11. Salva me ex ore leonis: * et a cornibus unicornium homilitatem meam.

12. Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio ecclesiae laudabo te.

Psalmus 21, III.

1. Qui timetis Dominum, laudate eum: * universum semen Jacob, glorificate eum.

2. Timeat eum omne semen Israël: * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis:

8. Jie, žiūrėdami į mane, paniekino mane, jie pasidalino tarp savęs mano siūtus rūbus, o dėl mano nerto rūbo metė burtą.

9. Bet Tu, mano Tėve, nedelsk su savo pagalba, pasirūpink mane apginti.

10. Gelbėk nuo mirties kardo mano gyvybę; išplėšk iš šunų valdžios mano sielą.

11. Gelbėk mane iš šių įnirtusių liūtų nasrų; mane nužemintą apgink nuo vienragių baisiųjų ragų.

12. Prikeltas iš numirusių aš savo mokiniams skelbsiu Tavo Vardą, tikinčiųjų tarpe aš šlovinsiu Tave.

Psalmė 21, III.

1. Jūs, kurie bijote Viešpaties, garbinkite Jį; visi tikintieji, šlovinkite Jį.

2. Visi tikintieji, garbinkite Jį su baime, nes Jis neatstūmė manęs beturčio, Jis neatmetė mano maldavimų.

3. Nec avertit faciam suam a me: * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

4. Apud te laus mea in ecclesia magna: * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

5. Edent pauperes, et saturabuntur: et laudabunt Dominum qui requirunt eum: * vivent corda eorum in saeculum saeculi.

6. Reminiscentur et convertentur ad Dominum * universi fines terrae.

7. Et adorabunt in conspectu ejus * universae familiae Gentium.

8. Quoniam Domini est regnum: * et ipse dominabitur Gentium.

9. Manducaverunt et adoraverunt omnes pingues terrae: * in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

3. Jis nenugręžė nuo manęs savo veido, ir kai aš Jo šaukiausi, Jis mane išklausė, prikeldamas mane iš numirusių.

4. Todėl aš Tave šlovinsiu tikinčiųjų Bažnyčioje; aš aukosiuos Mišių aukoje akivaizdoje tų, kurie myli ir bijo Tavęs.

5. Tikintieji bus maitinami iki sočiai; Viešpatį šlovins visi, kurie Jo ieško; jų širdys bus gyvos per amžių amžius.

6. Visi žemės kraštai atsimins ir sugrįš prie Viešpaties.

7. Ir visi pagonys, atsivertę ir susirinkę Jo akivaizdoje, pagarbins Jį.

8. Nes tik Viešpačiui dera karaliauti visame pasaulyje, nes tik Jis vienas valdo pasaulį.

9. Ir visi žemės galiūnai gaus Dievo malonių, ir jie garbins Viešpatį, ir drauge su jais visi žmonės parpuolę pagarbins Jį.

10. Et anima mea illi vivet: * et semen meum serviet ipsi.

11. Annuntiabitur Domino generatio ventura: * et annuntiabunt coeli justitiam ejus populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

(Per Annum: Ant.) Ne discedas a me, Domine: quoniam tribulatio proxima est, quoniam non est qui adjuvet.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

AD TERTIAM

(Per Annum: Ant.) Excita, Domine.

(Tempore Paschali) Alleluja.

Psalmus 79, I.

1. Qui regis Israël, intende: * qui deducis velut ovem Joseph.

2. Qui sedes super Cherubim, * manifestare coram Ephraim, Benjamin, et Menasse.

3. Excita potentiam tuam, et veni, * ut salvos facias nos.

10. Ir mano siela Jam gyvens, ir mano palikuonys tarnaus Jam.

11. Būsimos tikinčiųjų kartos klausys Dievo, nes dangus skelbs Jo teisingumą, kurį Viešpats duos joms pažinti.

TREČIOJI VALANDA

Psalmė 79, I.

(Tikinčiųjų raudos dėl Bažnyčios persekiojimo)

1. Izraėlio Valdytojau, pažvelk į mus, kuris Juozapo palikuonis ganai, kaip aveles.

2. Tu, kurio sostas ant sandoros skrynios viršum Cherubimų, apsireišk savo išrinktajai tautai.

3. Pažadink savo galybę ir ateik mūsų gelbėti.

4. Deus, converte nos: * et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

5. Domine, Deus virtutum, * quousque irasceris super orationem servi tui?

6. Cibabis nos pane lacrimarum: * et potum dabis nobis in lacrimis in mensura?

7. Posuisti nos in contradictionem vicinis nostris: * et inimici nostri subsannaverunt nos.

8. Deus virtutum, converte nos: * et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

Psalmus 79, II.

1. Vineam de Aegypto transtulisti: * ejecisti Gentes, et plantasti eam.

2. Dux itineris fuisti in conspectu ejus: * plantasti radices ejus, et implevit terram.

4. Dieve, atversk mus prie savęs, būk mums meilus, ir mes būsime išgelbėti.

5. Viešpatie, galybių Dieve, iki kol Tu būsi užsirūstinęs, man, Tavo tarnui, meldžiantis.

6. Iki kol maitinsi mus ašarų duona, iki kol mes savo ašaras gersime gurkšniais?

7. Mes tapome grobio ginču mūsų kaimynams, ir mūsų priešai tyčiojosi iš mūsų.

8. Galingasis Dieve, atversk mus prie savęs, pasirodyk mums, ir būsime išgelbėti.

Psalmė 79, II.

1. Viešpatie, Tu savo tautą iš Egipto perkėlei, kaip vynuogyną, į Palestiną, o iš jos išmetei pagonis ir ten ją įsodinai.

2. Tu jai einant rodei kelią, Tu ją apgyvendinai pastoviai, ir ji išsiplėtė.

3. Operuit montes umbra ejus: * et arbusta ejus cedros Dei.

4. Extendit palmites suos usque ad mare: * et usque ad flumen propagines ejus.

5. Ut quid destruxisti maceriam ejus: * et vindemiant eam omnes, qui praetergrediuntur viam?

6. Exterminavit eam aper de silva: * et singularis ferus depastus est eam.

7. Deus virtutum, convertere: * respice de coelo, et vide, et visita vineam istam.

8. Et perfice eam, quam plantavit dextera tua: * et super filium hominis, quem confirmasti tibi.

9. Incensa igni, et suffossa * ab increpatione vultus tui peribunt.

10. Fiat manus tua super virum dexterae tuae: * et super filium hominis, quem confirmasti tibi.

3. Jos vadai kaip kalnai apaugę galingais šakotais kėdrais, skleidė taikos ūksmę visam kraštui.

4. Jos vaikai, plisdami į vakarus, pasiekė jūrą, o į rytus — Eufratą.

5. Ji buvo kaip siena aptvertas vynuogynas; kam gi dabar Tu išgriovei jos sieną, kad visi praeiviai skintų sau jos uogas?

6. Priešas, kaip šernas, ją iškniso, Nabuchodozoras, kaip laukinis žvėris, ganosi jame.

7. Galingasis Dieve, atsigręžk prie mūsų, pažvelk į mus iš dangaus ir aplankyk savo vynuogyną.

8. Atstatyk jį, kurį įveisė Tavo dešinė, pažvelk į savo Sūnų, Kristų, kurį pagimdei.

9. Tavo vynuogynas ugnimi sudegintas ir priešų jau išknistas, bet jie, Tavo sudrausti, tuojau žus.

10. Tavo galinga dešinė tebūnie kartu su Tavo dešinės vyru, tebūnie ant Tavo Sūnaus, kurį sau pagimdei.

11. Et non discedimus a te, vivificabis nos: * et nomen tuum invocabimus.

12. Domine, Deus virtutum, converte nos: * et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

Psalmus 81.

1. Deus stetit in synagoga deorum: * in medio autem deos dijudicat.

2. Usquequo judicatis iniquitatem: * et facies peccatorum sumitis?

3. Judicate egeno, et pupillo: * humilem et pauperem justificate.

4. Eripite pauperem: * et egenum de manu peccatoris liberate.

5. Nescierunt, neque intellexerunt, in tenebris ambulant: * movebuntur omnia fundamenta terrae.

11. Tuomet mes neatsitrauksime nuo Tavęs, Tu mus atgaivinsi savo malone, ir mes šauksimės į Tavo Vardą.

12. Viešpatie, galybių Dieve, atversk mus prie savęs, pasirodyk mums, ir būsime išgelbėti.

Psalmė 81.

(Raginimas neteisingiesiems teisėjams)

1. Stojo Dievas teisėjų tarpe ir, jų tarpe stovėdamas, juos pačius teisė, sakydamas:

2. Iki kol jūs teisite neteisingai ir žiūrėsite bylinėtojų asmenį?

3. Jūs atsižvelkite į pavargėlius ir našlaičius, jūs ginkite skriaudžiamojo ir beturčio teises.

4. Jūs gelbėkite beturtį ir išvaduokite pavargėlį iš skriaudėjų rankų.

5. Nei turite išmanymo, nei jūs įstatymų žinote, jūs vaikščiojate beprotybės tamsybėse; dėl to ima net svyruoti valstybės pagrindai.

6. Ego dixi: Dii estis, * et filii Excelsi omnes.

7. Vos autem sicut homines moriemini: * et sicut unus de principibus cadetis.

8. Surge, Deus, judica terram: * quoniam tu hereditabis in omnibus Gentibus.

(Per Annum: Ant.) Excita, Domine, potentiam tuam, ut salvos facias nos.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

AD SEXTAM

(Per Annum: Ant.) Beatus, qui habitat.

(Tempore Paschali) Alleluja.

Psalmus 83, I.

1. Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum: * concupiscit, et deficit anima mea in atria Domini.

2. Cor meum, et caro mea * exsultaverunt in Deum vivum.

6. Aš jums sakau: Jūs, teisėjai, esate Dievo teisybės vykdytojai, Aukščiausiojo Dievo vaikai.

7. Bet už neteisingus savo teismus jūs būsite mirtimi nubausti; kaip tironai yra žudomi, panašiai žusite ir jūs.

8. Kelkis, Dieve, pats valdyk pasaulį, nes Tu esi jo visų tautų Viešpats.

ŠEŠTOJI VALANDA

Psalmė 83, I.

(Kaip teisusis trokšta patekti į dangų)

1. Galybių Viešpatie, kokia graži Tavo buveinė danguje; mano siela jo labai labai pasiilgo ir net alpsta iš ilgesio.

2. Mano širdis kartu su kūnu džiaugte džiaugiasi, turėdama tokį gerą Dievą.

3. Etenim passer invenit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

4. Altaria tua, Domine virtutum: * Rex meus, et Deus meus.

5. Beati, qui habitant in domo tua, Domine: * in saecula saeculorum laudabunt te.

6. Beatus vir, cujus est auxilium abs te: * ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrimarum in loco, quem posuit.

7. Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem: * videbitur Deus deorum in Sion.

Psalmus 83, II.

1. Domine, Deus virtutum, exaudi orationem meam: * auribus percipe, Deus Jacob.

2. Protector noster, aspice, Deus: * et respice in faciem Christi tui:

3. Pas Tave, Viešpatie, juk ir žvirblis ir purplelis randa lizdelį savo mažučiams sudėti.

4. Trokštu prieiti prie Tavo altorių, galybių Viešpatie, mano Karaliau ir mano Dieve.

5. Palaiminti, kurie jau gyvena Tavo dangiškuose namuose, jie šlovina ir šlovins Tave per amžius.

6. Palaimintas žmogus, kuris iš Tavęs gauna pagalbos; jis šiame ašarų slėnyje savo širdimi kopia dorybės keliu iki jam Dievo paskirtų ribų.

7. Jiems Viešpats, įstatymų Davėjas suteiks malonių; iš vienos dorybės jie žengs į kitą, kol nepamatys danguje visų šventųjų Dievą.

Psalmė 83, II.

1. Viešpatie, galybių Dieve, išklausyk mano maldą, išgirsk ją, Jokūbo Dieve.

2. Juk Tu, Dieve, esi mūsų Globėjas; pažvelk į mus, pažvelk į savo Kristų, mūsų Gynėją.

3. Quia melior est dies una in atriis tuis, * super millia.

4. Elegi abjectus esse in domo Dei mei: * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

5. Quia misericordiam, et veritatem diligit Deus: * gratiam et gloriam dabit Dominus.

6. Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia: * Domine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

Psalmus 86.

1. Fundamenta ejus in montibus sanctis: * diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

2. Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

3. Memor ero Rahab, et Babylonis * scientium me.

3. Viena diena Tavo dangiškuose prieangiuose geresnė negu tūkstančiai kitur.

4. Aš velijau būti menkiausis mano Dievo namuose, negu gyventi nusidėjėlių rūmuose.

5. Dievas mėgsta gailestingumą ir teisingumą, todėl ten danguje už tai Jis atlygina malone ir šlove.

6. Jis neskundžia gėrybių tiems, kurie nekaltai gyvena; Galingasis Viešpatie, palaimintas žmogus, kurs pasitiki Tavimi.

Psalmė 86.

(Kuo bus Kristaus Bažnyčia pasauliui)

1. Bažnyčios pamatas tai Apaštalai; Viešpats myli jos tikinčiuosius, myli juos labiau kaip sinagogą.

2. Bažnyčia, tu Dievo mieste, garbingų dalykų pranašų buvo pranašauta apie tave.

(Dievas:)

3. Aš matau daugybę įvairiausių

4. Ecce alienigenae, et Tyrus, et populus Aethiopum, * hi fuerunt illic.
5. Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundavit eam Altissimus?
6. Dominus narrabit in scripturis populorum, et principum: * horum qui fuerunt in ea.
7. Sicut laetantium omnium * habitatio est in te.
(Per Annum: Ant.) Beati, qui habitant in domo tua, Domine.
(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

AD NONAM

(Per Annum: Ant.) Misericordia et veritas.
(Tempore Paschali) Alleluja.

Psalmus 88, I.

1. Misericordias Domini: * in aeternum cantabo.

4. Štai, svetimtaučiai, tyriečiai ir etijopai per ją bus atgimę.

(Pranašas:)

5. Tikrai ji turi daugybę tikinčiųjų savo narių, nes Aukščiausias ją yra įkūręs.
6. Viešpaties Bažnyčioje tikinčiųjų bus tiek, kad jų skaičius tik vienam Dievui tėra žinomas.
7. Tuomet visi džiaugte džiaugsis, kurie gyvens tavyje, dangiškasis Sione.

DEVINTOJI VALANDA

(Dovydas nusiskundžia, kodėl dar Kristus

Psalmė 88, I.

neateina)

1. Per amžius giedosiu Dievo gailestingumą.

tautų, kurios per mano Bažnyčią pažins mane.

2. In generationem in generationem * annuntiabo veritatem tuam in ore meo.

3. Quoniam dixisti: In aeternum misericordia aedificabitur in coelis: * praeparabitur veritas tua in eis.

4. Disposui testamentum electis meis, juravi David, servo meo: * Usque in aeternum praeparabo semen tuum.

5. Et aedificabo in generationem et generationem * sedem tuam.

6. Confitebuntur coeli mirabilia tua, Domine: * etenim veritatem tuam in ecclesia sanctorum.

7. Quoniam quis in nubibus aequabitur Domino: * similis erit Deo in filiis Dei?

8. Deus, qui glorificatur in consilio sanctorum: * magnus et terribilis super omnes qui in circuitu ejus sunt.

2. Iš kartos į kartą visa burna skelbsiu, Viešpatie, Tavo teisumą.

3. Nes Tu pasakei, kad būsi gailestingas per amžius, kol žmonės gyvens po dangumi, ir kad duotus jiems pažadus ištesėsi.

4. Juk Tu pasakei: Aš susitariau su savo išrinktaisiais: Abraomu, Izaoku ir Jokūbu, Aš pažadėjau savo tarnui Dovydui: Tavo palikuonis Aš išlaikysiu per amžius.

5. Kristaus asmenyje Tavo sostas viešpataus per amžius.

6. Viešpatie, dangaus Angelai skelbia Tavo stebuklus, o Tavo šventoji Bažnyčia skelbia Tavo šventumą.

7. Ir kas gi danguje galės prilygti Viešpačiui, ir kas iš Angelų bus panašus į Dievą?

8. Šventųjų šlovinamas Dievas yra didesnis ir galingesnis už visus Jį supančius Angelus.

9. Domine, Deus virtutum, quis similis tibi? * potens es, Domine, et veritas tua in circuitu tuo.

10. Tu dominaris potestati maris: * motum autem fluctuum ejus tu mitigas.

11. Tu humiliasti sicut vulneratum, superbum: * in brachio virtutis tuae dispersisti inimicos tuos.

12. Tui sunt coeli, et tua est terra, orbem terrae et plenitudinem ejus tu fundasti: * aquilonem et mare tu creasti.

13. Thabor et Hermon in nomine tuo exsultabunt: * tuum brachium cum potentia.

14. Firmetur manus tua, et exaltetur dextera tua: * justitia et judicium praeperatio sedis tuae.

15. Misericordia et veritas praecedent faciem tuam: * beatus populus qui scit jubilationem.

9. Viešpatie, Galybių Dieve, kas Tau gali būti lygus? Viešpatie, Tu esi galingas, Tavo ištikimybė supa Tave.

10. Tu esi jūrų Viešpats, Tu tildai jų bangas.

11. Tu pažeminai išdidų Faraoną, Tu savo galybe paskandinai savo priešus.

12. Tavo yra dangus ir Tavo yra žemė, ir viską, ko ji pilna, Tu esi jai davęs; Tavo yra ir vėjas ir jo supama jūra.

13. Vakarai ir Rytai džiaugiasi savo Kūrėju ir teisingai tai daro, nes Tavo petys yra galingas.

14. Tu savo kairiąją ranką uždėk ant savo priešų, o iškelk savo dešinę ir mus gink, nes Tavo teisingumas ir Tavo sprendimas yra Tavo Sosto tvirčiausias pamatas.

15. Gailestingumas ir teisumas eina pirma Tavęs; palaiminta tauta, kuri moka už tai šlovinti Tave.

16. Domine, in lumine vultus tui ambulabunt, et in nomine tuo exsultabunt tota die: * et in justitia tua exaltabuntur.

17. Quoniam gloria virtutis eorum tu es: * et in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum.

18. Quia Domini est assumptio nostra: * et Sansti Israël, regis nostri.

Psalmus 88, II.

1. Tunc locutus es in visione sanctis tuis, et dixisti: * Posui adjutorium in potente: et exaltvi electum de plebe mea.

2. Inveni David, servum meum: * oleo sancto meo unxi eum.

3. Manus enim mea auxiliabitur ei: * et brachium meum confortabit eum.

4. Nihil proficiet inimicus in eo, * et filius iniquitatis non apponet nocere ei.

16. Viešpatie, ji gyvens Tavo veido šviesoje ir nuolat džiaugsis, Tave turėdama savo Viešpačiu.

17. Nes Tu esi jos stiprybės pamatas; Tavo gerumas mus išaukštins.

18. Tu, Viešpatie, Šventasis Izraėlio Dieve ir mūsų Karaliau, Tu rūpinies mūsų globa.

Psalmė 88, II.

1. Tu, apsireiškęs savo pranašams, esi taręs mano tautai: Aš tau padėjau, duodamas tau drąsų karalių ir jį išaukštinau savo tautoje.

2. Aš išrinkau savo tarną Dovydą, šventu aliejumi Aš jį patepiau, kad jis karaliautų.

3. Mano ranka jam padės, ir mano petys jį stiprins.

4. Priešas nieko negalės jam padaryti, ir neteisybės vaikai jam daugiau nebekenks.

5. Et concidam a facie ipsius inimicos ejus: * et odientes eum in fugam convertam.

6. Et veritas mea, et misericordia mea cum ipso: * et in nomine meo exaltabitur cornu ejus.

7. Et ponam in mari manum ejus: * et in fluminibus dexteram ejus.

8. Ipse invocabit me: Pater meus es tu: * Deus meus, et susceptor salutis meae.

9. Et ego primogenitum ponam illum * excelsum prae regibus terrae.

10. In aeternum servabo illi misericordiam meam: * et testamentum meum fidele ipsi.

11. Et ponam in saeculum saeculi semen ejus: * et thronum ejus sicut dies coeli.

12. Si autem dereliquerint filii ejus legem meam: * et in judiciis meis non ambulaverint:

5. Aš, jam regint, nuveiksiu jo priešus, Aš priversiu juos bėgti.

6. Aš būsiu jam ir teisingas ir gailestingas; per Mane jis taps ir stiprus ir galingas.

7. Jis savo kairiąja ranka pasieks į Vakarus jūrą, o savo dešine į Rytus jis pasieks Rytų upes.

8. Jis šauksis į mane, Jis mane vadins savo Tėvu, savo Dievu ir išganymo Davėju.

9. Aš jam duosiu pirmgimio teises, Aš jį išaukštinsiu tarp žemės karalių.

10. Aš jam visuomet būsiu gailestingas ir duotus jam pažadus pilnai ištesėsiu.

11. Aš padarysiu, kad jo palikuonis Kristus pasiliktų per amžių amžius, o jo sostas kaip dangaus dienos būtų amžinas.

12. Bet jei jo sūnūs nesilaikys mano įstatymų, ir neklausys mano įsakymų,

13. Si justitias meas profanaverint: * et mandata mea non custodierint:

14. Visitabo in virga iniquitates eorum: * et in verberibus peccata eorum.

15. Misericordiam autem meam non dispergam ab eo: * neque nocebo in veritate mea:

16. Neque profanabo testamentum meum: * et quae procedunt de labiis meis, non faciam irrita.

17. Semel juravi in sancto meo: Si David mentiar: * semen ejus in aeternum manebit.

18. Et thronus ejus sicut sol in conspectu meo, * et sicut luna perfecta in aeternum: et testis in coelo fidelis.

Psalmus 88, III.

1. Tu vero repulisti et despexisti: * distulisti Christum tuum.

13. Jei jie suprofanuos mano valią ir mano įsakymų nepildys,

14. Aš rykšte aplankysiu jų nedorybes ir smarkiais kirčiais aš plaksiu jų nuodėmes.

15. Bet savo gailestingumo Aš dar jiems turėsiu; tai darydamas, neklysiu.

16. Aš nesulaužysiu savo sutarties; ką esu žodžiu pažadėjęs, tai padarysiu.

17.Aš kaip Šventas esu tvirtai pažadėjęs, kad Dovydo neapvilsiu, jo palikuonis pasiliks per amžius.

18. Jo sostas bus amžinas kaip saulė, jis bus kaip mėnulis savo pilnaties metu, o Aš būsiu šios sutarties liudytojas.

Psalmė 88, III.

(Tauta:)

1. Tu, Viešpatie, esi tai pažadėjęs, bet tuo tarpu mus atmetei, ir paniekinai, ir nudelsei Kristaus atsiuntimą.

2. Evertisti testamentum servi tui: * profanasti in terra Sanctuarium ejus.

3. Destruxisti omnes sepes ejus: * posuisti firmamentum ejus formidinem.

4. Diripuerunt eum omnes transeuntes viam: * factus est opprobrium vicinis suis.

5. Exaltasti dexteram deprimentium eum: * laetificasti omnes inimicos ejus.

6. Avertisti adjutorium gladii ejus: * et non es auxiliatus ei in bello.

6. Destruxisti eum ab emundatione: * et sedem ejus in terram collisisti.

7. Minorasti dies temporis ejus: * perfudisti eum confusione.

8. Usquequo, Domine, avertis in finem: * exardescet sicut ignis ira tua?

2. Tu panaikinai su Dovydu padarytą sutartį, jo karališkąjį vainiką trenkei į žemę.

3. Tu išgriovei visas jo tvirtovių sienas ir drąsiausius jo piliečius pavertei belaisviais.

4. Visi praeiviai drasko Tavo užveistą tautos vyndaržį; jis tapo pajuoka savo kaimynams.

5. Tu savo tautos priešus padarei galingus; tuo Tu padarei jiems džiaugsmo.

6. Tu Dovydo kardui nesuteikei pagalbos; Tu nepadėjai jam kovoje.

6. Jis neteko savo karališkojo puošnumo, nes Tu jo sostą trenkei į žemę.

7. Tu sutrumpinai Jo viešpatavimo laiką ir tuo jį sugėdinai.

8. Iki kol, Viešpatie, Tu būsi atsigręžęs nuo manęs; iki kol Tavo rūstybė degs kaip ugnis?

9. Memorare quae mea substantia: * numquid enim vane constituisti omnes filios hominum?

10. Quis est homo, qui vivet, et non videbit mortem: * eruet animam suam de manu inferi?

11. Ubi sunt misericordiae tuae antiquae, Domine, * sicut jurasti David in veritate tua?

12. Memor esto, Domine, opprobrii servorum tuorum * (quod continui in sinu meo) multarum Gentium.

13. Quod exprobraverunt inimici tui, Domine, * quod exprobraverunt commutationem Christi tui.

14. Benedictus Dominus in aeternum: * fiat, fiat.

(Per Annum: Ant.) Misericordia et veritas praecedent faciem tuam, Domine.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

9. Atsimink, koks trumpas yra mano gyvenimas; kodėl toks menkas žmonių gyvenimas?

10. Kur rasi žmogų, kuris nemirtų; ar rasi tokį, kuris ištrūktų iš mirties nasrų.

11. Kur, Viešpatie, dingo Tavo gailestingumas, kurį esi taip iškilmingai pažadėjęs Dovydui?

12. Atsimink, Viešpatie, jog mes, Tavo tarnai, esame daugybei savo priešų pasibiaurėjimas (kurį skaudžiai jaučiame savo širdyje).

13. Viešpatie, mūsų priešai tyčiojasi iš mūsų; jie mums prikiša, kodėl neateina Kristus mus gelbėti.

14. Teesie pašlovintas Viešpats per amžius; tebūnie, tebūnie.

AD VESPERAS

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Domine, * probasti me, et cognovisti me.

(Tempore Paschali) Alleluja, * alleluja, alleluja.

Psalmus 138, I.

1. Domine, probasti me, et cognovisti me: * tu cognovisti sessionem meam, et resurrectionem meam.
2. Intellexisti cogitationes meas de longe: * semitam meam, et funiculum meum investigasti.
3. Et omnes vias meas praevidisti: * quia non est sermo in lingua mea.
4. Ecce, Domine, tu cognovisti omnia novissima, et antiqua: * tu formasti me, et posuisti super me manum tuam.
5. Mirabilis facta est scientia tua ex me: * confortata est, et non potero ad eam.
6. Quo ibo a spiritu tuo? * et quo a facie tua fugiam?

Psalmė 138, I.

1. Viešpatie, Tu tiri mane ir pažįsti mane; Tu matai mano poilsį ir darbą.

2. Tu nuo amžių matai mano mintis; Tu matai takelį, kuriuo aš einu, Tu matai visus manyje vykstančius pasikeitimus.

3. Tu numatai visus mano kelius; ir nėra manyje žodžio, kurio Tu nebūtum numatęs.

4. Štai, Viešpatie, Tu visa žinai, Tu žinai ateitį ir praeitį; Tu mane sukūrei ir padėjai ant manęs savo ranką.

5. Tavo išmintis tikrai nuostabi; ji yra nepasiekiamai didi.

6. Ar aš galiu kur nors pasitraukti nuo Tavęs, ar aš galiu kur ištrūkti iš Tavo akių?

7. Si ascendero in coelum, Tu illic es: * si descendero in infernum, ades.

8. Si sumpsero pennas meas diluculo, * et habitavero in extremis maris:

9. Etenim illuc manus tua deducet me: * et tenebit me dextera tua.

10. Et dixi: Forsitan tenebrae conculcabunt me: * et nox illuminatio mea in deliciis meis.

11. Quia tenebrae non obscurabuntur a te, et nox sicut dies illuminabitur: * sicut tenebrae ejus, ita et lumen ejus.

12. Quia tu possedisti renes meos: * suscepisti me de utero matris meae.

(Ant.) Domine, probasti me, et cognovisti me.

Mirabilia opera tua, * Domine, et anima mea cognoscit nimis.

Psalmus 138, II.

1. Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es: * mirabilia opera tua, et anima mea cognoscit nimis.

7. Jei žengčiau į dangų, Tu ten esi; jei nusileisčiau į gelmes, Tu irgi ten esi.

8. Jei brėkštant paukščio sparnais nuskrisčiau į tolimiausius jūros kraštus ir ten apsigyvenčiau,

9. Tai ir ten Tavo kairioji ves mane, o Tavo dešinė prilaikys mane.

10. Pagalvojau: O gal nakties tamsa mane paslėptų nuo Tavęs; bet jei tik nusidedu, naktis virsta sąžinės priekaištų diena.

12. Nes, Tau žiūrint, tamsybės netamsios, o naktis šviesi kaip diena; Tau lygiai šviečia, ir naktis, ir diena.

13. Mano jausmai ir geismai Tavo valdžioje; Tu išaudei mane mano motinos įsčioje.

Psalmė 138, II.

1. Aš šlovinsiu Tave, nes Tu be galo didingas, Tavo žygiai nuostabūs, mano siela gerai tai žino.

2. Non est occultatum os meum a te, quod fecisti in occulto: * et substantia mea in inferioribus terrae.

3. Imperfectum meum viderunt oculi tui, et in libro tuo omnes scribentur: * dies formabuntur, et nemo in eis.

4. Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui, Deus: * nimis confortatus est principatus eorum.

5. Dinumerabo eos, et super arenam multiplicabuntur: * exsurrexi, et adhuc sum tecum.

6. Si occideris, Deus, peccatores: * viri sanguinum, declinate a me:

7. Quia dicitis in cogitatione: * Accipient in vanitate civitates tuas.

2. Ir mažiausias mano kauliukas Tau nepaslėptas, nes Tu jį padarei mano motinos įsčioje; tuo labiau nepaslėptas mano kūnas, kurį Tu iš žemės sukūrei.

3. Tavo akys matė mane, kai aš dar buvau neužbaigtas; Tavo atminties knygon visi įrašomi, ir nėra nė vieno, kuris Tau būtų nežinomas.

4. Aš žinau, kad tie, kurie Tave, Dieve, garbina, danguje labai išaukštinti; jie tapo ten galingais kunigaikščiais.

5. Jei aš juos skaityčiau, jų būtų daugiau kaip smilčių; aš trokštu jų tarpan patekti, bet ir čia aš esu su Tavim.

6. Kai Tu bausi nusidėjėlius, aš tuomet jiems tarsiu: Nedorybės žmonės, atsitraukite nuo manęs.

7. Jūs, pajuokdami geruosius, manote, kad juos nugalėsite.

8. Nonne qui oderunt te, Domine, oderam? * et super inimicos tuos tabescebam.

9. Perfecto odio oderam illos: * et inimici facti sunt mihi.

10. Proba me, Deus, et scito cor meum: * interroga me, et cognosce semitas meas.

11. Et vide, si via iniquitatis in me est: * et deduc me in via aeterna.

(Ant.) Mirabilia opera tua, Domine, et anima mea cognoscit nimis.

Ne derelinquas me, * Domine, virtus salutis meae.

Psalmus 139.

1. Eripe me, Domine, ab homine malo: * a viro iniquo eripe me.

2. Qui cogitaverunt iniquitates in corde: * tota die constituebant praelia.

3. Acuerunt linguas suas sicut serpentis: * venenum aspidum sub labiis eorum.

8. Ir kaip aš galiu pakęsti tuos, kurie nekenčia Tavęs, Viešpatie; ir kaip aš galiu būti nesukrėstas Tavo priešų akivaizdoje?

9. Aš, nekęsdamas jų nuodėmių, aš jų nekenčiau šventu pykčiu, ir jie tapo mano priešais, bet be pagrindo.

10. Mėgink mane, Dieve, ir pažink mano širdį; tardyk mane ir patikrink, kuriais aš einu takais.

11. Pažvelk, ar aš einu neteisybės keliu, ir vesk mane amžinybės keliu.

Psalmė 139.

(Apsigynimo malda nuo matomų ir nematomų priešų)

1. Išlaisvink mane, Viešpatie, nuo pikto žmogaus, nuo neteisingojo vyro apsaugok mane.

2. Jie piktų sumanymų turėjo prieš mane; jie visą dieną puola mane.

3. Kaip žalčiai jie galanda savo liežuvius, angių nuodai jų lūpuose.

4. Custodi me, Domine, de manu peccatoris: * et ab hominibus iniquis eripe me.

5. Qui cogitaverunt supplantare gressus meos: * absconderunt superbi laqueum mihi:

6. Et funes extenderunt in laqueum: * iuxta iter scandalum posuerunt mihi:

7. Dixi Domino: Deus meus es tu: * exaudi, Domine, vocem deprecationis meae.

8. Domine, Domine, virtus salutis meae: * obumbrasti super caput meum in die belli.

9. Ne tradas me, Domine, a desiderio meo peccatori: * cogitaverunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaltentur.

10. Caput circuitus eorum: * labor labiorum ipsorum operiet eos.

4. Sergėk mane, Viešpatie, nuo nusidėjėlių, išvaduok mane nuo nedorų žmonių.

5. Jie norėjo sukliudyti mano kelionę prie Dievo; jie man spendė slapčia žabangas.

6. Jie man virves ištiesė kaip tinklą ir pastatė man spąstus prie pat kelio.

7. Aš tariau Viešpačiui: Tu mano Dievas; išgirsk, Viešpatie, mano maldavimą.

8. Viešpatie, Viešpatie, juk Tu esi mano išganymo šaltinis; Tu karo metu buvai man šalmu galvą pridengęs.

9. Saugok mane, Viešpatie, kad per savo blogus palinkimus nepatekčiau į priešų rankas; jie prieš mane tariasi, neapleisk manęs ir neleisk jiems laimėti.

10. Jų žymiausias pakrikimas tai nevaldymas liežuvio, ir tas juos pražudys.

11. Cadent super eos carbones, in ignem dejicies eos: * in miseriis non subsistent.

12. Vir linquosus non dirigetur in terra: * virum injustum mala capient in interitu.

13. Cognovi quia faciet Dominus judicium inopis: * et vindictam pauperum.

14. Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo: * et habitabunt recti cum vultu tuo.

(Ant.) Ne derelinquas me, Domine, virtus salutis meae.

Domine, * clamavi ad te, exaudi me.

Psalmus 140.

1. Domine, clamavi ad te, exaudi me: * intende voci meae, cum clamavero ad te.

2. Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: * elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

11. Iš dangaus kris ant jų žarijos; Tu juos įmesi į ugnį; jie suklups nelaimėse.

12. Liežuvingam žmogui nesiseks žemėje; neteisingą žmogų gaudys nelaimės, kol jį nunuovys.

13. Aš žinau, kad Viešpats gina pavargėlio bylą ir baudžia beturčių skriaudėjus.

14. Iš tikrųjų teisieji žmonės šlovins Tavo Vardą ir jie gyvens, nuolat Tavo globojami.

Psalmė 140.

(Ištvermės maldavimas nelaimėse)

1. Viešpatie, aš šaukiuosi į Tave, išklausyk mane; kai šauksiuos Tavęs, išgirsk mane.

2. Tegu mano malda kaip smilkalas kyla prie Tavęs; mano rankos iškeltos maldoje tebūnie Tau mano vakarine malda.

10. Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi: * et a scandalis operantium iniquitatem.

11. Cadent in retiaculo ejus peccatores: * singulariter sum ego donec transeam.

(Ant.) Domine, clamavi ad te, exaudi me.

Educ de custoda * animam meam, Domine, ad confitendum nomini tuo.

Psalmus 141.

1. Voce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum:

2. Effundo in conspectu ejus orationem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

3. In deficiendo ex me spiritum meum, * et tu cognovisti semitas meas.

4. In via hac, qua ambulabam, * absconderum laqueum mihi.

10. Saugok mane nuo žabangų, kurias mano priešai man spendžia, saugok mane nuo papiktinimų, kuriuos jie skleidžia.

Psalmė 141.

(Dovydo malda jau beveik patekusio į Saulio rankas — Kristus alyvų darželyje)

1. Viešpatie, aš Tavęs šaukiuosi, Viešpatie, aš Tavęs maldauju.

2. Savo maldą kaip vandenį aš pilu Jo akivaizdoje ir savo nelaimę aš Jam atidengiu.

3. Jau alpsta manyje dvasia; Tu matai, kad aš einu Tavo rodomais keliais.

4. Aš ėjau Tavo keliais, o jie slapčia spendė man žabangas.

5. Considerabam ad dexteram, et videbam: * et non erat qui cognosceret me.

6. Periit fuga a me, * et non est qui requirat animam meam.

7. Clamavi ad te, Domine, * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

8. Intende ad deprecationem meam: * quia humiliatus sum nimis.

9. Libera me a persequentibus me: * quia confortati sunt super me.

10. Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: * me exspectant justi, donec retribuas mihi.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Educ de custodia animam meam, Domine, ad confitendum nomini tuo.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

5. Aš žvalgaus į dešinę ir į kairę, bet nematau, kas man padėtų.

6. Man užkirstas pabėgimas, ir jau nėra, kas norėtų gelbėti mano gyvybę.

7. Aš šaukiuos į Tave, Viešpatie, aš sakau: Tu mano viltis. Tu mano dalis gyvųjų žemėje

8. Išklausyk mano maldavimo, nes aš esu labai nelaimių suspaustas.

9. Išvaduok mane iš mano persekiotojų, nes jie jau labai įsigalėjo prieš mane.

10. Išvesk iš kalėjimo mano sielą, kad šlovinčiau Tavo Vardą; Šventieji danguje manęs laukia; ten Tu man suteiksi amžiną laimę.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Voce mea.

(Tempore Paschali) Alleluja.

Psalmus 76, I.

1. Voce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Deum, et intendit mihi.

2. In die tribulationis meae Deum exquisivi, manibus meis nocte contra eum: * et non sum deceptus.

3. Renuit consolari anima mea, * memor fui Dei, et delectatus sum: et exercitatus sum: et defecit spiritus meus:

4. Anticipaverunt vigilias oculi mei: * turbatus sum, et non sum locutus.

5. Cogitavi dies antiquos: * et annos aeternos in mente habui.

6. Et meditatus sum nocte cum corde meo, * et exercitabar, et scopebam spiritum meum.

Psalmė 76, I.

(Dievo teismo baimė)

1. Aš šaukiuosi į Viešpatį: aš šaukiuos, kad Jis išgirstų mane, ir Jis mane išgirdo.

2. Savo nelaimių dienose aš ieškau Dievo; aš ieškau iškeltomis rankomis, ir neapsiviliu.

3. Mano siela nesiduoda paguodžiama žemiškų dalykų, todėl aš atsimenu Dievą ir tuo gėrėjuos; aš apie tą mąsčiau ir pailsau begalvodamas.

4. Mano akys budi per kiaurą naktį, man neramu, ir aš negaliu kalbėti.

5. Aš atsimenu sau senovės dienas ir turiu mintyj visą amžinybę.

6. Aš mąstau naktį apie Dievo teismą, aš svarstau ir tiriu savo dvasią.

7. Numquid in aeternum projiciet Deus: * aut non apponet ut complacitior sit adhuc.

8. Aut in finem misericordiam suam abscindet, * a generatione in generationem.

9. Aut obliviscetur misereri Deus? * aut continebit in ira misericordias suas?

10. Et dixi: Nunc coepi: * haec mutatio dexterae Excelsi.

11. Memor fui operum Domini: * quia memor ero ab initio mirabilium tuorum.

12. Et meditabor in omnibus operibus tuis: * et in adinventionibus tuis exercebor.

Psalmus 76, II.

1. Deus, in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabilia.

2. Notam fecisti in populis virtutem tuam: * redemisti in brachio tuo populum tuum, filios Jacob et Joseph.

7. Nejaugi Dievas atmes mane amžinai ir nebus man gailestingas?

8. Argi Dievas atims galutinai savo gailestingumą, argi tasai negailestingumas eis iš kartos į kartą?

9. Ar Dievas užmirš pasigailėti, ar savo rūstybėje Jis sulaikys savo gailestingumą?

10. Todėl aš tariau: Dabar jau supratau; šis pasigailėjimas eina iš Aukščiausiojo dešinės.

11. Aš atsiminsiu, Viešpatie, Tavo žygius, nes turėsiu galvoje Tavo stebuklus nuo pat pradžios.

12. Ir apmąstysiu visus Tavo darbus ir juos svarstysiu.

Psalmė 76, II.

1. Dieve, Tavo kelias šventas; kas taip didis Dievas kaip mūsų Dievas? Tu esi stebuklų Dievas.

2. Tu davei tautoms pažinti savo galybę, Tu atvadavai savo petimi savo tautą, Jokūbo ir Juozapo sūnus.

3. Viderunt te aquae, Deus, viderunt te aquae: * et timuerunt, et turbatae sunt abyssi.

4. Multitudo sonitus aquarum: * vocem dederunt nubes.

5. Etenim sagittae tuae transeunt: * vox tonitrui tui in rota.

6. Illuxerunt corruscationes tuae orbi terrae: * commota est, et contremuit terra.

7. In mari via tua, et semitae tuae in aquis multis: * et vestigia tua non cognoscentur.

8. Deduxisti sicut oves populum tuum, * in manu Moysi et Aaron.

Psalmus 85.

1. Inclina, Domine, aurem tuam, et exaudi me: * quoniam inops, et pauper sum ego.

2. Custodi animam meam, quoniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

3. Tave, Dieve, matė Raudonoji Jūra, ji baugiai pasitraukė, ir jos gelmės sudrebėjo.

4. Pasigirdo didžiausias jūros ūžimas; debesys žaibais prabilo.

5. Tavo strėlės smeigė žemyn, aplinkui griausmas griaudė.

6. Tavo žaibai gaubė žemės skritulį; sujudo ir sudrebėjo žemė.

7. Tavo kelias ėjo per jūrą; per ją ėjo jos užpilti takai, kurių jau niekas nežino.

8. Tu per Mozę ir Aaroną vedei savo tautą kaip avių būrelį.

Psalmė 85.

(Kristus maldauja pagalbos iš Dievo Tėvo)

1. Palenk, Viešpatie, savo galvą ir išklausyk manęs, nes aš esu pavargėlis ir beturtis.

2. Saugok mano gyvybę, nes esu pasiaukojęs; gelbėk, mano Dieve, savo tarną, kurs pasitiki Tavimi.

3. Miserere mei, Domine, quoniam ad te clamavi tota die: * laetifica animam servi tui, quoniam ad te, Domine, animam meam levavi.

4. Quoniam tu, Domine, suavis, et mitis: * et multae misericordiae omnibus invocantibus te.

5. Auribus percipe, Domine, orationem meam: * et intende voci deprecationis meae.

6. In die tribulationis meae clamavi ad te: * quia exaudisti me.

7. Non est similis tui in diis, Domine: * et non est secundum opera tua.

8. Omnes Gentes quascumque fecisti, venient, et adorabunt coram te, Domine: * et glorificabunt nomen tuum.

9. Quoniam magnus es tu, et faciens mirabilia: * tu es Deus solus.

10. Deduc me, Domine, in via tua, et ingrediar in veritate tua: * laetetur cor meum ut timeat nomen tuum.

11. Confitebor tibi, Domine, Deus

3. Pasigailėk manęs, Viešpatie, nes aš nuolat šaukiuos į Tave; palinksmink savo tarno sielą, nes aš ją keliu į Tave, Viešpatie.

4. Tu, Viešpatie, esi meilus ir romus ir didžiai gailestingas visiems, kurie šaukiasi į Tave.

5. Išgirsk, Viešpatie, mano maldą ir pažvelk į mano maldavimus.

6. Savo nelaimių dienomis aš šaukiuosi į Tave, nes Tu išklausai mane.

7. Nėra Tau lygaus, Viešpatie, Angelų tarpe; Tavo žygiams niekas negali prilygti.

8. Visos Tavo sukurtos tautos ateis ir pagarbins Tave, Viešpatie, ir šlovins Tavo Vardą,

9. Nes Tu esi didis. Tavo žygiai stebuklingi, Tu vienas esi Dievas.

10. Vesk mane, Viešpatie, savo keliu, aš noriu eiti Tavo teisybės keliais; tegu mano širdis džiaugiasi, bijodama įžeisti Tavo Vardą.

11. Aš visa širdimi šlovinsiu Tave,

meus, in toto corde meo, * et glorificabo nomen tuum in aeternum:

12. Quia misericordia tua magna est super me: * et eruisti animam meam ex inferno inferiori.

13. Deus, iniqui insurrexerunt super me, et synagoga potentium quaesierunt animam meam: * et non proposuerunt te in conspectu suo.

14. Et tu, Domine, Deus miserator et misericors, * patiens, et multae misericordiae, et verax.

15. Respice in me, et miserere mei, * da imperium tuum puero tuo: et salvum fac filium ancillae tuae.

16. Fac mecum signum in bonum, ut videant qui oderunt me, et confundantur: * quoniam tu, Domine, adjuvisti me, et consolatus es me.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Voce mea ad Dominum clamavi: neque obliviscetur misereri Deus.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

Dieve, ir garbinsiu Tavo Vardą per amžius.

12. Nes Tavo man rodomas gailestingumas didis; Tu išvadavai mano sielą iš giliausio pragaro.

13. Dieve, nedorieji keliasi prieš mane, ir galingųjų gauja tyko mano gyvybės, ir jie neturi Tavęs savo akivaizdoje.

14. Bet Tu, Viešpatie, esi gailestingas ir maloningas Dievas, Tu esi kantrus ir labai labai gailestingas, Tu tiesos šaltinis.

15. Pažvelk į mane ir pasigailėk manęs; suteik valdžios savo tarnui ir gelbėk savo tarnaitės sūnų.

16. Parodyk man savo gerumą, kad jį matytų, kurie nekenčia manęs; padaryk, kad jie būtų sugėdinti, nes Tu, Viešpatie, esi man padėjęs ir mane paguodęs.

Šeštadienio Dangiškoji Globėja,
Švenčiausioji Dievo Motina Marija

SABBATO
AD MATUTINUM
IN I. NOCTURNO

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Memor fuit in saeculum * testamenti sui Dominus Deus noster.

(Tempore Paschali) Alleluja, * alleluja, alleluja.

Psalmus 104, I.

1. Confitemini Domino, et invocate nomen ejus: * annuntiate inter Gentes opera ejus.
2. Cantate ei, et psallite ei: * narrate omnia mirabilia ejus.
3. Laudamini in nomine sancto ejus: * laetetur cor quaerentium Dominum.
4. Quaerite Dominum, et confirmamini: * quaerite faciem ejus semper.
5. Mementote mirabilium ejus, quae fecit: * prodigia ejus, et judicia oris ejus.

ŠEŠTADIENIS
AUŠRINĖ
PIRMAS NOKTURNAS

Psalmė 104, I.

(Padėkos malda už gautas malones)

1. Šlovinkite Viešpatį ir šaukitės Jo Vardo, tautoms skelbkit Jo darbus.
2. Giesmėmis ir psalmėmis garbinkite Jį, pasakokite visus Jo stebuklus.
3. Didžiuokitės Jo šventuoju Vardu; tesilinksmina Dievo ieškančioji širdis.
4. Ieškokite Viešpaties ištvermingai, visuomet ieškokite Jo Veido.
5. Atsiminkite stebuklus, kuriuos Jis yra padaręs; atsiminkit Jo nuostabius žygius ir Jo teismo sprendimus.

6. Semen Abraham, servi ejus: * filii Jacob, electi ejus.

7. Ipse Dominus Deus noster: * in universa terra judicia ejus.

8. Memor fuit in saeculum testamenti sui: * verbi, quod mandavit in mille generationes:

9. Quod disposuit ad Abraham: * et juramenti sui ad Isaac:

10. Et statuit illud Jacob in praeceptum: * et Israël in testamentum aeternum:

11. Dicens: Tibi dabo terram Chanaan, * funiculum hereditatis vestrae.

12. Cum essent numero brevi, paucissimi et incolae ejus:

13. Et pertransierunt de gente in gentem, * et de regno ad populum alterum.

6. Jūs esate Abraomo palikuonys, jūs esate Jo išrinktojo Jokūbo vaikai.

7. Jis Viešpats, mūsų Dievas; Jis teisia visą pasaulį.

8. Jis atsimena per amžius savo sutartį, Jis atsimena savo pažadus, duotus kartų kartoms.

9. Jis atsimena savo pažadus, duotus Abraomui, Jis atsimena savo priesaiką, duotą Izaokui.

10. Savo sutartį Jis patvirtino Jokūbui ir davė ją kaip įsakymą; Jis davė Izraėliui tą sutartį kaip amžiną įsakymą.

11. Jis tai padarė, tardamas: Aš tau duosiu Kanano žemę, duosių ją jūsų nuosavybei.

12. Izraėlio vaikų pradžioje buvo dar mažai, jie buvo silpni ir svetimšaliai.

13. Jie ėjo iš tautos į tautą, iš vienos karalystės į kitą.

14. Non reliquit hominem nocere eis: * et corripuit pro eis reges.

15. Nolite tangere christos meos: * et in prophetis meis nolite malignari.

(Ant.) Memor fuit in saeculum testamenti sui Dominus Deus noster.

Auxit Dominus * populum suum: et firmavit eum super inimicos ejus.

Psalmus 104, II.

1. Et vocavit famem super terram: * et omne firmamentum panis contrivit.

2. Misit ante eos virum: * in servum venumdatus est Joseph.

3. Humiliaverunt in compedibus pedes ejus, ferrum pertransiit animam ejus, * donec veniret verbum ejus.

4. Eloquium Domini inflammavit eum: * misit rex, et solvit eum; princeps populorum et dimisit eum.

5. Constituit eum dominum domus suae: * et principem omnis possessionis suae:

14. Viešpats neleido nė vienam kenkti jiems, ir net karalius baudė už jiems padarytą skriaudą, sakydamas jiems:

15. Nelieskite mano Patriarkų ir neskriauskite mano Pranašų.

Psalmė 104, II.

1. Jis siuntė į jų šalį badą ir sunaikino javus.

2. Jis siuntė Egiptan Juozapą, kuris ten pateko vergu.

3. Nekaltas, pančiais sukaustytas, jis raudojo kankinamas, kol atėjo jo išaukštinimo laikas.

4. Viešpaties įkvėpimas uždegė jį, karalius jį išvadavo.

5. Jis paskyrė jį savo krašto valdovu ir viso savo lobio vyriausiuoju užvaizdu.

6. Ut erudiret principes ejus sicut semetipsum: * et senes ejus prudentiam doceret.

7. Et intravit Israël in Aegyptum: * et Jacob accola fuit in terra Cham.

8. Et auxit populum suum vehementer: * et firmavit eum super inimicos ejus.

9. Convertit cor eorum ut odirent populum ejus: * et dolum facerent in servos ejus.

10. Misit Moysen, servum suum: * Aaron, quem elegit ipsum.

11. Posuit in eis verba signorum suorum, * et prodigiorum in terra Cham.

(Ant.) Auxit Dominus populum suum: et firmavit eum super inimicos ejus.

Eduxit Dominus * populum suum in exsultatione, et electos suos in laetitia.

6. Jis paskyrė Juozapą, kad kunigaikščius ir vyresniuosius mokytų išminties.

7. Tuomet Izraėlis atėjo į Egiptą; Jokūbas tapo ateiviu Chamo krašte.

8. Viešpats smarkiai padaugino savo tautą ir padarė ją stipresnę už jos priešus.

9. Po to Jis permainė egiptiečių širdį; jie ėmė nekęsti Viešpaties tautos ir ėmė ją skriausti.

10. Tuomet Viešpats siuntė savo tarną Mozę ir Aaroną, kuriuos buvo išrinkęs.

11. Per juos Chamo žemėje Jis padarė ženklų ir stebuklų.

Psalmus 104, III.

1. Misit tenebras, et obscuravit: * et non exacerbavit sermones suos.

2. Convertit aquas eorum in sanguinem: * et occidit pisces eorum.

3. Edidit terra eorum ranas * in panetralibus regum ipsorum.

4. Dixit, et venit coenomyia: * et cinifes in omnibus finibus eorum.

5. Posuit pluvias eorum grandinem: * ignem comburentem in terra ipsorum.

6. Et percussit vineas eorum, et ficulneas eorum: * et contrivit lignum finium eorum.

7. Dixit, et venit locusta, et bruchus, * cujus non erat numerus:

8. Et comedit omne foenum in terra eorum: * et comedit omne fructum terrae eorum.

9. Et percussit omne primogenitum in terra eorum: * primitias omnis laboris eorum.

Psalmė 104, III.

1. Viešpats siuntė sutemas, ir tamsi naktis apgaubė Egiptą; pasakė bausiąs Faraoną, ir nubaudė.

2. Jų vandenis Viešpats pavertė krauju ir nutroškino jų žuvis.

3. Viešpaties įsakymu jų žemėje varlių priviso tiek, kad ėmė veržtis net į karalių rūmus.

4. Viešpats tarė, ir atėjo šunmusė ir mašalai ir užgulė visą kraštą.

5. Vietoj lietaus davė jiems krušos, ir visoj šalyj kilo gaisrai.

6. Viešpats ištiko jų vynuogynus ir jų fygų sodus ir išnaikino visus miškus.

7. Viešpats tarė, ir atėjo nesuskaitomi skėriai ir didžiogiai.

8. Ir jie nugriaužė visus žolynus visame krašte; jie suėdė visus žemės vaisius.

9. Viešpats visame krašte ištiko mirtimi visus pirmagimius, sunaikino jų vargų pirmuosius vaisius.

10. Et eduxit eos cum argento et auro: * et non erat in tribubus eorum infirmus.

11. Laetata est Aegyptus in profectione eorum: * quia incubuit timor eorum super eos.

12. Expandit nubem in protectionem eorum, * et ignem ut luceret eis per noctem.

13. Petierunt, et venit conturnix: * et pane coeli saturavit eos.

14. Dirupit petram, et fluxerunt aquae: * abierunt in sicco flumina;

15. Quoniam memor fuit verbi sancti sui, * quod habuit ad Abraham, puerum suum.

16. Et eduxit populum suum in exsultatione, * et electos suos in laetitia.

17. Et dedit illis regiones Gentium: * et labores populorum posse- derunt:

10. Viešpats išvedė Jokūbo palikuonis su sidabru ir auksu ir padarė, kad niekas kelionėje nesirgo.

11. Egiptas džiaugėsi, jiems išėjus, nes jis buvo didžiai nusigandęs.

12. Jiems uždengti nuo priešų akių Viešpats ištiesė debesį ir davė ugnį, kuri jiems šviestų nakčia.

13. Jie prašė Viešpaties, ir atskrido putpelių, ir Jis maitino juos dangaus duona.

14. Jis perskėlė uolą, iš jos išsiveržė daug vandens, ir sausoje vietoje atsirado upelių.

15. Padarė tai Viešpats, nes atsiminė savo šventąjį žodį, kurį buvo taręs savo tarnui Abraomui.

16. Jis vedė savo išrinktąją tautą, jai visai besidžiaugiant, jai visai besilinksminant.

17. Viešpats davė jiems pagonių šalis, ir jie paveldėjo jas kaip savo.

18. Ut custodiant justificationes ejus, * et legem ejus requirant.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Eduxit Deus populum sum in exsultatione, et electos suos in laetitia.

V. Memor fuit Dominus verbi sancti sui.

R. Quod locutus est ad Abraham, puerum suum.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

V. Deus regeneravit nos in spem vivam, alleluja.

R. Per resurrectionem Jesu Christi ex mortuis, alleluja.

18. Viešpats tai yra padaręs, kad jie išlaikytų Jo įsakymus ir rūpintųsi pažinti Dievo valią.

IN II. NOCTURNO

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Salvavit eos Dominus * propter nomen suum.

(Tempore Paschali) Alleluja, * alleluja, alleluja.

Psalmus 105, I.

1. Confitemini Domino quoniam bonus: * quoniam in saeculum misericordia ejus.
2. Quis loquetur potentias Domini, * auditas faciet omnes laudes ejus?
3. Beati, qui custodiunt judicium, * et faciunt justitiam in omni tempore.
4. Memento nostri, Domine, in beneplacito populi tui: * visita nos in salutari tuo:
5. Ad videndum in bonitate electorum tuorum, ad laetandum in laetitia gentis tuae: * ut lauderis cum hereditate tua.
6. Peccavimus cum patribus nostris: * injuste egimus, iniquitatem fecimus.

Psalmė 105, I.

(Padėka už gautas malones ir prisipažinimas prie kalčių nuodėmių atleidimui gauti)

1. Šlovinkite Viešpatį, nes Jis geras, nes Jo gailestingumas yra amžinas.
2. Ir kas išpasakos Viešpaties galybę, kas gali pasakyti, kaip Jis tinkamai turi būti šlovinamas?
3. Palaiminti, kurie visiems yra lygūs ir visuomet teisingai elgiasi.
4. Atsimink, Viešpatie, kad Tu esi mums geras; nešk mums išganymą.
5. Nešk mums išganymą, kad mąstytume Tavo išrinktųjų laimę, kad džiaugtumės Tavo tautos laime, kad visi su Tavo išrinktaisiais galėtume šlovinti Tave.
6. Mes nusidėjome panašiai kaip ir mūsų tėvai, elgėmės neteisingai, darėme pikta.

7. Patres nostri in Aegypto non intellexerunt mirabilia tua: * non fuerunt memores multitudinis misericordiae tuae.

8. Et irritaverunt ascendentes in mare, * Mare Rubrum.

9. Et salvavit eos propter nomen suum: * ut notam faceret potentiam suam.

10. Et increpuit Mare Rubrum, et exsiccatum est: * et deduxit eos in abyssis sicut in deserto.

11. Et salvavit eos de manu odientium: * et redemit eos de manu inimici.

12. Et operuit aqua tribulantes eos: * unus ex eis non remansit.

13. Et crediderunt verbis ejus: * et laudaverunt laudem ejus.

14. Cito fecerunt, obliti sunt operum ejus: * et non sustinuerunt consilium ejus.

7. Mūsų tėvai Egipte nepaisė Tavo stebuklų, jie neatsiminė, kad Tu buvai jiems labai gailestingas.

8. Jie rūstino Tave kelionėje į Raudonąją Jūrą.

9. Viešpats išgelbėjo juos dėl savo Vardo; Jis davė pažinti savo galybę.

10. Jis sudraudė Raudonąją Jūrą, ir joje pasidarė sausas kelias, ir vedė juos giliu jūros dugnu lyg per tyrus.

11. Jis išgelbėjo juos iš tų, kurie jų nekentė; Jis išvadavo juos iš jų priešų rankos.

12. Jūros vanduo paskandino jų prispaudėjus; neliko iš jų nė vieno.

13. Tuomet jie tikėjo Jo žodžiams ir Jį šlovino.

14. Tačiau greit jie pamiršo Jo darbus ir nesilaikė Jo nutarimo.

15. Et concupierunt concupiscentiam in deserto: * et tentaverunt Deum in inaquoso.

16. Et dedit eis petitionem ipsorum: * et misit saturitatem in animas eorum.

(Ant.) Salvavit eos Dominus propter nomen suum.

Obliti sunt Deum, * qui salvavit eos.

Psalmus 105, II.

1. Et irritaverunt Moysen in castris: * Aaron, sanctum Domini.

2. Aperta est terra, et deglutivit Dathan: * et operuit super congregationem Abiron.

3. Et exarsit ignis in synagoga eorum: * flamma combussit peccatores.

4. Et fecerunt vitulum in Horeb: * et adoraverunt sculptile.

5. Et mutaverunt gloriam suam * in similitudinem vituli comedentis foenum.

15. Jie pasidavė geiduliui tyruose ir gundė Dievą, pristigę vandens.

16. Viešpats davė jiems tai, ko jie prašė, ir juos pasotino.

Psalmė 105, II.

1. Jie stovykloje rūstino Mozę ir Viešpaties šventąjį, Aaroną.

2. Atsivėrė žemė ir prarijo Dataną ir Abirono būrį.

3. Jų sueigoje kilo gaisras ir sudegino nusidėjėlius.

4. Jie Sinajaus pakalnėje nusiliedino veršį dievaitį ir jį garbino.

5. Jie Dievą pakeitė žole mintančiu gyvuliu.

6. Obliti sunt Deum, qui salvavit eos, * qui fecit magnalia in Aegypto, mirabilia in terra Cham: terribilia in Mari Rubro.

7. Et dixit ut disperderet eos * si non Moyses, electus ejus, stetisset in confractione in conspectu ejus:

8. Ut averteret iram ejus ne disperderet eos: * et pro nihilo habuerunt terram desiderabilem:

9. Non crediderunt verbo ejus, et murmuraverunt in tabernaculis suis: * non exaudierunt vocem Domini.

10. Et elevavit manum suam super eos: * ut prosterneret eos in deserto:

11. Et ut dejiceret semen eorum in nationibus: * et dispergeret eos in regionibus.

12. Et initiati sunt Beelphegor: * et comederunt sacrificia mortuorum.

6. Jie pamiršo Dievą, kuris juos gelbėjo, kuris tiek yra padaręs stebuklų Egipte, Chamo žemėje ir Raudonojoj Jūroje.

7. Viešpats pasakė, kad būtų išnaikinęs juos, jei Jo išrinktasis Mozė tą valandą nebūtų stojęs tarpiniku Jo akivaizdoje,

8. Jei nebūtų permaldavęs Jo rūstybės, kad nenaikintų savo tautos už tai, kad niekais laikė pažadėtąją žemę,

9. Už tai, kad netikėjo Jo žodžiui, kad murmėjo savo padangtėse ir neklausė savo Viešpaties,

10. Todėl Viešpats iškėlė ant jų savo ranką, kad paguldytų juos tyruose,

11. Kad išblaškytų jų palikuonis tarp tautų ir išmėtytų juos po visas šalis.

12. Dievas juos baudė už tai, kad jie garbino dievaitį Beelfegorą ir valgė stabams aukojamas aukas.

13. Et irritaverunt eum in adinventionibus suis: * et multiplicata est in eis ruina.

14. Et stetit Phinees, et placavit: * et cessavit quassatio.

15. Et reputatum est ei in justitiam, * in generationem et generationem usque in sempiternum.

(Ant.) Obliti sunt Deum, qui salvavit eos.

Cum tribularentur, * vidit Dominus, et audivit orationem eorum.

Psalmus 105, III.

1. Et irritaverunt eum ad Aquas contradictionis: * et vexatus est Moyses propter eos: quia exacerbaverunt spiritum ejus.

2. Et distinxit in labiis suis: * non disperdiderunt Gentes, quas dixit Dominus illis.

13. Baudė juos už tai, kad jie rūstino Jį asvo darbais; dėl to padidėjo tautos nelaimės.

14. Bet stojo Fineas Dievo teisių ginti: jis nužudė sunkiai nusikaltusį moterystei tautietį ir tuo jis permaldavo Dievą, ir nelaimė liovėsi.

15. Tas jo žygis buvo palaikytas teisingu, ir tokiu jis bus laikomas kartų kartose per amžius.

Psalmė 105, III.

1. Jie rūstino Viešpatį Vandens Prieštaravimo vietoje, kur dėl jų buvo nubaustas jų suerzintas Mozė.

2. Viešpats išbarė juos už tai, kad jie neišnaikino tautų, kurias jiems buvo įsakęs.

3. Et commisti sunt inter Gentes, et didicerunt opera eorum: et servierunt sculptilibus eorum: * et factum est illis in scandalum.

4. Et immolaverunt filios suos, * et filias suas daemoniis.

5. Et effunderunt sanguinem innocentem: * sanguinem filiorum suorum et filiarum suarum, quas sacrificaverunt sculptilibus Chanaan.

6. Et infecta est terra in sanguinibus, et contaminata est in operibus eorum: * et fornicati sunt in adinventionibus suis.

7. Et iratus est furore Dominus in populum suum: * et abominatus est hereditatem suam.

8. Et tradidit eos in manus Gentium: * et dominati sunt eorum qui oderunt eos.

9. Et tribulaverunt eos inimici eorum, et humiliati sunt sub manibus eorum: * saepe liberavit eos.

3. Jie susimaišė su pagonimis, pasekė jais ir tarnavo jų stabams; tuo jie piktino vieni kitus.

4. Jie piktosioms dvasioms aukojo savo sūnus ir savo dukteris.

5. Jie išliejo savo sūnų ir dukrų nekaltąjį kraują, aukodami juos Kanaano stabams.

6. Jų žemė buvo aptaškyta nekaltuoju krauju, ji buvo suteršta nedorais darbais, ypač paleistuvystės nuodėme.

7. Tuomet Viešpats užsidegė didele rūstybe ant savo tautos ir ja biaurėjosi.

8. Jis padavė juos į pagonių rankas, ir tie, kurių jie nekentė, viešpatavo ant jų.

9. Ir jų priešai engė juos, jie buvo savo priešų niekinami; bet Viešpats dažnai juos išvaduodavo.

10. Ipsi autem exacerbaverunt eum in consilio suo: * et humiliati sunt in iniquitatibus suis.

11. Et vidit cum tribularentur: * et audivit orationem eorum.

12. Et memor fuit testamenti sui: * et poenituit eum secundum multitudinem misericordiae suae.

13. Et dedit eos in misericordias * in conspectu omnium qui ceperant eos.

14. Salvos nos fac, Domine, Deus noster: * et congrega nos de nationibus:

15. Ut confiteamur nomini sancto tuo: * et gloriemur in laude tua.

16. Benedictus Dominus, Deus Israël, a saeculo usque in saeculum: * et dicet omnis populus: Fiat, fiat.

(Ant.) Cum tribularentur, vidit Dominus, et audivit orationem eorum.

V. Salvos nos fac, Domine, Deus noster.

10. O jie nesiliovė rūstinę Viešpatį savo sumanymais, ir todėl dėl savo kaltybių buvo paniekinti.

11. Tačiau Viešpats matė jų vargą ir klausėsi jų maldos.

12. Jis atsiminė savo pažadus, ir Jam, labai gailestingajam Viešpačiui, jų pagailo.

13. Jis visiems, kurie juos laikė savo belaisviais, viešai parodė, kad Jis savo išrinktajai tautai gailestingas.

14. Gelbėk mus, Viešpatie, mūsų Dieve, ir surink išblaškytus svetimuose kraštuose,

15. Kad šlovintume Tavo Šventąjį Vardą ir tuo galėtume didžiuotis.

16. Pašlovintas teesie Viešpats, Izraėlio Dievas, nuo amžių ir per amžius; visa tauta tesako: Tebūnie, tebūnie.

R. Ut confiteamur nomini sancto tuo.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

V. Deus suscitavit Christum a mortuis, alleluja.

R. Ut fides nostra et spes esset in Deo, alleluja.

IN III. NOCTURNO

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Clamaverunt ad Dominum: * et de necessitatibus eorum liberavit eos.

(Tempore Paschali) Alleluja, * alleluja, alleluja.

Psalmus 106, I.

1. Confitemini Domino quoniam bonus: * quoniam in saeculum misericordia ejus.

2. Dicant qui redempti sunt a Domino, quos redemit de manu inimici: * et de regionibus congregavit eos:

TREČIAS NOKTURNAS

Psalmė 106, I.

(Džiaugsmas dėl Dievo Apvaizdos, veikiančios šiame pasaulyje)

1. Šlovinkite Viešpatį, nes Jis geras, ir Jo gailestingumas amžinas.

2. Tešlovina Jį visi, kuriuos Viešpats atpirko, kuriuos Jis išvadavo iš priešo rankų ir surinko juos iš visų kraštų:

3. A solis ortu, et occasu: * ab aquilone, et mari.

4. Erraverunt in solitudine in inaquoso: * viam civitatis habitaculi non invenerunt.

5. Esurientes, et sitientes: * anima eorum in ipsis defecit.

6. Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur: * et de necessitatibus eorum eripuit eos.

7. Et deduxit eos in viam rectam: * ut irent in civitatem habitationis.

8. Confiteantur Domino misericordiae ejus: * et mirabilia ejus filiis hominum.

9. Quia satiavit animam inanem: * et animam esurientem satiavit bonis.

10. Sedentes in tenebris, et umbra mortis: * vinctos in mendicitate et ferro.

11. Quia exacerbaverunt eloquia Dei: * et consilium Altissimi irritaverunt.

3. Iš Rytų ir Vakarų, Šiaurės ir Pietų.

4. Jie klaidžiojo tyruose, jie neturėjo vandens, jie negalėjo sau rasti tinkamos vietos apsigyventi.

5. Jie alko ir troško, nuo to jie alpo.

6. Tuomet jie, nelaimių suspausti, šaukėsi į Viešpatį, ir Jis išgelbėjo juos iš jų vargų.

7. Jis vedė juos tiesiu keliu ir apgyvendino juos mieste.

8. Už gailestingumą jie tešlovina Viešpatį, tešlovina Jį už Jo stebuklus.

9. Tešlovina Viešpatį už tai, kad savo gėrybėmis Jis papenėjo alkstančius ir pagirdė trokštančius.

10. Dvasia aš mačiau, kaip jie sėdėjo tamsiuose kalėjimuose, nelaimių beveik marinami, skurdo slėgiami, pančiais sukaustyti už tai,

11. Kad jie priešinosi Dievo įsakymams ir paniekino Aukščiausiojo valią.

12. Et humiliatum est in laboribus cor eorum: * infirmati sunt, nec fuit qui adjuvaret.

13. Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur: * et de necessitatibus eorum liberavit eos.

14. Et eduxit eos de tenebris, et umbra mortis: * et vincula eorum disrupit.

(Ant.) Clamaverunt ad Dominum: et de necessitatibus eorum liberavit eos.

Ipsi viderunt * opera Dei, et mirabilia ejus.

Psalmus 106, II.

1. Confiteantur Domino misericordiae ejus: * et mirabilia ejus filiis hominum.

2. Quia contrivit portas aereas: * et vectes ferreos confregit.

3. Suscepit eos de via iniquitatis eorum: * propter injustitias enim suas humiliati sunt.

12. Jų širdis buvo pažeminta vargais, jie buvo nusilpę, ir nebuvo, kas jiems padėtų.

13. Tuomet jie vėl šaukėsi į Dievą savo nelaimėje, ir Jis išgelbėjo juos iš jų vargų.

14. Jis sutraukė jų pančius, išvedė juos iš tamsių kalėjimų ir apsaugojo juos nuo mirties.

Psalmė 106, II.

1. Tegu šlovina jie Viešpatį už Jo gailestingumą ir už Jo stebuklus.

2. Nes Jis sutrupino varinius kalėjimų varus, Jis išlaužė jų geležinius užkaiščius.

3. Jis paėmė juos nuo jų nuodėmių kelio; juk jie už savo neteisybes buvo pažeminti.

4. Omnem escam abominata est anima eorum: * et appropinquaverunt usque ad portas mortis.

5. Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur: * et de necessitatibus eorum liberavit eos.

6. Misit verbum suum, et sanavit eos: * et eripuit eos de interitionibus eorum.

7. Confiteantur Domino misericordiae ejus: * et mirabilia ejus filiis hominum.

8. Et sacrificent sacrificium laudis: * et annuntient opera ejus in exsultatione.

9. Qui descendunt mare in navibus, * facientes operationem in aquis multis.

10. Ipsi viderunt opera Domini, * et mirabilia ejus in profundo.

11. Dixit, et stetit spiritus procellae: * et exaltati sunt fluctus ejus.

12. Ascendunt usque ad coelos, et

4. Jie bodėjosi kiekvieno valgio ir jau buvo arti mirties vartų.

5. Tuomet jie, nelaimių suspausti, vėl šaukėsi į Viešpatį, ir Jis išgelbėjo juos iš jų vargų.

6. Jis savo Žodžiu pagydė ligonis ir išgelbėjo juos iš mirties.

7. Tegu šlovina Dievą už Jo gailestingumą ir Jo padarytus stebuklus.

8. Teatnašauja šlovinimo auką ir su džiaugsmu teskelbia, ką yra Jis padaręs.

9. Kurie jūra plaukdami kovojo su bangomis,

10. Tie matė Viešpaties kūrinius ir Jo stebuklus jūrų gilumoj.

11. Viešpats tarė, ir pakilo viesulas, ir jūros bangos iškilo.

12. Tai jos iškildavo taip aukštai, jog atrodydavo, kad siekia dangų, tai nu-

descendunt usque ad abyssos: * anima eorum in malis tabescebat.

13. Turbati sunt, et moti sunt sicut ebrius: * et omnis sapientia eorum devorata est.

14. Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur, * et de necessitatibus eorum eduxit eos.

15. Et statuit procellam ejus in auram: * et siluerunt fluctus ejus.

16. Et laetati sunt quia siluerunt: * et deduxit eos in portum voluntatis eorum.

(Ant.) Ipsi viderunt opera Dei, et mirabilia ejus.

Videbunt recti, * et laetabuntur, et intelligent misericordias Domini.

Psalmus 106, III.

1. Confiteantur Domino misericordiae ejus: * et mirabilia ejus filiis hominum.

sileisdavo iki gelmių; nusigandę jie alpo.

13. Jie nusigandę kaip girtas ėmė svyruoti ir neteko išminties.

14. Tuomet jie šaukėsi į Viešpatį, ir Jis išvedė juos iš jų vargų.

15. Jis viesulą pakeitė ramiu vėjeliu, ir jūros bangos nutilo.

16. Ir jie džiaugėsi, kad bangos nutilo, ir Viešpats nuvedė juos į uostą, kur jie norėjo patekti.

Psalmė 106, III.

1. Tegu šlovina jie Viešpatį už Jo gailestingumą ir už Jo stebuklus.

2. Et exaltent eum in ecclesia plebis: * et in cathedra seniorum laudent eum.

3. Posuit flumina in desertum: * et exitus aquarum in sitim.

4. Terram fructiferam in salsuginem, * a malitia inhabitentium in ea.

5. Posuit desertum in stagna aquarum: * et terram sine aqua in exitus aquarum.

6. Et collocavit illic esurientes: * et constituerunt civitatem habitationis.

7. Et seminaverunt agros, et plantaverunt vineas: * et fecerunt fructum nativitatis.

8. Et beendixit eis, et multiplicati sunt nimis: * et jumenta eorum non minoravit.

9. Et pauci facti sunt: * et vexati sunt a tribulatione malorum, et dolore.

10. Effusa est contemptio super principes: * et errare fecit eos in invio, et non in via.

2. Tegu šlovina jie Viešpatį tautos susirinkime ir vyresniųjų taryboje.

3. Nes Jis upėmis išraižytus kraštus pavertė tyrais ir sustabdė vandens šaltinius.

4. Derlingą žemę Jis pavertė druskos slėniu; tai padarė dėl jos gyventojų piktumo.

5. Jis padarė iš tyrų vandens liūnus ir žemėje be vandens atvėrė šaltinius.

6. Jis apgyvendino tenai išalkusius; ir jie įsisteigė vynuogynų ir gavo gerą derlių.

8. Jis laimino juos, jų skaičius labai padidėjo; padidėjo taip pat ir galvijai.

9. Paskui jų skaičius sumažėjo dėl jų nedorybių; jie buvo kankinami visokių nelaimių.

10. Panieka ištiko jų kunigaikščius; Jis taip padarė, kad jiems teko klaidžioti tyruose be jokio kelio.

11. Et adjuvit pauperem de inopia: * et posuit sicut oves familias.

12. Videbunt recti, et laetabuntur: * et omnis iniquitas oppilabit os suum.

13. Quis sapiens et custodiet haec? * et intelliget misericordias Domini?

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Videbunt recti, et latabuntur, et intelligent misericordias Domini.

V. Exaltent Dominum in ecclesia plebis.

R. Et in cathedra seniorum laudent eum.

(In Adventu:)

V. Egredietur Dominus de loco sancto suo.

R. Veniet, ut salvet populum suum.

(In Quadragesima)

V. Scuto circumdabit te veritas ejus.

R. Non timebis a timore nocturno.

11. Tačiau Jis padėjo beturčiams jų neturte, ir jų šeimynas padaugino kaip avių kaimenes.

12. Teisieji, tai regėdami, džiaugsis, o nedorieji nutils.

13. Kas iš jūsų bus išmintingas ir visa tai laikys savo širdyje? kas iš jūsų supras Viešpaties gailestingumą?

(Tempore Passionis)

V. Ne perdas cum impiis, Deus, animam meam.

R. Et cum viris sanguinum vitam meam.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

V. Deus et Dominum suscitavit. alleluja.

R. Et nos suscitabit per virtutem suam, Alleluja.

(In Festis trium Lectionum)

V. Gavisi sunt discipuli, alleluja.

R. Viso Domino, alleluja.

AD LAUDES

I.

(Per Annum: Ant.) Filii Sion * exsultent in Rege suo.

(Tempore Paschali) Alleluja, * alleluja, alleluja.

Psalmus 149.

1. Cantate Domino canticum no-

ŠLOVINIMAS

I.

Psalmė 149.

(Raginimas šlovinti Dievą)

1. Giedokite Viešpačiui naująją giesmę; teskamba ji šventųjų susirinkime.

vum: * laus ejus in ecclesia sanctorum.

2. Laetetur Israël in eo, qui fecit eum: * et filii Sion exsultent in rege suo.

3. Laudent nomen ejus in choro: * in tympano, et psalterio psallant ei:

4. Quia beneplacitum est Domino in populo suo: * et exaltabit mansuetos in salutem.

5. Exsultabunt sancti in gloria: * laetabuntur in cubilibus suis.

6. Exaltationes Dei in gutture eorum: * et gladii ancipites in manibus eorum:

7. Ad faciendam vindictam in nationibus: * increpationes in populis.

8. Ad alligandos reges eorum in compedibus: * et nobiles eorum in manicis ferreis.

9. Ut faciant in eis judicium conscriptum: * gloria haec est omnibus sanctis ejus.

2. Tesilinksmina Izraėlis dėl savo Kūrėjo ir tesidžiaugia Siono sūnūs savo karaliumi.

3. Chorai tešlovina Jo Vardą; tegieda Jam pritariant būgnu ir arfa.

4. Nes Viešpats myli savo tautą ir romiesiems žada išganymą.

5. Tegu linksminasi šventieji danguje, tesilinksmina savo dangiškoje buveinėje.

6. Dievo garbinimas skamba jų lūpuose, o jų rankose aštrūs dviašmeniai kalavijai.

7. Nusidėjėliams bausti ir patvirkusioms tautoms plakti,

8. Jie karalius supančios pančiais, o jų didžiūnus sukaustys geležinėmis grandinėmis;

9. Jie teis visus Dievo nustatytą teismo dieną; šios tatai garbės susilauks šventieji danguje.

(Ant.) Filii Sion exsultent in Rege suo.

Quam magnificata * sunt opera tua, Domine!

Psalmus 91.

1. Bonum est confiteri Domino: * et psallere nomini tuo, Altissime.

2. Ad annuntiandum mane misericordiam tuam: * et veritatem tuam per noctem.

3. In decachordo, psalterio: * cum cantico et cithara.

4. Quia delectasti me, Domine, in factura tua: * et in operibus manuum tuarum exsultabo.

5. Quam magnificata sunt opera tua, Domine! * nimis profundae factae sunt cogitationes tuae.

6. Vir insipiens non cognoscet: * et stultus non intelliget haec.

Psalmė 91.

(Raginimas garbinti Dievą už Jo gerumą)

1. O kaip gera šlovinti Tave, Viešpatie, ir giedoti Tavo Vardui.

2. O kaip gera dieną skelbti Tavo gailestingumą, o naktį Tavo ištikimybę.

3. O kaip gera tai atlikti su dešimtstyge, su arfa ir su giesme, pritariant kanklėmis.

4. Nes Tu, Viešpatie, linksmini mane taip išmintingai sukurtąja gamta; aš džiaugte džiaugiausi dėl Tavo šių žygių.

5. O kokie puikūs Tavo kūriniai, Viešpatie; o kokios be galo gilios Tavo mintys.

6. Neišmintingas žmogus Tavo kūrinių nepažins, paikasis jų nesupras.

7. Cum exorti fuerint peccatores sicut foenum: * et apparuerint omnes, qui operantur iniquitatem:

8. Ut intereant in saeculum saeculi: * tu autem Altissimus in aeternum, Domine.

9. Quoniam ecce inimici tui, Domine, quoniam ecce inimici tui peribunt: * et dispergentur omnes, qui operantur iniquitatem.

10. Et exaltabitur sicut unicornis cornu meum: * et senectus mea in misericordia uberi.

11. Et despexit oculus meus inimicos meos: * et in insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.

12. Justus ut palma florebit: * sicut cedrus Libani multiplicabitur.

13. Plantati in domo Domini, * in atriis domus Dei nostri florebunt.

14. Adhuc multiplicabuntur in senecta uberi: * et bene patientes erunt, ut annuntient:

7. Jei nusidėjėliai želia kaip žolė, ir jei gerai sekasi visiems, kurie nedorai gyvena, tai tik dėl to,

8. Kad jie pražūtų amžinai; o Tu, Aukščiausiasis Viešpatie, esi ir būsi per amžius.

9. Štai Tavo priešai, Viešpatie, štai jie jau žūna, jau blaškomi visi, kurie buvo neteisūs.

10. Mano gi jėgos kils aukštyn; lyg vienragis būsiu stiprus, o senatvėje viso būsiu pilnas lyg pritvinkusios krūtys.

11. Aš su panieka žiūrėsiu į savo priešus ir aš išgirsiu, kad jie jau žuvę.

12. Teisusis žydės lyg palmė, jis tarps kaip Libano kedras.

13. Jie bus įsodinti Viešpaties namuose; jie žydės mūsų Dievo įkurtoje Bažnyčioje.

14. Jie dar gausės žiloje senatvėje, jie gerai laikysis ir skelbs,

15. Quoniam rectus Dominus, Deus noster: * et non est iniquitas in eo.

(Ant.) Quam mgnificata sunt opera tua, Domine!

Laetabitur justus * in Domino, et sperabit in eo.

Psalmus 63.

1. Exaudi, Deus, orationem meam cum deprecor: * a timore inimici eripe animam meam.

2. Protexisti me a conventu malignantium: * a multitudine operantium iniquitatem.

3. Quia exacuerunt ut gladium linguas suas: * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

4. Subito sagittabunt eum, et non timebunt: * firmaverunt sibi sermonem nequam.

5. Narraverunt ut absconderent laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

15. Kad Viešpats, mūsų Dievas, visiems teisus ir kad Jame pikta nėra.

Psalmė 63.

(Dovydo ir Kristaus malda)

1. Išklausyk, Dieve, mano prašymą, kai aš maldauju; duok, kad nebijočiau savo priešo.

2. Apgink mane nuo susitelkiančių prieš mane piktadarių, gink mane nuo neteisingai puolančių mane nusidėjėlių.

3. Jie savo liežuvius galanda kaip kardą, jie savo įžaidžias kalbas įtempė lyg lanką, pasiruošę iš pasalų šauti į nekaltąjį.

4. Jie ūmai šaus, nebijodami Dievo; jie tvirtai laikosi savo nedoro nusistatymo.

5. Jie tarėsi, kaip geriau paslėpti jau paruoštus spąstus nekaltam nužudyti; jie paslėpė juos, būdami tikri, kad nieks jų nepastebės.

6. Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

7. Accedent homo ad cor altum: * et exaltabitur Deus.

8. Sagittae parvulorum factae sunt plagae eorum: * et infirmatae sunt contra eos linguae eorum.

9. Conturbati sunt omnes qui videbant eos: * et timuit omnis homo.

10. Et annuntiaverunt opera Dei, * et facta ejus intellexerunt.

11. Laetabitur justus in Domino, et sperabit in eo, * et laudabuntur omnes recti corde.

(Ant.) Laetabitur justus in Domino, et sperabit in eo.

Ostende nobis, Domine, * lucem miserationum tuarum.

Canticum Ecclesiastici.

Eccli. 36, 1-16.

1. Miserere nostri, Deus omnium, et respice nos, * et ostende nobis lucem miserationum tuarum:

6. Jie prasimanė nedorybes, jie net pailso, galvodami apie jas.

7. Šios gaujos piktumas labai didelis, o tuo tarpu ir jie prisidėjo prie to, kad Dievas buvo išaukštintas.

8. Nes jų daromos žaizdos buvo tokios menkos, kaip nuo mažų vaikų strėlių, o jų leidžiami šmeižtai atsigręžė prieš juos pačius.

9. Visi, kurie tai matė, labai nustebo; baimė sukrtėtė kiekvieną iš jų.

10. Jie ėmė kitiems pasakoti šiuos Dievo darbus; ir žmonės, pirmą kartą išgirdę, suprato jų reikšmę.

11. Teisingas žmogus, visa tai matydamas, tik linksminasi Viešpatyje ir Juo pasitiki; ir visi tiesios širdies žmonės tik tuo džiaugiasi.

Ekleziastiko giesmė.

Eccli. 36, 1-16.

1. Visų Dieve, pasigailėk mūsų, pažvelk į mus ir parodyk mums savo pasigailėjimo šviesą.

2. Et immitte timorem tuum super Gentes, * quae non exquisierunt te,

3. Ut cognoscant quia non est Deus nisi tu, * et enarrent magnalia tua.

4. Alleva manum tuam super Gentes alienas, * ut videant potentiam tuam.

5. Sicut enim in conspectu eorum sanctificatus es in nobis, * sic in conspectu nostro magnificaberis in eis,

6. Ut cognoscant te, sicut et nos cognovimus * quoniam non est Deus praeter te, Domine.

7. Innova signa, et immuta mirabilia. * Glorifica manum, et brachium dextrum.

8. Excita furorem, et effunde iram. * Tolle adversarium, et afflige inimicum.

9. Festina tempus, et memento finis, * ut enarrent mirabilia tua.

2. Siųsk savo baimės tautoms, kurios Tavęs neieško,

3. Kad pažintų, jog nėra kito Dievo kaip tik Tu, ir pasakotų didžius Tavo veikalus.

4. Pakelk savo ranką prieš svetimas tautas, kad jos pamatytų Tavo galybę.

5. Nes kaip jų akivaizdoje Tu esi pašvęstas mumyse, taip mūsų akivaizdoje Tu esi aukštinamas jose,

6. Kad jos pažintų Tave, kaip ir mes pažinome, jog nėra kito Dievo be Tavęs, Viešpatie.

7. Atnaujink ženklus ir atkartok stebuklus. Duok garbės savo rankai ir dešiniajam pečiui.

8. Pažadink savo narsą ir išpilk rūstybę. Sunaikink priešininką ir plak priešą.

9. Pagreitik laiką ir atsimink galą, kad jie skelbtų Tavo stebuklus.

10. In ira flammae devoretur qui salvatur: * et qui pessimant plebem tuam, inveniant perditionem.

11. Contere caput principum inimicorum, * dicentium: Non est alius praeter nos.

12. Congrega omnes tribus Jacob: ut cognoscant quia non est Deus nisi tu, * et enarrent magnalia tua:

13. Et hereditabis eos, * sicut ab initio.

14. Miserere plebi tuae, super quam invocatum est nomen tuum: * et Israël, quem coaequasti primogenito tuo.

15. Miserere civitati sanctificationis tuae Jerusalem, * civitati requiei tuae.

16. Reple Sion inenarrabilibus verbis tuis, * et gloria tua populum tuum.

(Ant.) Ostende nobis, Domine, lucem miserationum tuarum.

Omnis spiritus * laudet Dominum.

10. Kas išsigelbės, tebūnie prarytas liepsnos rūstybės, ir kurie slėgia Tavo tautą, tegu randa žuvimą.

11. Sutrupink priešų kunigaikščių galvą, kurie sako: Nėra nieko kito be mūsų.

12. Surink visas Jokūbo gimines, kad pažintų, jog nėra Dievo, kaip tik Tu, ir skelbtų didžius Tavo veikalus.

13. Ir tebūnie jie Tavo tėvainystė kaip nuo pat pradžios.

14. Pasigailėk savo tautos, kuri šaukiasi Tavo Vardo, ir Izraėlio, kurį Tu laikei lygiu savo vyriausiajam sūnui.

15. Pasigailėk savo šventovės miesto, Jeruzalės, savo atilsio miesto.

16. Pripildyk Sioną neišsakomų savo žodžių ir savo garbės savo tautą.

Psalmus 150.

1. Laudate Dominum in sanctis ejus: * laudate eum in firmamento virtutis ejus.

2. Laudate eum in virtutibus ejus: * laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.

3. Laudate eum in sono tubae: * laudate eum in psalterio, et cithara.

4. Laudate eum in tympano, et choro: * laudate eum in chordis et organo.

5. Laudate eum in cymbalis benesonantibus: laudate eum in cymbalis jubilationis: * omnis spiritus laudet Dominum.

(Per Annum: Ant.) Omnis spiritus laudet Dominum.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

Psalmė 150.

(Paskutinis raginimas šlovinti Viešpatį. Dainius kviečia garbinti Dievą visais, kokie tik yra, muzikos instrumentais. Jis jaučiasi jau apleidžiąs savo mylimą arfą ir nori iš jos išgauti paskutinius švelniausius tonus. Ir tikrai, su ja žemėje nutilo dieviškoji Mūza; ji grįžo į dangų, ir iki šiol nė vienas poetas panašiai nekūrė ir nekuria nūnai)

1. Pasauli, tu garbink Viešpatį Jo Šventuosiuose, tu šlovink Viešpatį Jo tikroje Bažnyčioje.

2. Šlovinkite Viešpatį dėl Jo galingų darbų; garbinkite Jį, žiūrėdami Jo begalinio didingumo.

3. Šlovinkite Jį trimitų garsais, garbinkite Jį arfa ir kanklėmis.

4. Šlovinkite Jį būgnais ir chorų muzika, garbinkite Jį stygų ir dūdų garsais.

5. Džiugesio pagauti šlovinkite Jį gražiai skambančiais cimbolais, ir kiekviena alsuojanti būtybė tešlovina Viešpatį.

(Per Annum: Ant.) Exaltare, Domine.

(Tempore Paschali) Alleluja.

Psalmus 93, I.

1. Deus ultionum Dominus: * Deus ultionum libere egit.

2. Exaltare, qui judicas terram: * redde retributionem superbis.

3. Usquequo peccatores, Domine, * usquequo peccatores gloriabuntur:

4. Effabuntur, et loquentur iniquitatem: * loquentur omnes, qui operantur injustitiam?

5. Populum tuum, Domine humiliaverunt: * et hereditatem tuam vexaverunt.

6. Viduam, et advenam interfecerunt: * et pupillos occiderunt.

7. Et dixerunt: Non videbit Dominus, * nec intelliget Deus Jacob.

8. Intelligite, insipientes in populo: * et stulti, aliquando sapite.

Psalmė 93, I.

(Dainius pranašauja nusidėjėliams bausmę ir maldauja skriaudžiamuosius paguosti)

1. Viešpats, nupelnytų bausmių Dievas; Dievas, teisusis baudėjas, laisvas savo žygiuose.

2. Kelkis, Galingasis žemės Teisėjau, nubausk atatinkamai išdidžiuosius.

3. Iki kol, Viešpatie, nusidėjėliai dar didžiuosis savo nusikaltimais,

4. Iki kol jie turės drąsos kalbėti nedoras kalbas, iki kol jiems leisi didžiuotis savo neteisybėmis?

5. Jie žemina Tavo tautą, Viešpatie; jie ją kankina.

6. Jie žudo ir našlę ir ateivį, jie žudo net našlaičius.

7. Tai darydami, jie sako, kad Viešpats nemato, ką jie daro, kad Jokūbo Dievas jų nuodėmių nepastebi.

8. Jūs neišmanėliai, tik pagalvokite, jūs, kvailiai, kur jūsų protas?

9. Qui plantavit aurem, non audiet? * aut qui finxit oculum, non considerat?

10. Qui corripit Gentes, non arguet: * qui docet hominem scientiam?

11. Dominus scit cogitationes hominum, * quoniam vanae sunt.

Psalmus 93, II.

1. Beatus homo, quem tu erudieris, Domine: * et de lege tua docueris eum.

2. Ut mitiges ei a diebus malis: * donec fodiatur peccatori fovea.

3. Quia non repellet Dominus plebem suam: * et hereditatem suam non derelinquet.

4. Quoadusque justitia convertatur in judicium: * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

5. Quis consurget mihi adversus malignantes? * aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem?

9. Argi tas, kurs ausį sukūrė, negirdi, ir kuris akį padarė, nemato?

10. Argi tas, kuris baudžia visas tautas, jūsų nebaus? argi tas, kuris pasaulį moko, pats yra bemokslis?

11. Viešpats mato žmonių mintis, Jis žino, kad jos yra tuščios.

Psalmė 93, II.

1. Palaimintas žmogus, kurį Tu, Viešpatie, įspėji ir duodi jam žinių apie savo įstatymus.

2. Jis palaimintas, kai jį guodi nelaimės dienose, jis palaimintas, kai jis žino, kad nusidėjėlius baudžia patsai Dievas.

3. Viešpats neatstums savo tautos ir neapleis savo išrinktųjų.

4. Viešpats jų neapleis, kol į visuotinį teismą neateis Kristus; o tie seks Kristų, kurių širdis bus teisi.

5. Kas už mane stos prieš piktadarius, ir kas su manimi kartu juos puls, jei ne Tu, Viešpatie?

6. Nisi quia Dominus adjuvit me: * paulo minus habitasset in inferno anima mea.

7. Si dicebam: Motus est pes meus: * misericordia tua, Domine, adjuvabat me.

8. Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo: * consolationes tuae laetificaverunt animam meam.

9. Numquid adhaeret sedes iniquitatis: * qui fingis laborem in praecepto?

10. Captabunt in animam justi: * et sanguinem innocentem condemnabunt.

11. Et factus est mihi Dominus in refugium: * et Deus meus in adjutorium spei meae.

12. Et reddet illis iniquitatem ipsorum: et in malitia eorum disperdet eos: * disperdet illos Dominus Deus noster.

6. Jei Viešpats man nebūtų padėjęs, visai nedaug jau trūko, kad atsidurčiau pragare.

7. Kai Viešpačiui kalbėjau: Jau imu svyruoti doroje, Viešpaties gailestingumas mane paremdavo.

8. Pagal tai, kiek man tekdavo kentėti, Tavo, Viešpatie, teikiama paguoda linksmino mano širdį.

9. Argi Tu gali, Viešpatie, sėstis į neteisybės sostą, Tu, kuris savo įsakymais tik lengvini savo įstatymus?

10. Nedorieji tyko mano sielos ir mane nekaltąjį smerkia.

11. Tačiau Viešpats bus man prieglauda, Jis sustiprins mano valią.

12. Jis nedoriesiems atsilygins už jų nuodėmes, už jas išblaškys juos ir sunaikins; tai padarys Viešpats, mūsų Dievas.

Psalmus 107.

1. Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum: * cantabo, et psallam in gloria mea.

2. Exsurge, gloria mea, exsurge, psalterium, et cithara: * exsurgam diluculo.

3. Confitebor tibi in populis, Domine: * et psallam tibi in nationibus.

4. Quia magna est super coelos misericordia tua: * et usque ad nubes veritas tua:

5. Exaltare super coelos, Deus, et super omnem terram gloria tua: * ut liberentur dilecti tui.

6. Salvum fac dextera tua, et exaudi me: * Deus locutus est in sancto suo.

7. Exsultabo, et dividam Sichimam, * et convallem tabernaculorum dimetiar.

Psalmė 107.

(Malda priešams nugalėti)

1. Mano širdis, Dieve, yra visai pasiruošusi giedoti ir skambinti Tavo garbei.

2. Kelkis, mano širdie, kelkitės, arfa ir citra, ir aš kelsiuos anksti rytą.

3. Aš šlovinsiu Tave, Viešpatie, tarp tautų, aš skambinsiu Tau jų tarpe.

4. Tavo gailestingumas, Viešpatie, siekia dangų, o Tavo ištikimybė iki pat debesų.

5. O Tu pats, Dieve, kilk viršum dangaus; Tavo gi garbė teskamba po visą žemę; tuomet Tavo mylimoji tauta bus išvaduota.

6. Panaudok savo dešinę mums išvaduoti, išklausyk mano prašymą; juk Tu man, Dieve, esi kartą savo šventykloje pasakęs,

7. Kad aš džiaugsiuos, dalydamas naujai užkariautą Sichemo kraštą ir Padangčių slėnį.

8. Meus est Galaad, et meus est Manasses: * et Ephraim susceptio capitis mei.

9. Juda rex meus: * Moab lebes spei meae.

10. In Idumaeam extendam calceamentum meum: * mihi alieniginae amici facti sunt.

11. Quis deducet me in civitatem munitam? * quis deducet me usque in Idumaeam?

12. Nonne tu, Deus, qui repulisti nos, * et non exibis, Deus, in virtutibus nostris?

13. Da nobis auxilium de tribulatione: * quia vana salus hominis.

14. In Deo faciemus virtutem: * et ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

(Per Annum: Ant.) Exaltare, Domine, qui judicas terram: redde retributionem superbis.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

8. Tu pasakei, kad mano bus Galaado žemė, kad mano bus ir Manasso ir Efraimo kraštai.

9. Tu pasakei, kad Jūdo giminė duos karlių dinastiją, o Moabo kraštas bus mano skaniausias kąsnelis.

10. Tu pasakei, kad savo leteną pastatysiu idumiečių krašte, o filistinus jau aš esu sau užkariavęs.

11. Kas mane ves į idumiečių pilis, kas mane nuves į tą kraštą?

12. Jei ne Tu, Dieve, kuris kadaise esi mus atstūmęs nuo savęs; nejaugi dabar dar neišeisi su mūsų kariuomene?

13. Padėk mums, Viešpatie, mūsų varguose, nes žmonių pagalba nieko neverta.

14. Vienybėj su Dievu mes elgsimės drąsiai, ir Jis sutrins mūsų priešus.

(Per Annum: Ant.) Clamor meus.
(Tempore Paschali) Alleluja).

Psalmus 101, I.

1. Domine, exaudi orationem meam: * et clamor meus ad te veniat.

2. Non avertas faciem tuam a me: * in quacumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

3. In quacumque die invocavero te, * velociter exaudi me.

4. Quia defecerunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut cremium aruerunt.

5. Percussus sum ut foenum, et aruit cor meum: * quia oblitus sum comedere panem meum.

6. A voce gamitus mei * adhaesit os meum carni meae.

7. Similis factus sum pellicano solitudinis: * factus sum sicut nycticorax in domicilio.

8. Vigilavi, * et factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Psalmė 101, I.

(Tauta maldauja pasigailėti Siono)

1. Viešpatie, išklausyk mano maldą, ir mano šauksmas tepasiekia Tave.

2. Nenukreipk nuo manęs savo veido; kurią tik dieną varguose šauksiuos į Tave, atkreipk į mane savo veidą.

3. Kurią tik dieną šauksiuos į Tave, veikiai išklausyk mane.

4. Mano amžiaus dienos nyksta kaip dūmai, o mano kaulai išdžiūvo kaip sausas prakuras.

5. Aš esu nuvytęs kaip žolė nuo saulės, aš sulėsėjau, pamiršęs apie maistą.

6. Nuo vaitojimo oda prilipo prie mano kaulų.

7. Aš esu apleistas ir panašus į tyrų pelikaną ir į apuoką, gyvenantį namų griuvėsiuose.

8. Aš nuo budėjimo esu panašus į apleistą vienui vieną žvirblį, tupintį ant stogo.

9. Tota die exprobrabant mihi inimici mei: * et qui laudabant me, adversum me jurabant.

10. Quia cinerem tamquam panem manducabam, * et potum meum cum fletu miscebam.

11. A facie irae et indignationis tuae: * quia elevans allisisti me.

12. Dies mei sicut umbra declinaverunt: * et ego sicut foenum arui.

13. Tu autem, Domine, in aeternum permanes: * et memoriale tuum in generationem et generationem.

Psalmus 101, II.

1. Tu exsurgens misereberis Sion: * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus.

2. Quoniam placuerunt servis tuis lapides ejus: * et terrae ejus miserebuntur.

9. O tuo tarpu visą laiką priešai man darė priekaištų; ir tie, kurie mane anksčiau gyrė, dabar prieš mane ruošia sąmokslą.

10. Aš savo duoną valgau su pelenais, o skystimą geriu kartu su savo ašaromis.

11. Tai darau dėl to, kad Tave, Viešpatie, matau užsirūstinusį ir net liepsnojantį rūstybe; juk Tu kadaise mane išaukštinęs dabar nubloškei.

12. Mano dienos nyksta kaip šešėlis, ir aš vystu kaip žolė.

13. Tu gi, Viešpatie, pasilieki per amžius, ir Tavo atsiminimas eis iš kartos į kartą.

Psalmė 101, II.

1. Tu, paėmęs mus valdyti, pasigailėsi Siono, nes jau atėjo metas jo pasigailėti; tikrai jau metas atėjo.

2. Tavo Apaštalai, pasigailėję pagonių, jau atvertė daugelį iš jų.

3. Et timebunt Gentes nomen tuum, Domine, * et omnes reges terrae gloriam tuam.

4. Quia aedificavit Dominus Sion: * et videbitur in gloria sua.

5. Respexit in orationem humilium: * et non sprevit precem eorum.

6. Scribantur haec in generatione altera: * et populus, qui creabitur, laudabit Dominum:

7. Quia prospexit de excelso sancto suo: * Dominus de coelo in terram aspexit:

8. Ut audiret gemitus compeditorum: * ut solveret filios interemptorum:

9. Ut annuntient in Sion nomen Domini: * et laudem ejus in Jerusalem.

10. In conveniendo populum in unum, * et reges ut serviant Domino.

3. Apaštalų atverstos tautos bijosi Tavo Vardo, Viešpatie, ir viso pasaulio karaliai šlovins Tave.

4. Viešpats įkurs savo Bažnyčią, kurioje pasireikš Jo garbė.

5. Jis pažvelgs į nuolankiųjų maldą ir nepaniekins jų prašymo.

6. Tebūnie tai įrašyta jaunosioms kartoms, ir būsimųjų laikų tautos tešlovina Viešpatį.

7. Viešpats pažvelgė iš savo dangaus aukštybių; Jis pažvelgė į žemę iš savo dangaus,

8. Kad išgirstų nuodėmių pančiais sukaustytų nusidėjėlių vaitojimą ir kad gelbėtų nuo amžinosios mirties,

9. Kad jie atsivertę skelbtų Viešpaties Vardą ir Jį šlovintų Jo Bažnyčioje,

10. Kol neatsivers prie Dievo visos tautos, kol neatsivers visi pasaulio karaliai ir Jam netarnaus.

1. Respondit ei in via virtutis suae: * Paucitatem dierum meorum nuntia mihi.

2. Ne revoces me in dimidio dierum meorum: * in generationem et generationem anni tui.

3. Initio tu, Domine, terram fundasti: * et opera manuum tuarum sunt coeli.

4. Ipsi peribunt, tu autem permanes: * et omnes sicut vestimentum veterascent.

5. Et sicut opertorium mutabis eos, et mutabuntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

6. Filii servorum tuorum habitabunt: * et semen eorum in saeculum dirigetur.

(Per Annum: Ant.) Clamor meus, Domine, ad te perveniat: non avertas faciem tuam a me.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

1. Jaunatvės žiede aš Tave, Viešpatie, klausiu: Pasakyk, ar daug man liko čia dar gyventi?

2. Ne atšauk manęs, mano gyvenimui vos tik įpusėjus, nes aš ne ką esu Tau gera padaręs, o Tavo metai eina iš kartos į kartą.

3. Pradžioje, Viešpatie, Tu esi žemę įkūręs; ir dangus taip pat Tavo rankų darbas.

4. Jie atsimainys, viskas kaip drabužiai pasens, o Tu pasiliksi tas pats amžinai.

5. Kaip drabužiai keičiami vieni kitais, taip Tu pakeisi ir dangų ir žemę, ir bus pakeisti, o Tu tas pats pasiliksi, ir Tavo metams nebus galo.

6. Tavo tarnų, apaštalų, atverstieji jau gyvena su Tavimi danguje, o jų vaikai ir palikuonys per amžius į tą patį dangų keliauja.

(Per Annum: Ant.) Domine, Deus meus.

(Tempore Paschali) Alleluja.

Psalmus 103, I.

1. Benedic, anima mea, Domino: * Domine, Deus meus, magnificatus es vehementer.

2. Confessionem, et decorem induisti: * amictus lumine sicut vestimento:

3. Extendens coelum sicut pellem: * qui tegis aquis superiora ejus.

4. Qui ponis nubem ascensum tuum: * qui ambulas super pennas ventorum.

5. Qui facis Angelos tuos, spiritus: * et ministros tuos ignem urentem.

6. Qui fundasti terram super stabilitatem suam: * non inclinabitur in saeculum saeculi.

Psalmė 103, I.

(Dėkojimo malda už Dievo Apvaizdą šiame pasaulyje)

1. Šlovink, mano siela, Viešpatį, nes Tu, mano Dieve, esi be galo didis.

2. Garbė ir grožis Tave gaubia; šviesa kaip rūbai Tave supa.

3. Tu dangumi mus pridengi taip lengvai kaip odiniu dangteliu; Tu dangaus pačioj aukštumoj surenki vandenis.

3. Tau debesys vežimu tarnauja; Tu skrendi ant vėjų sparnų.

5. O Tavo Angelai greitesni už vėją ir galingesni už ugnį.

6. Tu, Viešpatie, pastatei žemę ant tvirtų pamatų, ir ji nepasvirs per amžių amžius.

7. Abyssus, sicut vestimentum amictus ejus: * super montes stabunt aquae.

8. Ab increpatione tua fugient: * a voce tonitrui tui formidabunt.

9. Ascendunt montes: et descendunt campi * in locum, quem fundasti eis.

10. Terminum posuisti, quem non transgredientur: * neque convertentur operire terram.

11. Qui emittis fontes in convallibus: * inter medium montium pertransibunt aquae.

12. Potabunt omnes bestiae argi: * exspectabunt onagri in siti sua.

13. Super ea volucres coeli habitabunt: * de medio petrarum dabunt voces.

Psalmus 103, II.

1. Rigans montes de superioribus suis: * de fructu operum tuorum satiabitur terra:

7. Į jūras Tu ją įvilkai lyg į rūbus; jos net kalnai pasinėrė vandenyse.

8. Tau įsakant, vandenys suėjo į vandenynus ir, Tavo balso it griaustinio pabūgę, ten laikosi iki šiol.

9. Vandenims nuslūgus, iškilo kalnai, ir slėniai atgulė paskirtose sau vietose.

10. Tu jūroms nurodei ribas, kurių joms nevalia peržengti, ir jos jau nebegrįš žemės uždengti.

11. Tau įsakant, ištriško šaltiniai slėniuose, ir jie teka per kalnų tarpeklius.

12. Iš jų geria visi lauko žvėrys; o kaip jų trokšta miškiniai asilai!

13. Greta tų srautų gyvena dangaus paukščiai, jie ten čiulbia uolose.

Psalmė 103, II.

1. Viešpatie, Tu aukštus kalnus vilgai savo debesimis, ir Tavo duotais vaisiais minta žemė.

2. Producens foenum jumentis, * et herbam servituti hominum:

3. Ut educas panem de terra: * et vinum laetificet cor hominis:

4. Ut exhilaret faciem in oleo: * et panis cor hominis confirmet.

5. Saturabuntur ligna campi, et cedri Libani, quas plantavit: * illic passeres nidificabunt.

6. Herodii domus dux est eorum: * montes excelsi cervis: petra refugium herinaciis.

7. Fecit lunam in tempora: * sol cognovit occasum suum.

8. Posuisti tenebras, et facta est nox: * in ipsa pertransibunt omnes bestiae silvae.

9. Catuli leonum rugientes, ut rapiant, * et quaerant a Deo escam sibi.

2. Tu žolę želdai galvijams, o vaismedžius skiri žmonių reikalams.

3. Tu išugdai duoną iš žemės, Tu iš jos išugdai ir vyną žmogaus širdžiai palinksminti.

4. Tu duodi aliejaus, kad žmogaus veidas būtų gražus; Tu duodi jam duonos, kad jis būtų stiprus.

5. Viešpats lietumi maitina ir miškus ir Libano kėdrus, kuriuos yra įveisęs; ten paukščiai suka sau lizdus.

6. Ten gužutis pirmas suka sau lizdą, briedžiams paskirti aukšti kalnai, uolos gi sudaro prieglaudą ėžiams.

7. Jis davė mėnulį laikams atskirti; saulė gi per Jį žino savo kelius.

8. Tu, Viešpatie, skleidi tamsybes, ir užeina naktis, o joje sujunda visi miško žvėrys.

9. Jauni liūtai ima kriokti, grobio ieškodami, ir iš Dievo gauna sau maistą.

10. Ortus est sol, et congregati sunt: * et in cubilibus suis collocabuntur.

11. Exibit homo ad opus suum: * et ad operationem suam usque ad vesperum.

Psalmus 103, III.

1. Quam magnificata sunt opera tua, Domine! * omnia in sapientia fecisti: impleta est terra possessione tua.

2. Hoc mare magnum, et spatiosum manibus: * illic reptilia, quorum non est numerus.

3. Animalia pusilla cum magnis: * illic naves pertransibunt.

4. Draco iste, quem formasti ad illudendum ei: * omnia e te exspectant ut des illis escam in tempore.

5. Dante te illis, colligent: * aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.

10. Užteka saulė, jie renkasi ir sugula savo lindynėse.

11. O žmogus išeina į savo darbą ir jį dirba iki vakarui.

Psalmė 103, III.

1. O Viešpatie. kokie didingi Tavo nuveikti darbai! Taip išmintingai Tu visa tai padarei; Tu visą žemę pripildei savo kūrinių.

2. Štai, didelė, plati ir gili amžinai banguojanti jūra, o joje slankiojančių gyvių be skaičiaus.

3. Joje gyvūnų ir gyvunėlių begalės; ten įriasi laivai.

4. Ten linksmai narsto Tavo sukurtas žuvų milžinas banginis; visi jie laukia, kad duotum jiems maisto savo laiku.

5. Tau duodant, kiekvienas jų sau pasirenka; Tau atveriant savo ranką, visi pasisotina Tavo gėrybėmis.

6. Avertente autem te faciem, turbabutur: * auferes spiritum eorum, et deficient, et in pulverem suum revertentur.

7. Emittes spiritum tuum, et creabuntur: * et renovabis faciem terrae.

8. Sit gloria Domini in saeculum: * laetabitur Dominus in operibus suis:

9. Qui respicit terram, et facit eam tremere: * qui tangit montes, et fumigant.

10. Cantabo Domino in vita mea: * psallam Deo meo, quamdiu sum.

11. Jucundum sit ei eloquium meum: * ego vero delectabor in Domino.

12. Deficiant peccatores a terra, et iniqui ita ut non sint: * benedic, anima mea, Domino.

(Per Annum: Ant.) Domine, Deus meus, magnificatus es vehementer.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

6. Bet Tau maisto neduodant, jie nusigąsta; Tau atimant kvapą, jie netenka gyvybės, jie žūna ir virsta dulkėmis.

7. Tau gi siunčiant savo dvasią, jie iš naujo sukuriami; ir tuo Tu atnaujini žemės veidą.

8. Tebūnie garbė Viešpačiui per amžius; tesidžiaugia Viešpats savo darbais.

9. Viešpačiui užtenka tik pažvelgti į žemę, ir jau ji dreba, užtenka Jam tik kalną paliesti, ir jis jau dega.

10. Aš giedosiu Viešpačiui visą savo gyvenimą, kol gyvas būsiu, aš savo Dievui giesmes skambinsiu.

11. Tebūnie Jam meili mano širdies šneka; aš džiaugsiuos Viešpatyje.

12. Teišnyksta nusidėjėliai nuo žemės paviršiaus taip, kad jų daugiau jau nebūtų; mano siela, tu šlovink Viešpatį.

(Per Annum: Ant.) Ne tacueris, Deus.

(Tempore Paschali) Alleluja.

Psalmus 108, I.

1. Deus, laudem meam ne tacueris: * quia os peccatoris, et os dolosi super me apertum est.

2. Locuti sunt adversum me lingua dolosa, et sermonibus odii circumdederunt me: * et expugnaverunt me gratis.

3. Pro eo ut me diligerent, detrahebant mihi: * ego autem orabam.

4. Et posuerunt adversum me mala pro bonis: * et odium pro dilectione mea.

5. Constitue super eum peccatorem: * et diabolus stet a dextris ejus.

6. Cum judicatur, exeat condemnatus: * et oratio ejus fiat in peccatum.

7. Fiant dies ejus pauci: * et episcopatum ejus accipiat alter.

Psalmė 108, I.

(Bausmė už pasipriešinimą Kristui ir už persekiojimą Jo Bažnyčios)

1. Viešpatie, Tu neslėpk to, kad esu nekaltas, nes nusidėjėlio ir mano klastingo priešo burna jau atsivėrė prieš mane.

2. Mano priešų liežuvis klastingas; jie su neapykanta šmeižia mane ir be priežasties jie puola mane.

3. Užuot mylėję mane, jie drasko mano vardą; aš gi už juos meldžiuosi.

4. Jie atsilygino man piktu už gera ir neapykanta už mnao meilę.

5. Todėl mano priešas tegauna sau žiaurų valdovą; piktoji dvasia testovi jo dešinėje.

6. Kai bus Dievo teisiamas, teišeinie pasmerktas, o jo malda tevirstie nauju nusidėjimu.

7. Jo gyvenimas tebūnie sutrumpintas, o jo apleista Apaštalų tarpe vieta teužima kitas.

8. Fiant filii ejus orphani: * et uxor ejus vidua.

9. Nutantes transferantur filii ejus, et mendicent: * et ejiciantur de habitationibus suis.

10. Scrutetur foenerator omnem substantiam ejus: * et diripiant alieni labores ejus.

11. Non sit illi adjutor: * nec sit qui misereatur pupillis ejus.

12. Fiant nati ejus in interitum: * in generatione una deleatur nomen ejus.

Psalmus 108, II.

1. In memoriam redeat iniquitas patrum ejus in conspectu Domini: * et peccatum matris ejus non deleatur.

2. Fiant contra Dominum semper, et dispereat de terra memoria eorum: * pro eo quod non est recordatus facere misericordiam.

8. Jo vaikai tetampa našlaičiais, o jo žmona tebūnie našlė.

9. Jo vaikai tenegaunie vietos, teklaidžioja elgetaudami ir tebūnie išmesti iš savo pastogės.

10. Tegu skolintojas, atsiimdamas skolą, iškrečia visą jo lobį, o svetimieji teišplėšia visą jo turtą.

11. Teneatsirandie kas jam padėtų ir pasigailėtų jo našlaičių.

12. Tepražūnie jo vaikai; pirmoje kartoje tebūnie išnaikintas net jo vardas.

Psalmė 108, II.

1. Teprisimena Viešpats jo tėvų kaltybę; tenebūnie atleistos jo motinos nuodėmės.

2. Tegu Viešpats neišleidžia iš savo akių jo nuodėmių, nuo žemės paviršiaus tepražūnie jo atsiminimas už tai, kad jis buvo negailestingas,

3. Et persecutus est hominem inopem, et mendicum, * et compunctum corde mortificare.

4. Et dilexit maledictionem, et veniet ei: * et noluit benedictionem, et elongabitur ab eo.

5. Et induit maledictionem sicut vestimentum, * et intravit sicut aqua in interiora ejus, et sicut oleum in ossibus ejus.

6. Fiat ei sicut vestimentum, quo operitur: * et sicut zona, qua semper praecingitur.

7. Hoc opus eorum, qui detrahunt mihi apud Dominum: * et qui loquuntur mala adversus animam meam.

8. Et tu, Domine, Domine, fac mecum propter nomen tuum: * quia suavis est misericordia tua.

3. Už tai, kad jis persekiojo pavargėlį ir elgetą; už tai, kad jis buvo pasiruošęs užmušti sutrintos širdies žmogų.

4. Jis mėgo keiktis, todėl prakeikimas teateinie ant jo; jis nenorėjo palaiminimo, todėl jis tesie toli nuo jo.

5. Jis apsivilko prakeikimu kaip drabužiu, prakeikimas kaip vanduo pateko į jo sielos gelmes, ir kaip aliejus įsisunkė į jo kaulus.

6. Prakeikimas tebūnie jo dėvimu drabužiu, tebūnie jam kaip juosta, kuria visuomet susijuosia.

(Kristus:)

7. Toks tebūnie atpildas tiems, kurie šmeižia mane pas Viešpatį, ir tai teįvykstie tiems, kurie ką nors pikta kalba prieš mane.

8. Tu gi, Viešpatie, mano Tėve, dėl savo Vardo pasigailėk manęs, nes Tavo pasigailėjimas saldus.

1. Libera me quia egenus,et pauper ego sum: * et cor meum conturbatum est intra me.

2. Sicut umbra cum declinat, ablatus sum: * et excussus sum sicut locustae.

3. Genua mea infirmata sunt a jejunio: * et caro mea immutata est propter oleum.

4. Et ego factus sum approbrium illis: * viderunt me, et moverunt capita sua.

5. Adjuva me, Domine, Deus meus: * salvum me fac secundum misericordiam tuam.

6. Et sciant quia manus tua haec: * et tu, Domine, fecisti eam.

7. Maledicent illi, et tu benedices: * qui insurgunt in me, confundantur: servus autem tuus laetabitur.

(Kristus:)

1. Išklausyk mane, nes aš esu pavargėlis ir beturtis; ir mano širdis sukrėsta manyje.

2. Kaip nykstąs šešėlis nykstu, ir manęs nusikratoma kaip skėrių.

3. Mano keliai nusilpo nuo pasninko, o mano kūnas sunyko dėl aliejaus stokos.

4. Aš, prikaltas prie kryžiaus, tapau savo priešams pasibiaurėjimo daiktu; jie, žiūrėdami į mane, kraipė savo galvas.

5. Padėk man, Viešpatie, mano Dieve, prikelk mane iš numirusių dėl savo gailestingumo.

6. Težino pasaulis, kad tai Tavo ranka, kad Tu, Viešpatie, tai padarei.

7. Tegu mano priešas mane keikia, bet Tu, mano Tėve, mane laiminsi; tebūnie sugėdinti visi, kurie kyla prieš mane, o Tavo tarnas linksminsis.

8. Induantur, qui detrahunt mihi, pudore: * et operiantur sicut diploide confusione sua.

9. Confitebor Domino nimis in ore meo: * et in medio multorum laudabo eum.

10. Quia astitit a dextris pauperis, * ut salvam faceret a persequentibus animam meam.

(Per Annum: Ant.) Ne tacueris, Deus, quia sermonibus odii circumdederunt me.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

AD VESPERAS

(Per Annum: Ant.) Benedictus Dominus.

(Tempore Paschali) Alleluja, * alleluja, alleluja.

Psalmus 143, I.

1. Benedictus Dominus, Deus meus, qui docet manus meas ad praelium, * et digitos meos ad bellum.

8. Gėda tegaubia mano šmeižikus; kaip dvigubas apsiaustas ji teapsiaučia juos.

9. Aš širdimi ir lūpomis šlovinsiu Viešpatį ir tikinčiųjų tarpe Jį garbinsiu,

10. Nes Jis stovi beturčio dešinėje; Jis stovi, kad, prikeldamas mane iš numirusių, suteiktų man pergalės laimę.

MIŠPARAI

Psalmė 143.

(Dovydo laimėjimas kovoje su Golijotu, Kristaus ir Bažnyčios laimėjimas kovoje su jos priešais)

1. Teesie pašlovintas Viešpats, mano Dievas, kurs tinkamai mane paruošė kovai su priešais.

2. Misericordia mea, et refugium meum: * susceptor meus, et liberator meus:

3. Protector meus, et in ipso speravi: * qui subdit populum meum sub me.

4. Domine, quid est homo, quia innotuisti ei? * aut filius hominis, quia reputas eum?

5. Homo vanitati similis factus est: * dies ejus sicut umbra praetereunt.

6. Domine, inclina coelos tuos, et descende: * tange montes, et fumigabunt.

7. Fulgura corruscationem, et dissipabis eos: * emitte sagittas tuas, et conturbabis eos:

8. Emitte manum tuam de alto, eripe me et libera me de aquis multis: * de manu filiorum alienorum.

2. Jis man gailestingas, Jis mano prieglauda, Jis mano šelpėjas ir mano išvaduotojas.

3. Jis mano Globėjas, Juo pasikliaunu, Jis man pavedė savo tautą.

4. Viešpatie, kas gi yra žmogus, kad Tu jam apsireiški; kas gi yra Tavo akyse žmogaus sūnus, kad dar į jį kreipi dėmesio?

5. Juk žmogus panašus į čia pat nykstančius garus, o jo dienos bėga kaip šešėlis.

6. Viešpatie, palenk savo dangų ir nuženk man padėti; tik paliesk išdidžiuosius, ir tuojau jie dūmais nueis.

7. Žaibais išblaškyk juos, paleisk savo strėles ir sukrėsk juos.

8. Iš dangaus ištiesk savo ranką, ištrauk ir išvaduok mane iš daugelio priešų rankų, iš rankų tų, kurie yra ir Tavo priešai,

9. Quorum os locutum est vanitatem: * et dextera eorum, dextera iniquitatis.

(Ant.) Benedictus Dominus, susceptor meus, et liberator meus.

Beatus populus.

Psalmus 143, II.

1. Deus, canticum novum cantabo tibi: * in psalterio, decachordo psallam tibi.

2. Qui das salutem regibus: * qui redemisti David, servum tuum, de gladio maligno: eripe me.

3. Et erue me de manu filiorum alienorum, quorum os locutum est vanitatem: * et dextera eorum dextera iniquitatis:

4. Quorum filii, sicut novellae plantationes * in juventute sua.

5. Filiae eorum compositae: * circumornatae ut similitudo templi.

6. Promptuaria eorum plena, * eructantia ex hoc in illud.

9. Kurių kalbos pilnos tuštybės, kurių dešinė yra neteisybės dešinė.

Psalmė 143, II.

1. Viešpatie, aš Tau giedosiu naują giesmę, Tau skambinsiu dešimtstyge arfa.

2. Tu, kuris gelbsti karalius, kuris apsaugojai savo tarną Dovydą nuo Golioto kalavijo, gelbėk mane.

3. Išplėšk mane iš mano priešų rankų, iš tų, kurių kalba tušti, kurių dešinė yra neteisybės dešinė.

4. Kokie gi mano priešai laimingi! jų vaikai žydi kaip jaunas daigynas,

5. Jų dukros puošnios, jos kaip bažnyčios išpuoštos;

6. Jų aruodai pilni, jie net kupini.

7. Oves eorum foetosae, abundantes in egresibus suis: * boves eorum crassae.

8. Non est ruina maceriae, neque transitus: * neque clamor in plateis eorum.

9. Beatum dixerunt populum, cui haec sunt: * beatus populus, cujus Dominus Deus ejus.

(Ant.) Beatus populus, cujus Dominus Deus ejus.

Magnus Dominus.

Psalmus 144, I.

1. Exaltabo te, Deus meus, rex: * et benedicam nomini tuo in saeculum, et in saeculum saeculi.

2. Per singulos dies benedicam tibi: * et laudabo nomen tuum in saeculum, et in saeculum saeculi.

3. Magnus Dominis et laudabilis nimis: * et magnitudinis ejus non est finis.

7. Jų avys vaisingos, jų be galo daug, jos ganosi ganyklose, jų galvijai riebūs.

8. Jų sienos be plyšių ir spragų; nei riksmo nesigirdi jų gatvėse.

9. Juos žmonės vadina laimingais, bet, taip manydami, jie klysta, nes tik ta tauta laiminga, kurios Viešpats yra jos Dievas.

Psalmė 144, I.

(Dievą reikia garbinti dėl Jo savumų)

1. Dieve, mano Karaliau, aš garbinu Tave ir šlovinu Tavo Vardą, aš tai darau ir darysiu per amžių amžius.

2. Kasdien aš garbinsiu Tave ir šlovinsiu Tavo Vardą ir šlovinsiu per amžių amžius.

3. Viešpats didis ir be galo šlovintinas, Jo didenybė neribota.

4. Generatio et generatio laudabit opera tua: * et potentiam tuam pronuntiabunt.

5. Magnificentiam gloriae sanctitatis tuae loquentur: * et mirabilia tua narrabunt.

6. Et virtutem terribilium tuorum dicent: * et magnitudinem tuam narrabunt.

7. Memoriam abundantiae suavitatis tuae eructabunt: * et justitia tua exsultabunt.

(Ant.) Magnus Dominus et laudabilis nimis: et magnitudinis ejus non est finis.

Suavis Dominus.

nus: * patiens, et multum misericors.

Psalmus 144, II.

1. Miserator et misericors Domi-

ejus.

2. Suavis Dominus universis: * et miserationes ejus super omnia opera

4. Karta po kartos šlovins Tavo darbus ir skelbs Tavo galybę.

5. Jos pasakos Tavo šventumo nepasiekiamas aukštybes, jos pasakos apie Tavo stebuklus.

6. Jos pasakos apie Tavo galybę, matomą Tavo baisiuose veikaluose, jie skelbs Tavo didumą.

7. Jos skelbs, kad labai malonu atsiminti, kaip Tu esi gausus savo saldybėmis, ir jos džiaugte džiaugsis tuo, kad Tu esi teisingas.

Psalmė 144, II.

1. Viešpats maloningas ir gailestingas; Jis yra kantrus ir labai labai gailestingas.

2. Viešpats visiems meilingas; Jo gailestingumas gaubia visus Jo žygius.

3. Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua: * et sancti tui benedicant tibi.

4. Gloriam regni tui dicent: * et potentiam tuam loquentur:

5. Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam: * et gloriam magnificentiae regni tui.

6. Regnum tuum regnum omnium saeculorum: * et dominatio tua in omni generatione et generationem.

(Ant.) Suavis Dominus universis: et miserationes ejus super omnia opera ejus.

Fidelis Dominus.

Psalmus 144, III.

1. Fidelis Dominus in omnibus verbis suis: * et sanctus in omnibus operibus suis.

2. Allevat Dominus omnes qui corruunt: * et erigit omnes elisos.

3. Oculi omnium in te sperant, Domine: * et tu das escam illorum in tempore opportuno.

3. Tešlovina Tave, Viešpatie, visi Tavo darbai; visi tikintieji tešlovina Tave.

4. Tegu jie apgieda Tavo karalystės garbę; teskelbia jie Tavo galybę,

5. Kad jaunoji karta pažintų Tavo galybę ir Tavo karalystės garbingą didenybę.

6. Tavo Karalystė yra visų amžių Karalystė; o Tavo viešpatavimas joje eina iš kartos į kartą.

Psalmė 144, III.

1. Viešpats yra ištikimas visuose savo pažaduose; Jis šventas visuose savo darbuose.

2. Viešpats palaiko visus svyruojančius ir pakelia suklupusius.

3. Visų akys su viltimi žiūri į Tave, Viešpatie, ir Tu duodi jiems maisto tinkamu metu.

4. Aperis tu manum tuam: * et imples omne animal benedictione.

5. Justus Dominus in omnibus viis suis: * et sanctus in omnibus operibus suis.

6. Prope est Dominus omnibus invocantibus eum: * omnibus invocantibus eum in veritate.

7. Voluntatem timentium se faciet: * et deprecationem eorum exaudiet: et salvos faciet eos.

8. Custodit Dominus omnes diligentes se: * et omnes peccatores disperdet.

9. Laudationem Domini loquetur os meum: * et benedicat omnis caro nomini sancto ejus in saeculum, et in saeculum saeculi.

(Per Annum: Ant.) Fidelis Dominus in omnibus verbis suis: et sanctus in omnibus operibus suis.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

4. Tu atveri savo ranką ir papeni visa, kas gyva.

5. Viešpats teisus visuose savo keliuose; Jis šventas visuose savo darbuose.

6. Viešpats arti visiems, kurie į Jį šaukiasi tiesoje; vien tik jiems Jis yra arti.

7. Jis patenkina troškimus tų, kurie Jo bijosi, Jis išklauso jų maldavimą ir gelbsti juos.

8. Viešpats globoja visus Jį mylinčius; visus gi nusidėjėlius Jis išnaikins.

9. Mano liežuvis visuomet skelbs Viešpaties garbę; Jo Šventąjį Vardą per amžius tešlovina kiekvienas žmogus, tešlovina Jį per amžių amžius.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Intret oratio mea.

(Tempore Paschali) Alleluja.

Psalmus 87.

1. Domine, Deus salutis meae: * in die clamavi, et nocte coram te.

2. Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam:

3. Quia repleta est malis anima mea: * et vita mea inferno appropinquavit.

4. Aestimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

5. Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

6. Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebrosis, et in umbra mortis.

Psalmė 87.

(Kenčiančio žmogaus nusiskundimo malda; ji taikoma ir Kristui)

1. Viešpatie, mano išganymo Dieve, aš šaukiu į Tave dieną ir naktį.

2. Tegu mano malda pasiekia Tave, Viešpatie; palenk savo galvą į mano prašymą,

3. Nes mano siela nelaimių kupina, ir mano gyvenimas prieina jau galą.

4. Aš jau paskaitytas tarp tų, kurie žengia į kapą, aš jau netekau pagalbos, aš esu, kaip jau būčiau buvęs mirusiųjų tarpe, kuriais niekas nesirūpina.

5. Aš esu laikomas panašus į nukautuosius, kurie jau ilsisi kapuose, kuriuos Tu atstūmei nuo savęs ir daugiau neatsimeni.

6. Mano priešas trenkė mane į didžiausio skurdo prarają, į tamsybės ir mirties didžiausią pavojų.

7. Super me confirmatus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

8. Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

9. Traditus sum, et non egrediebar: * oculi mei languerunt prae inopia.

10. Clamavi ad te, Domine, tota die: * expandi ad te manus meas.

11. Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

12. Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?

13. Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua, * et justitia tua in terra oblivionis?

7. O be to Tavo smarkus užsirūstinimas prislėgė mane, ir Tu nukreipei į mane visas nelaimių bangas.

8. Tu mano draugus atitolinai nuo manęs; jie iš manęs pasidarė sau pasibiaurėjimo objektą.

9. Aš esu išduotas savo priešams, ir jų jau nebebūsiu paleistas; mano akys nusilpo dėl susikrimtimo.

10. Aš šaukiuos į Tave, Viešpatie, visą dieną; aš tiesiu į Tave savo rankas.

11. Juk ne mirusiems Tu darai stebuklus; jau ir gydytojai jų neprikels, kad šlovintų Tave.

12. Kuris gi numirėlis kape skelbia Tavo gailestingumą ir Tavo ištikimybę pažadams?

13. Kas gi kapo tamsybėse galės įžiūrėti Tavo stebuklus ir kas miręs mirusiųjų žemėje galės regėti Tavo teisybę?

14. Et ego ad te, Domine, clamavi: * et mane oratio mea praeveniat te.

15. Ut quid, Domine, repellis orationem meam: * avertis faciem tuam a me?

16. Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

17. In me transierunt irae tuae: * et terrores tui conturbaverunt me.

18. Circumdederunt me sicut aqua tota die: * circumdederunt me simul.

19. Elongasti a me amicum et proximum: * et notos meos a miseria.

Psalmus 102, I.

1. Benedic, anima mea, Domino: * et omnia, quae intra me sunt, nomini sancto ejus.

14. Aš, kol gyvas, šaukiuos į Tave, Viešpatie, jau nuo ryto mano malda pasitinka Tave.

15. Dėl ko Tu, Viešpatie, nepriimi mano maldos ir savo veidą nugręži nuo manęs?

16. Aš esu beturtis, varguose paskendęs nuo pat savo jaunystės; aš buvau kurį laiką iškilęs, paskui gi buvau pažemintas ir išgąsdintas.

17. Tavo rūstybė ištiko mane; Tavo bausmės sukrėtė mane.

18. Jos kaip aukštas vanduo per visą dieną supo mane, jos visos kartu apstojo mane.

19. Tu atitolinai nuo manęs mano prietelius ir artimuosius; Tu padarei tai, kad smarkiau nubaustum mane.

Psalmė 102. I.

(Dainius kviečia visą pasaulį garbinti Dievą)

1. Šlovink, mano siela, Viešpatį, ir visa, kas yra manyje, šlovinkit Jo Šventąjį Vardą.

2. Benedic, anima mea, Domino: * et noli oblivisci omnes retributiones ejus.

3. Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitates tuas.

4. Qui redimit de interitu vitam tuam: * qui coronat te in misericordia et miserationibus.

5. Qui replet in bonis desiderium tuum: * renovabitur ut aquila juventus tua:

6. Faciens misericordias Dominus: * et judicium omnibus injuriam patientibus.

7. Notas fecit vias suas Moysi, * filiis Israël voluntates suas.

8. Miserator, et misericors Dominus: * longanimis, et multum misericors.

9. Non in perpetuum irascetur: * neque in aeternum comminabitur.

2. Šlovink, mano siela, Viešpatį, ir neužmiršk, ką Jis yra tau gera padaręs.

3. Juk Jis tau atleido visus tavo nusikaltimus; Jis gydo visas tavo negales.

4. Jis apsaugojo tavo gyvybę nuo mirties; Jis vainikuoja tave savo malonėmis ir pasigailėjimais.

5. Tavo troškimą Jis pasotins amžinomis gėrybėmis, ir tu prikeltas iš numirusių būsi kaip atjaunintas erelis.

6. Viešpats rodo gailestingumą ir gina visus, kurie kenčia neteisybę.

7. Mozei Jis davė pažinti savo kelius, Izraėlio sūnums Jis davė savo įstatymus.

8. Viešpats gailestingas ir maloningas; Jis kantrus ir labai labai gailestingas.

9. Nuolat Jis nesirūstina ir negrūmoja per amžius.

10. Non secundum peccata nostra fecit nobis: * neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

11. Quoniam secundum altitudinem coeli a terra: * corroboravit misericordiam suam super timentes se.

12. Quantum distat ortus ab occidente: * longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Psalmus 102, II.

1. Quomodo miseretur pater filiorum, misertus est Dominus timentibus se: * quoniam ipse cognovit figmentum nostrum.

2. Recordatus est quoniam pulvis sumus: * homo, sicut foenum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorebit.

3. Quoniam spiritus pertransibit in illo, et non subsistet: * et non cognoscet amplius locum suum.

4. Misericordia autem Domini ab aeterno, * et usque in aeternum super timentes eum.

10. Jis nepasielgė su mumis pagal mūsų nuodėmes, Jis mus nebaudė, kiek buvome verti už savo nusikaltimus.

11. Nes kaip dangus aukštai nuo žemės, taip didis gailestingumas tiems, kurie Jo bijo.

12. Kaip saulėtekis toli nuo saulėlydžio, taip Jis nuo mūsų atitolino mūsų neteisybes.

Psalmė 102, II.

1. Kaip tėvas pasigaili savo vaikų, taip Viešpats pasigaili tų, kurie Jo bijo, nes Jis žino mūsų prigimtį.

2. Jis atsimena, kad mes esame dulkė, Jis žino, kad žmogus panašus į lauko gėlę, kuri greit peržydi.

3. Kai tik siela apleidžia žmogų, jau jo nebėra, ir jau nebežinoma daugiau jo vietos.

4. Viešpaties gi gailestingumas pasilieka nuo amžių ir pasiliks per amžius tiems, kurie Jo bijo.

5. Et justitia illius in filios filiorum, * his qui servant testamentum ejus:

6. Et memores sunt mandatorum ipsius, * ad faciedum ea.

7. Dominus in coelo paravit sedem suam: * et regnum ipsius omnibus dominabitur.

8. Benedicite Domino, omnes Angeli ejus: * potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

9. Benedicite Domino, omnes virtutes ejus: * ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus.

10. Benedicite Domino, omnia opera ejus: * in omni loco dominationis ejus, benedic, anima mea, Domino.

(Extra Tempus Paschale: Ant.) Intret oratio mea in conspectu tuo, Domine.

(Tempore Paschali) Alleluja, alleluja, alleluja.

A. M. D. G.

5. Jis savo tėviškąją širdį rodys vaikų vaikams, Jis rodys visiems, kurie laikosi Jo įstatymų ir juos vykdo.

6. Jis rodys visiems, kurie atsimena Jo įsakymus ir jų laikos.

7. Viešpats parengė savo sostą danguje, ir Jo karalystė apims visą pasaulį.

8. Šlovinkite Viešpatį, visi Jo Angelai, šlovinkite jūs, kurie esate galingi jėga, kurie esate Jam klusnūs, kurie, kai tik išgirstate, tuojau vykdote Jo įsakymus.

9. Visas dangus, šlovink Viešpatį, šlovinkite visi Jo tarnai, kurie vykdote Jo valią.

10. Šlovinkite Viešpatį visi Jo kūriniai; mano siela, šlovink Viešpatį kiekvienoje Jo viešpatavimo vietoje.

D. D. G.

INDEX PSALMORUM NUMERICUS

Eilinis psalmių sąrašas

Šlovinimų giesmės.

Atgailos psalmės

Tautiškosios psalmės

Odės

Brevijoriaus giesmės

INDEX PSALMORUM ALPHABETICUS

Psalmių sąrašas Brevijoriuje kalbama tvarka

Viešpaties Diena

Aušrinė

Šlovinamoji dalis

Pirmoji Valanda

Trečioji, šeštoji ir devintoji Valanda

Mišparai

Kompletos

Pirmadienis

Aušrinė

Šlovinamoji dalis

Pirmoji Valanda

Trečioji Valanda

Devintoji Valanda

Mišparai

Kompletos

Antradienis

Aušrinė

Šlovinamoji dalis

Pirmoji Valanda

Trečioji Valanda

Šeštoji Valanda

Kompletos

Trečiadienis

Aušrinė

Šlovinamoji dalis

Pirmoji Valanda

Trečioji Valanda

Šeštoji Valanda

Devintoji Valanda

Kompletos

Ketvirtadienis

Aušrinė

Šlovinamoji dalis

Pirmoji Valanda

Kompletos

Penktadienis

Aušrinė

Šeštadienis

Aušrinė

Šlovinamoji dalis

Pirmoji Valanda

Trečioji Valanda

Šeštoji Valanda

Devintoji Valanda

Mišparai

Kompletos

Didesnei Dievo garbei.

Kun. St. Jokūbauskis

Kunigų Misijoms Remti Sąjungos
Direktorius

1939 m. Karaliaus Dovydo dieną. Kaune.